

www.qbz.gov.al

FLETORJA ZYRTARE E REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Botim i Qendrës së Botimeve Zyrtare

Viti: 2025 – Numri: 98

Tiranë – E enjte, 5 qershor 2025

PËRMBAJTJA

	Faqe
Urdhër i ministrit të Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural nr. 504, datë 23.5.2025	Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Republikës së Çekisë..... 14359
Urdhër i ministrit të Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural nr. 505, datë 23.5.2025	Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së lisë së dhenve dhe të dhive, të shfaqur në shtetin e Greqisë..... 14359
Urdhër i ministrit të Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural nr. 506, datë 23.5.2025	Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së pseudopestit të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Maltës..... 14360
Urdhër i ministrit të Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural nr. 507, datë 23.5.2025	Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Gjermanisë..... 14361
Urdhër i ministrit të Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural nr. 508, datë 23.5.2025	Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së gjuhës blu, të shfaqur në shtetin e Gjermanisë..... 14362
Urdhër i ministrit të Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural nr. 509, datë 23.5.2025	Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së gjuhës blu, të shfaqur në shtetin e Austrisë..... 14364
Urdhër i ministrit të Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural nr. 510, datë 23.5.2025	Për shfuqizimin e urdhrit nr. 287, datë 25.3.2025, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Rumanisë”; urdhrit nr. 282, datë 25.3.2025, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Moldavisë”; urdhrit nr. 439, datë 7.5.2025, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve të shfaqur në shtetin e Polonisë”; urdhrit nr. 99, datë 31.1.2025, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur

	në shtetin e Lituanisë”; urdhrit nr. 281, datë 25.3.2025, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Ukrainës”; urdhrit nr. 148, datë 19.2.2025, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Bosnjë dhe Hercegovinës”; urdhrit nr. 208, datë 4.3.2025, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Mbretërisë së Bashkuar”.....	14365
Urdhër i ministrit të Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural nr. 511, datë 23.5.2025	Për shfuqizimin e urdhrit nr. 794, datë 29.12.2023, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së murtajës afrikane të derrave, të shfaqur në shtetin e Kroacisë”.....	14366
Urdhër i ministrit të Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural nr. 512, datë 23.5.2025	Për shfuqizimin e urdhrit nr. 257, datë 17.3.2025, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së murtajës afrikane të derrave, të shfaqur në shtetin e Polonisë”.....	14366
Urdhër i ministrit të Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural nr. 519, datë 26.5.2025	Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së aftës epizootike, të shfaqur në shtetin e Turqisë.....	14367
Urdhër i ministrit të Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural nr. 530, datë 28.5.2025	Për shfuqizimin e urdhrit nr. 16, datë 10.1.2025, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së murtajës afrikane të derrave, të shfaqur në shtetin e Maqedonisë së Veriut”.....	14369
Urdhër i ministrit të Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural nr. 531, datë 28.5.2025	Për shfuqizimin e urdhrit nr. 660, datë 28.8.2024, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së gjuhës blu, të shfaqur në shtetin e Francës”.....	14369
Urdhër i ministrit të Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural nr. 532, datë 28.5.2025	Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së lisë së dhenve dhe dhive, të shfaqur në shtetin e Greqisë.....	14370
Udhëzim i drejtorit të përgjithshëm të Agjencisë Shtetërore të Kadastrës nr. 682, datë 30.5.2025	Për miratimin e modelit të kërkesës për shërbime kadastrale dhe procedurat standarde të veprimeve me regjistrin elektronik të kërkesave	14371
Vendim i Gjykatës Kushtetuese nr. 18, datë 10.4.2025	Me objekt shfuqizimin e vendimit nr. (80-2024-501) 492, datë 23.2.2024, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.....	14379
Vendim i Gjykatës Kushtetuese nr. 20, datë 11.4.2025	Me objekt shfuqizimin e vendimeve nr. 296 akti, datë 17.7.2023, të Gjykatës së Posaçme të Shkallës së Parë për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar; nr. 37 (87-2023-172), datë 10.8.2023, të Gjykatës së Posaçme të Apelit për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar; nr. 00-2023-2048, datë 7.12.2023, të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë. Dërgimin e çështjes për rigjykim në Gjykatën e Posaçme të Shkallës së Parë për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar.....	14388

Vendim i Gjykatës Kushtetuese nr. 22, datë 23.4.2025	Me objekt shfuqizimin e pikës 5, të nenit 6, të ligjit nr. 95/2016, datë 6.10.2016, “Për organizimin dhe funksionimin e institucioneve për të luftuar korrupsionin dhe krimin e organizuar”, të ndryshuar, si e papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.....	14403
Vendim i Gjykatës Kushtetuese nr. 25, datë 23.4.2025	Me objekt shfuqizimin e vendimeve nr. 695, datë 5.10.2023, të Gjykatës Administrative të Apelit; nr. 00-2024-1416, datë 8.4.2024, të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë. Dhënien e një shpërblimi të drejtë për tejzgjatje të afatit të arsyeshëm ligjor të procesit gjyqësor 12-vjeçar në respektim të nenit 71/ç, të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar.....	14413
Vendim i Gjykatës Kushtetuese nr. 29, datë 30.4.2025	Me objekt konstatimin e shkeljes së afatit të arsyeshëm dhe përshpejtimin e procedurave të ekzekutimit të vendimit gjyqësor nr. 413, datë 8.6.2017, titull ekzekutiv. Detyrimin e Këshillit të Ministrave të shpërblejë dëmin financiar për vonesën e pagesës dhe fitimin e munguar.....	14429
Vendim i Gjykatës Kushtetuese nr. 30, datë 2.5.2025	Me objekt shfuqizimin e vendimeve nr. 12276, datë 22.12.2014, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë; nr. 548, datë 10.3.2016, të Gjykatës së Apelit Tiranë; nr. 00-2024-1095, datë 20.3.2024, të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.....	14436
Vendim i Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Vlorë nr. 1217, datë 27.5.2025	Me objekt fillimin e procedurës së falimentit.....	14445
Vendim i Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Shkodër nr. 85 (672), datë 24.2.2025	Me objekt heqjen e zotësisë për të vepruar të shtetas Nikol Deda, si dhe caktimin si kujdestare ligjore, nënën e saj.....	14446

URDHËR

Nr. 504, datë 23.5.2025

**PËR DISA MASA MBROJTËSE NDAJ
SËMUNDJES SË INFLUENCËS AVIARE
ME PATOGJENITET TË LARTË TË
SHPENDËVE, TË SHFAQUR NË
SHTETIN E REPUBLIKËS SË ÇEKISË**

Mbështetur në nenin 102, pika 4, të Kushtetutës, në nenin 43 të ligjit nr. 10465, datë 29.9.2011, “Për shërbimin veterinar në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar,

URDHËROJ:

1. Ndalimin e importit dhe të tranzitimit për në territorin e Republikës së Shqipërisë, të:

- shpendëve të gjallë shtëpiakë;
- zogjve 24-orësh;
- shpendëve dekorativë;
- materialit biologjik të shpendëve;
- vezëve të shpendëve;
- mishit të shpendëve të patrajtuar termikisht;
- nënprodukteve të shpendëve të patrajtuar termikisht.

Nga shteti i Çekisë, sipas tabelës së mëposhtme:

Nr.	Ndarja administrative e nivelit 1	Ndarja administrative e nivelit 2
1.	Jihomoravský	Znojmo*

Shënim. Simboli () nënkupton zonën e infektuar që bllokohet.*

2. Certifikata veterinare të garantojë origjinën e ngarkesës së ardhur.

3. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit të informojë rregullisht Drejtorinë e Përgjithshme të Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit dhe Autoritetin Kombëtar të Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve, për çdo ngarkesë të shpendëve të gjallë shtëpiakë, zogjve 24-orësh, shpendëve dekorativë, materialit biologjik, vezëve të shpendëve, mishit të shpendëve të patrajtuar termikisht dhe nënproduktet e shpendëve të patrajtuar termikisht, që vijnë nga vendet e sipërcituara në pikën 1.

4. Urdhri nr. 310, datë 28.3.2025, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Çekisë”, shfuqizohet.

5. Për zbatimin e këtij urdhri ngarkohen Drejtoria e Përgjithshme e Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit, Drejtoria e Politikave Veterinare, Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve dhe Autoriteti Kombëtar i Ushqimit.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

MINISTËR I BUJQËSISË DHE
ZHVILLIMIT RURAL
Anila Denaj

URDHËR

Nr. 505, datë 23.5.2025

**PËR DISA MASA MBROJTËSE NDAJ
SËMUNDJES SË LISË SË DHENVE DHE
TË DHIVE, TË SHFAQUR NË SHTETIN
E GREQISË**

Mbështetur në nenin 102, pika 4, të Kushtetutës, në nenin 43 të ligjit nr. 10465, datë 29.9.2011, “Për shërbimin veterinar në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar,

URDHËROJ:

1. Ndalimin e importit dhe të tranzitimit për në territorin e Republikës së Shqipërisë të të gjitha kafshëve të gjalla të llojit të dhirta dhe të leshta, materialit biologjik dhe nënprodukteve të kafshëve të llojit të dhirta dhe të leshta, sipas njoftimeve të marra nga faqja zyrtare e WOAH-së dhe ADIS-së, përkatësisht nga ndarjet administrative të përcaktuara në tabelën e mëposhtme:

Ndarja Administrative e Nivelit 1	Ndarja Administrative e Nivelit 2*	Ndarja Administrative e Nivelit 3*
Thessaly and Central Greece	Central Greece	Lokroi*
Kavala	Nestos*	
Evros	Didymoticho*	
Chalkidiki	Kassandra*	
Aitolokarnania	Nafpaktia*	
Xanthi	Topiros*	
Fokida	Dorida*	
Kavala	Pagheo*	
Chalkidiki	Nea Propontida*	
Magnisia	Rigas Feraios*	

Shënim. Simboli () nënkupton zonën e infektuar që bllokohet.*

2. Lejimin e importit dhe të tranzitimit për në territorin e Republikës së Shqipërisë të të gjitha kafshëve gjalla të llojit të dhirta dhe të leshta, materialit biologjik, dhe nënprodukteve të kafshëve të llojit të dhirta dhe të leshta, nga ndarjet administrative të shtetit të Greqisë, të cilat nuk janë të cituara në tabelën e mësipërme, të painfektuara nga sëmundja, nëse plotësohen kushtet e mëposhtme nga pika 2.1 deri në pikën 2.3:

2.1. Për kafshët e llojit të dhirta dhe të leshta certifikata veterinare duhet të vërtetojë që kafshët:

a) nuk kanë shfaqur asnjë shenjë klinike të lisë së dhenve ose dhive në ditën e dërgesës;

b) janë mbajtur që nga lindja, ose për 21 ditët e fundit, në një stabiliment ku nuk është raportuar zyrtarisht asnjë rast i lisë së dhenve ose dhive gjatë asaj periudhe, dhe se stabilimenti nuk ka qenë i vendosur në një zonë të infektuar me linë e dhenve ose të dhive; ose

c) janë mbajtur në një stacion karantine për 21 ditë para dërgesës;

ç) nuk janë vaksinuar kundër lisë së dhenve dhe dhive; ose

d) janë vaksinuar duke përdorur një vaksinë që përputhet me standardet e përshkruara në *manualin tokësor* jo më pak se 15 ditë dhe jo më shumë se 4 muaj përpara dërgesës (natyra e vaksinës së përdorur, nëse është virusi i gjallë, i çaktivizuar apo i modifikuar, llojet dhe shtamet e virusit të përfshirë në vaksinë duhet të shënohen në certifikatë).

2.2. Për spermën e cjepve dhe të deshve, certifikata veterinare duhet të vërtetojë se kafshët dhuruese:

a) nuk shfaqin asnjë shenjë klinike të lisë së dhenve ose dhive në ditën e mbledhjes së spermës dhe për 21 ditët në vijim;

b) janë mbajtur në vendin eksportues për 21 ditë para grumbullimit, në një stabiliment ose qendër fekondimi artificial ku nuk janë raportuar zyrtarisht asnjë rast i lisë së dhenve dhe dhive gjatë asaj periudhe, dhe se stabilimenti ose qendra e mbarështimit artificial nuk është e vendosur në zonën e infektuar të lisë së dhenve dhe dhive;

c) nuk janë vaksinuar kundër lisë së dhenve dhe dhive; ose

ç) janë vaksinuar duke përdorur një vaksinë që përputhet me standardet e përshkruara në *manualin tokësor* (natyra e vaksinës së përdorur, nëse është virus i gjallë i inaktivuar apo i modifikuar, llojet dhe

shtamet e virusit të përfshira në vaksinë do të tregohen gjithashtu në certifikatë).

2.3. Për lëkurën dhe leshin e kafshëve të llojit të dhirta dhe të leshta, certifikata veterinare duhet të vërtetojë se këto produkte:

a) vijnë nga kafshë që nuk janë mbajtur në zonën e infektuar me linë e dhenve dhe të dhive; ose

b) janë përpunuar për të garantuar asgjësimin e virusit të lisë së dhenve dhe dhive, në ambiente të kontrolluara dhe të miratuara nga Autoriteti Veterinar i vendit eksportues.

3. Urdhri nr. 481, datë 20.5.2025, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së lisë së dhenve dhe të dhive, të shfaqur në shtetin e Greqisë”, shfuqizohet.

4. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit të informojë rregullisht, brenda 24 orëve, Autoritetin Kombëtar të Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve, Drejtorinë e Përgjithshme të Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit për çdo ngarkesë të kafshëve të llojit dhen dhe dhi, nënprodukteve të tyre dhe materialit biologjik.

5. Për zbatimin e këtij urdhri ngarkohen Drejtoria e Përgjithshme e Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit në Ministrinë e Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural, Autoriteti Kombëtar i Ushqimit dhe Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

MINISTËR I BUJQËSISË DHE
ZHVILLIMIT RURAL

Anila Denaj

URDHËR
Nr. 506, datë 23.5.2025

**PËR DISA MASA MBROJTËSE NDAJ
SËMUNDJES SË PSEUDOPESTIT TË
SHPENDËVE, TË SHFAQUR NË
SHTETIN E MALTËS**

Mbështetur në nenin 102, pika 4, të Kushtetutës, në nenin 43 të ligjit nr. 10465, datë 29.9.2011, “Për shërbimin veterinar në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar,

URDHËROJ:

1. Ndalimin e importit, të tranzitimit për në territorin e Republikës së Shqipërisë të:

- a) shpendëve të gjallë shtëpiakë;
- b) zogjve 24-orësh;
- c) mishit të freskët;

ç) materialit biologjik të shpendëve të pashoqëruar me test diagnostik PCR të kryer 14 ditë përpara mbledhjes, që vërteton mosprezencën e virusit;

d) vezëve dhe produktet e vezëve të shpendëve, ku nuk është siguruar shkatërrimi i virusit të pseudopestit, përkatësisht në vezën e plotë nuk është bërë trajtimi në temperaturën 55°C në 2,521 sekonda, në vezën e lëngshme nuk është bërë trajtimi në 55°C në 2,278 sekonda, në të verdhën e vezës me 10% kripasje nuk është bërë trajtimi me temperaturë 55°C në 176 sekonda dhe në të bardhën e vezës së tharë nuk është bërë trajtimi në temperaturën 57°C në 50.4 orë;

dh) produktet e mishit të shpendëve të patrajtuar termikisht përkatësisht:

- 65°C në 39.8 sekonda;
- 70°C në 3.6 sekonda;
- 74°C në 0.5 sekonda;
- 80°C në 0.03 sekonda;

e) nënprodukteve të shpendëve të patrajtuar termikisht.

Nga shteti i Maltës, sipas tabelës së mëposhtme:

Nr.	Ndarja administrative e nivelit 1	Ndarja administrative e nivelit 2
1.	Nofsinhar	Haž-Zebbug*

Shënim. Simboli () nënkupton zonën e infektuar që bllokohet.*

2. Importi dhe tranzitimi i shpendëve të gjallë shtëpiakë, zogjve 24-orësh, mishit të freskët, materialit biologjik, vezëve dhe produkteve të vezëve, produktet e mishit të shpendëve dhe nënprodukteve të shpendëve, lejohet nga zona dhe kompartamente të shtetit të Maltës, të cilat nuk kanë pasur njohim të sëmundjes së pseudopestit të shpendëve për 12 muajt e fundit.

3. Certifikata veterinarë të garantojë origjinën e ngarkesës së ardhur.

4. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit të informojë rregullisht Drejtorinë e Përgjithshme të Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit dhe Autoritetin Kombëtar të Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve,

për çdo ngarkesë të shpendëve të gjallë shtëpiakë, zogjve 24-orësh, mishit të freskët, materialit biologjik, vezëve dhe produkteve të vezëve, produktet e mishit të shpendëve dhe nënprodukteve të shpendëve, që vijnë nga zonat e sipërcituara në pikën 1.

5. Për zbatimin e këtij urdhri ngarkohen Drejtoria e Përgjithshme e Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit, Drejtoria e Politikave Veterinare, Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve dhe Autoriteti Kombëtar i Ushqimit.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

MINISTËR I BUJQËSISË DHE
ZHVILLIMIT RURAL
Anila Denaj

URDHËR
Nr. 507, datë 23.5.2025

**PËR DISA MASA MBROJTËSE NDAJ
SËMUNDJES SË INFLUENCËS AVIARE
ME PATOGJENITET TË LARTË TË
SHPENDËVE, TË SHFAQUR NË
SHTETIN E GJERMANISË**

Mbështetur në nenin 102, pika 4, të Kushtetutës, në nenin 43 të ligjit nr. 10465, datë 29.9.2011, “Për shërbimin veterinar në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar,

URDHËROJ:

1. Ndalimin e importit, e tranzitimit nëpërmjet territorit të Republikës së Shqipërisë, të:

- a) shpendëve të gjallë shtëpiakë;
- b) zogjve 24-orësh;
- c) shpendëve dekorativë;
- ç) materialit biologjik të shpendëve;
- d) vezëve të shpendëve;

dh) mishit të shpendëve të patrajtuar termikisht;

e) nënprodukteve të shpendëve të patrajtuar termikisht.

Nga shteti i Gjermanisë, sipas tabelës së mëposhtme:

*Ndarja administrative e nivelit 1	Ndarja administrative e nivelit 2	Ndarja administrative e nivelit 3
Bayern	Augsburg (Kreisfreie Stadt)	Augsburg*
Bayern	Garmisch-Partenkirchen	Ohlstadt*
Rheinland-Pfalz	Rhein-Pfalz-Kreis	Dannstadt-Schauernheim*
Mecklenburg-Vorpommern	Vorpommern-Rügen	Altenpleen*
Mecklenburg-Vorpommern	Rostock (Kreisfreie Stadt)	Rostock*
Mecklenburg-Vorpommern	Vorpommern-Rügen	Stralsund*
Baden-Württemberg	Schwäbisch Hall	Ilshofen-Vellberg*
Niedersachsen	Aurich	Aurich*
Niedersachsen	Friesland	Wangerland*
Brandenburg	Oberhavel	Zehdenick*
Mecklenburg-Vorpommern	Vorpommern-Greifswald	Landhagen*
Sachsen	Leipzig	Grimma*
Sachsen-Anhalt	Wittenberg	Kemberg*

Shënim. Simboli () nënkupton zonën e infektuar që bllokohet.*

2. Certifikata veterinare të garantojë origjinën e ngarkesës së ardhur.

3. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit të informojë rregullisht Drejtorinë e Përgjithshme të Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit dhe Autoritetin Kombëtar të Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve, për çdo ngarkesë të shpendëve të gjallë shtëpiakë, zogjve 24-orësh, shpendëve dekorativë, materialit biologjik, vezëve të shpendëve, mishit të shpendëve të patrajtuar termikisht dhe nënprodukteve të shpendëve të patrajtuar termikisht, që vijnë nga vendet e sipërcituara në pikën 1.

4. Urdhri nr. 321, datë 3.4.2025, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Gjermanisë”, shfuqizohet.

5. Për zbatimin e këtij urdhri ngarkohen Drejtoria e Përgjithshme e Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit, Drejtoria e Politikave Veterinare, Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve dhe Autoriteti Kombëtar i Ushqimit.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

MINISTËR I BUJQËSISË DHE
ZHVILLIMIT RURAL
Anila Denaj

URDHËR Nr. 508, datë 23.5.2025

PËR DISA MASA MBROJTËSE NDAJ SËMUNDJES SË GJUHËS BLU, TË SHFAQUR NË SHTETIN E GJERMANISË

Mbështetur në nenin 102, pika 4, të Kushtetutës, në nenin 43 të ligjit nr. 10465, datë 29.9.2011, “Për shërbimin veterinar në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar,

URDHËROJ:

1. Ndalimin e importit, e tranzitimit në territorin e Republikës së Shqipërisë, të:

a) kafshëve të gjalla të llojit ruminantë dhe kamelidë;

b) spermën dhe embrionet e kafshëve të gjalla të llojit ruminantë dhe kamelidë.

Nga shteti i Gjermanisë, sipas ndarjeve administrative të tabelës së mëposhtme:

Ndarja administrative e nivelit 1	Ndarja administrative e nivelit 2	Ndarja administrative e nivelit 3
Sachsen-Anhalt	Altmarkkreis Salzwedel	Kalbe (Milde)*
Saarland	Merzig-Wadern	Weiskirchen*

Shënim. Simboli () nënkupton zonën e infektuar që bllokohet.*

2. Importi dhe tranzitimi nga ndarjet administrative, të cilat nuk janë të cituara në tabelën e mësipërme, lejohet vetëm nëse plotësohen kushtet e mëposhtme:

a) Certifikata shëndetësore veterinare vërteton që kafshët e gjalla të llojit ruminantë dhe kamelidë:

i. nuk kanë treguar asnjë shenjë klinike të gjuhës blu në ditën e dërgesës; dhe

ii. kanë qenë të mbrojtur nga sulmet e mushkonjave të gjinisë *Culicoides*, në përputhje me nenin 8.3.13 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore në një stabiliment të mbrojtur nga vektorët për të paktën 60 ditë para dërgesës dhe gjatë transportit në vendin e dërgesës; ose

iii. kanë qenë të mbrojtur nga sulmet e mushkonjave të gjinisë *Culicoides*, në përputhje me nenin 8.3.13 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore në një stabiliment të mbrojtur nga vektorët për të paktën 28 ditë para dërgesës dhe gjatë transportit në vendin e dërgesës, dhe gjatë asaj periudhe i janë nënshtruar një testi serologjik për të zbuluar antitruapat ndaj virusit të gjuhës blu, me rezultate

negative, të kryera të paktën 28 ditë pas futjes në stabilimentin e mbrojtur nga vektorët; ose

iv. kanë qenë të mbrojtur nga sulmet e mushkonjave të gjinisë *Culicoides*, në përputhje me nenin 8.3.13 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore në një stabiliment të mbrojtur nga vektorët për të paktën 14 ditë para dërgesës dhe gjatë transportit në vendin e dërgesës, dhe gjatë kësaj periudhe i janë nënshtruar një testi identifikimi të agjentit të sëmundjes, me rezultate negative, të kryer të paktën 14 ditë pas futjes në stabilimentin e mbrojtur nga vektorët;

b) janë:

i. vaksinuar, të paktën 60 ditë përpara dërgesës, kundër të gjithë serotipave të demonstruar të pranishëm në popullatën burimore nëpërmjet një programi mbikëqyrjeje, në përputhje me nenet 8.3.14 deri në 8.3.17 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore;

ii. identifikuar si të vaksinuar; ose

iii. është demonstruar se kishte antitropa për të paktën 60 ditë përpara dërgesës kundër të gjithë serotipave të demonstruar se janë të pranishëm në popullatën burimore nëpërmjet një programi mbikëqyrjeje në përputhje me nenet 8.3.14 deri në 8.3.17 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore;

c) Certifikata shëndetësore veterinare të vërtetojë që meshkujt dhurues të spermës së kafshëve të gjalla të llojit ruminantë dhe kamelidë:

i. nuk kanë treguar asnjë shenjë klinike të gjuhës blu në ditën e mbledhjes; dhe

ii. janë mbajtur në një stabiliment të mbrojtur nga vektorët, në përputhje me pikën 1, të nenit 8.3.13 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore për të paktën 60 ditë para fillimit dhe gjatë mbledhjes së spermës; ose

iii. i janë nënshtruar një testi serologjik për zbulimin e antitropave ndaj virusit të gjuhës blu, me rezultate negative, midis 28 dhe 60 ditësh pas çdo grumbullimi për këtë ngarkesë; ose

iv. i janë nënshtruar një testi identifikimi të agjentit të sëmundjes në mostrat e gjakut të mbledhura në fillim dhe përfundim të, dhe të paktën çdo 7 ditë (testi i izolimit të virusit) ose të paktën çdo 28 ditë (testi PCR) gjatë mbledhjes së spermës për këtë ngarkesë, me rezultate negative;

v. sperma është mbledhur, përpunuar dhe ruajtur në përputhje me kapitujt 4.6 dhe 4.7 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore.

c) Certifikata shëndetësore veterinare të vërtetojë që femrat dhuruese të embrioneve *in vivo* të kafshëve të gjalla të llojit ruminantë dhe kamelidë:

i. nuk kanë treguar asnjë shenjë klinike të gjuhës blu në ditën e mbledhjes; dhe

ii. janë mbajtur në një stabiliment të mbrojtur nga vektorët, në përputhje me pikën 1, të nenit 8.3.13, të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore, për të paktën 60 ditë përpara fillimit dhe gjatë mbledhjes së embrioneve; ose

iii. i janë nënshtruar një testi serologjik për të zbuluar antitropat ndaj virusit të gjuhës blu midis 28 dhe 60 ditësh pas grumbullimit, me rezultate negative; ose

iv. i janë nënshtruar një testi për identifikimin e agjentit të sëmundjes në një kampion gjaku të marrë në ditën e mbledhjes së embrioneve, me rezultate negative;

v. embrionet janë mbledhur, përpunuar dhe ruajtur në përputhje me kapitujt 4.8, 4.9 dhe 4.10 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore, sipas rastit;

vi. sperma e përdorur për fekundimin e ovociteve ishte në përputhje me nenin 8.3.9 ose nenin 8.3.10 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore.

3. Certifikata veterinare shëndetësore të garantojë origjinën e tyre sipas përcaktimeve të pikës 1 dhe 2.

4. Urdhri nr. 647, datë 23.8.2024, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së gjuhës blu të shfaqur në shtetin e Gjermanisë”, shfuqizohet.

5. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit të informojë rregullisht, brenda 24 orëve, Autoritetin Kombëtar të Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve, Drejtorinë e Përgjithshme të Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit për çdo ngarkesë të të gjithë kafshëve të gjalla të llojit ruminantë të vegjël dhe spermën dhe embrionet e kafshëve të gjalla të llojit ruminantë.

6. Për zbatimin e këtij urdhri ngarkohen Drejtoria e Përgjithshme e Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit në Ministrinë e Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural, Autoriteti Kombëtar i Ushqimit dhe Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

MINISTËR I BUJQËSISË DHE
ZHVILLIMIT RURAL
Anila Denaj

URDHËR

Nr. 509, datë 23.5.2025

**PËR DISA MASA MBROJTËSE NDAJ
SËMUNDJES SË GJUHËS BLU, TË
SHFAQUR NË SHTETIN E AUSTRIËS**

Mbështetur në nenin 102, pika 4, të Kushtetutës, në nenin 43 të ligjit nr. 10465, datë 29.9.2011, “Për shërbimin veterinar në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar,

URDHËROJ:

1. Ndalimin e importit, e tranzitimit në territorin e Republikës së Shqipërisë, të:

a) kafshëve të gjalla të llojit ruminantë dhe kamelidë;

b) spermën dhe embrionet e kafshëve të gjalla të llojit ruminantë dhe kamelidë.

Nga shteti i Austrisë, sipas ndarjeve administrative të tabelës së mëposhtme:

Ndarja administrative e nivelit 1	Ndarja administrative e nivelit 2	Ndarja administrative e nivelit 3
Niederösterreich	Baden	Altenmarkt an der Triesting*
Vorarlberg	Bregenz	Lauterach*
Steiermark	Murtal	Pölstal*

Shënim. Simboli (*) nënkupton zonën e infektuar që bllokohet.

2. Importi dhe tranzitimi nga ndarjet administrative të cilat nuk janë të cituara në tabelën e mësipërme, lejohet vetëm nëse plotësohen kushtet e mëposhtme:

a) Certifikata shëndetësore veterinarë vërteton që kafshët e gjalla të llojit ruminantë dhe kamelidë:

i. nuk kanë treguar asnjë shenjë klinike të gjuhës blu në ditën e dërgesës; dhe

ii. kanë qenë të mbrojtur nga sulmet e mushkonjave të gjinisë *Culicoides*, në përputhje me nenin 8.3.13 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore në një stabiliment të mbrojtur nga vektorët për të paktën 60 ditë para dërgesës dhe gjatë transportit në vendin e dërgesës; ose

iii. kanë qenë të mbrojtur nga sulmet e mushkonjave të gjinisë *Culicoides*, në përputhje me nenin 8.3.13 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore në një stabiliment të mbrojtur nga vektorët për të paktën 28 ditë para dërgesës dhe gjatë transportit në vendin e dërgesës, dhe gjatë asaj periudhe i janë nënshtruar një testi serologjik për të zbuluar antitrupe ndaj virusit të gjuhës blu, me rezultate

negative, të kryera të paktën 28 ditë pas futjes në stabilimentin e mbrojtur nga vektorët; ose

iv. kanë qenë të mbrojtur nga sulmet e mushkonjave të gjinisë *Culicoides*, në përputhje me nenin 8.3.13 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore në një stabiliment të mbrojtur nga vektorët për të paktën 14 ditë para dërgesës dhe gjatë transportit në vendin e dërgesës, dhe gjatë kësaj periudhe i janë nënshtruar një testi identifikimi të agjentit të sëmundjes, me rezultate negative, të kryer të paktën 14 ditë pas futjes në stabilimentin e mbrojtur nga vektorët;

b) janë:

i. vaksinuar, të paktën 60 ditë përpara dërgesës, kundër të gjithë serotipave të demonstruar të pranishëm në popullatën burimore nëpërmjet një programi mbikëqyrjeje, në përputhje me nenet 8.3.14 deri në 8.3.17 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore;

ii. identifikuar si të vaksinuar; ose

iii. është demonstruar se kishte antitrupe për të paktën 60 ditë përpara dërgesës kundër të gjithë serotipave të demonstruar se janë të pranishëm në popullatën burimore nëpërmjet një programi mbikëqyrjeje në përputhje me nenet 8.3.14 deri në 8.3.17 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore.

c) Certifikata shëndetësore veterinarë të vërtetojë që meshkujt dhurues të spermës së kafshëve të gjalla të llojit ruminantë dhe kamelidë:

i. nuk kanë treguar asnjë shenjë klinike të gjuhës blu në ditën e mbledhjes; dhe

ii. janë mbajtur në një stabiliment të mbrojtur nga vektorët, në përputhje me pikën 1 të nenit 8.3.13 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore për të paktën 60 ditë para fillimit dhe gjatë mbledhjes së spermës; ose

iii. i janë nënshtruar një testi serologjik për zbulimin e antitrupeve ndaj virusit të gjuhës blu, me rezultate negative, midis 28 dhe 60 ditësh pas çdo grumbullimi për këtë ngarkesë; ose

iv. i janë nënshtruar një testi identifikimi të agjentit të sëmundjes në mostrat e gjakut të mbledhura në fillim dhe përfundim, dhe të paktën çdo 7 ditë (testi i izolimit të virusit) ose të paktën çdo 28 ditë (testi PCR) gjatë mbledhjes së spermës për këtë ngarkesë, me rezultate negative;

v. sperma është mbledhur, përpunuar dhe ruajtur në përputhje me kapitujt 4.6 dhe 4.7 të Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore.

ç). Certifikata shëndetësore veterinarë të vërtetojë që femrat dhuruese të embrioneve *in vivo* së kafshëve të gjalla të llojit ruminantë dhe kamelidë:

i. nuk kanë treguar asnjë shenjë klinike të gjuhës blu në ditën e mbledhjes; dhe

ii. janë mbajtur në një stabiliment të mbrojtur nga vektorët, në përputhje me pikën 1, të nenit 8.3.13 të *Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore*, për të paktën 60 ditë përpara fillimit dhe gjatë mbledhjes së embrioneve; ose

iii. i janë nënshtruar një testi serologjik për të zbuluar antitrukat ndaj virusit të gjuhës blu midis 28 dhe 60 ditësh pas grumbullimit, me rezultate negative; ose

iv. i janë nënshtruar një testi për identifikimin e agjentit të sëmundjes në një kampion gjaku të marrë në ditën e mbledhjes së embrioneve, me rezultate negative;

v. embrionet janë mbledhur, përpunuar dhe ruajtur në përputhje me kapitujt 4.8., 4.9 dhe 4.10 të *Kodit Shëndetësor të Kafshëve Tokësore*, sipas rastit;

vi. sperma e përdorur për fekundimin e ovociteve ishte në përputhje me nenin 8.3.9 ose nenin 8.3.10 të *Kodit të Kafshëve Tokësore*.

3. Certifikata veterinare shëndetësore të garantojë origjinën e tyre sipas përcaktimeve të pikës 1 dhe 2.

4. Urdhri nr. 50, datë 17.1.2025, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së gjuhës blu, të shfaqur në shtetin e Austrisë”, shfuqizohet.

5. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit të informojë rregullisht, brenda 24 orëve, Autoritetin Kombëtar të Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve, Drejtorinë e Përgjithshme të Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit për çdo ngarkesë e të gjithë kafshëve të gjalla të llojit ruminantë të vegjël dhe spermën dhe embrionet e kafshëve të gjalla të llojit ruminantë.

6. Për zbatimin e këtij urdhri ngarkohen Drejtoria e Përgjithshme e Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit në Ministrinë e Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural, Autoriteti Kombëtar i Ushqimit dhe Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

MINISTËR I BUJQËSISË DHE
ZHVILLIMIT RURAL
Anila Denaj

URDHËR

Nr. 510, datë 23.5.2025

PËR SHFUQIZIMIN E URDHRIT NR. 287, DATË 25.3.2025, “PËR DISA MASA MBROJTËSE NDAJ SËMUNDJES SË INFLUENCËS AVIARE ME PATOGJENITET TË LARTË TË SHPENDËVE, TË SHFAQUR NË SHTETIN E RUMANISË”; URDHRIT NR. 282, DATË 25.3.2025, “PËR DISA MASA MBROJTËSE NDAJ SËMUNDJES SË INFLUENCËS AVIARE ME PATOGJENITET TË LARTË TË SHPENDËVE, TË SHFAQUR NË SHTETIN E MOLDAVISË”; URDHRIT NR. 439, DATË 7.5.2025, “PËR DISA MASA MBROJTËSE NDAJ SËMUNDJES SË INFLUENCËS AVIARE ME PATOGJENITET TË LARTË TË SHPENDËVE TË SHFAQUR NË SHTETIN E POLONISË”; URDHRIT NR. 99, DATË 31.1.2025, “PËR DISA MASA MBROJTËSE NDAJ SËMUNDJES SË INFLUENCËS AVIARE ME PATOGJENITET TË LARTË TË SHPENDËVE, TË SHFAQUR NË SHTETIN E LITUANISË”; URDHRIT NR. 281, DATË 25.3.2025, “PËR DISA MASA MBROJTËSE NDAJ SËMUNDJES SË INFLUENCËS AVIARE ME PATOGJENITET TË LARTË TË SHPENDËVE, TË SHFAQUR NË SHTETIN E UKRAINËS”; URDHRIT NR. 148, DATË 19.2.2025, “PËR DISA MASA MBROJTËSE NDAJ SËMUNDJES SË INFLUENCËS AVIARE ME PATOGJENITET TË LARTË TË SHPENDËVE, TË SHFAQUR NË SHTETIN E BOSNJË DHE HERCEGOVINËS”; URDHRIT NR. 208, DATË 4.3.2025, “PËR DISA MASA MBROJTËSE NDAJ SËMUNDJES SË INFLUENCËS AVIARE ME PATOGJENITET TË LARTË TË SHPENDËVE, TË SHFAQUR NË SHTETIN E MBRETËRISË SË BASHKUAR”

Mbështetur në nenin 102, pika 4, të Kushtetutës, në nenin 43 të ligjit nr. 10465, datë 29.9.2011, “Për

shërbimin veterinar në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar, dhe nenit 113 të ligjit nr. 44/2015, “Kodi i Procedurave Administrative i Republikës së Shqipërisë”,

URDHËROJ:

1. Shfuqizimin e:

- Urdhrit nr. 287, datë 25.3.2025, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Rumanisë”;

- Urdhrit nr. 282, datë 25.3.2025, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Moldavisë”;

- Urdhrit nr. 439, datë 7.5.2025, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Polonisë”;

- Urdhrit nr. 99, datë 31.1.2025, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Lituanisë”;

- Urdhrit nr. 281, datë 25.3.2025, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Ukrainës”;

- Urdhrit nr. 148, datë 19.2.2025, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Bosnjë dhe Hercegovinës”;

- Urdhrit nr. 208, datë 4.3.2025, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së influencës aviare me patogjenitet të lartë të shpendëve, të shfaqur në shtetin e Mbretërisë së Bashkuar”.

2. Për zbatimin e këtij urdhri ngarkohen Drejtoria e Përgjithshme e Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit, Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve dhe Autoriteti Kombëtar i Ushqimit.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

MINISTËR I BUJQËSISË DHE
ZHVILLIMIT RURAL
Anila Denaj

URDHËR

Nr. 511, datë 23.5.2025

PËR SHFUQIZIMIN E URDHËRIT NR. 794, DATË 29.12.2023, “PËR DISA MASA MBROJTËSE NDAJ SËMUNDJES SË MURTAJËS AFRIKANE TË DERRAVE, TË SHFAQUR NË SHTETIN E KROACISË”

Mbështetur në nenin 102, pika 4, të Kushtetutës, në nenin 43 të ligjit nr. 10465, datë 29.9.2011, “Për shërbimin veterinar në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar, dhe në nenin 113, të ligjit nr. 44/2015, “Kodi i Procedurave Administrative i Republikës së Shqipërisë”,

URDHËROJ:

1. Shfuqizimin e urdhrit nr. 794, datë 29.12.2023, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së murtajës afrikane të derrave të shfaqur në shtetin e Kroacisë”.

2. Për zbatimin e këtij urdhri ngarkohen Drejtoria e Përgjithshme e Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit, Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve dhe Autoriteti Kombëtar i Ushqimit.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

MINISTËR I BUJQËSISË DHE
ZHVILLIMIT RURAL
Anila Denaj

URDHËR

Nr. 512, datë 23.5.2025

PËR SHFUQIZIMIN E URDHËRIT NR. 257, DATË 17.3.2025, “PËR DISA MASA MBROJTËSE NDAJ SËMUNDJES SË MURTAJËS AFRIKANE TË DERRAVE, TË SHFAQUR NË SHTETIN E POLONISË”

Mbështetur në nenin 102, pika 4, të Kushtetutës, në nenin 43 të ligjit nr. 10465, datë 29.9.2011, “Për shërbimin veterinar në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar, dhe në nenin 113 të ligjit nr. 44/2015,

“Kodi i Procedurave Administrative i Republikës së Shqipërisë”,

URDHËROJ:

1. Shfuqizimin e urdhrit nr. 257, datë 17.3.2025, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së murtajës afrikane të derrave, të shfaqur në shtetin e Polonisë”.

2. Për zbatimin e këtij urdhri ngarkohen Drejtoria e Përgjithshme e Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit, Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve dhe Autoriteti Kombëtar i Ushqimit.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

MINISTËR I BUJQËSISË DHE
ZHVILLIMIT RURAL
Anila Denaj

URDHËR

Nr. 519, datë 26.5.2025

PËR DISA MASA MBROJTËSE NDAJ SËMUNDJES SË AFTËS EPIZOOTIKE, TË SHFAQUR NË SHTETIN E TURQISË

Mbështetur në nenin 102, pika 4 e Kushtetutës, nenin 43, të ligjit nr. 10465, datë 29.9.2011, “Për shërbimin veterinar në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar,

URDHËROJ:

1. Ndalimin e importit dhe tranzitimit për në territorin e Republikës së Shqipërisë, të:

a) të gjitha kafshëve të gjalla të llojit ruminantë dhe derra;

b) materialit biologjik të pashoqëruar me test diagnostik PCR-je të rezultuar negativ, bashkëlidhur certifikatës shëndetësore veterinare, të kryer 21 ditë para mbledhjes së tyre;

c) mishit të freskët;

ç) produkteve të mishit të patrajuara me të paktën me një temperaturë prej 70°C për 30 minuta;

d) qumështit dhe produkteve të qumështit të patrajuara termikisht, me një temperaturë minimale prej 72° C për 15 sekonda (temperaturë

e lartë – kohë e shkurtër pasterizimi (HTST) e aplikuar 2 herë) ose çdo trajtim tjetër ku nuk vërtetohet shkatërrimi i virusit të aftës epizootike;

dh) leshit, qimeve, lëkurëve dhe lëkurëve të papërpunuara të patrajuara ose papërpunuara ku nuk vërtetohet shkatërrimi i virusit të aftës epizootike;

e) ushqimit me përmbajtje proteinike dhe ushqimit të kafshëve ruminantë dhe derra, të patrajuara termikisht, ku nuk vërtetohet shkatërrimi i virusit të aftës epizootike.

Sipas njoftimeve të marra nga faqja zyrtare e ADIS-it, përkatësisht nga ndarjet administrative të tabelës së mëposhtme të shtetit të Turqisë:

Ndarja administrative e nivelit 1	Ndarja administrative e nivelit 2
Antalya	Alanya*
Antalya	Korkuteli*
Van*	
Hakkari*	
Manisa	Demirci*
Manisa	Kula*
Sirnak	Silopi*
Sivas	Ulaş*
Sivas	Akıncılar*
Sivas	Yıldızeli*
Sivas	Altınyayla*
Sivas	Kangal*
Sivas	Doğanşar*
Sivas	Gürün*
Sivas	Merkez*
Sivas	İmranlı*
Diyarbakir	Merkez*
Konya	Kadınhanı*
Konya	Karatay*
Konya	Ereğli*
Tunceli	Pülümür*
Tunceli	Pertek*
Denizli	Çal*
Denizli	Çivril*
Erzurum	Şenkaya*
Erzurum	Çat*
Erzurum	Uzundere*
Erzurum	Hınıs*
Erzurum	Karaçoban*
Erzurum	Aşkale*
Erzurum	Tekman*
Erzurum	Ilıca*
Erzurum	İspir*
Afyon	Sandıklı*
Afyon	Dinar*
Afyon	Bolvadin*
Afyon	Sincanlı*
Afyon	Sultandağı*
Afyon	Merkez*

Afyon	İhsaniye*
Batman	Kozluk*
Isparta	Yalvaç*
Isparta	Keçiborlu*
Isparta	Gönen*
Isparta	Merkez*
Isparta	Şarkikaraağaç*
Izmir	Seferihisar*
Izmir	Bayındır*
Aydın	Germencik*
Aydın	İncirliova*
K. Maras	Andırın*
K. Maras	Elbistan*
Burdur	Merkez*
Burdur	Karamanlı*
Burdur	Bucak*
Aksaray	Eskil*
Aksaray	Güzelyurt*
Aksaray	Gülağaç*
Aksaray	Merkez*
Adana	Tufanbeyli*
Adana	Karataş*
Adana	Aladağ*
Trabzon	Maçka*
Trabzon	Merkez*
Rize	İkizdere*
Kütahya	Simav*
Kütahya	Aslanapa*
Kütahya	Emet*
Konya	İlgin*
Konya	Altınekin*
Konya	Tuzlukçu*
Konya	Derbent*
Kirsehir	Akpınar*
Kirsehir	Akçakent*
Kirsehir	Merkez*
Kayseri	Sarıoğlan*
Kayseri	Yahyalı*
Kayseri	Akkışla*
Kayseri	Pınarbaşı*
Erzincan	Otlukbeli*
Erzincan	Üzümlü*
Iğdır	Karakoyunlu*
Bingöl	Yedisu*
Erzincan	Çayırli*
Erzincan	Tercan*
Erzincan	Otlukbeli*
Erzincan	Merkez*
Nevşehir	Derinkuyu*
Nevşehir	Kozaklı*
Nevşehir	Gülşehir*
Mus	Bulanık*
Mus	Merkez*
Mus	Varto*
Malatya	Arapkir*
Malatya	Yazihan*
Malatya	Merkez*

Mardin	Savur*
Kars	Arpaçay*
Kars	Merkez*
Kars	Sarıkamış*
Kars	Digor*
Elazığ	Baskil*
Elazığ	Merkez*
Elazığ	Karakoçan*
Elazığ	Alacakaya*
Elazığ	Kovancılar*
Adiyaman	Gölbasi*
Adiyaman	Gergeç*
Nevşehir	Merkez*
Eskisehir	İnönü*
Eskisehir	Sivrihisar*
Agri	Merkez*
Agri	Tutak*
Siirt	Şirvan*
Afyon	Dazkırı*
Sanliurfa	Ceylanpınar*
Tunceli	Ovacık*
Gaziantep	Oğuzeli*
Gaziantep	Nizip*
Iğdır	Merkez*
Iğdır	Aralık*
Kütahya	Tavşanlı*
Konya	Meram*
Erzurum	Merkez*
K. Maras	Pazarcık*
Adana	Karaisali*
Adana	Ceyhan*
Adana	Pozantı*
Erzincan	Kemah*
Kayseri	Melikgazi*
Sanliurfa	Siverek*
Mugla	Milas*
Agri	Hamur*
Ardahan	Göle*
Erzurum	Narman*
Ardahan	Damal*
Kirsehir	Boztepe*
Batman	Beşiri*
Bitlis	Tatvan*
Elazığ	Palu*
Gaziantep	Şehitkamil*
Iğdır	Merkez*
Bingöl	Genç*
Gaziantep	Yavuzeli*
Karaman	Merkez*
Karaman	Ayrancı*
Nigde	Merkez*
Osmaniye	Kadirli*
Osmaniye	Sumbas*
Sivas	Gölova*
Sanliurfa	Merkez*
Eskisehir	Merkez*
Gaziantep	Şahinbey*

Aydin	Çine*
Ardahan	Merkez*
Afyon	İhsaniye*
Adiyaman	Merkez*
Adana	Saimbeyli*
Iğdır	Tuzluca*
Gümüşhane	Köse*
Konya	Karapınar*
Kars	Selim*
Kilis	Polateli*
Konya	Selçuklu*
Konya	Sarayönü*
Kütahya	Çavdarhisar*
Malatya	Darende*
Tunceli	Mazgirt*
Tunceli	Çemişgezek*
Tunceli	Hozat*
Mardin	Midyat*
Mersin	Mut*
Malatya	Arguvan*

Shënim. Simboli () nënkupton zonën e infektuar që bllokohet.*

2. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit të informojë rregullisht brenda 24 orëve Autoritetin Kombëtar të Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve, Drejtorinë e Përgjithshme të Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit për çdo ngarkesë të kafshëve të gjalla të llojit ruminantë dhe derra, materialit biologjik, embrioneve, mishit të freskët, produkteve dhe nënprodukteve të tyre, qumështit, produkteve të qumështit, miellit të mishit, miellit të gjakut, leshit, qimeve, lëkurëve dhe lëkurëve të trajtuara dhe të papërpunuara, dhe ushqimit të kafshëve të kafshëve të gjalla të llojit ruminantë dhe derra.

3. Urdhri nr. 494, datë 21.5.2025, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së aftës epizootike, të shfaqur në shtetin e Turqisë”, shfuqizohet.

4. Për zbatimin e këtij urdhri ngarkohen Drejtoria e Përgjithshme e Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit në Ministrinë e Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural, Autoriteti Kombëtar i Ushqimit dhe Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

MINISTËR I BUJQËSISË DHE
ZHVILLIMIT RURAL
Anila Denaj

URDHËR

Nr. 530, datë 28.5.2025

PËR SHFUQIZIMIN E URDHËRIT NR. 16, DATË 10.1.2025, “PËR DISA MASA MBROJTËSE NDAJ SËMUNDJES SË MURTAJËS AFRIKANE TË DERRAVE, TË SHFAQUR NË SHTETIN E MAQEDONISË SË VERIUT”

Mbështetur në nenin 102, pika 4 e Kushtetutës, nenin 43, të ligjit nr. 10465, datë 29.9.2011, “Për shërbimin veterinar në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar, dhe nenin 113, të ligjit nr. 44/2015, “Kodi i Procedurave Administrative në Republikën e Shqipërisë”,

URDHËROJ:

1. Shfuqizimin e urdhrit nr. 16, datë 10.1.2025, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së murtajës afrikane të derrave, të shfaqur në shtetin e Maqedonisë së Veriut”.

2. Për zbatimin e këtij urdhri ngarkohen Drejtoria e Përgjithshme e Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit, Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve dhe Autoriteti Kombëtar i Ushqimit.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

MINISTËR I BUJQËSISË DHE
ZHVILLIMIT RURAL
Anila Denaj

URDHËR

Nr. 531, datë 28.5.2025

PËR SHFUQIZIMIN E URDHËRIT NR. 660, DATË 28.8.2024, “PËR DISA MASA MBROJTËSE NDAJ SËMUNDJES SË GJUHËS BLU, TË SHFAQUR NË SHTETIN E FRANCËS”

Mbështetur në nenin 102, pika 4 e Kushtetutës, nenin 43, të ligjit nr. 10465, datë 29.9.2011, “Për shërbimin veterinar në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar dhe nenin 113, të ligjit nr. 44/2015, “Kodi i Procedurave Administrative në Republikën e Shqipërisë”,

URDHËROJ:

1. Shfuqizimin e urdhrit nr. 660, datë 28.8.2024, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së gjuhës blu, të shfaqur në shtetin e Francës”.

2. Për zbatimin e këtij urdhri ngarkohen Drejtoria e Përgjithshme e Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit, Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve dhe Autoriteti Kombëtar i Ushqimit.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

MINISTËR I BUJQËSISË DHE
ZHVILLIMIT RURAL
Anila Denaj

URDHËR
Nr. 532, datë 28.5.2025

**PËR DISA MASA MBROJTËSE NDAJ
SËMUNDJES SË LISË SË DHENVE DHE
DHIVE, TË SHFAQUR NË SHTETIN
E GREQISË**

Mbështetur në nenin 102, pika 4 e Kushtetutës, nenin 43, të ligjit nr. 10465, datë 29.9.2011, “Për shërbimin veterinar në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar,

URDHËROJ:

1. Ndalimin e importit dhe tranzitimit për në territorin e Republikës së Shqipërisë, të të gjitha kafshëve të gjalla të llojit të dhirta dhe të leshta, materialit biologjik dhe nënprodukteve të kafshëve të llojit të dhirta dhe të leshta, sipas njoftimeve të marra nga faqja zyrtare e WOAH-s dhe ADIS-it, përkatësisht nga ndarjet administrative të përcaktuara në tabelën e mëposhtme:

Ndarja administrative e nivelit 1	Ndarja administrative e nivelit 2*	Ndarja administrative e nivelit 3*
Thessaly and Central Greece	Central Greece	Lokroi*
Kavala	Nestos*	
Evros	Didymoticho*	
Chalkidiki	Kassandra*	
Aitolioakarnania	Nafpaktia*	
Xanthi	Topiros*	
Fokida	Dorida*	

Kavala	Pagheo*	
Chalkidiki	Nea Propontida*	
Magnisia	Rigas Feraios*	
Xanthi	Avdira*	

Shënim. Simboli () nënkupton zonën e infektuar që bllokohet.*

2. Lejimin e importit dhe tranzitimit për në territorin e Republikës së Shqipërisë, të të gjitha kafshëve gjalla të llojit të dhirta dhe të leshta, materialit biologjik, dhe nënprodukteve të kafshëve të llojit të dhirta dhe të leshta, nga ndarjet administrative të shtetit të Greqisë, të cilat nuk janë të cituara në tabelën e mësipërme, të painfektuara nga sëmundja, nëse plotësohen kushtet e mëposhtme nga pika 2.1 deri në pikën 2.3:

2.1 Për kafshët e llojit të dhirta dhe të leshta certifikata veterinare duhet të vërtetojë që kafshët:

a) nuk kanë shfaqur asnjë shenjë klinike të lisë së dhenve ose dhive në ditën e dërgesës;

b) janë mbajtur që nga lindja, ose për 21 ditët e fundit, në një stabiliment ku nuk është raportuar zyrtarisht asnjë rast i lisë së dhenve ose dhive gjatë asaj periudhe, dhe se stabilimenti nuk ka qenë i vendosur në një zonë të infektuar me linë e dhenve ose të dhive; ose

c) janë mbajtur në një stacion karantine për 21 ditë para dërgesës;

ç) nuk janë vaksinuar kundër lisë së dhenve dhe dhive; ose

d) janë vaksinuar duke përdorur një vaksinë që përputhet me standardet e përshkruara në *manualin tokësor* jo më pak se 15 ditë dhe jo më shumë se 4 muaj përpara dërgesës (natyra e vaksinës së përdorur, nëse është virusi i gjallë, i çaktivizuar apo i modifikuar, llojet dhe shtamet e virusit të përfshirë në vaksinë duhet të shënohen në certifikatë).

2.2 Për spermën e cjepeve dhe deshve, certifikata veterinare duhet të vërtetojë se kafshët dhuruese:

a) nuk shfaqin asnjë shenjë klinike të lisë së dhenve ose dhive në ditën e mbledhjes së spermës dhe për 21 ditët në vijim;

b) janë mbajtur në vendin eksportues për 21 ditë para grumbullimit, në një stabiliment ose qendër fekondimi artificial ku nuk janë raportuar zyrtarisht asnjë rast i lisë së dhenve dhe dhive gjatë asaj periudhe, dhe se stabilimenti ose qendra e mbarështimit artificial nuk është e vendosur në zonën e infektuar të lisë së dhenve dhe dhive;

c) nuk janë vaksinuar kundër lisë së dhenve dhe dhive; ose

ç) janë vaksinuar duke përdorur një vaksinë që përputhet me standardet e përshkruara në *manualin tokësor* (natyra e vaksinës së përdorur, nëse është virus i gjallë i inaktivuar apo i modifikuar, llojet dhe shtamet e virusit të përfshira në vaksinë do të tregohen gjithashtu në certifikatë).

2.3. Për lëkurën dhe leshin e kafshëve të llojit të dhirta dhe të leshta, certifikata veterinare duhet të vërtetojë se këto produkte:

a) vijnë nga kafshë që nuk janë mbajtur në zonën e infektuar me linë e dhenve dhe të dhive; ose

b) janë përpunuar për të garantuar asgjësimin e virusit të lisë së dhenve dhe dhive, në ambiente të kontrolluara dhe të miratuara nga Autoriteti Veterinar i vendit eksportues.

3. Urdhri nr. 505, datë 23.5.2025, “Për disa masa mbrojtëse ndaj sëmundjes së lisë së dhenve dhe dhive të shfaqur në shtetin e Greqisë”, shfuqizohet.

4. Autoriteti Kombëtar i Ushqimit të informojë rregullisht brenda 24 orëve Autoritetin Kombëtar të Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve, Drejtorinë e Përgjithshme të Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit për çdo ngarkesë të kafshëve të llojit dhen dhe dhi, nënprodukteve të tyre dhe materialit biologjik.

5. Për zbatimin e këtij urdhri ngarkohen Drejtoria e Përgjithshme e Zhvillimit në Fushën e Sigurisë Ushqimore, Veterinarisë, Mbrojtjes së Bimëve dhe Peshkimit në Ministrinë e Bujqësisë dhe Zhvillimit Rural, Autoriteti Kombëtar i Ushqimit dhe Autoriteti Kombëtar i Veterinarisë dhe Mbrojtjes së Bimëve.

Ky urdhër hyn në fuqi menjëherë dhe botohet në Fletoren Zyrtare.

MINISTËR I BUJQËSISË DHE
ZHVILLIMIT RURAL
Anila Denaj

UDHËZIM

Nr. 682, datë 30.5.2025

PËR MIRATIMIN E MODELIT TË KËRKESËS PËR SHËRBIME KADASTRALE DHE PROCEDURAT STANDARDE TË VEPRIMEVE ME REGJISTRIN ELEKTRONIK TË KËRKESAVE

Në mbështetje të nenit 28, germa “ç”, të ligjit nr. 9000, datë 30.1.2003, “Për organizimin dhe funksionimin e Këshillit të Ministrave”, të nenit 9, dhe pikës 1, të nenit 29, të ligjit nr. 111/2018, “Për kadastrën”, si dhe në zbatim të pikës 1, të kreut III, të vendimit nr. 864, datë 27.12.2022, të Këshillit të Ministrave, “Për miratimin e rregullave për procedurën e trajtimit të kërkesave për shërbime kadastrale”,

UDHËZOJ:

I. MODELI DHE PËRMBAJTJA E KËRKESËS PËR SHËRBIME KADASTRALE

1. Kërkesa për shërbime kadastrale paraqitet nga pronari i pasurisë, titullarët e të drejtave reale dhe personat fizikë apo juridikë që kanë interes të ligjshëm mbi pasurinë, sipas përcaktimeve të nenit 4, të ligjit nr. 111/2018, “Për kadastrën”, apo përfaqësuesit e autorizuar të tyre, si dhe noterit në respektim të shkronjës “k”, të pikës 1, të nenit 63, të ligjit nr. 110/2018, “Për noterinë”.

2. Modeli i kërkesës për shërbime kadastrale është sipas aneksit 1 që është pjesë përbërëse dhe i bashkëlidhet këtij udhëzimi.

3. Kërkesa për shërbime kadastrale ka në përmbytje rubrikat si vijon:

a) të dhënat e kërkesës ku përfshihen:

i. numri i kërkesës;

ii. data e paraqitjes së kërkesës;

iii. afati i përfundimit të kërkesës (x ditë nga e nesërmja e konfirmimit të pagesës);

iv. drejtoria/zyra vendore e ASHK-së së cilës i drejtohet kërkesa për marrjen e shërbimit;

v. informacion nga vjen kërkesa/aplikimi (e-Albania/Nisa/ASHK për institucionet);

b) të dhënat e subjektit kërkues të shërbimeve kadastrale ku përfshihen:

i. mundësia për të aplikuar vetë subjekti apo përfaqësuesi i autorizuar;

ii. gjenealogjet dhe numri personal/unik i identifikimit (ID/NUIS) të subjektit kërkuar;

iii. lloji dhe numri i dokumentit të identifikimit;

iv. adresa e subjektit dhe numri i kontaktit;

v. numri dhe data e dokumentit të përfaqësimit, në rastin kur kërkesa për shërbime paraqitet nga përfaqësuesi i autorizuar;

c) të dhënat e pasurisë për të cilën kërkohet shërbimi kadastral, që janë zona kadastrale, numri i pasurisë, kodi unik (Zk-Volum-Faqe), bashkia dhe adresa e pasurisë së paluajtshme;

d) të dhënat e dokumentacionit që shoqëron kërkesën për shërbime kadastrale;

e) lista e shërbimeve të kërkuara, pagesat dhe afatet e realizimit të shërbimeve, ku përfshihen:

i. emërtimi, kodi i shërbimit dhe sasia që kërkohet;

ii. vlera e tarifës së shërbimit, vlera totale e tarifave dhe sipas rastit dhe gjopa për vonesë (kamatëvonesë) në regjistrim;

iii. afati për ofrimin e shërbimit kadastral të kërkuar.

4. Kërkesat për shërbime kadastrale renditen në sistemin elektronik sipas datës së paraqitjes dhe listohen për trajtim në sistem, sipas parimit të shfaqjes më përpara të kërkesave që janë brenda afatit, si dhe që kanë afatin më të shkurtër për trajtim.

II. PROCEDURA STANDARDE NË SISTEMIN ELEKTRONIK TË REGJISTRIT KADASTRAL, PËR TRAJTIMIN E KËRKESËS PËR SHËRBIM

1. Me paraqitjen e kërkesës për shërbime kadastrale, nëpërmjet portalit qeveritar *e-Albania*, apo sistemeve elektronike të regjistruar si bazë shtetërore, subjekti përzgjedh drejtorinë/zyrën vendore të ASHK në territorin e të cilës gjendet pasuria, përzgjedh nëse e paraqet kërkesën vetë apo përmes përfaqësuesit të autorizuar, si dhe plotëson sa vijon:

a) rubrikën “*Të dhënat e kërkesës*”;

b) rubrikën “*Të dhënat e subjektit kërkuar të shërbimeve kadastrale*”;

c) rubrikën “*Të dhënat e pasurisë*”;

d) rubrikën “*Dokumentacioni shoqëruar*”, në të cilën liston të dhënat e dokumentacionit që shoqëron kërkesën, si dhe njëkohësisht e ngarkon atë elektronikisht;

e) rubrikën “*Shërbimet, tarifat dhe afatet*”, duke përzgjedhur shërbimet që kërkon, sipas listës së

miratuar me vendimin nr. 389, datë 13.5.2020, të Këshillit të Ministrave, “Për miratimin e listës së tarifave dhe shërbimeve kadastrale”, i ndryshuar.

2. Kërkesa për shërbime kadastrale, regjistrohet automatikisht në sistemin elektronik të regjistrit kadastral, me dërgimin nga subjekti kërkuar, dhe ky i fundit pajiset me një numër unik reference, i cili shërben për gjurmimin e kërkesës dhe evidentimin e fazës së trajtimit të saj.

3. Me regjistrimin automatik në sistemin elektronik të kërkesës, ajo trajtohet nga drejtorja/zyra vendore e ASHK-së, e cila vepron si vijon:

a) dërgon menjëherë përmes sistemit elektronik, te subjekti kërkuar, “*Faturën për shërbime kadastrale*”, në rastin e kërkesave, për të cilat nuk aplikohet tatim/taksë për kalimin e të drejtës së pronësisë;

b) kryen përlllogaritjet e tatimit të kalimit të pronësisë/taksës mbi kalimin e të drejtës së pronësisë nëpërmjet punonjësit të autorizuar dhe pas konfirmimit edhe nga personi përgjegjës për financën i dërgohet subjektit kërkuar, “*Fatura për shërbime kadastrale*”, përmes sistemit elektronik, brenda 2 (dy) ditëve punë nga regjistrimi i kërkesës.

Modeli i faturës për shërbime kadastrale është sipas aneksit 2, që i bashkëlidhet dhe është pjesë përbërëse e këtij udhëzimi.

4. Pas procedurës së përlllogaritjes së detyrimeve financiare sipas pikës 3 të këtij kreu, kërkesa, së bashku me faturën për shërbime kadastrale, shfaqet në llogarinë e kërkuarit, në portalin qeveritar *e-Albania*, apo sistemin elektronik të regjistruar si bazë shtetërore të dhënash.

5. Subjekti kërkuar duhet të shlyejë detyrimet financiare sipas faturës për shërbime kadastrale, brenda 30 ditësh kalendarike nga momenti i dërgimit nga ASHK-ja përmes sistemit elektronik. Në çdo rast punonjësi i drejtorisë/zyrës vendore të ASHK-së bën konfirmimin e kryerjes së pagesës në sistemin multifunksional brenda 24 orëve nga përcjellja e informacionit nga banka për kryerjen e pagesës nga subjekti.

Për pagesat e kryera në fund të afatit 30-ditor, Agjencia Shtetërore e Kadastrës pret 7 (shtatë) ditë kalendarike konfirmimin nëse janë shlyer detyrimet financiare nga subjekti brenda afatit. Në rast të kalimit të këtij afati, nëse subjekti nuk ka shlyer detyrimet financiare brenda afatit 30-ditor, njoftohet nëpërmjet sistemit elektronik me një mesazh automatik, për mosofrimin e shërbimit.

6. Kërkesa për shërbime kadastrale, e paraqitur rregullisht, trajtohet në përputhje me afatet e parashikuara në vendimin nr. 15, datë 30.9.2020, të Këshillit Drejtues të Agjencisë Shtetërore të Kadastrës “Për miratimin e listës së shërbimeve kadastrale që mund të ofrohen në mënyrë të përsheptuar, tarifave të diferencuara dhe afateve të trajtimit” dhe në çdo rast jo më vonë se 21 ditë kalendarike, sipas përcaktimit të nenit 29, pika 3, e ligjit 111/2018, “Për kadastrën”.

Për rastet e shërbimeve kadastrale për të cilat dokumentacioni shoqëruar përcillet nga subjekti nëpërmjet shërbimit postar, llogaritja e afateve për marrjen e këtyre shërbimeve fillon nga momenti i administrimit të këtij dokumentacioni zyrtarisht në zyrën e protokollit në drejtorinë/zyrën vendore të ASHK-së.

Me dërgimin e kërkesës dhe dokumentacionit në rrugë elektronike dhe me kryerjen e pagesës së tarifave sipas afateve, subjektet kanë detyrimin të përcjellin nëpërmjet shërbimit postar brenda 10 ditëve nga paraqitja e kërkesës nëpërmjet sistemit, dokumentacionin origjinal.

7. Me konfirmimin e shlyerjes së plotë të detyrimeve financiare në mënyrë automatike apo manuale nga punonjësi i autorizuar i drejtorisë vendore të ASHK-së, kërkesa për shërbime kadastrale e plotësuar sipas pikës 1, kalon automatikisht nëpërmjet sistemit elektronik për trajtim të struktura e shërbimeve të kadastrës. Përgjatë, bëjnë rastet e kërkesave që ofrohen për institucionet shtetërore me paspagim, sipas vendimit nr. 389, datë 13.5.2020, të Këshillit të Ministrave, “Për miratimin e listës dhe të shërbimeve kadastrale”, i ndryshuar, të cilat kalojnë direkt për trajtim në drejtori, ku tërhiqen nga përdoruesi përkatës për vijimin e procesimit.

8. Trajtimi i kërkesës për shërbime kadastrale nga struktura e shërbimeve të kadastrës në drejtorinë /zyrën vendore të ASHK-së, në sistemin elektronik të regjistrit kadastral, kryhet si vijon:

a) Operatori i të dhënave të pronës tërheq për trajtim nga “Faqja e listës së aplikimeve” kërkesën për shërbim kadastral, për të vijuar me skanimin e dokumentacionit tekniko-ligjor të pronës objekt kërkesë kur është rasti, (nëse nuk është skanuar dokumentacioni i mëparshëm i origjinës dhe transaksioneve) dhe ngarkimin e tij në sistemin elektronik. Gjithashtu, skanon edhe dokumentacionin tekniko-ligjor origjinal të përcjellë nëpërmjet

shërbimit postar nga subjekti, të vënë në dispozicion nga sektori i protokoll-arkivit të drejtorisë vendore të ASHK-së, kur nuk rezultojnë në ngarkim në sistemin nga subjekti aplikues. Pas skanimit të këtij dokumentacioni vijon me përcjelljen e tij elektronikisht për trajtim të mëtejshëm te përdoruesi tjetër. Operatori i të dhënave nënshkruan elektronikisht të gjitha dokumentet që ngarkon në arkiv dhe e përcjell elektronikisht te juristi. Në rastet kur dokumentacioni i pasurisë objekt kërkesë është i digjitalizuar, operatori bën verifikimin e tij dhe nëse konstaton se është i digjitalizuar i gjithë dokumentacioni, e nënshkruan dhe ia përcjell elektronikisht për trajtim të mëtejshëm kërkesën përdoruesit tjetër.

Për rastet e shërbimeve kadastrale që kërkohet dokumentacion tekniko-ligjor i depozituar nga subjekti nëpërmjet shërbimit postar, operatori në fund të çdo dite pune rakordon me sektorin e protokollit për konfirmimin e administrimit zyrtarisht të këtij dokumentacioni pranë drejtorisë/zyrës vendore të ASHK-së. Për kërkesat e përcjella elektronikisht me dokumentacion si kopje elektronike, për të cilat nuk është administruar zyrtarisht dokumentacioni nëpërmjet shërbimit postar, operatori i të dhënave pret 10 ditë nga momenti i kryerjes së pagesës, dhe nëse nuk konfirmohet përcjellja e dokumentacionit origjinal nëpërmjet shërbimit postar nga sektori i protokollit, procedohet me përcjelljen e kërkesës për trajtim të mëtejshëm në hapin pasardhës.

Përgjatë, në rastet e kërkesave të përcjella nëpërmjet sistemit “NISA”, me dërgimin e kërkesës, dokumentacionit noterial dhe çdo dokumenti tjetër i nënshkruar elektronikisht nga noteri, secili në format PDF dhe me kryerjen e pagesës sipas afateve, operatori nuk pret afatin 10-ditor, por përcjellë për trajtim kërkesën te përdoruesi tjetër, në përputhje me parashikimin e vendimit të Këshillit të Ministrave nr. 864, datë 27.12.2022, “Për miratimin e rregullave për procedurën e trajtimit të kërkesave për shërbime kadastrale” dhe Marrëveshjes midis Agjencisë Shtetërore të Kadastrës dhe Dhomës Kombëtare të Noterisë.

b) Juristi tërheq për trajtim nga “Faqja e listës së aplikimeve” kërkesën për shërbim kadastral dhe verifikon legjitimitetin e kërkuarit, dhe dokumentacionin ligjor të nevojshëm për ofrimin e shërbimit, të vënë në dispozicion nga kërkuari. Gjithashtu, verifikon edhe përputhjen kronologjike të veprimet

të fundit që do të kryhet në regjistër me gjendjen juridike të pasurisë në momentin që kryhet veprimi. Juristi mund të kthejë elektronikisht kërkesën prapa tek operatori i të dhënave të pronës nëse ka mungesa në dokumentacionin e arkivit të ngarkuar prej tij. Kur konstaton se përmbushen kriteret ligjore për ofrimin e shërbimit të kërkuar, nënshkruan aktin kadastral përkatës dhe e përcjell elektronikisht për trajtim të mëtejshëm sipas rastit të hartogradi, i cili është përdoruesi i bazës së të dhënave në vijim, apo të drejtorit kur nuk ka shërbim për veprime në hartën kadastrale.

c) Hartogradi tërheq për trajtim nga “Faqja e listës së aplikimeve” kërkesën për shërbim kadastral dhe verifikon dokumentacionin hartografik të depozituar nga subjekti kërkuar dhe atë të administruar në regjistrin kadastral për pasurinë objekt kërkesë. Hartogradi mund të kthejë elektronikisht prapa kërkesën të juristi nëse ka mungesë informacioni, apo kërkesa nuk është procesuar në rregull nga juristi, duke bërë shënimet përkatëse të argumentuara. Hartogradi në varësi të shërbimit kadastral të kërkuar nga subjekti punon mbi hartën kadastrale të pasurisë/ve objekt kërkesë. Kur konstaton se përmbushen kriteret ligjore për ofrimin e shërbimit të kërkuar, nënshkruan elektronikisht aktin kadastral dhe e përcjell elektronikisht për trajtim të mëtejshëm të drejtorit.

d) Drejtori i drejtorisë ndjek ecurinë e procesit të punës së secilit përdorues, verifikimin e dokumentacionit tekniko-ligjor, verifikimin dhe kontrollin e veprimeve të kryera nga juristi dhe hartogradi, respektimin e afateve ligjore për trajtimin e kërkesave dhe mbarëvajtjen e punës në drejtorinë vendore përkatëse. Pas përcjelljes elektronikisht nga juristi dhe hartogradi të akteve kadastrale përkatëse, drejtori aprovon ose kundërshton ligjërisht veprimet e kryera nga përdoruesit e tjerë sipas funksionaliteteve që paraqiten në ndërfaqen e aksesit të këtij përdoruesi. Drejtori kontrollon dhe nënshkruan elektronikisht të gjithë dokumentet e gjeneruar/ngarkuar sipas rastit:

i. aktin kadastral për të cilin është kërkuar shërbimi, në përputhje me ligjin nr. 111/2018, “Për Kadastrën” dhe vendimin nr. 782, datë 7.10.2020, të Këshillit të Ministrave, “Për miratimin e modeleve të akteve kadastrale dhe të dhënave në përmbajtje të hartës kadastrale”, i ndryshuar.

ii. kërkesën për plotësim dokumentacioni të argumentuar ligjërisht dhe me bazë ligjore, kur

dokumentacioni ligjor i nevojshëm për dhënien e shërbimit, nuk është paraqitur i plotë nga subjekti kërkuar. Në këtë rast, rishqyrtimi i dokumentacionit pas plotësimit brenda afatit ligjor, do të trajtohet nga i njëjti jurist/hartogradi që ka shqyrtuar kërkesën fillestare për shërbimin kadastral përkatës. Juristi/hartogradi që do të trajtojë kërkesën pas plotësimit të dokumentacionit ka të drejtë të shikojë ecurinë e mëparshme të kërkesës të kthyer për plotësim dokumentacioni.

iii. aktin administrativ të refuzimit të shërbimit, kur subjekti nuk depoziton brenda 30 ditëve, dokumentacionin ligjor të nevojshëm për dhënien e shërbimit, sipas parashikimeve të ligjit nr. 111/2018, “Për kadastrën” dhe përcaktimeve të pikës 26, të vendimit nr. 782, datë 7.10.2020, të Këshillit të Ministrave “Për miratimin e modeleve të akteve kadastrale dhe të dhënave në përmbajtje të hartës kadastrale”, i ndryshuar. Modeli i aktit të refuzimit të shërbimit, është sipas aneksis 3, që i bashkëlidhet dhe është pjesë përbërëse e këtij udhëzimi.

e) Aktet kadastrale sipas shkronjës “d”, të pikës 8 të këtij udhëzimi, kontrollohen nga drejtori i drejtorisë, i cili sipas rastit;

i. kur konstaton se aktet e depozituara për regjistrim janë në përputhje me ligjin, akti kadastral i nënshkruar elektronikisht dhe me vulën digjitale përkatëse përcillet nëpërmjet sistemit elektronik të regjistrit kadastral, në adresë të subjektit kërkuar në portalin qeveritar *e-Albania*/sistemin elektronik të regjistruar si bazë të dhënash shtetërore;

ii. e kthen elektronikisht aktin të juristi/hartogradi për ripunim, nëse konstaton problematika ligjore dhe hartografike. Kthimi i aktit për ripunim bëhet i mundur vetëm pasi bëhen shënimet në rubrikën përkatëse në sistem, të cilat duhet të jenë të argumentuara ligjërisht.

9. Të gjithë përdoruesit e cituar në pikën 8 të këtij udhëzimi, në trajtimin e kërkesave të ndryshme, për sa i përket respektimit të afatit të trajtimit të këtyre kërkesave, duhet të ketë parasysh dhe kohën që ju duhet përdoruesve të tjerë për trajtimin e kërkesës përkatëse brenda afateve ligjore të miratuara për secilin shërbim.

10. Përgjegjësi i sektorit të shërbimeve të kadastrës ka rol mbikëqyrës në sistem mbi veprimtarinë administrative për ecurinë e trajtimit të kërkesave për shërbime kadastrale brenda afateve ligjore, nga përdoruesit e germave “a”, “b” dhe “c”, të pikës 8 të këtij udhëzimi. Në rast të mostrajtimit

të kërkesave për shërbime kadastrale brenda afateve ligjore, ai njofton elektronikisht përdoruesit e sipërcituar për marrjen e masave për vijimin e menjëhershëm të trajtimit të këtyre kërkesave.

11. Pas përfundimit të trajtimit të kërkesës për shërbime kadastrale nëpërmjet miratimit të saj, në rastet kur shërbimi kadastral përkatës shoqërohet edhe me përcjelljen e dokumentacionit tekniko-ligjor nëpërmjet shërbimit postar nga subjekti i interesuar, bëhet verifikimi i tij dhe dokumentacioni përcillet nga operatori i të dhënave në arkivin fizik me inventarin përkatës, duke marrë edhe referencën arkivore përkatëse. Dokumentacioni duhet të ruhet si në arkivin digjital, ashtu dhe në atë manual si historik për pasurinë.

12. Në rastin e shërbimeve kadastrale që gjenerohen në mënyrë automatike nga baza shtetërore e të dhënave kadastrale, kërkesa për shërbime kadastrale nuk përshkon hallkat e

përshkruara në pikën 8, të këtij udhëzimi, pasi akti kadastral gjenerohet automatikisht me vulë elektronike, me shënimin “*Ky dokument është gjeneruar dhe vulosur me anë të një procedure elektronike nga një sistem automatik (Agjencia Shtetërore e Kadastrës)*” dhe ka të njëjtën vlerë ligjore dhe fuqi provuese si çdo dokument tjetër zyrtar.

13. Drejtoria e Përgjithshme e ASHK-së monitoron ecurinë e veprimtarisë për shërbime kadastrale të drejtorive /zyrave Vendore të ASHK-së.

14. Ngarkohen drejtoritë/zyrat vendore të Agjencisë Shtetërore të Kadastrës dhe Drejtoria e Përgjithshme për zbatimin e këtij udhëzimi.

Ky udhëzim hyn në fuqi pas botimit në Fletoren Zyrtare.

DREJTOR I PËRGJITHSHËM
Lorena Goxhobelli

Aneksi nr.1

KËRKESË PËR SHËRBIME KADASTRALE

1. TË DHËNAT E KËRKESËS							
Nr. _____, Datë ____/____/____, Afati i përfundimit ____ (x ditë-nga e nesërmeja e konfirmimit të pagesës)							
AGJENCIA SHETETËRORE E KADASTRËS-Drejtoria Vendore/Zyra _____							
Aplikimi realizuar nga: _____							
2. TË DHËNAT E SUBJEKTTIT¹							
Emër, Ates, Mbiemër/Emërtimi tregëtar:							
Nr i dokumentit të identifikimit							
ID/NUIS:							
Adresa:							
Lloji _____ dhe numri _____ i dokumentit të identifikimit							
Tel:							
Adresa e subjektit:							
2.1. Përfaqësuesi i autorizuar është i njëjtë me aplikantin?² PO ☐ JO ☐							
Emër, Ates, Mbiemër/Emërtimi tregëtar:							
Nr i dokumentit të identifikimit							
ID/NUIS:							
Adresa:							
Lloji _____ dhe numri _____ i dokumentit të identifikimit							
Tel:							
Adresa e subjektit:							
*Numri _____ dhe data ____/____/____ e dokumentit të përfaqësimit							
3. TË DHËNAT E PASURISË							
Nr. rendor	Nr. zgjedhje kadastrale	Nr. pasurisë	Kodi Unik (ZK-Volum-Faqe)	Bashkia	Adresa		
1							
2							
3							
4							
...							
4. DOKUMENTACIONI SHOQËRUES							
Nr. rendor	Lloji i dokumentit	Numri i dokumentit	Data e dokumentit	Numri i fletëve			
1							
2							
3							
4							
...							
5. SHËRBIMET, TARIFAT DHE AFATET							
Nr. rendor	Emërtimi i shërbimit	Kodi i Shërbimit	Njësia/Sasia	Vlera e tarifës (leke)	Tarifa Totale	Gjohë për vonë (kamatonjë)	Afati/dite
1							
2							
3							
4...							
TOTALI							

Nëpërmjet kësaj kërkesë autorizoj institucionin të përpunojë të dhënat e mia personale në përmbajtje të saj, me qëllim zhvillimin e sondazheve të automatizuara për marrjen e opinionit, në lidhje me cilësinë e shërbimit të ofruar.

¹ Subjekt kërkesës i shërbimeve kadastrale sipas ligjit nr.111/2018, "Për kadastrën", janë pronarët, titullarët e të drejtave reale mbi pasuritë e paluajtshme, personat fizikë ose juridikë, që kanë interes të ligjshëm mbi pasuritë, si dhe noterit në respektim të shërbimeve "k", pika 1 të nenit 63 të Ligjit nr.110/2018 "Për Noterinë".

² Kërkesa për shërbime kadastrale mund të realizohet nga përfaqësuesi i autorizuar, në emër dhe për llogari të subjektit, në përputhje me nenin 72 të Kodit Civil duke plotësuar të dhënat (numri dhe data) e aktit të përfaqësimit dhe duke ja bashkëlidhur atë kërkesës.

Kërkesa për shërbime kadastrale që paraqitet rregullisht, trajtohet në ato rast jo me vonë se 21 ditë. Afati për dënimin e shërbimeve kadastrale fillon të llogaritet nga dita e nesërme e konfirmimit të pagesës së tarifës së shërbimit. Për shërbimet kadastrale për të cilat dokumentacioni shoqëruar përcillet nëpërmjet shërbimit postar, llogaritja e afateve për marrjen e kësaj shërbimeve fillon nga momenti i administrimit të kësaj dokumentacioni zyrtarisht në zyrën e protokollit në drejtorinë/zyrën vendore të ASHK-së. Kur kërkesën dëna shërbime që kanë afate të ndryshme, afati për dënimin e shërbimit fillon të llogaritet nga e nesërmeja e konfirmimit të pagesës për shërbimin me kohëzgjatje më të madhe.

Aneksi nr.2

FATURË PËR SHËRBIME KADASTRALE

Drejtoria Vendore / Zyra: _____

NIPT: _____

Data dhe ora e lëshimit të faturës: _____

Nr.fature: _____

Adresa: _____

Pagesa për shërbimet kadastrale

Klienti: _____

Nr.i kërkesës për shërbime _____, datë / /

ID/NUIS: _____

Pagesa për tatim/taksë kalim të të drejtës së pronësisë

Klienti: _____

Nr i kërkesës për shërbime _____, datë / /

ID/NUIS: _____

	Përshkrimi i shërbimit	Kodi i llogarisë ekonomike	Përfutuesi	Banka / IBAN	Vlera (lekë)
1	Shërbime (...)	7112300	DVASHK	Credins / IBAN	
2	Gjobë për vonesë (...)	7115416	DVASHK	Credins / IBAN	

	Emërtimi i të ardhurës	Kodi i llogarisë ekonomike	Përfutuesi	Thesar/Banka	Vlera (lekë)
3	Taksa e kalimi të së drejtës së pronësisë 97%	7029200	Bashkia	Kodi i Thesarit	
4	Taksa kalimit të së drejtës së pronësisë 3%	7029200	DVASHK	Credins / IBAN	

	Emërtimi i të ardhurës	Kodi i llogarisë ekonomike	Përfutuesi	Banka / IBAN	Vlera (lekë)
5	Tatim për kalimin e të drejtës së pronësisë	7021110	DVASHK	Credins / IBAN	

PAGESA PËR ASHK	Të ardhura për ASHK (1+2+4)	
	Tatim i kalimit të së drejtës së pronësisë (5)	

PAGESA PËR BASHKINË taksë kalim të drejtë pronësie (3)	
--	--

PAGESA TOTALE PËR APLIKIMIN (1+2+3+4+5)	
---	--

Pagesa duhet të kryhet nga subjekti brenda 30 ditëve kalendarike nga momenti i përcjelljes në mënyrë elektronike nga ASHK. Në rast të moskryerjes së pagesës brenda këtij afati, do të njoftoheni nëpërmjet sistemit elektronik për mosofrim shërbimi.

Pagesa mund të kryhet edhe pranë Postës Shqiptare.

Kjo faturë është miratuar me Urdhërin nr.35, datë 11.11.2009 nga Ministria e Financave.

33147169-33147169-33147169

1.Tarifat e shërbimeve kadastrale janë të miratuara me VKM nr.389, datë 13.05.2020, i ndryshuar.

2.Taksa e kalimit të së drejtës së pronësisë llogaritet në bazë të ligjit nr.9632, datë 30.10.2066 "Për sistemin e taksave vendore", i ndryshuar.

3..Tatimi i kalimit të së drejtës së pronësisë llogaritet në bazë të ligjit nr.29/2023,"Për tatimin mbi të ardhurat", Udhëzimit nr.34, datë 29.12.2023 "Për tatimin mbi të ardhurat nga tjetërsimi i pasurive të paluajtshme.

Aneksi nr.3

REPUBLIKA E SHQIPËRISË

AGJENCIA SHETETËRORE E KADASTRËS
DREJTORIA VENDORE E ASHK-së _____

REFUZIM KËRKESË PËR SHËRBIM KADASTRAL

Në mbështetje të ligjit nr.111/2018, “Për kadastrën” dhe në zbatim të Vendimit të Këshillit të Ministrave nr.864, datë 27.12.2022 “Për miratimin e rregullave për procedurën e trajtimit të kërkesave për shërbime kadastrale”, VKM nr. 782/2020 “Për miratimin e modeleve të akteve kadastrale dhe të dhënave në përmbajtje të hartës kadastrale”, i ndryshuar, si dhe të pikës 8 të Kreut 2, gërma d/iii, të Udhëzimit të Drejtorit të Përgjithshëm të Agjencisë Shtetërore të Kadastrës, “Për miratimin e kërkesës për shërbime kadastrale dhe procedurat standarte të veprimeve me regjistrin elektronik”, konstatoj se:

Subjekti _____ ka paraqitur kërkesën për shërbime kadastrale me
Emër _____ Atësi _____ Mbiemër _____
numër _____ dhe datë ____/____/____ për të cilën me “Kërkesë për plotësim dokumentacioni” datë lëshimi
____/____/____ nga Drejtoria/Zyra vendore e ASHK _____ është informuar për të plotësuar
dokumentacionin.

Nga ana e subjektit kërkues, nuk është depozituar brenda 30 ditëve dokumentacioni i sipërpërmendur, i nevojshëm për dhënien e shërbimit kadastral me kod. ____ dhe emërtim “...”

Për këtë arsye, kërkesa për shërbime kadastrale me numër _____ dhe datë ____/____/____, refuzohet.

DREJTORI
(Emër Mbiemër)

Date lëshimi

Shenim: Ky dokument është gjeneruar dhe vëloshur
me anë të një procedure automatike nga një sistem
elektronik.-(Agjencia Shtetërore Kadastrës)

VENDIM
Nr. 18, datë 10.4.2025

NË EMËR TË REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë,
e përbërë nga:

Holta Zaçaj,	kryetare;
Marsida Xhaferllari,	anëtare;
Fiona Papajorgji,	anëtare;
Sonila Bejtja,	anëtare;
Ilir Toska,	anëtar;
Genti Ibrahim,	anëtar;
Marjana Semini,	anëtare;
Sandër Beci,	anëtar,

me sekretare Belma Lleshi, në datën 10.4.2025,
mori në shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të
dokumenteve çështjen nr. 2 (Q) 2024 të Regjistrat
Themeltar, që u përket:

KËRKUES: Qerime Hoti, përfaqësuar nga
avokate Enkelejda Musta, me prokurë të posaçme.
Qamil Hoti, përfaqësuar nga avokat Erind Nanushi,
me prokurë të posaçme.

SUBJEKTE TË INTERESUARA: Inspektorati
i Mbrojtjes së Territorit pranë Bashkisë Elbasan, në
mungesë.

Shoqëria e Përmbarrimit Privat “Bailiff Officers”
sh.p.k., në mungesë.

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimit nr. (80-2024-
501) 492, datë 23.2.2024, të Gjykatës Administrative
të Shkallës së Parë Tiranë, si i papajtuësëm me
Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

BAZA LIGJORE: Nenet 42, 131, pika 1,
shkronja “P”, 134, pikat 1, shkronja “I” dhe 2, 142,
pika 1, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë
(*Kushtetuta*); neni 6, pika 1, i Konventës Evropiane
për të Drejtat e Njeriut; nenet 24, 27, 71, 71/a, të
ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe
funksionimin e Gjykatës Kushtetuese”, të ndryshuar
(*ligji nr. 8577/2000*).

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes Sandër Beci, mori
në shqyrtim pretendimet e kërkuësve Qerime Hoti
dhe Qamil Hoti (*kërkuesit*), të cilët kanë kërkuar
pranimin e kërkesës, konstatoi mungesën e
prapësimeve me shkrim të subjekteve të interesuara,
Inspektoratit të Mbrojtjes së Territorit (*IMT*) dhe

shoqërisë së përmbarrimit privat “Bailiff officers”
sh.p.k. (*shoqëria “Bailiff officers”*), si dhe diskutoi
çështjen në tërësi,

VËREN:

I

Rrethanat e çështjes

1. Kërkuesit janë nënë e bir. Ndërkohë, në një
kontroll të ushtruar nga inspektorët e Inspektoratit
Ndërtimor e Urbanistik pranë Bashkisë Elbasan
(*INU*) është konstatuar se kërkuesi Qamil Hoti po
ndërtonte pa leje një objekt në qytetin e Elbasanit.
Për këtë kundërvajtje administrative, INU-ja,
Elbasan ka nxjerrë vendimin nr. 15, datë 5.9.2013,
me të cilin kërkuesi në fjalë është dënuar me gjobë
në masën 500.000 lekë (*vendimi i dënimit me gjobë nr.*
15/2013). Po kështu, INU-ja, Elbasan ka nxjerrë
edhe një vendim për prishjen e ndërtimit pa leje.
Ndaj kërkuesit Qamil Hoti ka filluar edhe një
procedim penal për kundërvajtjen penale “Ndërtimi
i paligjshëm”, të parashikuar nga neni 199/a,
paragrafi 1, i Kodit Penal. Pavarësisht se është
konstatuar se ndërtimi pa leje i objektit ka ndodhur,
madje edhe pas konstatimit të kundërvajtjes
administrative, procedimi penal, në vijim, është
pushuar nga Prokuroria pranë Gjykatës së Rrethit
Gjyqësor Elbasan me vendimin e datës 16.6.2014,
për shkak të amnistisë së dhënë me ligjin nr.
22/2014.

2. Për kërkesën e Bashkisë Elbasan, me vendimin
nr. 106 (13-2014-769), datë 7.2.2014, Gjykata e
Rrethit Gjyqësor Elbasan ka lëshuar urdhrin e
ekzekutimit për titullin ekzekutiv, vendimin e
dënimit me gjobë nr. 15/2013, i cili është vënë në
ekzekutim me kërkesën e Bashkisë Elbasan të datës
20.3.2014. Megjithatë, përmbarruesi gjyqësor privat
nuk arriti të realizonte ekzekutimin, arsye për të
cilën, në datën 27.9.2018, Bashkia Elbasan iu drejtua
shoqërisë përmbarrimore “Bailiff officers” sh.p.k.
(ish-“Zike” sh.p.k.) dhe çështja përmbarrimore iu
transferua kësaj shoqërie. Kjo e fundit, në datën
14.11.2018, ka kaluar në ekzekutim të detyrueshëm
dhe kërkuesi debitor, në vijim, ka bërë disa pagesa të
pjesshme, gjithsej 99.900 lekë. Në datat 15.7.2019
dhe 16.12.2019 janë bërë transferime të shumave të
detyrimit në llogarinë bankare të kreditorit.

3. Në datën 8.11.2019, kërkuesit kanë paraqitur
në gjykatë një kërkesëpadi kundër IMT-së, Elbasan

(*ish-INU, Elbasan*) dhe shoqërisë përmbarimore “Bailliff officers” sh.p.k. Me pretendimin se dënimi administrativ me gjobë sipas vendimit nr. 15/2013 të INU-së, Elbasan është parashkruar, për shkak se nuk është ekzekutuar brenda afatit 2-vjeçar të parashikuar në nenin 46 të ligjit nr. 10279, datë 20.5.2010, “Për kundërvajtjet administrative”, ndërsa vendimi është dërguar për ekzekutim në vitin 2018, kërkuesit, përmes padisë së tyre, kanë kërkuar pavlefshmërinë absolute të titullit ekzekutiv, anulimin e veprimeve përmbarimore për këtë shkak dhe kthimin e vlerës së paguar. Po kështu, ata kanë kërkuar edhe sigurimin e padisë, pezullimin e ekzekutimit të titullit ekzekutiv.

4. Çështja fillimisht është regjistruar në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Durrës, e cila, me vendimin nr. 364, datë 14.11.2019, ka vendosur rrëzimin e kërkesës së kërkuesve për pezullimin e ekzekutimit të titullit ekzekutiv. Çështja ka mbetur pa u shqyrtuar deri në riorganizimin e ri gjyqësor dhe pas ndërprerjes së veprimtarisë së kësaj gjykate në datën 30.6.2023, ajo është regjistruar në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Tiranë (*gjykata administrative*). Kjo e fundit, pasi e ka shqyrtuar çështjen, me vendimin nr. (80-2024-501) 492, datë 23.2.2024, ka vendosur rrëzimin e kërkesëpadisë. Sipas asaj gjykate, padia e kërkuesve për pavlefshmërinë e titullit ekzekutiv ishte parashkruar në kuptim të nenit 112 të Kodit Civil (KC), ndërsa ajo është paraqitur në tejkallim të afatit 30-ditor nga marrja dijeni për fillimin e ekzekutimit të detyrueshëm, që përcakton neni 609, pika 1, i Kodit të Procedurës Civile (KPC). Po sipas saj, në përputhje me nenin 45, shkronja “a”, të ligjit nr. 49/2012, datë 3.5.2012, “Për gjykatat administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative”, të ndryshuar (*ligji nr. 49/2012*), vendimi është i formës së prerë dhe kundër tij nuk lejohej ankimi, pasi vlera e padisë ishte më e vogël se 20-fishi i pagës minimale në shkallë vendi.

5. Në datën 7.9.2024, kërkuesit i janë drejtuar Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*) me ankimi kushtetues individual, i cili pas plotësimit, sipas parashikimeve të nenit 27 të ligjit nr. 8577/2000, është regjistruar në datën 23.9.2024. Kolegji i Gjykatës, në datën 10.12.2024, bazuar në nenin 21, pika 1, të ligjit nr. 8577/2000, ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve.

II

Pretendimet në Gjykatën Kushtetuese

6. Kërkuesit, në mënyrë të përmbledhur, kanë pretenduar se u është cenuar e drejta për proces të rregullt ligjor, e garantuar nga neni 42 i Kushtetutës, në drejtim të:

6.1 Së drejtës për t’u njoftuar të lidhur me të drejtën për t’u dëgjuar e për t’u mbrojtur, si dhe parimin e kontradiktoritetit, pasi gjykata administrative e ka gjykuar çështjen në mungesë të tyre, pa pasur një njoftim të vlefshëm për seancën gjyqësore të datës 23.2.2024. Ajo gjykatë, në interpretim arbitrar të ligjit, ka konsideruar të rregullt njoftimin e nëpunësit postar, i cili në letërthirrje ka shënuar “Njoftuar me telefon”, “Objekt i pakërkuar”, por pa treguar ditën e komunikimit me ta, emrin e tij dhe numrin e telefonit me të cilin ka realizuar njoftimin. Pavarësisht kësaj, sipas neneve 129, pika 2, 130, pika 1 dhe 141, pika 1, të KPC-së, si dhe nenit 22, të ligjit nr. 49/2012, shërbimi postar nuk mund të kryejë njoftimin e palëve me mjete elektronike, pra me telefon, gjë që mund të bëhet vetëm nga gjykata sipas rregullave që përcakton ligji. Gjykata administrative nuk ka njoftuar as avokatin e tyre, i cili, në kërkesën e datës 15.12.2022, për përshpejtimin e gjykimin të çështjes, ka njoftuar gjykatën për zëvendësimin e avokatit të caktuar më parë dhe për ndryshimin e adresës, si dhe të të dhënave të kontaktit për efekt njoftimi, kërkesë kjo që as është administruar në dosjen gjyqësore. Si pasojë e mungesës së njoftimit, atyre nuk u është dhënë mundësia të dëgjoheshin për thelbin e çështjes, për faktet, për provat dhe për interpretimin e ligjit, ndërsa rezultati i çështjes nuk do të kishte qenë i njëjtë nëse ata do të ishin njoftuar.

6.2 Së drejtës së aksesit, pasi ata nuk kanë marrë nga gjykata administrative një përgjigje përfundimtare për pretendimet e tyre në padi. Për shkak të parregullsisë së njoftimit, ajo gjykatë nuk i ka njoftuar as për prapësimet dhe as për provat e paraqitura nga të paditurit, duke mos iu dhënë mundësia të paraqitnin pretendime për to. Pavarësisht kësaj, në marrjen e vendimit përfundimtar gjykata administrative është mbështetur edhe në prapësimet edhe në provat e të paditurve, përfshirë edhe të shoqërisë përmbarimore, e cila nuk i ka paraqitur brenda afatit 10-ditor, por vetëm pas urdhrit të gjykatës. Në këtë mënyrë, atyre u është cenuar e drejta për t’u dëgjuar

dhe e drejta e mbrojtjes, si dhe nuk është zbatuar parimi i kontradiktoritetit dhe i barazisë së armëve. Po kështu, duke mbështetur vendimin në prapësimet dhe provat e shoqërisë përmbarimore të paditur të paraqitura jashtë afatit 10-ditor, gjykata administrative ka cenuar edhe standardin e arsytimit të vendimit, pasi ajo nuk duhej t'i analizonte ato dhe as t'u referohej atyre.

6.3. Së drejtës për t'u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj, pasi gjykata administrative, sipas nenit 37, të ligjit nr. 49/2012, shqyrton (parimisht) ligjshmërinë e veprimit administrativ që kundërshtohet në bazë të provave, pretendimeve dhe prapësimeve të palëve, që përbëjnë edhe kufijtë e shqyrtimit gjyqësor, ndërkohë që në rastin konkret gjykata në marrjen e vendimit është mbështetur edhe në prapësimet edhe në provat e paraqitura jashtë afatit 10-ditor nga shoqëria përmbarimore e paditur. Duke pasur parasysh se rëndësia e vlerësimit të drejtë dhe tërësor të parakushtit procedural të parashkrimit të padisë është thelbësore për fatin e gjykimit të çështjes, në rastin konkret, gjykata administrative nuk duhet të shqyrtonte afatin e parashkrimit të padisë, referuar vetëm neneve 609 të KPC-së dhe 112 të KC-së, ndaj, për pasojë, ajo ka vepruar në cenim të kompetencës dhe rolit të saj kushtetues e procedural.

6.4. Standardit të arsytimit të vendimit gjyqësor të lidhur me të drejtën e pronës, pasi padia e tyre synonte edhe mbrojtjen e së drejtës së pronës, të pasurisë ndërtesë që posedojnë dhe të vlerave monetare, e cenuar nga veprimet e paligjshme të të paditurve. Gjikata administrative, duke konsideruar të parashkruar padinë, nuk ka arsyetuar për pretendimet e tyre dhe as u është përgjigjur argumenteve të ligjore të parashtruara në padi. Arsyetimi i saj është i përciptë, i përgjithshëm dhe jologjik, ndërsa nuk ka një arsyetim të plotë dhe shterues për datat dhe veprimet a mosveprimet e palëve dhe për zbatimin e ligjit në lidhje me parashkrimin e padisë. Gjikata nuk ka përmblusur standardin e arsytimit të vendimit, pasi ka dështuar të tregojë se ata janë dëgjuar rregullisht prej saj.

7. *Subjektet e interesuara, IMT-ja dhe shoqëria e përmbarimit privat "Bailiff officers" sh.p.k., nuk kanë paraqitur prapësimet me shkrim, megjithëse janë njoftuar rregullisht.*

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkesësve

8. Çështja e legjitimitimit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja "P" dhe 134, pikat 1, shkronja "I" dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71, të ligjit nr. 8577/2000, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike, mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor, që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret kumulative të nenit 71/a, të ligjit nr. 8577/2000, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike efektive, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësuar në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur.

9. Kërkesit, si individë, legjitimohen *ratione personae*, bazuar në nenet 131, pika 1, shkronja "P" dhe 134, pika 1, shkronja "I", të Kushtetutës, pasi kanë qenë palë në procesin gjyqësor ndaj të cilit kanë ngritur pretendime në këtë Gjykatë dhe kanë interes të drejtpërdrejtë në çështjen e parashtruar.

10. Për sa i përket *shterimit të mjeteve juridike efektive*, neni 131, pika 1, shkronja "P", i Kushtetutës, përcakton se Gjykata bën gjykimin përfundimtar të ankesave individuale kundër çdo vendimi gjyqësor, pasi të jenë shteruar të gjitha mjetet juridike efektive për mbrojtjen e të drejtave dhe lirive themelore kushtetuese që pretendohet se janë cenuar. Mjetet ligjore shterojnë kur, në varësi të rrethanave të çështjes, rregullat procedurale nuk parashikojnë mjete të tjera ankimi (*shih vendimet nr. 10, datë 4.3.2021; nr. 56, datë 25.7.2017; nr. 56, datë 21.7.2015, të Gjykatës Kushtetuese*).

11. Në rastin konkret, kërkesit i janë drejtuar Gjykatës për kundërshtimin e vendimit të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, i cili, në përputhje me nenin 43 të Kushtetutës dhe nenin 45, shkronja "a", të ligjit nr. 49/2012, është i formës së prerë dhe ndaj tij nuk lejohet ankimi. Në këto rrethana, Gjykata çmon se ata nuk kanë mjet tjetër juridik në dispozicion për mbrojtjen e të drejtave të tyre kushtetuese përveç ankimit kushtetues individual.

12. Lidhur me legjitimimin *ratione temporis*, bazuar në nenin 71/a, pika 1/b, të ligjit nr. 8577/2000, afati për paraqitjen e ankimit kushtetues individual është 4 muaj nga konstatimi i cenimit të së drejtës. Në jurisprudencën e saj Gjykata ka vlerësuar se vënia në dispozicion të palëve e vendimeve të gjykatës ua bën të njohura atyre arsyet e vendimmarrjes, duke u dhënë mundësinë të ankohen nëse e shohin të arsyeshme. Për rrjedhojë, si datë e fillimit të afatit ligjor për paraqitjen e ankimit kushtetues individual, është data e marrjes dijeni efektivisht për vendimin gjyqësor të marrë në ushtrim të mjetit të fundit ankimor. Si rregull, kjo datë është ajo e shpalljes së vendimit gjyqësor të arsyetuar dhe nëse pala nuk është e pranishme, si datë e marrjes dijeni konsiderohet ajo e njoftimit shkresor ose elektronik të tij (*shih vendimin nr. 42, datë 19.9.2023, të Gjykatës Kushtetuese*).

13. Në çështjen në shqyrtim, Gjykata vëren se vendimi i kundërshtuar i Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë mban datën 23.2.2024 dhe ai nuk është shpallur në prani të kërkuësve. Nga dosja gjyqësore e administruar për qëllime të gjykimit kushtetues nuk rezulton që vendimi i asaj gjykate t'u jetë njoftuar këtyre të fundit. Ndërkohë, sipas akteve të depozituara së bashku me ankimin kushtetues individual rezulton se në përgjigje të kërkesës së avokatit të kërkuësve, ajo gjykatë, me shkresën nr. 6670/1 prot., datë 7.5.2024, i ka dërguar vendimin e arsyetuar, të cilin ai e ka marrë në datën 8.5.2024. Duke mbajtur parasysh këtë datë, si dhe faktin se ankimi kushtetues individual është depozituar në datën 7.9.2024, pra brenda afatit ligjor 4-mujor, Gjykata çmon se kërkuësit legjitimohen edhe *ratione temporis*.

14. Për sa i takon legjitimitet *ratione materiae*, kërkuësit kanë pretenduar cenimin e së drejtës për proces të rregullt ligjor në drejtëm të së drejtës për t'u njoftuar të lidhur me të drejtën për t'u dëgjuar e për t'u mbrojtur dhe parimin e kontradiktoritetit, së drejtës së aksesit, së drejtës për t'u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj dhe standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor të lidhur me të drejtën e pronës, pretendime të cilat përfshihen në juridiksionin kushtetues.

15. Në lidhje me pretendimin për cenimin e së drejtës së aksesit, kërkuësit kanë parashtruar argumente në dy drejtime. Së pari, sipas tyre, ata nuk kanë marrë përgjigje përfundimtare nga gjykata administrative për pretendimet e parashtruara në padi për shkak të rrëzimit të saj si e parashkruar. Së

dyti, sipas kërkuësve, ata janë vënë në pamundësi për të paraqitur pretendime gjatë procesit gjyqësor në lidhje me prapësimet dhe provat e paraqitura nga të paditurit për shkak të mosnjoftimit të tyre nga gjykata administrative.

16. Për sa i përket argumentit të parë të kërkuësve, për cenimin e së drejtës së aksesit, Gjykata konstaton se ai lidhet me pretendimin tjetër të tyre për cenimin e së drejtës për t'u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj, për të cilin ata kanë parashtruar se gjykata administrative ka kapërcyer kompetencat e saj kur ka marrë në shqyrtim parashkrimin e padisë. Nisur nga kjo, Gjykata vlerëson që pretendimin e kërkuësve për cenimin e së drejtës për t'u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj ta analizojë të ndërlidhur me pretendimin e tyre për cenimin e së drejtës së aksesit, për sa i përket argumentit të parë për këtë pretendim.

17. Kurse për argumentin e dytë të kërkuësve, për cenimin e së drejtës së aksesit, Gjykata konstaton se ai, në thelb, ka të bëjë me të drejtën për t'u dëgjuar dhe për t'u mbrojtur, si dhe parimin e kontradiktoritetit, ndaj ky argument do të analizohet në kuadër të pretendimit për cenimin e së drejtës për t'u njoftuar të lidhur me të drejtën për t'u dëgjuar e për t'u mbrojtur, si dhe parimin e kontradiktoritetit.

18. Për sa i përket pretendimit për cenimin e standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor, Gjykata konstaton se argumentet, në thelb, kanë të bëjnë me aksesin në gjykim, gjykatën e caktuar me ligj dhe të drejtën e njoftimit, ndaj ky pretendim do të analizohet në kuadër të tyre. Kurse për pretendimin për cenimin e së drejtës së pronës, Gjykata, duke mbajtur në konsideratë se argumentet e paraqitura lidhen me procesin gjyqësor të zhvilluar ndaj kërkuësve, çmon ta analizojë çështjen e paraqitur në këndvështrim të nenit 42 të Kushtetutës, sipas të cilit prona nuk mund të cenohet pa një proces të rregullt ligjor dhe se kushdo, për mbrojtjen e së drejtës kushtetuese të pronës, ka të drejtën e një gjykimi të drejtë.

19. Për sa më lart, Gjykata, në vijim, do të analizojë në themel pretendimet e kërkuësve për cenimin e së drejtës për t'u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj të lidhur me të drejtën e aksesit, si dhe së drejtës për t'u njoftuar të lidhur me të drejtën për t'u dëgjuar e për t'u mbrojtur dhe parimin e kontradiktoritetit.

*B. Për themelin e pretendimeve**B.1. Për cenimin e së drejtës për t'u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj të lidhur me të drejtën e aksesit*

20. Kërkuesit kanë pretenduar se gjykata administrative, sipas nenit 37 të ligjit nr. 49/2012, shqyrton (parimisht) ligjshmërinë e veprimit administrativ që kundërshtohet në bazë të provave, pretendimeve dhe prapësimeve të palëve, që përbëjnë edhe kufijtë e shqyrtimit gjyqësor, ndërkohë që, në rastin konkret, gjykata në marrjen e vendimit është mbështetur edhe në prapësimet edhe në provat e paraqitura jashtë afatit 10-ditor nga shoqëria përmbarimore e paditur. Duke pasur parasysh se rëndësia e vlerësimit të drejtë dhe tërësor të parakushtit procedural të parashkrimit të padisë është thelbësore për fatin e gjykimit të çështjes, në rastin konkret, gjykata administrative nuk duhet të shqyrtonte afatin e parashkrimit të padisë, referuar vetëm nenit 609 të KPC-së dhe nenit 112 të KC-së, ndaj, për pasojë, ajo ka vepruar në cenim të kompetencës dhe të rolit të saj kushtetues e procedural. Nisur nga kjo, sipas kërkuesve, ata nuk kanë marrë përgjigje përfundimtare nga gjykata administrative për pretendimet e parashtruara në padi, ndërsa ajo është rrëzuar si e parashkruar.

21. Në jurisprudencën e saj Gjykata ka vlerësuar se një nga elementet e procesit të rregullt, sipas nenit 42 të Kushtetutës, është edhe shqyrtimi i çështjes nga një gjykatë e caktuar me ligj. Ky element, në sensin material, karakterizohet nga funksioni i saj gjyqësor, që ka të bëjë me zgjidhjen e çështjeve nga organe të ngarkuara me ligj për të dhënë drejtësi. Përveç këtij kushti, këto organe duhet të shqyrtojnë dhe të vendosin për çështje që janë në kompetencë të tyre gjatë një procesi të zhvilluar për një procedurë ligjërishit të përcaktuar dhe në pajtim me rendin juridik (*shih vendimet nr. 15, datë 23.3.2023; nr. 3, datë 7.2.2023; nr. 7, datë 23.2.2021, të Gjykatës Kushtetuese*).

22. Sipas Gjykatës, shteti i së drejtës nuk mund të konceptohet pa u njohur individëve të drejtën për t'iu drejtuar gjykatës, e cila nuk përfshin vetëm të drejtën për të filluar një proces, por edhe të drejtën për të pasur një zgjidhje gjyqësore përfundimtare për mosmarrëveshjen. Nëse mohohet kjo e drejtë, procesi konsiderohet i parregullt, sepse aksesit në gjykatë është, para së gjithash, kusht kryesor për të realizuar mbrojtjen e të drejtave të tjera të individit (*shih vendimet nr. 22, datë 25.4.2023; nr. 14, datë 21.3.2023; nr. 7, datë 21.2.2023, të Gjykatës Kushtetuese*). Nga ana tjetër, Gjykata ka theksuar se e drejta për

t'iu drejtuar një gjykate nuk është absolute. Kjo e drejtë mund të jetë pjesë e kufizimeve, të cilat duhet të ndjekin një qëllim legjitim dhe mjetet e përdorura të jenë përpjesëtimore me qëllimin që kërkohet të arrihet (*shih vendimet nr. 67, datë 17.11.2015; nr. 7, datë 27.2.2013, të Gjykatës Kushtetuese*). Gjykata është shprehur se mbrojtja kushtetuese dhe ligjore e të drejtave dhe lirive të individit mund të realizohet vetëm kur ushtrohet brenda afateve ligjore të përcaktuara. Përcaktimi i këtyre afateve nuk përbën një qëllim në vetvete, por bëhet për mbrojtjen e të drejtave të të tjerëve dhe synon, ndër të tjera, garantimin e parimit të sigurisë juridike, miradministrimin e drejtësisë dhe shmangien e abuzimit me të drejtat (*shih vendimet nr. 64, datë 1.10.2024; nr. 9, datë 7.2.2017; nr. 17, datë 19.6.2009, të Gjykatës Kushtetuese*). Në këtë drejtim, vlerësimi i parashkrimit ose jo të padisë përbën parakusht për shqyrtimin nga gjykatat e zakonshme të themelit të pretendimeve (*shih vendimin nr. 26, datë 9.4.2024, të Gjykatës Kushtetuese*).

23. Gjithashtu, Gjykata ka pohuar në mënyrë konstante se është detyrë e gjykatave të juridiksionit të zakonshëm të vlerësojnë faktet dhe provat e administruara, si dhe të interpretojnë ligjin për qëllim të procesit gjyqësor që ato zhvillojnë, ndërsa detyra e saj është të vlerësojë nëse gjatë procesit gjyqësor ka pasur shkelje të të drejtave kushtetuese (*shih vendimet nr. 30, datë 29.5.2023; nr. 33, datë 14.11.2022; nr. 3, datë 23.2.2016, të Gjykatës Kushtetuese*). Ajo nuk vepron si shkallë e katërt gjykimi, por ndërhyr atëherë kur gabimi ligjor ose faktik nga gjykatat e juridiksionit të zakonshëm është aq i dukshëm, sa një gjykatë e arsyeshme nuk mund ta kishte bërë ndonjëherë ose është i tillë që gjykimin e bën të padrejtë (*shih vendimin nr. 30, datë 29.5.2023, të Gjykatës Kushtetuese*).

24. Duke iu kthyer rastit në shqyrtim, nga aktet e dosjes gjyqësore të administruar për qëllime të gjykimit kushtetues, Gjykata konstaton se në shtator të vitit 2013 një nga kërkuesit është dënuar administrativisht me gjobë për kundërvajtjen administrative të ndërtimit pa leje. Për këtë vendim, në vijim, në shkurt të vitit 2014, gjykata ka lëshuar urdhrin e ekzekutimit, duke vlerësuar se ai përbën titull ekzekutiv sipas ligjit të posaçëm, kurse në mars të këtij viti është vënë në lëvizje procedura për ekzekutimin e tij. Megjithatë përmbaruesi gjyqësor nuk ka arritur të ekzekutojë titullin ekzekutiv deri në shtator 2018, kur çështja përmbarimore i është

transferuar një subjekti tjetër përmbartimor gjyqësor, i cili në nëntor të këtij viti e ka kaluar atë në ekzekutim të detyrueshëm. Gjatë vitit 2019 kërkuesi debitor ka bërë disa pagesa për shlyerjen e detyrimit sipas titullit ekzekutiv, ndërkohë që në nëntor të këtij viti kërkuesit kanë paraqitur padi për pavlefshmërinë e titullit ekzekutiv, anulimin e veprimeve përmbartimore për këtë shkak dhe kthimin e pagesave të bëra.

25. Padia e kërkuesve ka mbetur pa u shqyrtuar deri në datën 19.12.2023, kur gjyqtari i çështjes ka urdhëruar shqyrtimin e saj në seancë përgatitore, në dhomën e këshillimit, për në datën 17.1.2024. Në seancën përgatitore të kësaj date gjyqtari i çështjes ka urdhëruar njoftimin për të paditurit të padisë së kërkuesve dhe akteve shoqëruese të saj, duke iu caktuar një afat 10-ditor për depozitimin e prapësimeve me shkrim, si dhe të akteve të plota shkresore për veprimet objekt padie. I padituri, IMT-ja, Elbasan, ka depozituar rregullisht prapësimet me shkrim. Në seancën përgatitore të radhës të datës 8.2.2024, e zhvilluar edhe ajo në dhomën e këshillimit, gjyqtari ka vërejtur se shoqëria e paditur nuk ka paraqitur prapësime dhe prova megjithëse është njoftuar. Megjithatë, sipas dëftesës së komunikimit për këtë të paditur, del se ajo ka marrë njoftimin e gjykatës në datën 1.2.2024 dhe në datën e seancës përgatitore afati 10-ditor nuk ishte plotësuar. Nga ana tjetër, duke vlerësuar se janë kryer pothuajse të gjitha veprimet përgatitore procedurale, gjyqtari i çështjes ka urdhëruar shqyrtimin e saj në seancë gjyqësore dhe njoftimin e palëve. Ndërkohë, në datën 9.2.2024, përmes shërbimit postar, shoqëria përmbartimore e paditur i ka dërguar gjykatës administrative prapësimet e saj me shkrim dhe praktikën dokumentare të ekzekutimit. Në seancën gjyqësore të datës 23.2.2024, gjykata administrative ka administruar të gjitha provat shkresore të paraqitura nga palët dhe pasi i ka dhënë fund shqyrtimit gjyqësor, ka marrë vendimin përfundimtar për rrëzimin e padisë së kërkuesve. Në marrjen e këtij vendimi ajo ka vënë në diskutim kryesisht një nga kushtet formale të padisë, pikërisht afatin e paraqitjes së saj, duke arritur në përfundimin se padia është parashkruar në kuptim të nenit 112 të KC-së, për shkak të paraqitjes së saj në tejkallim të afatit 30-ditor nga marrja dijeni për fillimin e ekzekutimit të detyrueshëm, të përcaktuar në nenin 609, pika 1, të KPC-së. Sipas gjykatës administrative, kërkuesit kanë pasur dijeni

për ekzekutimin e detyrueshëm të paktën nga data 15.7.2019, kur është bërë ekzekutimi pjesor i detyrimit, ndërkohë që padia është paraqitur në datën 8.11.2019.

26. Gjykata fillimisht vëren se referuar ligjit nr. 49/2012, që rregullon gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative, sikundër edhe ajo në rastin në shqyrtim, por edhe KPC-ja, për aq sa ky ligj nuk parashikon ndryshe, palët kanë të drejtë të paraqesin prova të cilat, si rregull, duhet të paraqiten përpara seancës së parë gjyqësore, ndërsa gjykata administrative e shqyrton çështjen në bazë të provave të paraqitura në gjykim. Në lidhje me padinë për pavlefshmërinë e titullit ekzekutiv, neni 609, pika 1, i KPC-së ka përcaktuar se ajo mund të paraqitet brenda 30 ditëve nga marrja dijeni për fillimin e ekzekutimit të detyrueshëm. Ndërkohë, neni 18, pika 8, i ligjit nr. 49/2012, parashikon se afati për ngritjen e padisë shqyrtohet nga gjykata edhe kryesisht.

27. Nga sa konstatohet dhe referuar jurisprudencës kushtetuese të përmendur më lart, Gjykata vëren se gjykata administrative, referuar edhe objektit të gjykimit, ka administruar në gjykim edhe praktikën dokumentare të ekzekutimit të depozituar nga shoqëria përmbartimore e paditur, pas njoftimit asaj të padisë, duke mbështetur vendimin e saj edhe në të dhënat e treguara në aktet e kësaj praktike dokumentare. Po kështu, në funksion të shqyrtimit të padisë dhe marrjes së vendimit përfundimtar, gjykata administrative ka shqyrtuar kryesisht afatin e paraqitjes së padisë nga kërkuesit, si parakusht për shqyrtimin në themel të saj, nga ku ka rezultuar se ajo është paraqitur tej afatit ligjor, ku mbi këtë bazë ka vendosur rrëzimin e padisë për shkak të parashkrimit, shuarjes së kësaj të drejte (të padisë). Në këtë kuptim, gjykata administrative ka vepruar në përputhje me kompetencat e saj, duke e shqyrtuar çështjen brenda kufijve të saj dhe në ushtrim të kompetencave të dhëna nga ligji. Për sa i përket përfundimit për parashkrimin e padisë, gjykata administrative ka arsyetuar mjaftueshëm për ligjin e zbatueshëm dhe interpretimin e tij, ndërsa arsyetimi i saj nuk është alogjik. Kërkuesit nuk kanë parashtruar ndonjë argument konkret për ndonjë gabim faktik ose ligjor nga gjykata administrative, të tillë sa një gjykatë e arsyeshme nuk mund ta kishte bërë ndonjëherë ose të tillë që e bën gjykimin të padrejtë.

28. Për sa më sipër, në kushtet kur gjykata administrative ka vepruar brenda kompetencave të saj, duke dhënë përgjigje të arsyetuar për shkaqet e vendimmarrjes së saj, Gjykata vlerëson se pretendimi i kërkuësve për cenimin e së drejtës për gjykim nga një gjykatë e caktuar me ligj të lidhur me të drejtën e aksesit, është i pabazuar.

B.2. Për cenimin e së drejtës për t'u njoftuar të lidhur me të drejtën për t'u dëgjuar e për t'u mbrojtur, si dhe parimin e kontradiktoritetit

29. Kërkuësit kanë pretenduar se gjykata administrative e ka gjykuar çështjen në mungesë të tyre, pa pasur për ata një njoftim të vlefshëm për seancën gjyqësore të datës 23.2.2024. Sipas tyre, ajo gjykatë, në interpretim arbitrar të ligjit, ka konsideruar të rregullt njoftimin e nëpunësit postar, i cili në letërthirrje ka shënuar “Njoftuar me telefon”, “Objekt i pakërkuar”, por pa treguar ditën e komunikimit me ata, emrin e tij dhe numrin e telefonit me të cilin ka realizuar njoftimin. Pavarësisht kësaj, vijojnë kërkuësit, sipas neneve 129, pika 2, 130, pika 1 dhe 141, pika 1, të KPC-së, si dhe nenit 22, të ligjit nr. 49/2012, shërbimi postar nuk mund të kryejë njoftimin e palëve me mjete elektronike, pra me telefon, gjë që mund të bëhet vetëm nga gjykata, sipas rregullave që përcakton ligji. Po kështu, sipas kërkuësve, gjykata administrative nuk ka njoftuar as avokatin e tyre i cili, në kërkesën e datës 15.12.2022, për përshpejtimin e gjykimit të çështjes, ka njoftuar gjykatën për zëvendësimin e avokatit të caktuar më parë dhe për ndryshimin e adresës dhe të të dhënave të kontaktit për efekt njoftimi, kërkesë kjo që as është administruar në dosjen gjyqësore. Për shkak të parregullsisë së njoftimit, ata nuk janë njohur as me prapësimet dhe provat e paraqitura nga të paditurit, duke mos iu dhënë mundësia të paraqitnin pretendime për to. Në përfundim, sipas kërkuësve, si pasojë e mungesës së njoftimit, atyre nuk iu dha mundësia të dëgjoheshin për thelbin e çështjes, për faktet, provat dhe interpretimin e ligjit, ndërsa rezultati i çështjes nuk do të kishte qenë i njëjtë nëse ata do të ishin njoftuar.

30. Në jurisprudencën e saj Gjykata ka theksuar se e drejta për t'u njoftuar për një gjykim dhe pjesëmarrja në të është e lidhur me vendimmarrjen e gjykatës, e cila ndikon drejtpërsëdrejti mbi të drejtat subjektive ose interesat e ligjshëm të individit. E drejta për t'u njoftuar për të marrë pjesë në gjykim u paraprin të drejtave të tjera, pasi, nëse pala ndërgjyqëse nuk njoftohet për datën dhe orën e

seancës, ajo detyrimisht do të gjendet në pamundësi objektive për të ushtruar të drejtat që i garantohen nga neni 42 i Kushtetutës, në kuadrin e një procesi të rregullt ligjor. Ajo krijon të njëjtat mundësi për të paraqitur prova dhe argumente në mbrojtje të interesave vetjakë, në raport me palën kundërshtare (*shih vendimet nr. 18, datë 4.4.2023; nr. 34, datë 25.7.2011; nr. 34, datë 3.10.2007, të Gjykatës Kushtetuese*).

31. Gjithashtu, Gjykata është shprehur se jo çdo shkelje e rregullave procedurale e bën procesin të parregullt, në aspektin e shkeljes të të drejtave kushtetuese, dhe se ndikim të drejtpërdrejtë në një proces ligjor kanë ato shkelje thelbësore, vërtetimi i të cilave do të cenonte të drejtat dhe liritë themelore të individit. Gjatë shqyrtimit të pretendimeve për të drejtën për proces të rregullt nuk mjafton vetëm konstatimi i shkeljes procedurale, por duhet të analizohet karakteri i saj, pasojat që kanë ardhur për kërkuësin dhe për interesat që ai përfaqëson (*shih vendimet nr. 30 datë 18.4.2024; nr. 9, datë 26.2.2015; nr. 21, datë 1.10.2008, të Gjykatës Kushtetuese*).

32. Duke pasur parasysh jurisprudencën e mësipërme, Gjykata, në vijim, do të analizojë nëse është respektuar nga gjykata administrative e drejta e kërkuësve për t'u njoftuar për seancën gjyqësore dhe, nëse jo, a ka sjellë kjo cenimin e aspekteve të pretenduara të së drejtës për proces të rregullt ligjor, në kontekst të rrethanave të rastit në shqyrtim dhe të vendimmarrjes së gjykatës. Thënë ndryshe, Gjykata do të verifikojë nëse kërkuësve u janë cenuar në tërësi ato aspekte të pretenduara të së drejtës për proces të rregullt ligjor, duke ndikuar në vendimmarrjen e gjykatës administrative dhe duke e bërë gjykimin të padrejtë.

33. Për sa i përket kuadrin rregullator në fuqi që përcakton njoftimin e palëve për gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative, Gjykata vëren se detyrimi për kryerjen e këtij njoftimi parashikohet në nenin 27, të ligjit nr. 49/2012. Ndërkohë, neni 21 i këtij ligji ka përcaktuar detyrimin e paditësit për të treguar saktë në padi: a) adresën e tij ose të përfaqësuesit të tij, në të cilën duhet t'i dërgohen nga gjykata njoftimet dhe aktet; b) një numër telefoni të tij ose të përfaqësuesit, në të cilin gjykata mund ta njoftojë, një adresë elektronike të tij ose të përfaqësuesit, nëse ka një të tillë, si dhe deklaratën e pranimit të njoftimit me telefon ose në mënyrë elektronike. Ndërsa neni 22 i ligjit, përveç mjeteve dhe mënyrave të njoftimit, të parashikuara nga

KPC-ja, ka parashikuar se kur gjykata e çmon të dobishme dhe kur palët kanë dhënë pëlqimin për pranimin e njoftimit, urdhëron njoftimin e palëve ose përfaqësuesve të tyre nga nëpunësi gjyqësor, nëpërmjet telefonit të gjykatës të përcaktuar për këtë qëllim me urdhër të kancelarit të gjykatës, duke përcaktuar edhe rregullat për mënyrën e dokumentimit të këtij njoftimi (pika 1, shkronja “a”).

34. Nga ana tjetër, Gjykata vëren se KPC-ja parashikon njoftimin shkresor dhe elektronik të akteve, ndërsa lë hapësirë edhe për mënyra të tjera që garantojnë një njoftim të rregullt dhe të sigurt. Neni 130 i këtij kodi rregullon njoftimin shkresor, i cili realizohet përmes dorëzimit edhe nga shërbimi postar i letërthirrjes ose akteve të tjera që duhet t'i njoftohen personit të thirrur, kudo ku ai gjendet, ose në vendet e treguara në nenin 131 të tij, duke iu dorëzuar atij personalisht, ose një personi tjetër që tregohet në atë dispozitë.

35. Duke iu kthyer çështjes në shqyrtim, Gjykata konstaton se kërkesit në kërkesëpadi kanë treguar adresën e vendbanimit të tyre, sikundër edhe një numër telefoni celular, duke pranuar të njoftohen edhe me mesazh (sms) në këtë numër telefoni. Në përmbajtje të kërkesëpadisë ata kanë kërkuar që kopjet e akteve që të paditurit do të paraqesin t'u dërgohen në adresën e një avokati, i zgjedhur nga njëri prej tyre si përfaqësues në atë çështje, sipas një prokure të posaçme bashkëlidhur padisë. Ata nuk kanë lënë të dhëna adresash të postës elektronike. Për seancën gjyqësore të datës 23.2.2024, gjykata administrative ka dërguar njoftim për kërkesit përmes letërthirrjes, në të cilën është shënuar edhe adresa e tyre e vendbanimit, sikundër dhe numri i telefonit, sikurse ato janë treguar në kërkesëpadi. Letërthirrja është dërguar përmes shërbimit postar. Në fletën shoqëruese të shërbimit postar, nëpunësi i saj ka shënuar një nga alternativat që ajo fletë përmban, pikërisht *“Objekt i pakërkuar”*. Ndërkohë, me shkrim dore, në letërthirrje, nëpunësi postar ka shënuar *“Njoftuar në telefon”*. Gjykata administrative, pasi ka verifikuar letërthirrjen e kthyer nga shërbimi postar, ka vlerësuar se kërkesit janë njoftuar për seancën gjyqësore, për sa kohë në kërkesëpadi ata kanë pranuar të njoftohen nëpërmjet numrit të telefonit të treguar, njoftim i cili ishte bërë nga shërbimi postar. Kjo mënyrë njoftimi, sipas gjykatës, është në përputhje me nenin 21, të ligjit nr. 49/2012, duke vënë në dukje se sipas pikës 5 të kësaj dispozite është në detyrimin e paditësit të njoftojë gjykatën për

çdo ndryshim të mëvonshëm të adresës ose të numrit të telefonit, shkëlja e të cilit i bën të papranueshme pretendimet për pavlefshmëri të njoftimit. Mbi këtë bazë, gjykata administrative ka vendosur zhvillimin e gjykimit në mungesë të kërkesve, por edhe të të paditurve, ku pasi ka administruar provat shkresore të paraqitura nga palët, ka marrë vendimin përfundimtar për rrëzimin e padisë për shkak të parashkrimit të saj.

36. Në analizë të sa më lart, Gjykata vëren se gjykata administrative, për sa i përket njoftimit të kërkesve për seancën gjyqësore, është bazuar në shënimin e bërë në letërthirrje nga nëpunësi postar se ata janë njoftuar me telefon, sikurse vetë në kërkesëpadinë e tyre kanë pranuar për t'u njoftuar. Megjithatë, gjykata nuk ka vënë në diskutim se neni 22, i ligjit nr. 49/2012 për këtë mënyrë njoftimi ka ngarkuar nëpunësin gjyqësor, ku në funksion të sigurisë së njoftimit dhe dokumentimit të tij ka përcaktuar edhe një sërë elementesh që duhen respektuar. Në këtë situatë, nuk mund të pohohet me siguri se kërkesit janë njoftuar për seancën gjyqësore dhe, për pasojë, që mosparaqitja e tyre në gjykim ka qenë një zgjedhje e vullnetshme nga ata. Në këtë kuptim, gjykata administrative nuk ka respektuar të drejtën e kërkesve për t'u njoftuar për seancën gjyqësore.

37. Duke mbajtur parasysh se e drejta për t'u njoftuar për të marrë pjesë në gjykim u paraprin të drejtave të tjera, mosrespektimi i saj, si rregull, do të nënkuptonte cenimin e të drejtave të tjera në kuadër të procesit të rregullt ligjor. Megjithatë, Gjykata vëren se një gjë e tillë duhet të vlerësohet në raport me rrethanat e rastit, pra duke verifikuar nëse mosrespektimi për njërën palë i së drejtës për t'u njoftuar për të marrë pjesë në gjykim ka çuar në moskrijimin për atë të të njëjtave mundësi për të paraqitur prova dhe argumente në mbrojtje të interesave vetjakë, në raport me palën kundërshtare.

38. Në rastin në shqyrtim, siç u parashtrua dhe më lart, Gjykata vëren se gjykata administrative ka vendosur rrëzimin e padisë për shkak të parashkrimit të saj. Në arritjen e këtij përfundimi, ajo është mbështetur në faktin se titulli ekzekutiv, për të cilin kërkesit, me padinë e tyre, kanë kërkuar pavlefshmërinë, ka qenë në ekzekutim të detyrueshëm, si dhe se ata kanë qenë në dijeni të këtij ekzekutimi, të paktën nga data 15.7.2019, kur kanë bërë një pagesë pjesore të detyrimit sipas titullit ekzekutiv. Këto të dhëna gjykatës i kanë rezultuar

nga praktika dokumentare e ekzekutimit e paraqitur nga shoqëria përmbartimore e paditur, praktikë e cila nuk u është dërguar paraprakisht kërkuësve. Në këtë kuptim, ndërsa gjykimi është zhvilluar në mungesë të tyre, duket se ata nuk kanë pasur mundësi për t'u njohur dhe për të paraqitur pretendimet e tyre rreth atyre provave, pikërisht për sa u përket fakteve mbi të cilat gjykata administrative në vijim ka mbështetur vendimin e saj. Megjithatë, në realitet, faktet në fjalë kanë të bëjnë me veprimet e kërkuësve dhe ato janë pranuar dhe pohuar edhe nga vet ata në kërkesëpadinë e tyre. Edhe në ankimin e tyre kushtetues individual kërkuësit nuk ngrenë asnjë pretendim konkret për këtë aspekt të vendimit të kundërshtuar të gjykatës administrative. Në një situatë të tillë nuk mund të thuhet se mosnjohimi i seancës gjyqësore, mosnjohja me praktikën dokumentare të ekzekutimit dhe zhvillimi i gjykimit në mungesë të kërkuësve, i ka vënë ata në kushte jo të njëjta me palën kundërshtare në lidhje me mundësinë për të paraqitur prova dhe argumente në raport me ato fakte që kanë të bëjnë me veprime të tyre dhe që vet ata i kanë pranuar në aktin për fillimin e procesit gjyqësor.

39. Për sa i përket çështjes së afatit të paraqitjes së padisë, siç u parashtrua dhe më lart, Gjykata vëren se një çështje të tillë gjykata administrative e ka marrë në shqyrtim kryesisht, pra jo për ndonjë prapësim të të paditurve. Ndërkohë, në kushtet kur gjykimi është zhvilluar në mungesë të kërkuësve, ata nuk kanë pasur mundësi të paraqisnin argumentet e tyre për këtë çështje. Megjithatë, ndërsa jemi përpara një mosmarrëveshjeje administrative dhe gjykimi i saj është vënë në lëvizje nga kërkuësi, këta të fundit kanë pasur mundësi, por edhe interes për të treguar se padia është paraqitur në afat, për sa kohë ligji i veçantë ngarkon gjykatën që të shqyrtojë edhe kryesisht këtë çështje. Ndërkohë, lidhur me këtë moment, Gjykata më lart arriti në përfundimin se kërkuësve nuk u është cenuar e drejta për t'u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj, pra se gjykata administrative ka vendosur në përputhje me kompetencat e saj, duke mos pasur ajo ndonjë gabim të dukshëm faktik ose ligjor. Në këtë kontekst, nuk mund të thuhet se mosnjohimi i seancës gjyqësore dhe zhvillimi i gjykimit në mungesë të kërkuësve i ka vënë ata në kushte të pabarabarta me palën kundërshtare në lidhje me mundësinë për të paraqitur argumente në raport me afatin e paraqitjes së kërkesëpadisë.

40. Për rrjedhojë, në kontekstin e rastit konkret, Gjykata vlerëson se vetëm shkelja formale e së drejtës së kërkuësve për t'u njoftuar për gjykimin e çështjes, për sa kohë ajo nuk është shoqëruar edhe me shkeljen e aspekteve të tjera të së drejtës për proces të rregullt ligjor dhe as nuk ka pasur ndikim në vendimarrjen e gjykatës administrative, nuk duket se e bën gjykimin e padrejtë dhe as të parregullt, në kuptimin kushtetues, procesin gjyqësor të zhvilluar në gjykatën administrative.

41. Në përmbledhje të sa më sipër, Gjykata çmon se pretendimi i kërkuësve për cenimin e së drejtës për t'u njoftuar të lidhur me të drejtën për t'u dëgjuar e për t'u mbrojtur dhe parimin e kontradiktoritetit, është i pabazuar.

42. Në kushtet kur pretendimet për cenimin e së drejtës së pronës janë të ndërruara me ato për cenimin e së drejtës për proces të rregullt ligjor, për të gjitha shkaqet e përmendura më lart, Gjykata çmon se edhe këto pretendime janë gjithashtu të pabazuara.

43. Në përfundim, Gjykata vlerëson se pretendimet e kërkuësve janë të pabazuara, sipas arsytimit të mësipërm të këtij vendimi, ndaj kërkesa duhet të rrëzohet.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të neneve 131, pika 1, shkronjat “a” dhe “f” dhe 134, pika 1, shkronja “f”, të Kushtetutës, si dhe neneve 71 dhe 72, të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, njëzëri,

VENDOSI:

1. Rrëzimin e kërkesës.

Ky vendim është përfundimtar dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Marrë më 10.4.2025.

Shpallur më 28.5.2025.

Kryetare: Holta Zaçaj

Anëtarë: Fiona Papajorgji, Marsida Xhaferllari, Genti Ibrahim, Ilir Toska, Sonila Bejtja, Sandër Beci, Marjana Semini

VENDIM

Nr. 20, datë 11.4.2025

NË EMËR TË REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë,
e përbërë nga:

Holta Zaçaj	kryetare;
Marsida Xhaferllari	anëtare;
Fiona Papajorgji,	anëtare;
Sonila Bejtja	anëtare;
Ilir Toska	anëtar;
Marjana Semini	anëtare;
Genti Ibrahim	anëtar;
Sandër Beci	anëtar,

me sekretare Belma Lleshi, në datën 18.2.2025
mori në shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të
dokumenteve çështjen nr. 23 (A) 2024 të Regjistrit
Themeltar, që u përket:

KËRKUES: Arben Ahmetaj, përfaqësuar nga
avokat Henrik Ligori, me prokurë.

SUBJEKT I INTERESUAR:

Prokuroria e Posaçme kundër Korrupsionit dhe
Krimin të Organizuar, përfaqësuar nga prokurorët
Altin Dumani dhe Enkeleda Millonai.

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimeve nr. 296 akti,
datë 17.7.2023, të Gjykatës së Posaçme të Shkallës
së Parë për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar;
nr. 37 (87-2023-172), datë 10.8.2023, të Gjykatës së
Posaçme të Apelit për Korrupsionin dhe Krimin e
Organizuar; nr. 00-2023-2048, datë 7.12.2023, të
Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, si të
papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së
Shqipërisë.

Dërgimi i çështjes për rigjykim në Gjykatën e
Posaçme të Shkallës së Parë për Korrupsionin dhe
Krimin e Organizuar.

BAZA LIGJORE: Nenet 41, pika 1, 42 dhe 142,
pika 1, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë
(*Kushtetuta*); neni 6 i Konventës Evropiane për të
Drejtat e Njeriut (*KEDNJ*) dhe neni 1 i Protokollit
nr. 1 të saj; neni 77 i ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000,
“Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës
Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të
ndryshuar (*ligji nr. 8577/2000*).

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes Sandër Beci, mori
në shqyrtim pretendimet me shkrim të kërkuarit, i
cili ka kërkuar pranimin e kërkesës, prapësimet me
shkrim të subjektit të interesuar, Prokurorisë së
Posaçme kundër Korrupsionit dhe Krimin të
Organizuar (*Prokuroria e Posaçme*), që ka kërkuar
rrezimin e kërkesës, si dhe diskutoi çështjen në
tërësi,

VËREN:

I

Rrethanat e çështjes

1. Prokuroria e Posaçme ka regjistruar
procedimin penal nr. 277 të vitit 2020 (*procedimi penal
nr. 277/2020*) për veprat penale “Shpërdorimi i
detyrës”, në bashkëpunim, “Korrupsioni pasiv i
funksionarëve të lartë shtetërorë ose i të zgjedhurve
vendorë”, “Pastrimi i produkteve të veprës penale
apo veprimtarisë kriminale”, në bashkëpunim,
“Korrupsioni aktiv i funksionarëve të lartë
shtetërorë ose të zgjedhurve vendorë”, në
bashkëpunim, të parashikuara respektivisht nga
nenet 248 e 25, 260, 287, paragrafi 2, shkronjat “a”
dhe “b” dhe 245 e 25, të Kodit Penal (*KP*). Në
themel të procedimit penal ka qenë procedura e
lidhjes së kontratës së koncesionit me shoqërinë
“Albtek Energy” sh.p.k. për ndërtimin dhe
administrimin e impiantit të trajtimit të mbetjeve
urbane të qarkut të Elbasanit dhe prodhimin e
energjisë në vitin 2014, si dhe zbatimi i kësaj kontrate
nga ajo shoqëri. Ndërkohë, në lidhje me procedurën
për dhënien me koncesion të ndërtimit dhe
administrimit të impiantit të trajtimit të mbetjeve
urbane në qarkun Fier dhe prodhimin e energjisë,
Prokuroria e Posaçme ka regjistruar procedimin
penal nr. 187 të vitit 2020.

2. Me vendimin e datës 19.9.2022 të prokurorit
është vendosur ndarja e procedimit penal nr.
277/2020 në disa procedime penale të tjera, ku bën
pjesë edhe ai nr. 277/1 i vitit 2022, për veprën penale
“Shpërdorimi i detyrës” nga funksionarët e
Ministrit të Mjedisit dhe Ministrit të Industrisë
dhe Energjisë për procedurat e ndjekura për kalimin
për miratim të vendimeve të Këshillit të Ministrave
nr. 907, datë 17.12.2014, “Për dhënien e miratimit
për sigurimin e financimit të nevojshëm të kontratës

së koncesionit për ndërtimin dhe administrimin e impiantit të trajtimit të mbetjeve urbane të qarkut të Elbasanit dhe prodhimin e energjisë” dhe nr. 792, datë 9.11.2016, “Për dhënien e miratimit për ndërtimin dhe shfrytëzimin e impiantit me rikuperim të energjisë nga trajtimi i mbetjeve urbane në qytetin e Elbasanit shoqërisë “Albtek Energy” sh.p.k.”.

3. Në datën 22.2.2023 një gazetar, me pretendimin se ishte në dijeni të fakteve penale lidhur me veprime financiare, fshehje të të ardhurave, si dhe pastrim të parave, ka paraqitur kallëzim penal ndaj deputetit Arben Ahmetaj (*kërkuesi*), i cili kishte mbajtur më parë edhe detyrat e ministrit të Financave dhe të zëvendëskryeministrit. Mbi bazën e këtij kallëzimi penal, Prokuroria e Posaçme ka regjistruar procedimin penal nr. 30, datë 24.2.2023 për veprat penale “Korrupsioni pasiv i funksionarëve të lartë shtetërorë ose të zgjedhurve vendorë”, “Refuzimi për deklarimin, mosdeklarimi, fshehja ose deklarimi i rremë i pasurive, interesave privatë të personave të zgjedhur dhe nëpunësve publikë ose i çdo personi tjetër që ka detyrimin ligjor për deklarim” dhe “Pastrimi i produkteve të veprës penale ose veprimtarisë kriminale”, të parashikuara respektivisht nga nenet 260, 257/a dhe 287 të KP-së. Ky procedim penal është bashkuar me atë nr. 277/1 të vitit 2022 në një procedim penal të vetëm që është regjistruar me nr. 277/1 i vitit 2022 (*procedimi penal nr. 277/1/2022*), duke vijuar hetimet për veprat penale të parashikuara nga nenet 248, 260, 257/a dhe 287 të KP-së.

4. Në kuadër të këtij procedimi penal, në datën 17.3.2023 kërkuesi Arben Ahmetaj ka marrë cilësinë e personit nën hetim, në kuadrin e hetimeve që po kryhen për procedimin penal nr. 277/1/2022, si i dyshuar për kryerjen e veprave penale “Refuzimi për deklarimin, mosdeklarimi, fshehja ose deklarimi i rremë i pasurive, interesave privatë të personave të zgjedhur dhe nëpunësve publikë ose i çdo personi tjetër që ka detyrimin ligjor për deklarim”, vetëm dhe në bashkëpunim, në formën e deklarimit të rremë dhe në formën e fshehjes, të parashikuar nga neni 257/a, paragrafi i dytë e neni 25 i KP-së, “Korrupsioni pasiv i funksionarëve të lartë shtetërorë ose të zgjedhurve vendorë”, të parashikuar nga neni 260 i KP-së, gjashtë herë, dhe “Pastrimi i produkteve të veprës penale, ose veprimtarisë kriminale”, në bashkëpunim, më

shumë se një herë, të parashikuar nga neni 287, paragrafi i dytë, i KP-së. Hetimet në lidhje me kërkuesin janë shtrirë në rolin e tij jo vetëm në kuadrin e procedurës për dhënien me koncesion të projektit për ndërtimin dhe administrimin e impiantit të trajtimit të mbetjeve urbane të qarkut të Elbasanit dhe prodhimin e energjisë, por edhe në atë për ndërtimin e administrimin e impiantit të trajtimit të mbetjeve urbane të qarkut Fier dhe prodhimin e energjisë, si dhe ndërtimin e landfillit, inceneratorit dhe rehabilitimit të venddepozitimeve ekzistuese në Tiranë.

5. Në kuadër të këtij procedimi penal prokuroria ka paraqitur në gjykatë kërkesë për caktimin e masës së sigurimit pasuror “Sekuestro preventive” për pasuritë: *tre apartamente* me sipërfaqe, përkatësisht 124.15 m², 148.8 m² dhe 178.68 m² dhe një garazh me sipërfaqe 21 m², në pallatin e ndërtuar nga shoqëria “Sheron” sh.p.k., korpusi i parë, në vendin e quajtur “Selitë”, aktualisht të regjistruara në pronësi të asaj shoqërie, por përfituar nga shtetasja A.M. (ish-bashkëshortja e kërkuesit) si pjesë nga investimi, sipas kontratës të datës 8.7.2014. Në vijim, kërkuesit i kanë kaluar detyrimet dhe përfitimet nga ekzekutimi i aktmarrëveshjes për investim, në bazë të marrëveshjes për zgjidhje martese me mirëkuptim mes kërkuesit dhe ish-bashkëshortes A.M., të miratuar me vendimin për zgjidhje martese të datës 15.3.2022, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë; *apartment* me sipërfaqe 167 m² në rrugën “Reshit Çollaku”, Tiranë, regjistruar në pronësi të kërkuesit; *shuma 8,620.68 euro*, në llogarinë e kërkuesit në bankën “Intesa Sanpaolo Bank”; *shuma 115,692.84 euro*, në depozitën në bankën “Intesa Sanpaolo Bank” në emër të kërkuesit.

6. Me vendimin nr. 296 akti, datë 17.7.2023 Gjykata e Posaçme e Shkallës së Parë për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar (*GJKKO e Shkallës së Parë*), ka vendosur të pranojë kërkesën e Prokurorisë së Posaçme si të bazuar në ligj dhe në prova, duke vlerësuar se pasuritë që janë kërkuar të sekuestrohen plotësojnë kushtet për t’u kualifikuar si çdo pasuri tjetër, vlera e së cilës i korrespondon asaj të produkteve të veprës penale në respektim të nenit 36, pika 1, shkronja “ç”, të KP-së e që i nënshtrohet sekuestros preventive në respektim të nenit 274, pika 2, të Kodit të Procedurës Penale (KPP) dhe se ekziston dyshimi se mund të merren masa me qëllim tjetërsimin e tyre. Sipas pikës 4 të dispozitivit të vendimit, për administrimin e

pasurive të sekuestruara ngarkohet Agjencia e Administrimit të Pasurive të Sekuestruara e të Konfiskuara (AAPSK). Kundër këtij vendimi ka paraqitur ankim kërkuesi, përmes përfaqësuesve ligjorë, duke kërkuar shfuqizimin e vendimit për caktimin e masës së sekuestros për pasurinë e paluajtshme apartament në rrugën “Reshit Çollaku”, në pronësi të kërkuesit, dhe shumave të parave në llogarinë dhe depozitën e tij bankare.

7. Sipas procesverbalit të datës 17.7.2023, “Mbi ekzekutimin e vendimit të Gjykatës së Posaçme të Shkallës së Parë kundër Korrupsionit dhe Krimit të Organizuar nr. 297 akti, datë 17.7.2023”, oficerët e Policisë Gjyqësore kanë shkuar te pasuria e paluajtshme (apartament) në rrugën “Reshit Çollaku”, Tiranë bashkë me specialistët e AAPSK-së, dhe pasi janë evidentuar dhe pasqyruar në procesverbal sendet që ndodheshin në ambientet e brendshme të apartamentit, ai u është lënë në dorëzim specialistëve të AAPSK-së për procedurat e mëtejshme.

8. Me vendimin nr. 37 (87-2023-172), datë 10.8.2023, Gjykata e Posaçme e Apelit për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar (GJKKO e Apelit) ka miratuar vendimin e GJKKO-së së Shkallës së Parë, duke arsyetuar se në rastin konkret ekzistojnë kushtet ligjore për caktimin e masës së sigurimit pasuror “Sekuestro preventive”, të parashikuar nga neni 274 i KPP-së dhe se në ankim nuk gjenden shkaqe që ta bëjnë të cenueshëm atë vendim. Sipas asaj gjykate, në kushtet që kemi të bëjmë me fazën hetimore dhe ka dyshime lidhur me origjinën e tyre, pasuritë e sekuestruara futen në kategorinë e sendeve që janë të sekuestrueshme, sipas parashikimeve të nenit 36 të KP-së, ndaj ato duhet të vazhdojnë të jenë të sekuestruara. Kundër këtij vendimi kërkuesi ka paraqitur rekurs në Gjykatën e Lartë.

9. Me vendimin nr. 00-2023-2048, datë 7.12.2023, Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, në dhomën e këshillimit, ka vendosur mospranimin e rekursit, pasi ka vlerësuar se nuk përmban shkaqe nga ato të parashikuara në nenin 432 të KPP-së. Sipas Kolegjit Penal, duke mbajtur në konsideratë fazën në të cilën ndodhet çështja, për sa kohë që për pasuritë objekt sekuestro ka dyshime se përbëjnë produkt të veprave penale për të cilat po hetohet kërkuesi, gjykatat e posaçme kanë vlerësuar se ato duhet të qëndrojnë të sekuestruara, pasi ekziston dyshimi se mund të tjetërsohen, ndaj caktimi i masës

pasurore parandaluese është e nevojshme me qëllim që të pengohet çdo transferim ose tjetërsim i mundshëm i këtyre pasurive.

10. Në datën 18.6.2024 kërkuesi i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (Gjykata) me ankim kushtetues individual, sipas objektit të kërkesës. Me vendimin e datës 17.7.2024, Kolegji i Gjykatës ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim paraprak në Mbledhjen e Gjyqtarëve dhe kjo e fundit me vendimin e datës 23.7.2024 ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve.

II

Pretendimet në Gjykatën Kushtetuese

11. **Kërkuesi** ka pretenduar, në mënyrë të përmblodhur, se vendimet gjyqësore të kundërshtuara i kanë cenuar:

11.1. *Të drejtën e pronës private* në drejtim të tagrit të gëzimit të qetë të saj, në kundërshtim me kriteret e nenit 41, pika 1, të Kushtetutës dhe nenit 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së, pasi:

11.1.1. *Ndërhyrja nuk parashikohet me ligj*, sepse gjykatat kanë urdhëruar zbatimin e masës së sigurimit “Sekuestro preventive” edhe mbi pasurinë apartament, të ndodhur në rrugën “Reshit Çollaku”, e cila, nga aktet dhe vendimet gjyqësore, provohet se është produkt i një investimi të ligjshëm në kohën kur kërkuesi nuk kryente asnjë funksion shtetëror, pra shumë më herët se ndodhia e fakteve për të cilat akuzohet ai. Kjo pasuri është provuar se është pjesë e sipërfaqes së banimit të përfituar nga investimi i financuar nga kursime të familjes dhe kredia e marrë në bankën “Intesa Sanpaolo Bank”, në shumën 100,000 euro. Pas zgjidhjes së martesës dhe pjesëtimit të pasurisë bashkëshortore me marrëveshje mes palëve, apartamenti është regjistruar në pronësi të kërkuesit. Edhe masa e sekuestros mbi llogarinë dhe depozitën bankare nuk është e parashikuar në ligj, është arbitrare dhe nuk ndjek qëllim të ligjshëm, pasi nuk ekziston asnjë rrezik i disponimit të lirë të fondeve bankare.

11.1.2. *Ndërhyrja nuk plotëson kriterin e ligjshmërisë*, pasi ajo nuk plotëson kriteret e nenit 274 të KPP-së, sipas të cilit duhet të provohet lidhja e sendit për të cilin kërkohet të vendoset masa e sigurimit pasuror me veprën penale prej së cilës besohet se ka rrjedhur ai. Për sa i përket pasurisë “apartament”, ajo është fituar në vitin 2006 dhe është pjesëtuar në vitin 2022,

ndaj nuk ka asnjë lidhje me faktet penale që i atribuohen kërkuesit, përveç pretendimit se një pjesë e papërfillshme e investimit të mëvonshëm të kryer në këtë apartament është paguar nga shoqëria “Integrated Technology Services” sh.p.k. (*shoqëria ITS*) me administrator shtetasin K.Z. Gjykatat nuk argumentojnë rrezikun e disponimit të lirë të sendit dhe se si mund të lehtësojnë tagrat e pronësisë mbi këtë send kryerjen e veprave të tjera penale apo se si mund të rëndojnë apo të zgjasin pasojat e veprave penale për të cilat hetohet kërkuesi. Edhe për sa u përket llogarisë dhe depozitës bankare, në kuptim të nenit 274 të KPP-së nuk provohet asnjë lidhje e këtyre fondeve me veprat penale të atribuara kërkuesit, ndërkohë që janë çelur në vitin 2011, para se të ndodhnin faktet për të cilat po heton Prokuroria e Posaçme. Ato janë financuar nga fonde të ligjshme dhe janë deklaruar rregullisht pranë Inspektoratit të Lartë të Deklarimit dhe Kontrollit të Pasurive dhe Konfliktit të Interesave (*ILDKPKI*). Po kështu, nuk ekziston asnjë rrezik i disponimit të lirë të tyre dhe ky sekuestrim e vendos kërkuesin në pamundësi të përmbushjes së disa detyrimeve jetike që burojnë nga vendimi gjyqësor i zgjidhjes së martesës.

11.1.3. *Nuk plotësohet kriteri i proporcionalitetit*, pasi kufizimi i së drejtës së pronësisë së kërkuesit është bërë përmes një mjeti të papërshtatshëm, siç është sekuestro preventive, që synon rekuizimin e pronës dhe është i papajtueshëm me qëllimin e ligjshëm që duhet të ndjekë juridiksioni gjyqësor. Shuma e pretenduar se është investuar në apartament nga shoqëria ITS është 2,007,373 lekë, e konsideruar në mënyrë të njëanshme si përfitim i paligjshëm, ndërkohë që referuar çmimeve të tregut vlera e apartamentit është shumëfish më e lartë, e provuar kjo me raportin e vlerësimit të përgatitur nga eksperti, i kryer për efekt të rivlerësimit të pronës dhe regjistrimit në Zyrën Vendore të Regjistrimit të Pasurive të Paluajtshme. Kjo pasuri është vendosur nën administrimin e AAPSK-së, duke ngarkuar një ent publik me administrimin e pasurisë së kërkuesit, ndërkohë që edhe nëse do të pranohej se mund të ekzistojë rreziku i tjetërsimit, ai mund të mënjanohej me regjistrimin e vendimit të gjykatës në regjistrin e Agjencisë Shtetërore të Kadastrës (*ASHK*) me shënimin se është në sekuestro preventive. Kjo do të ishte një masë e mjaftueshme dhe e drejtpeshuar, duke pasur parasysh se sekuestrimi është shpërpjesëtimor në raport me vlerën reale të sendit

në treg. Masa është represive dhe e panevojshme në një shoqëri demokratike për shkak se ekzekutimi i vendimit nga Policia Gjyqësore praktikisht e ka privuar kërkuesin nga gëzimi i frutave të pasurisë, pasi apartamenti është përshtatur për biznes dhënieje me qira, sipas kontratave të paraqitura përpara Gjykatës.

11.2. *Të drejtën për proces të rregullt, në drejtim të standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor*, pasi vendimi i GJKKO-së së Shkallës së Parë jo vetëm është marrë me kërkesë të prokurorit, jashtë kontradiktoritetit të palës së prekur nga sekuestroja preventive, por vendimet janë tërësisht të paarsyetuara në drejtim të kriterëve të ligjshmërisë dhe proporcionalitetit. Ato nuk kanë arsyetuar se përse duhej të cenohej e drejta e pronës së kërkuesit dhe nëse masa është e mbështetur në ligj dhe ndjek një qëllim të ligjshëm. Pretendimeve në ankim dhe në rekurs për mungesën e bazës ligjore për të vënë dorë mbi pasurinë e kërkuesit dhe për cenimin e parimit të proporcionalitetit gjykata e apelit dhe Gjykata e Lartë u janë përgjigjur në mënyrë stereotipe, pa dhënë përgjigje të argumentuar në drejtim të rrëzimit të tyre. Ato nuk kanë dhënë asnjë argument për të mbështetur rrezikun e disponimit të lirë të sendit, se si mund të lehtësojnë tagrat e pronësisë mbi këtë send kryerjen e veprave të tjera apo se si ato mund të rëndojnë ose zgjasin pasojat e veprave penale për të cilat hetohet kërkuesi.

12. *Subjekti i interesuar, Prokuroria e Posaçme*, në mënyrë të përmbledhur, ka prapësuar si vijon:

12.1. Në kuadrin e procedimit penal nr. 277/1/2022 është formësuar dyshimi i arsyeshëm se kërkuesi, përgjatë kohës që ka ushtruar funksionin e deputetit dhe të ministrit, ka konsumuar veprën penale të parashikuar nga neni 260 i KP-së, pasi ka marrë drejtpërdrejt ose tërthorazi përfitime të parregullta, për vete ose persona të tjerë, nga shtetasit K.Z. e M.M. dhe shoqëria ITS, duke u mundësuar këtyre të fundit lidhjen e kontratave në kuadrin e procedurave koncesionare për ndërtimin dhe administrimin e impiantit të trajtimit të mbetjeve urbane të qarkut të Elbasanit, të qarkut të Fierit dhe për ndërtimin e landfillit të Tiranës. Kërkuesi ka qenë në dijeni të problemeve të këtyre procedurave koncesionare, të cilat, në përfundim, kanë rezultuar me problematika të theksuara që kanë sjellë dëm në buxhetin e shtetit, ku për dy të parat (inceneratorët e Elbasanit dhe Fierit) ka edhe

vendimmarrje të gjykatave për dërgimin e çështjes penale për gjykim. Kërkuesi ka konsumuar veprën penale të korrupsionit pasiv nga funksionari i lartë dhe ekziston dyshimi se ka konsumuar edhe veprën penale të parashikuar nga nenet 257/a, paragrafi i dytë e 25 i KP-së, vetëm ose në bashkëpunim, në formën e deklaramit të rremë dhe fshehjes së pasurisë.

12.2. Për sa i përket investimit për ndërtimin e pallatit ku ndodhet apartamenti i sekuestruar, është hetuar për vlerën e investimit dhe burimin e tij, me qëllim identifikimin e vlerës së saktë, duke pasur parasysh moskoherencat në kohën e kryerjes së investimit dhe shumën e investuar. Në lidhje me këtë investim kërkuesi dhe ish-bashkëshortja kanë bërë deklaramit të rremë në lidhje me burimin e parave të investuara ose edhe kohën e kryerjes së këtij investimi. Po kështu, në apartament është shpenzuar shuma 3,123,880.3 lekë për përshtatjen e tij si Airbnb, duke u shfrytëzuar në vijim për këtë qëllim dhe duke prodhuar frute, ku për një pjesë ekziston dyshimi se nuk justifikohet me burime të ligjshme dhe për një pjesë se është paguar si mitë nga shoqëria ITS. Në këto kushte është provuar lidhja e sendit me veprën penale prej së cilës ka ardhur.

12.3. Bazuar në nenin 274 të KPP-së sekuestroja përmbush kriterin e ligjshmërisë, pasi përveç ekzistencës së dyshimit të arsyeshëm të mbështetur në prova për kryerjen e disa veprave penale, ekziston rreziku që disponimi i lirë i sendit mund të rëndojë dhe zgjasë pasojat e veprës ose të lehtësojë kryerjen e veprave të tjera penale, që janë gëzimi i produktit të veprës penale, përvetësimi i të ardhurave që derivojnë nga ky produkt dhe në vijim pastrimi i tij. Masa plotëson edhe kriterin e proporcionalitetit, pasi sendi i sekuestruar (apartament) nuk është vërtetuar se derivon nga burime të ligjshme dhe në lidhje me burimin e krijimit të tij janë plotësuar deklarata të rreme që janë dorëzuar në ILDKPKI. Hetimet nuk kanë përfunduar ndaj justifikohet masa e sekuestros për sa kohë që sekuestrimi, si fazë paraprake, mund të shtrihet në tërësinë e sendit, pavarësisht se deri në këtë moment është provuar se vetëm një pjesë e investimit është derivat i korrupsionit, por ndërkohë, edhe për pjesën tjetër, nuk është evidentuar se justifikohet me burime të ligjshme. Në lidhje me administrimin e apartamentit nga AAPSK-ja, zbatimi i sekuestros përcaktohet në ligjin nr. 34/2019, datë 17.6.2019, “Për administrimin e pasurive të sekuestruara e të

konfiskuara”, të ndryshuar (*ligji nr. 34/2019*) dhe nuk ka asnjë shkak se përse kjo pasuri duhet të lihet në disponim të personave nën hetim/të pandehurve, duke pasur parasysh se vijimi i nxjerrjes së frutave nga kjo pasuri do të sillte vijimësinë e veprës penale të pastrimit të produkteve të veprës penale ose veprimtarisë kriminale.

12.4. Për sa u përket llogarive bankare, kërkuesi është akuzuar se ka konsumuar veprën penale të korrupsionit pasiv në disa episode. Paratë produkt i korrupsionit, specifikisht nga shitjet fiktive, janë derdhur nëpër llogaritë bankare për të bërë të besueshme shitjet. Normalisht në llogaritë bankare nuk është e thënë të gjendet shuma e parave që është përfutur si mitë, por një ekuivalencë e tyre. Duke pasur parasysh edhe paratë e përfutura për udhëtimet dhe akomodimet në hotele gjatë udhëtimeve, kjo sekuestro është e drejtë dhe e ligjshme. Rreziku i zhdukjes së këtyre shumave nga llogaritë bankare është real, i dukshëm dhe i perceptueshëm lehtësisht. Në kërkesat e mëparshme për heqjen e sekuestros është pretenduar se kërkuesi kërkon të disponojë shumat me qëllim që të paguajë pensionin ushqimor për fëmijët, ndërkohë që ai, përmes prokurës së posaçme të datës 11.3.2023, i ka dhënë tagra shtetases E.H. edhe për të kryer veprime financiare, mes tyre transferime ose mbyllje llogarie, tërheqje etj.

12.5. Ndërhyrja në të drejtën e pronës private është bërë në përputhje me parimet e përcaktuara nga Gjykata Evropiane për të Drejtat e Njeriut (*GJEDNJ*). Masa është e përcaktuar nga ligji dhe ka një qëllim të ligjshëm, që është goditja e krimit. Ajo është në përputhje me parimin e ligjshmërisë, pasi është parashikuar nga KPP-ja si masë sigurimi dhe për vendosjen e saj janë shqyrtuar nga gjykatat kushtet dhe kriteret e kërkuara, siç është dyshimi që personi ka kryer veprat penale, roli i tij në kryerjen e tyre, si dhe që disponimi i sendit që lidhet me veprën penale ose me një pjesë ekuivalente të tij, rëndon ose zgjat pasojat, madje lehtëson kryerjen, vijimësinë e veprës penale. Po kështu, sendet janë nga ato të parashikuara në nenin 36 të KP-së. Në lidhje me proporcionalitetin e ndërhyrjes, veprat penale për të cilat dyshohet kërkuesi janë të rënda, si për atë çfarë i shkaktojnë shoqërisë dhe shtetit, produktet që prodhojnë, ashtu edhe lidhur me sanksionin e tyre. Qëllimi që kërkohet të ndiqet është i ligjshëm dhe proporcional, lufta ndaj korrupsionit dhe pastrimit të parave, si dhe ekziston një balancë e drejtë

ndërmjet asaj që kërkohet të arrihet nga sekuestrimi dhe asaj që është cenuar. Për më tepër, që nga data e vendosjes së masës së sekuestros hetimet kanë vijuar dhe kërkuesi bashkë me shtetasit e tjerë të përfshirë në këto veprime janë marrë në cilësinë e të pandehurit dhe u është njoftuar akuza penale.

12.6. Pretendimet për cenimin e së drejtës për proces të rregullt janë të pabazuara. Në lidhje me pretendimin për mungesën e arsytimit të vendimeve gjyqësore rezultoi se gjykatat u kanë dhënë përgjigje pretendimeve të ngritura nga mbrojtja e kërkuesit, duke analizuar të dhënat mbi produktet e veprës penale, veprën penale të atribuuar kërkuesit, kushtet e vendosjes së masës së sekuestros, domosdoshmërinë dhe proporcionalitetin e saj. Për sa i përket kontradiktoritetit, sipas ligjit procedural penal edhe masa pasurore, si çdo masë sigurimi, nuk vendoset në prani të personit nën hetim, me qëllim që mos të merren masa për zhdukjen e pasurisë, por ai garanton të drejtën e kundërshtimit të saj në gjykatën e apelit, ku debati i nënshtrohet kontradiktoritetit.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkuesit

13. Çështja e legjitimitimit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “F” dhe 134, pikat 1, shkronja “I” dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të ligjit nr. 8577/2000, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike, mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret kumulative të nenit 71/a të ligjit nr. 8577/2000, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësura në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale dhe mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur.

14. Gjykata çmon se kërkuesi legjitimohet *ratione personae* në kuptim të neneve 131, pika 1, shkronja “F” dhe 134, pika 1, shkronja “I”, të Kushtetutës, pasi jo vetëm që ka qenë palë në procesin gjyqësor të kundërshtuar, por edhe ka provuar se pasojat e pretenduara në të drejtat e tij kushtetuese kanë

ardhur nga vendimet gjyqësore objekt kërkesë që kanë caktuar masën e sigurimit pasuror “Sekuestro preventive” mbi pasuritë e tij.

15. Në lidhje me kriterin e *shterimit të mjeteve juridike efektive* Gjykata, edhe pse nuk e ka vënë në dyshim karakterin e ndërmjetëm të vendimeve për caktimin e masës së sekuestros së pasurisë, i ka përfshirë në juridiksionin e saj këto lloj vendimesh, të cilat, pavarësisht se kanë karakter të përkohshëm dhe nuk vendosin për themelin e çështjes, janë të afta të ndërhyjnë në të drejtën kushtetuese të pronës private, ndërhyrje që vazhdon deri në dhënien e një vendimi të mundshëm për konfiskimin e pasurisë. Për sa kohë që pretendimet në ankimin kushtetues kanë të bëjnë me cenimin e të drejtave substanciale kushtetuese, këto vendime konsiderohen me natyrë përfundimtare për qëllime të kontrollit kushtetues (*shih vendimet nr. 29, datë 16.4.2024; nr. 18, datë 19.3.2024, të Gjykatës Kushtetuese*).

16. Po kështu, kriteri për shterimin e mjeteve nënkupton jo vetëm që individ i t'u jetë drejtuar të gjitha instancave të zakonshme, por edhe që të gjitha pretendimet që ngrenë në këtë Gjykatë t'i ketë paraqitur më parë në këto instanca, të paktën në substancë, duke respektuar kërkesat formale dhe afatet e parashikuara në ligjin procedural (*shih vendimet nr. 40, datë 14.5.2024; nr. 38, datë 12.7.2023; nr. 33, datë 1.11.2021, të Gjykatës Kushtetuese*). Në këtë drejtim, Gjykata vëren se kërkuesi i ka ngritur në formë dhe substancë përpara gjykatave të zakonshme pretendimet e parashtruara në ankimin kushtetues individual. Për rrjedhojë konsiderohet i përmbushur edhe ky kriter legjitimitimi për vënien në lëvizje të gjyimit kushtetues.

17. Kërkuesi legjitimohet edhe *ratione temporis*, në kuptim të përmbajtjes së nenit 71/a, pika 1, shkronja “b”, të ligjit nr. 8577/2000, pasi vendimi më i fundit në kohë i kundërshtuar, ai i Gjykatës së Lartë, mban datën 7.12.2023, i cili, bazuar në informacionin e dërguar nga ajo gjykatë, si dhe shkresën e saj nr. 1362/1 prot., datë 13.3.2024, bashkëlidhur ankimit kushtetues, është publikuar në faqen zyrtare të asaj gjykate në datën 19.2.2024, ndërsa ankimi kushtetues individual është paraqitur në Gjykatë në datën 18.6.2024, pra brenda afatit 4-mujor.

18. Për sa i takon legjitimitimit *ratione materiae*, Gjykata vëren se edhe pse objekt i masës së sekuestros kanë qenë disa pasuri të paluajtshme, kërkuesi ka kundërshtuar vendimet gjyqësore në atë masë dhe vetëm në atë pjesë që kanë vendosur

sekuestrimin e pasurisë të paluajtshme apartament në rrugën “Reshit Çollaku”, ashtu edhe në pjesën që kanë vendosur sekuestrimin e shumave të gjetura në llogarinë dhe depozitën e tij bankare. Sipas kërkesës, masa e sekuestros ka cenuar të drejtën e pronës private, të sanksionuar në nenin 41 të Kushtetutës dhe nenin 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së, pasi ndërhyrja nuk parashikohet me ligj, është arbitrare e nuk ndjek qëllim të ligjshëm, si dhe nuk plotëson as kriterin e proporcionalitetit në drejtëm të përshtatshmërisë së saj. Po kështu, ai ka pretenduar edhe cenimin e së drejtës për proces të rregullt, të sanksionuar në nenin 42 të Kushtetutës, në drejtëm të standardit të arsytimit të vendimeve gjyqësore si nga gjykata e shkallës së parë, që jo vetëm ka pranuar kërkesën e prokurorit jashtë kontradiktoritetit të palës së prekur nga sekuestro, por as nuk ka arsyetuar në drejtëm të kriterëve të ligjshmërisë dhe proporcionalitetit, ashtu edhe nga gjykata e apelit dhe Gjykata e Lartë, që pretendimeve të kërkesës në këtë drejtëm, të parashtruara në ankim dhe rekurs, u janë përgjigjur në mënyrë stereotipe, pa dhënë përgjigje të argumentuar për rrëzimin e tyre.

19. Në jurisprudencën kushtetuese është theksuar se në rastin përjashtimor të kontrollit të vendimeve që vendosin masa me karakter të ndërmjetëm, ndërsa Gjykata i trajton pretendimet e parashtruara në ankimin kushtetues në drejtëm të të drejtave substanciale, pretendimet që kanë të bëjnë me të drejtën për proces të rregullt trajtohen si aspekte procedurale të së drejtës substanciale të pretenduar të cenuar. Në këtë kuptim, ajo ndalet në aspekte të veçanta të së drejtës për proces të rregullt ligjor, për sa ato mund të ndikojnë drejtpërdrejt në të drejtën substanciale në vetvete (*shih vendimet nr. 79, datë 12.11.2024; nr. 29, datë 16.4.2024; nr. 18, datë 19.3.2024, të Gjykatës Kushtetuese*). Për rrjedhojë, bazuar edhe në thelbin dhe natyrën e pretendimeve të parashtruara në ankimin kushtetues, Gjykata do të shqyrtojë në vijim: a) në aspektin procedural pretendimet për cenimin e standardit të arsytimit të vendimit gjyqësor, b) në aspektin substancial pretendimet për cenimin e parimit të proporcionalitetit të masës së sekuestros pasurorë.

B. Për themelin e pretendimeve

B.1. Për cenimin e së drejtës së pronës

B.1.1. Për cenimin e së drejtës së pronës në aspektin procedural

20. Sipas kërkesës, masa e sekuestros është vendosur mbi pasuri që janë provuar se janë të

ligjshme dhe që janë vënë në kohën kur ai nuk kryente asnjë funksion shtetëror, pra shumë më herët se ndodhia e fakteve për të cilat akuzohet. Ai ka pretenduar se pasuria “apartament” është pjesë e sipërfaqes së banimit të përfutur nga investimi i financuar nga kursime të familjes dhe një kredi bankare, që i ka kaluar në pronësi pas zgjidhjes së martesës dhe pjesëtimit të pasurisë bashkëshortore, ndërkohë që llogaritë bankare janë çelur në vitin 2011 dhe janë financuar nga fonde të ligjshme e janë deklaruar rregullisht në ILDKPKI. Sipas kërkesës, në kuptim të nenit 274 të KPP-së, nuk provohet lidhja e sendeve me veprën penale të atribuuar atij, as rreziku i disponimit të lirë të tyre dhe as se si mund të lehtësojnë tagrat e pronësisë mbi to kryerjen e veprave të tjera penale apo se si mund të rëndojnë ose të zgjasin pasojat e veprave penale për të cilat po hetohet. Pasuria apartament është vendosur nën administrimin e AAPSK-së, ndërkohë që rreziku i pretenduar i tjetërsimit mund të mënjanohej me regjistrimin e vendimit të gjykatës në regjistrin e ASHK-së, çka do të ishte një masë e mjaftueshme dhe e drejtpeshuar. Sipas kërkesës, vendimet e gjykatave janë të paarsyetuara në drejtëm të kriterëve të ligjshmërisë dhe proporcionalitetit të masës, duke iu përgjigjur në mënyrë stereotipe pretendimeve të tij të parashtruara në ankim dhe rekurs, pa dhënë përgjigje të argumentuara për rrëzimin e tyre.

21. Subjekti i interesuar, Prokuroria e Posaçme, ka prapësuar se në kuadrin e procedimit penal nr. 277/1/2022 është formësuar dyshimi i arsyeshëm se kërkuesi, përgjatë kohës që ka ushtruar funksionin e deputetit dhe të ministrit, ka konsumuar veprat penale për të cilat akuzohet. Për sa i përket investimit për ndërtimin e pallatit ku ndodhet apartamenti i sekuestruar, sipas subjektit të interesuar në lidhje me burimin e parave të investuara dhe kohën e kryerjes së investimit është bërë deklarim i rremë, kurse për sa u përket investimeve të kryera në apartament ekziston dyshimi se nuk justifikohen me burime të ligjshme dhe një pjesë është paguar si mitë. Subjekti i interesuar ka prapësuar se për vendosjen e masës së sekuestros janë shqyrtuar nga gjykatat kushtet dhe kriteret e kërkuara dhe masa është proporcionale, pasi veprat penale për të cilat dyshohet kërkuesi janë të rënda dhe ekziston një balancë e drejtë ndërmjet asaj që kërkohet të arrihet nga sekuestrimi dhe asaj që është cenuar. Administrimi i apartamentit nga AAPSK-ja bazohet në ligjin nr. 34/2019 dhe nuk ka asnjë shkak se përse pasuria duhet të lihet në

disponim të personave nën hetim. Po sipas subjektit të interesuar, për sa u përket llogarisë dhe depozitës bankare paratë produkt i korrupsionit, specifikisht nga shitjet fiktive, janë derdhur në llogari bankare për të bërë të besueshme shitjet. Sipas këtij subjekti, nuk është e thënë të gjendet shuma e parave që është përfituar si mitë, por një ekuivalencë e tyre, duke pasur parasysh edhe paratë e përfituara për udhëtimet dhe akomodimet në hotele gjatë udhëtimeve jashtë vendit. Subjekti i interesuar ka prapësuar, gjithashtu, se gjykatat u kanë dhënë përgjigje pretendimeve të kërkuarit, duke analizuar të dhënat për produktet e veprës penale, veprën penale të atribuar, kushtet e vendosjes së masës së sigurimit pasuror, domosdoshmërinë dhe proporcionalitetin e saj.

22. Gjykata ka theksuar se e drejta e pronës, që garantohet nga neni 41 i Kushtetutës përfshin tre garanci që duhet të zbatohen në shqyrtimin e pretendimeve për cenimin e saj: *garancia e parë* ka të bëjë me parimin e gëzimit të qetë të pronës, e cila ka natyrë të përgjithshme; *garancia e dytë* ka të bëjë me kufizimet e lejueshme për të drejtën e pronës; *garancia e tretë* ka të bëjë me të drejtën e autoriteteve publike për të kontrolluar përdorimin e pronës në përputhje me interesin e përgjithshëm (*shih vendimet nr. 18, datë 19.3.2024; nr. 53, datë 31.10.2023; nr. 25, datë 13.10.2022, të Gjykatës Kushtetuese*).

23. Gjykata vëren, fillimisht, se masa e kundërshtuar e sekuestros preventive është marrë në kuadër të procedimit penal, mbi dyshimet se kërkuari ka marrë drejtpërdrejt ose tërthorazi përfitime të parregullta përgjatë kohës që ka ushtruar funksionin publik, për vete ose persona të tjerë, se ka bërë deklaram të rremë dhe ka fshehur pasurinë, si dhe se ka kryer veprime me qëllim fshehjen ose mbulimin e origjinës së pasurisë së paligjshme, të përfituar si pasojë e korrupsionit ose burime të tjera të paligjshme. Në rastin konkret, masa e sekuestros preventive mbi pasuritë e paluajtshme e të luajtshme të kërkuarit ka vendosur një ndalim të përkohshëm në të drejtën për gëzimin dhe disponimin e këtyre pasurive, për rrjedhojë ka sjellë kufizim të së drejtës së tij kushtetuese të pronës private.

24. Gjykata ka theksuar se ndërhyrja që vendimi i sekuestrimit bën tek e drejta e pronës duhet: të jetë e ligjshme, në kuptimin që të jetë vendosur me ligj dhe të ndjekë një qëllim të ligjshëm, në kuptim të interesit publik; të vendosë një “ekuilibër të drejtë” midis kërkesave të interesit të përgjithshëm dhe

garancive për mbrojtjen e së drejtës së pronës; të respektojë një marrëdhënie të arsyeshme proporcionaliteti midis mjeteve të përdorura dhe qëllimit të ndjekur. Ekziston një hapësirë e gjerë vlerësimi për autoritetet publike në lidhje me zgjedhjen e mjeteve dhe atë çfarë konsiderohet në interes të përgjithshëm, me përjashtim të rasteve kur vendimi është haptazi i paarsyeshëm (*shih vendimet nr. 29, datë 16.4.2024; nr. 18, datë 19.3.2024, të Gjykatës Kushtetuese*).

25. E drejta e pronës private, ashtu si edhe të drejtat dhe liritë e tjera, nuk mund të cenohet pa një proces të rregullt ligjor (neni 42 i Kushtetutës), i cili përfshin, mes të tjerash, edhe detyrimin për një vendim gjyqësor të arsyetuar, si element thelbësor i një vendimi të drejtë. Në lidhje me këtë standard kushtetues, në jurisprudencën kushtetuese është theksuar se vendimi duhet të mbështetet vetëm mbi faktet që janë paraqitur gjatë procesit gjyqësor dhe duhet të përmbajë bazën ligjore mbi të cilën bazohet zgjidhja e mosmarrëveshjes, analizën e provave dhe mënyrën e zgjidhjes së mosmarrëveshjes. Ai, në çdo rast, duhet të jetë logjik, i rregullt në formë dhe i qartë në përmbajtje (*shih vendimet nr. 43, datë 27.12.2022; nr. 41, datë 22.12.2022; nr. 29 datë 1.11.2022, të Gjykatës Kushtetuese*). Argumentet e pjesës arsyetuese duhet të jenë të bazuara dhe të lidhura logjikisht, duke respektuar rregullat e mendimit të drejtë, dhe duhet të formojnë një përmbajtje koherente brenda vendimit, i cili përjashton çdo kundërthënie ose kontradiksion të hapur apo të fshehtë (*shih vendimet nr. 19, datë 1.4.2021; nr. 20, datë 13.4.2012; nr. 38, datë 30.12.2010, të Gjykatës Kushtetuese*). Arsyetimi duhet domosdoshmërisht të plotësojë kriteret minimale ligjore të përcaktuara dhe të mos ketë të meta të tilla serioze që cenojnë standardin e vendimit gjyqësor të arsyetuar. Funksioni i një vendimi të arsyetuar është t’u tregojë palëve që ato janë dëgjuar, si dhe u jep mundësinë atyre ta kundërshtojnë atë (*shih vendimet nr. 51, datë 20.6.2024; nr. 19, datë 7.7.2022; nr. 3, datë 20.1.2017, të Gjykatës Kushtetuese*).

26. Për sa u përket vendimeve të Gjykatës së Lartë, edhe pse detyrimi për garantimin e këtij standardi nuk nënkupton se kërkohet përgjigje e detajuar për çdo pretendim të palëve ndërgjyqëse, kur në rekurs janë ngritur pretendime të natyrës kushtetuese, ajo gjykatë, bazuar në natyrën e gjykimit kushtetues të kërkesave individuale, si dhe në parimin e subsidiaritetit që udhëheq raportet

ndërmjet juridiksionit kushtetues dhe juridiksionit të gjykatave të zakonshme, duhet të investohet në shqyrtimin e tyre dhe të mbajë një qëndrim të shprehur për to (*shih vendimet nr. 51, datë 20.6.2024; nr. 19, datë 7.7.2022; nr. 45, datë 3.7.2017, të Gjykatës Kushtetuese*). Kontrolli i respektimit të standardeve kushtetuese për proces të rregullt ligjor është funksion edhe i gjykatave të zakonshme, për më tepër i Gjykatës së Lartë, e cila i ka të gjitha mjetet dhe kompetencat për të kryer një rol që shkon përtej ligjit dhe synon të drejtën (*shih vendimet nr. 32, datë 3.11.2022; nr. 79, datë 14.12.2017, të Gjykatës Kushtetuese*).

27. Për rrjedhojë, edhe në çështjen konkrete Gjykata do t'i referohet arsytimit të gjykatave të zakonshme, pra nëse ato, në vendimet për caktimin e masës së sekuestros, kanë arsyetuar në mënyrë të mjaftueshme dhe të qartë si për lidhjen e kësaj mase me objektivin e saj, që është parandalimi i pasojave të mëtejshme të veprës penale, ashtu edhe për respektimin e kriterëve që lejojnë ndërhyrjen në të drejtën kushtetuese të pronës private. Kjo pasi, sikurse ka pohuar në jurisprudencën e saj, për të vlerësuar nëse ka pasur ose jo cenim të të drejtave substanciale, Gjykata bazohet në arsytimin e vendimeve të gjykatave të juridiksionit të zakonshëm, për sa kohë që në bazë të parimit të subsidiaritetit u takon atyre gjykatave që përveç zbatimit të ligjit material dhe procedural penal, të mbajnë parasysh edhe jurisprudencën kushtetuese dhe atë të GJEDNJ-së në lidhje me parimin e proporcionalitetit (*shih vendimet 79, datë 12.11.2024; nr. 29, datë 16.4.2024; nr. 19, datë 21.3.2024, të Gjykatës Kushtetuese*).

28. Bazuar në sa më sipër, Gjykata nuk vë në dyshim se lufta kundër kriminalitetit është një çështje me interes publik, si një nga kriteret që justifikon ndërhyrjen në të drejtat themelore të individit, përfshirë atë të pronës private dhe se rregullat procedurale penale që lejojnë sekuestrimin e pasurisë i shërbejnë mbarëvajtjes së procedimit penal, në kuptimin e ruajtjes së rendit dhe sigurisë publike nga veprimtaria kriminale. Duke pasur në konsideratë prezumimin e ekzistencës së interesit publik për ndërhyrjen në të drejtat themelore, por edhe hapësirën e kontrollit kushtetues, si mjeti i fundit i brendshëm në dispozicion të individit, për mbrojtjen e të drejtave dhe lirive themelore, që shtrihet në verifikimin e respektimit të garancive procedurale të përshtatshme dhe efektive për

mbrojtjen nga arbitrariteti në ushtrimin e pushtetit publik që çojnë në shkeljen e të drejtave substanciale, si dhe rolin e saj subsidiar, ajo ndalet në vlerësimin nëse interpretimi dhe zbatimi i ligjit nga gjykatat e zakonshme ka qenë eventalisht arbitrar, në kuptimin që të bjerë ndesh haptazi me konceptin e gjykimit të drejtë. Kjo sepse Gjykata vë në dyshim vendimet e gjykatave të juridiksionit të zakonshëm vetëm atëherë kur gjetjet e tyre mund të konsiderohen se janë arbitrare ose haptazi të paarsyeshme, pra kur gabimi ligjor ose faktik nga ato gjykata është aq i dukshëm sa një gjykatë e arsyeshme nuk mund ta kishte bërë ndonjëherë ose i tillë që gjykimin e bën të padrejtë (*shih vendimet nr. 9, datë 27.2.2024; nr. 30, datë 29.5.2023, të Gjykatës Kushtetuese*).

29. Për shkak se masa e sekuestros me karakter pasuror përbën një mjet kontrolli të pasurisë së individit nga shteti dhe në disa raste, për nga kohëzgjatja, mund të përbëjë edhe heqje të saj, si dhe duke pasur parasysh garancitë procedurale që duhet të sigurohen në këtë fazë të procedurave penale, arsytimi i vendimeve gjyqësore i lejon palës së prekur jo vetëm që të njihet me shkaqet e kufizimit të së drejtës substanciale por edhe që ta kundërshtojë këtë masë efektivisht përpara gjykatave më të larta. Për rrjedhojë, edhe në rastin konkret Gjykata do të vlerësojë nëse vendimet gjyqësore që kanë pranuar kërkesën e prokurorisë për sekuestrimin e pasurive të kërkuarit objekt ankimi përmbajnë bazë të mjaftueshme dhe të arsyeshme për të justifikuar këtë ndërhyrje në të drejtën e pronës.

30. Me qëllim që të arrijë në një përfundim të drejtë në këtë aspekt, Gjykata vlerëson të ndalet fillimisht në natyrën dhe pasojat e sekuestros preventive, që rregullohet nga parashikimet e neneve 274-276 të KPP-së dhe që synon heqjen e sendit nga disponimi i lirë i subjektit që e zotëron atë, duke vendosur mbi të (sendin) një detyrim të caktuar.

31. Sipas nenit 274 të KPP-së sekuestro vendoset nga gjykata, me kërkesë të prokurorit, kur ka rrezik që disponimi i lirë i një sendi që lidhet me veprën penale mund të rëndojë ose të zgjasë pasojat e saj ose të lehtësojë kryerjen e veprave penale të tjera, ashtu edhe për sendet, produktet e veprës penale dhe çdo lloj pasurie tjetër që lejohet të konfiskohet, sipas nenit 36 të KP-së. Sekuestro preventive ka qëllim parandalues, pra synon të ndërpresë kryerjen

e një veprë penale ose të parandalojë kryerjen e veprave penale të reja. Nga ana tjetër, kjo masë synon të garantojë efektivitetin e një konfiskimi të mundshëm të mëvonshëm, duke bërë paraprakisht të padisponueshme, në një fazë që i paraprin dënimit, sendet që kanë shërbyer ose kanë qenë të destinuara për të kryer veprën penale, që janë produkti ose të ardhurat, apo sendet, prodhimi, përdorimi, mbajtja ose tjetërsimi i të cilave përbën veprë penale (sekuestro e drejtpërdrejtë). Sekuestro preventive vendos një pengesë/kufizim mbi sendin me qëllim garantimin e arritjes së qëllimit të procedimit penal deri në marrjen e vendimit përfundimtar të fajësisë së autorit të veprës penale. Sekuestro preventive mund të urdhërohet jo vetëm mbi sendet që kanë një lidhje specifike me faktin penal që ndiqet penalisht, por edhe “për ekuivalencë”, pra edhe mbi çdo pasuri tjetër, vlera e së cilës i korrespondon asaj të produkteve të veprës penale (neni 36, pika 1, shkronja “ç”, i KP-së). Referuar përmbajtjes së kësaj dispozite, sikundër praktikës gjyqësore, është e pranueshme që masa kufizuese e sekuestros të prekë edhe sende ose pasuri origjina e të cilave nuk vihet në diskutim në atë procedim penal, të cilat janë fituar apo kanë ekzistuar edhe përpara fakteve penale për të cilat ka filluar procedimi penal në kuadër të të cilit është vendosur masa e sekuestros, pra që nuk kanë një lidhje të posaçme me faktet objekt të veprës penale.

32. Në kuptim të sa më sipër, Gjykata vlerëson se për të respektuar kriteret kushtetuese të kufizimit me ligj dhe standardet e gjykimit të drejtë, prokuroria në kërkesën për caktimin e masës së sekuestros dhe gjykatat e zakonshme në shqyrtimin dhe vlerësimin e saj, duhet të specifikojnë dhe saktësojnë se në cilën prej kategorive sipas nenit 274 të KPP-së dhe nenit 36 të KP-së përfshihet secili prej sendeve që kërkohet të sekuestrohet, pra nëse bëhet fjalë për sende ose produkte të veprës penale (sekuestro e drejtpërdrejtë) apo për sekuestrim “për ekuivalencë” të sendeve të tjera që nuk hyjnë në kategorinë e atyre që lidhen drejtpërdrejt me veprën penale. Në rastin kur, për shkak se është e pamundur të rikuperohen sendet e vendosura në mënyrë të paligjshme, kërkohet aplikimi i shkronjës “ç të pikës 1 të nenit 36 të KP-së, është e nevojshme të saktësohet individualisht çdo send/pasuri që sekuestrohet për shkak të ekuivalencës së vlerës së tij me atë të produkteve të veprës penale. Për këtë qëllim nevojiten të kryhen disa veprime që kanë të bëjnë si

me vlerësimin se sendi/prodakti i veprës penale është i pamundur të gjendet apo rikuperohet, ashtu edhe me vlerësimin e secilit send që kërkohet të sekuestrohet “për ekuivalencë” për të konkluduar masën në të cilën është e nevojshme të shtrihet sekuestro.

33. Për rrjedhojë, sekuestro “për ekuivalencë”, në ndryshim nga sekuestro e drejtpërdrejtë e sendeve/produkteve të veprës penale, duke mos qenë e identifikueshme për shkak të lidhjes me vetë veprën, kërkon zbatimin e disa filtrave që kanë të bëjnë me: i) zbatimin e saj vetëm kur është e pamundur të identifikohen ose gjenden sendet që lidhen me veprën penale; ii) ajo duhet të shtrihet, për aq sa është e mundur, në pasuri të të njëjtë lloj dhe; iii) duhet të synojë të jetë sa më pak e dëmshme në kuptim të qëllimit që synon të arrijë. Kjo e fundit kërkon nga gjykatat që të saktësojnë se mbi cilat tagra mund të shtrihet kufizimi dhe nëse sekuestrimi i plotë i sendit, pra kufizimi i së drejtës së pronës në të gjitha tagrat e saj, përputhet me qëllimin e kësaj mase dhe nëse, në kuptim të kriterit të proporcionalitetit, në drejtim të përshtatshmërisë së masës, qëllimi që synohet të arrihet nuk do të ishte i mundur të përmbushej edhe përmes kufizimit vetëm të një ose më pak tagrave të së drejtës së pronës. Në ato raste kur është e zbatueshme sekuestro “për ekuivalencë” gjyqtari duhet të arsyetojë në mënyrë të përshtatshme pamundësinë e arritjes së të njëjtë rezultat me një ndërhyrje më pak kufizuese, si për sa i përket shtrirjes së saj në sendet dhe pasuritë që do të preken, ashtu edhe në tagrat e vetë së drejtës substanciale të pronës private.

34. Në përputhje jo vetëm me parimin e proporcionalitetit të ndërhyrjes, por edhe të prezumimit të pafajësisë, çdo masë që mund të ndërhyjë në të drejtat e individëve nën hetim gjatë procedurave penale, pra përpara dhënies së një vendimi përfundimtar të fajësisë, duhet të arsyetohet në drejtim të rezultateve parandaluese që synohen të arrihen. Sekuestro, si çdo masë tjetër që kufizon ushtrimin e lirë të të drejtave të garantuara kushtetutshmërisht, duhet të urdhërohet vetëm si mjeti i fundit, në mungesë të alternativave që janë në të njëjtën masë efektive, ndërkohë që kufizimi duhet të argumentohet në lidhje me shkaqet që e justifikojnë atë. Kjo nënkupton se prokurori në kërkesën për caktimin e masës dhe më pas gjykata gjatë shqyrtimit të saj duhet të verifikojnë dhe arsyetojnë se sekuestro që shtrihet mbi sende të tjera

që nuk kanë lidhje me veprën penale dhe vetë vlera e sendeve të sekuestruara “për ekuivalencë” është proporcionale me “çmimin” ose “fitimin” e veprimtarisë së paligjshme, me qëllim shmangien e një kufizimi arbitrar të së drejtës së pronës private. Edhe pse këto masa kufizuese gjejnë mbështetje kushtetuese (nenet 41 dhe 17 të Kushtetutës), pasi synojnë realizimin e një interesi publik, në mënyrë që dëmi në të drejtat individuale të jetë në përputhje me garancitë kushtetuese, ai nuk duhet të jetë përtej asaj që është e pashmangshme (*shih vendimin nr. 18, datë 19.3.2024, të Gjykatës Kushtetuese*). Kufizimi nuk mund të shkojë përtej asaj që synohet dhe që është e nevojshme për realizimin e qëllimit të parashikuar nga dispozitat penale dhe duhet t'i përgjigjet masës së proporcionalitetit në kuptim të *quantum* të pasurisë/të ardhurave që burojnë nga veprimtaria e paligjshme. Çdo tejkalim, në mungesë të analizës së këtyre elementeve, do të përbënte cenim të vetë thelbit të së drejtës së pronës private, duke e bërë ndërhyrjen arbitrare.

35. Si parim, masa e sekuestros preventive synon të prejë sendin që dyshohet se është fituar në mënyrë të paligjshme dhe vetëm nëse është e pamundur të gjendet ose të rikuperohet ai, atëherë synohet që të rikuperohen pasuri të tjera, vlera e të cilave u korrespondon atyre të produkteve të veprës penale. Kjo nënkupton se zbatimi i sekuestros së drejtpërdrejtë mbi vetë produktet e veprës penale apo të ardhurat e saj nuk lejon edhe zbatimin në të njëjtën kohë dhe paralelisht, pra për të njëjtin qëllim, edhe të sekuestros “për ekuivalencë” të pasurive të tjera të individit subjekt i procedimit penal.

36. Thënë sa më sipër, duke pasur parasysh qëllimin e sekuestros “për ekuivalencë” (*shih paragrafin 31 të vendimit*) si një masë që i paraprin konfiskimit të pasurisë, ajo duhet të synojë atë lloj sendi/aseti që është në gjendje të realizojë më lehtë ekuivalencën në vlerë me produktet e veprës penale. Nga ana tjetër, për sa kohë që masa shtrihet mbi sende të tjera, të ndryshme nga sendi ose produktet e veprës penale, pra sende për të cilat, siç u theksua më sipër, nuk verifikohet dhe as nuk certifikohet në atë procedim penal ligjshmëria e burimit të tyre, duhet të synohet të preken sa më pak tagra të sendit, në mënyrë që kjo masë, nga njëra anë, të jetë sa më pak e dëmshme për individin dhe, nga ana tjetër, të sigurojë qëllimin e saj, që është ai për të shmangur tjetërsimin/humbjen e sendeve në pritje të përfundimit të procesit penal. Për këtë qëllim

prokuroria duhet të argumentojë përpara gjykatës në mënyrë të qartë se çfarë ka rezultuar nga hetimi, mënyrën se si po veprohet dhe vlerësimin e kryer për të konkluduar si mbi vlerën e produkteve/sendeve/të ardhurave të dyshuara të veprës penale ashtu edhe vlerën e tyre korresponduese me atë të sendit për të cilin kërkohet nga gjykata caktimi i masës kufizuese, sikundër tagrat që synohen të preken/kufizohen në kuptim të proporcionalitetit të ndërhyrjes.

37. Sekuestro “për ekuivalencë”, që ka natyrë paraprake dhe përbën një kufizim të përkohshëm të pasurisë, ndryshon nga konfiskimi i sendeve, që konsiston në zhveshjen e personit nga pronësia dhe zbatohet për shkak të një vendimi penal dënimi. Megjithatë, pa u ndalur në diferencën mes këtyre dy mjeteve dhe pavarësisht se sekuestro preventive synon të garantojë efektivitetin e një konfiskimi të mundshëm në përfundim të procesit penal, Gjykata vlerëson se gjykatat e zakonshme duhet të tregojnë kujdes në zbatimin e nenit 274 të KPP-së të lidhur me nenin 36, pika 1, shkronja “ç”, të KP-së, duke bërë, për aq sa është e mundur, vlerësimin e mënyrës së zbatimit të këtyre dispozitave në drejtim të ekuivalencës me produktet e dyshuara të veprës penale.

38. Thënë sa më sipër, Gjykata do të ndalet, në vijim, në mënyrën se si gjykatat e zakonshme kanë zbatuar kriteret e mësipërme dhe se si kanë argumentuar në rastin konkret në drejtim të kufizimit të së drejtës së pronës private të kërkuesit.

39. Gjykata vëren se kërkuesi dyshohet për kryerjen e veprave penale të parashikuara nga nenet 257/a, paragrafi i dytë e 25, 260 dhe 287, paragrafi i dytë, të KP-së. Në kuadër të procedimit penal është formësuar dyshimi i arsyeshëm se gjatë kohës që ka ushtruar funksionin e deputetit dhe ministrit, ai ka konsumuar veprën penale “Korrupsioni pasiv i funksionarit të lartë shtetëror ose i të zgjedhurve vendorë”, të parashikuar nga neni 260 i KP-së, pasi ka marrë drejtpërdrejt ose tërthorazi, për vete ose persona të tjerë: shumën 170,480 euro në vitet 2016 dhe 2017, shumën 130,000 euro në vitet 2017 dhe 2018 dhe shumën 140,000 euro në vitin 2018, pagesa të bëra kërkuesit dhe ish-bashkëshortes për disa shitje të dyshuara si fiktive, të disa apartamenteve dhe garazheve në pallatin e ndodhur në Selitë, për ndërtimin e të cilit kanë investuar edhe këta të fundit, duke u mbuluar natyra e vërtetë e burimit, vlera këto të paguara në mënyrë të tërthortë

nga shtetasit K.Z. e M.M. dhe shoqëria ITS nëpërmjet shtetasve të tjerë; pasurinë truall+ndërtesë të ndodhur në Hamallaj, në vitin 2017, që ka kaluar në pronësi të bashkëjetueses së kërkuarit dhe është përfituar në mënyrë të tërthortë nga shtetasit K.Z. e M.M.; shumën rreth 34,422 euro, në formën e shpenzimeve për pagesa hotelesh ose udhëtimesh jashtë vendit për kërkuarin dhe të afërm të tij përgjatë periudhës 2013-2017, të paguara në mënyrë të drejtpërdrejtë nga shtetasit K.Z. e M.M.; shumën 2,007,373 lekë në vitet 2019 dhe 2020, në funksion të një investimi në pasurinë apartament në rrugën “Reshit Çollaku”, në pronësi të kërkuarit, me qëllim kthimin e tij në ambient *Airbnb*. Këto janë konsideruar sipas prokurorisë si përfitime të parregullta, të dhëna kërkuarit në mënyrë të drejtpërdrejtë ose të tërthortë, me qëllim kryerjen ose moskryerjen e veprimeve që lidhen me detyrën (*shih pikat 7 dhe 7.1. të vendimit të GJKKO-së së Shkallës së Parë*).

40. Në lidhje me veprën penale “Refuzimi për deklarimin, mosdeklarimi, fshehja ose deklarimi i rremë i pasurive, interesave private të personave të zgjedhur dhe nëpunësve publikë ose i çdo personi tjetër që ka detyrimin ligjor për deklarim”, të parashikuar nga neni 257/a, paragrafi i dytë e 25 i KP-së, ka lindur dyshimi për fshehje të pasurisë dhe deklarim të rremë të: shumës së investuar dhe burimit të saj për ndërtimin e pallatit ku ndodhet pasuria e sekuestruar, pasi nga hetimet ka rezultuar se kredia e referuar si burim i investimit ka pasur qëllim blerjen e një pasurie tjetër; shumës 3,123,880.3 lekë të paguar gjatë viteve 2019 dhe 2020 në investimin e bërë për punimet në ambientin e brendshëm *Airbnb*; shumës 2,007,373 lekë të paguar gjatë viteve 2019 dhe 2020 nga shoqëria ITS në investimin e bërë në ambientin e brendshëm *Airbnb*; shumave 170,480 euro, 130,000 euro dhe 140,000 euro në vitet 2016-2018, duke u mbuluar natyra e vërtetë dhe duke u paraqitur si pagesa të bëra përkundrejt shitjes së disa apartamenteve dhe garazheve në pallatin e ndodhur në Selitë; pasurisë truall+ndërtesë në Hamallaj; shumës minimalisht 137,000 euro të shpenzuar për investim në vilën në Hamallaj; pasurisë së porositur në vitin 2019 në Palasë, e cila, me qëllim fshehjen e pronarit të vërtetë, i ka kaluar një mikeshë të ish-bashkëshortes së kërkuarit, pasuri që nuk është deklaruar ndonjëherë në deklaratat e pasurisë dhe ekziston dyshimi se është përfituar me të ardhura që nuk

mund të justifikohen me burime të ligjshme. Duke pasur parasysh veprimet e kryera me qëllim fshehjen ose mbulimin e origjinës së pasurisë së paligjshme të përfituar si pasojë e korrupsionit ose burime të tjera të paligjshme, sipas prokurorisë ekziston dyshimi se është konsumuar edhe vepra penale “Pastrimi i produkteve të veprës penale ose veprimtarisë kriminale”, në bashkëpunim, më shumë se një herë, e parashikuar nga neni 287, paragrafi i dytë, i KP-së (*shih pikat 10 dhe 10.1 të vendimit të GJKKO-së së Shkallës së Parë*).

41. Mbi dyshimet si më sipër, Prokuroria e Posaçme, ka kërkuar sekuestrimin e disa pasurive të paluajtshme në pronësi të kërkuarit, sikundër të shumave të ndodhura në llogarinë dhe depozitën e tij bankare në bankën “Intesa Sanpaolo Bank”.

42. Në lidhje me apartamentet e sekuestruara në pallatin e ndodhur në Selitë, sipas prokurorisë apartamentet me sipërfaqe 124.15 m² dhe 148.8 m², konsiderohet se janë ekuivalente të shumës 170,480 euro, produkt i veprës penale, të dyshuar të marrë si mitë nga kërkuari. Kurse apartamenti me sipërfaqe 178.68 m² dhe garazhi me sipërfaqe 21 m², janë pjesërisht ekuivalente të shumës 270,000 euro, që dyshohet se është marrë si mitë nga kërkuari dhe është produkt i veprës penale (*shih pikat 24–26 të vendimit të GJKKO-së së Shkallës së Parë*). Prokuroria ka referuar në lidhje me këto pasuri edhe veprimet juridike të kryera mes palëve, si dhe veprimet bankare, të cilat rezultojnë të jenë bërë përmes pagesave nga persona të tretë dhe kreditimeve në llogarinë bankare në bankën “Intesa Sanpaolo Bank”, llogari e përbashkët e kërkuarit dhe ish-bashkëshortes së tij.

43. Në lidhje me pasurinë apartament në rrugën “Reshit Çollaku”, objekt ankimi, sipas Prokurorisë së Posaçme ekziston dyshimi se: investimi në të cilin ka marrë pjesë fillimisht kërkuari dhe më pas ish-bashkëshortja e tij nuk justifikohet me para të ardhura nga burime të ligjshme, duke iu referuar këtu kreditë së marrë në datën 8.8.2006, për të cilën dyshohet se ka pasur destinacione të tjera; në këtë apartament janë kryer investime në shumën 3,123,880.3 lekë, për shndërrimin në *Airbnb*, nga të cilat shuma 2,007,373 lekë është paguar nga shoqëria ITS si mitë, ndërsa pjesa tjetër dyshohet se nuk mund të mbulohet me të ardhura të ligjshme, duke pasur parasysh edhe fshehjen e këtyre shpenzimeve në deklaratat e pasurisë të dorëzuara; në vilën në

Palasë janë kryer investime të padeklaruara që dyshohen në vlerën 5,527,121.29 lekë. Duke konsideruar si produkt të veprës penale shumat e investimit në vlerën 2,007,373 lekë të paguar nga shoqëria ITS dhe 6,643,628.59 lekë që nuk justifikohet me burime të ligjshme, si dhe një pjesë e shumës 270,000 euro të derivuar nga shitjet fiktive, është kërkuar sekuestrimi i apartamentit si ekuivalent pjesërisht i tërësisë së këtyre përfitimeve të paligjshme (*shih pikën 27 të vendimit të GJKKO-së së Shkallës së Parë*).

44. Për sa i përket llogarisë bankare në bankën “Intesa Sanpaolo Bank”, në emër të kërkuarit, me balancë 8,620.68 euro, ajo është konsideruar si ekuivalentja pjesërisht e shumës 34,442 euro që i është paguar kërkuarit dhe të afërmeve të tij për shpenzime udhëtimi ose akomodimi jashtë vendit, duke përbërë produkt të veprës penale. Për depozitën bankare në bankën “Intesa Sanpaolo Bank”, me balancë 115,692 euro, është konsideruar si ekuivalentja pjesërisht e vlerës minimalisht 137,000 euro, investimi në vilën në Hamallaj që nuk është deklaruar në ILDKPKI dhe dyshohet se nuk mund të justifikohet me burime të ligjshme dhe janë përfitime të marra nga të tretë, si dhe vlerës 34,422 euro për shpenzime të udhëtimeve, të cilat janë produkte të veprës penale (*shih pikat 28 dhe 29 të vendimit të GJKKO-së së Shkallës së Parë*).

45. GJKKO-ja e Shkallës së Parë e ka gjetur të bazuar në ligj dhe në prova kërkesën e Prokurorisë së Posaçme, duke vlerësuar se: nga provat e administruara çmohen të drejta arsyet për vendosjen e sekuestros preventive; pasuritë objekt kërkesë plotësojnë kushtet për t'u kualifikuar si çdo pasuri tjetër, vlera e së cilës i korrespondon asaj të produkteve të veprës penale, në respektim të nenit 36, pika 1, shkronja “ç”, të KP-së e që i nënshtrohet sekuestros preventive, në respektim të nenit 274, pika 2, të KPP-së; ekziston dyshimi se për këto pasuri mund të merren masa për tjetërsimin e tyre, ndaj duhet të vendoset masa e sekuestros me qëllim që të pengohet çdo transferim i mundshëm, si dhe tërheqja e të hollave nga llogaritë bankare nga kërkuari apo persona të pajisur me prokurë prej tij (*shih pikën 35 të vendimit të GJKKO-së së Shkallës së Parë*).

46. GJKKO-ja e Apelit, mbi ankimin e kërkuarit, ka vlerësuar se edhe pse masa e sekuestros ka sjellë kufizim të së drejtës së pronës dhe të të drejtave reale që burojnë prej saj, ky kufizim është në përputhje me Kushtetutën dhe KEDNJ-në, pasi është parashikuar

në ligj, është i nevojshëm dhe në përpjesëtim me gjendjen që e ka diktuar. Gjykata e apelit e ka gjetur të pabazuar pretendimin në lidhje me sekuestrimin e pasurisë apartament në rrugën “Reshit Çollaku”, duke arsyetuar se: i) pretendimi se pasuria është krijuar para ushtrimit të veprimtarisë kriminale (në vitin 2006) nuk përbën shkak të ligjshëm për përjashtimin nga sekuestro, për sa kohë që ajo është vendosur bazuar në nenin 36, pika 1, shkronja “ç”, të KP-së me argumentin se mund të sekuestrohet çdo pasuri tjetër, vlera e së cilës i korrespondon asaj të produkteve të veprës penale; ii) në këtë pasuri janë kryer investime me qëllim shndërrimin e saj në *Airbnb*, të paguara përgjatë viteve 2019-2020, në një kohë të mëvonshme të përfshirjes së dyshuar të kërkuarit në veprimtarinë kriminale të korrupsionit pasiv dhe vlera e tyre nuk është deklaruar në ILDKPKI. Shuma e shpenzuar për investime është 3,123,880.3 lekë, nga të cilat 2,007,373 lekë është evidentuar si e paguar nga shoqëria ITS si mitë, kurse pjesa tjetër dyshohet se nuk mund të mbulohet me të ardhura të ligjshme; iii) në lidhje me burimin e krijimit të kësaj pasurie, që është kredia bankare për përfshirjen në investimin për ndërtimin e pallatit ku ndodhet apartamenti, dyshohet se nuk është përdorur për këtë investim, por ka pasur destinacione të tjera; iv) në pasurinë e fshehur, vila në Palasë, janë kryer investime të padeklaruara, që dyshohen në vlerën 5,527,121.29 lekë. Sipas gjykatës së apelit, investimet si më sipër të kryera në pasuritë e paluajtshme janë në vlerën 8,651,001.59 lekë, ndërkohë që për pasuritë e llojit apartament dhe garazh në pallatin e ndodhur në Selitë, kërkuari dhe ish-bashkëshortja A.M. kanë investuar jo më shumë se 121,000 euro. Sipas GJKKO-së së Apelit, produkt i veprës penale dyshohet se është shuma 2,007,373 lekë e paguar nga shoqëria ITS, duke u dyshuar si produkt edhe pjesa tjetër e investimit që nuk justifikohet me burime të ligjshme në vlerën 6,643,628.59 lekë, si dhe një pjesë e shumës 270,000 euro e përfutur nga “shitjet” fiktive të apartamenteve në pallatin e ndodhur në Selitë dhe se apartamenti i sekuestruar është ekuivalent pjesërisht i tërësisë së këtyre përfitimeve të paligjshme. Përveç sa më sipër, sipas asaj gjykate, ekziston dyshimi se kërkuari ka konsumuar edhe veprën penale të parashikuar nga nenet 257/a, paragrafi i dytë e 25 të KP-së, në formën e deklarimit të rremë të shumës së investuar dhe burimit për ndërtimin e pallatit ku ndodhet apartamenti i sekuestruar, dhe fshehjes së shumave

të investimit në atë apartament. Gjithashtu, sipas asaj gjykate, krijohet dyshimi se kërkuesi ka konsumuar edhe veprën penale të parashikuar nga neni 287, paragrafi i dytë, i KP-së, ndaj sekuestrimi i apartamentit është i nevojshëm, pasi ekziston rreziku real që disponimi i lirë i tij mund të zgjasë pasojat e kësaj veprë penale, pastrim që krijon “lehtësi” për kryerjen e veprave të tjera penale (*shih faqet 60–66 të vendimit të GJKKO-së së Apelit*).

47. Mbi të njëjtin arsyetim gjykata e apelit ka gjetur të pabazuar edhe pretendimin për sekuestrimin e shumave në llogarinë dhe depozitën në bankën “Intesa Sanpaolo Bank”, edhe pse pretendohet se ato janë krijuar me të ardhura të ligjshme. Sipas saj, nga hetimi ka rezultuar se produkt i veprës penale është shuma 34,422 euro, e paguar kërkuesit dhe të afërmve të tij si përfitim i paligjshëm, për shpenzime udhëtimi ose akomodimi jashtë vendit, ekuivalentja e së cilës gjendet pjesërisht në shumën e ndodhur në llogarinë bankare. Nga ana tjetër, dyshohet se shuma 137,000 euro për investime në vilën në Hamallaj, e padeklaruar në ILDKPKI, nuk justifikohet me burime të ligjshme dhe është përfitim i marrë nga të tretë, ekuivalenti i së cilës gjendet në shumën e ndodhur në depozitën bankare. Gjykata e apelit ka arsyetuar se ndërmjet pasurive të kërkuesit, ku bëjnë pjesë edhe ato objekt ankimi, dhe veprave penale që po hetohen ekziston një lidhje e qëndrueshme dhe se këto pasuri dyshohet se përbëjnë produkt të veprës penale të sekuestrueshme sipas nenit 36 të KP-së (*shih faqen 66 të vendimit të GJKKO-së së Apelit*).

48. Sipas Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, në konsideratë të fazës në të cilën ndodhet çështja, për sa kohë që për pasuritë objekt sekuestro ka dyshime se përbëjnë produkt të veprave penale për të cilat po hetohet kërkuesi, gjykatat e posaçme kanë vlerësuar se ato duhet të qëndrojnë të sekuestruara, pasi ekziston dyshimi se mund të tjetërsohen, ndaj caktimi i masës pasurore parandaluese është i nevojshëm me qëllim që të pengohet çdo transferim ose tjetërsim i mundshëm i këtyre pasurive. Në drejtim të së drejtës së pronës private dhe asaj për jetë private, Kolegji Penal ka vlerësuar se ndërhyrja (marrja e masës pasurore parandaluese) ka qenë në përputhje me gjendjen që e ka diktuar atë dhe në proporcion të drejtë me qëllimin për të cilën ajo është marrë (*shih paragrafët 42–47 të vendimit të Kolegjit Penal*).

49. Gjykata konstaton se si apartamenti i sekuestruar objekt ankimi, ashtu edhe llogaria dhe depozita bankare janë pasuri të krijuara përpara ndodhjes së fakteve penale për të cilat ka filluar procedimi penal ndaj kërkuesit, pra përpara fillimit të detyrës publike në ushtrim të së cilës ai dyshohet se ka përfituar të ardhura dhe pasuri të paligjshme. Sipas gjykatave, këto pasuri janë sekuestruar në bazë të shkronjës “ç” të pikës 1 të nenit 36 të KP-së, për shkak se vlera e tyre është ekuivalente, pjesërisht ose tërësisht, e produkteve të veprave penale, duke prezumuar kështu ato (gjykatat), si faktin e ekzistencës së këtyre pasurive përpara regjistrimit të procedimit penal ashtu edhe mungesën e dyshimeve në drejtim të ligjshmërisë së krijimit ose të fitimit të tyre. Pavarësisht kësaj, referuar vendimeve gjyqësore, Gjykata vëren se kërkuesi, përveç kryerjes së veprës penale të korrupsionit pasiv, është dyshuar se ka kryer edhe veprat penale të fshehjes ose deklarimit të rremë të pasurisë dhe pastrimit të produkteve të veprës penale ose veprimtarisë kriminale, për sa i përket burimit të krijimit të pasurisë “apartament” të sekuestruar dhe burimit të shumave të investuara në të për shndërrimin në ambient *Airbnb*, sikundër burimit të pasurive të gjetura në llogarinë dhe depozitën bankare. Në këtë kuptim rezulton se në vendimet gjyqësore ka kontradikta mes fakteve penale dhe gjetjeve të Prokurorisë së Posaçme dhe konkluzioneve për mënyrën e zbatimit të nenit 36, pika 1, shkronja “ç”, të KP-së, që është baza ligjore e përdorur për sekuestrimin e të tria pasurive objekt ankimi.

50. *Kontradikta e parë* ekziston në faktin se gjykatat e zakonshme kanë vënë në dyshim vetë ligjshmërinë e krijimit të pasurisë “apartament” në rrugën “Reshit Çollaku”, Tiranë, për shkak se kredia e marrë për përfshirjen në ndërtimin e pallatit ku ndodhet kjo pasuri dyshohet se ka pasur destinacion tjetër dhe se deklaratimet ndër vite në deklaratat e pasurisë nuk janë të sakta, duke konkluduar se kërkuesi dhe ish-bashkëshortja e tij nuk kanë pasur burime të mjaftueshme, sikundër vlerën e investimit në të për shkak të mosdeklarimit të shumës së investuar prej tyre. Po kështu, dyshohet se shumat e sekuestruara, të gjetura në llogarinë dhe depozitën bankare të kërkuesit, duke pasur parasysh edhe se veprimet në lidhje me shitjet fiktive të pasurive të paluajtshme në pallatin që ndodhet në Selitë janë bërë përmes një llogarie tjetër të përbashkët të kërkuesit dhe ish-bashkëshortes në të njëjtën bankë, janë pasuri e vënë

nga fitimet e paligjshme të përfituara nga persona të tretë, si produkt i veprës penale. Për rrjedhojë, këto dyshime të gjykatave për ligjshmërinë e këtyre pasurive, duke i konsideruar si produkte të veprës penale, pasi rrjedhin drejtpërdrejt nga këto të fundit, sjellin automatikisht zbatimin e shkronjës “b” të pikës 1 të nenit 36 të KP-së, sa kohë që sekuestro “për ekuivalencë”, ndonëse nuk certifikon as ligjshmërinë, as paligjshmërinë e sendeve të sekuestruara, është e zbatueshme për ato sende që nuk janë produkt i veprës penale ose që nuk janë objekt hetimi.

51. *Kontradikta e dytë* ka të bëjë me faktin se për të njëjtin *quantum* të dyshuar të përfutur përmes veprimeve të paligjshme që janë objekt i këtij procedimi penal, qartazi gjykatat kanë vendosur masën e sekuestros “për ekuivalencë” si mbi sendin e paluajtshëm “apartament”, ashtu edhe mbi shumat e gjetura në llogaritë bankare të kërkuesit, por pa analizuar dhe verifikuar se sa dhe në çfarë mase vlera e sendeve të sekuestruara u korrespondon atyre të veprave penale në kuptim të përmbajtjes së nenit 274 të KPP-së dhe nenit 36, pika 1, shkronja “ç”, të KP-së.

52. Gjykata vëren se as organi i akuzës në kërkesën për caktimin e masës së sekuestros, as gjykatat e zakonshme gjatë shqyrtimit të saj nuk kanë verifikuar mënyrën dhe masën në të cilën vlera e pasurisë apartament në rrugën “Reshit Çollaku”, Tiranë, i korrespondon asaj të produkteve të veprës penale. Ndërsa rezulton se për pasuritë e paluajtshme të ndodhura në Selitë, nga të cilat ka pasur dyshime se kërkuesi ka përfutur të ardhura si mitë, është vendosur sekuestrimi i tyre, sikundër është vendosur edhe sekuestrimi i pasurive të paluajtshme (vila) të ndodhura në Hamallaj dhe Palasë, një pjesë e shpenzimeve dhe fitimeve që lidhen me këto pasuri janë përlllogaritur edhe si vlera, ekuivalentja e të cilave gjendet në pasuritë e sekuestruara për ekuivalencë. Edhe pse Prokuroria e Posaçme ka përcaktuar në kërkesën për vendosjen e sekuestros shumat e dyshuara të përfituara në mënyrë të paligjshme, në lidhje me të cilat është kërkuar sekuestrimi i një pasurie të paluajtshme (apartament) ajo nuk ka bërë dhe nuk ka paraqitur asnjë vlerësim për raportin mes vlerës së atij sendi me atë të produkteve të veprave penale dhe një gjë e tillë nuk është kërkuar as nga gjykatat e zakonshme.

53. Jo vetëm kaq, por gjykatat e zakonshme, edhe pse e kanë konsideruar ndërhyrjen si në përputhje

me kriteret e kufizimit, nuk kanë arsyetuar se përse një kufizim i tillë i tagrave të pronësisë të kërkuesit ishte mjeti i vetëm për të siguruar qëllimin e synuar dhe se nuk kishte asnjë mjet tjetër, në kuptim të parimit të proporcionalitetit, që të arrinte një rezultat më pak të dëmshëm në të drejtën kushtetuese të pronës private. Për rrjedhojë, Gjykata arrin në përfundimin se mënyra se si gjykatat kanë vlerësuar kërkesën e Prokurorisë së Posaçme për caktimin e masës së sekuestros dhe mënyra se si kanë zbatuar parashikimet e shkronjës “ç” të pikës 1 të nenit 36 të KP-së ka sjellë një rezultat arbitrar në të drejtën kushtetuese të pronës private të kërkuesit, duke i bërë këto vendime të papajtueshme me Kushtetutën.

54. Po kështu, duke pasur parasysh se gjykatat e faktit janë në pozicion më të përshtatshëm për të vlerësuar në themel këtë çështje, si për sa u përket kompetencave të tyre, ashtu edhe volumit të fakteve dhe provave, si dhe juridiksionin e kufizuar të Gjykatës në drejtim të mënyrës së vlerësimit të provave të administruara gjatë gjykimit të zakonshëm, ato gjykata duhet që të analizojnë, në këndvështrim të sa më sipër, pretendimet e kërkuesit në drejtim të cenimit të së drejtës substanciale të pronës private për shkak të zbatimit të masës së sekuestros preventive.

55. Për sa më sipër, Gjykata vlerëson se pretendimi i kërkuesit për cenimin e standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor është i bazuar. Për rrjedhojë, për sa kohë që gjeti shkelje në të drejtën e pronës private në aspektin procedural të saj, Gjykata vlerëson të mos ndalet më tej në vlerësimin e aspektit substancial të saj.

56. Në përfundim, Gjykata vlerëson se pretendimet e kërkuesit për cenimin e së drejtës së pronës private janë të bazuara, sipas arsyetimit të mësipërm të këtij vendimi, ndaj kërkesa pranohet pjesërisht.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pikat 1, shkronja “i” dhe 2, të Kushtetutës, si dhe neneve 72 e vijuese të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, njëzëri,

VENDOSI:

1. Pranimin pjesërisht të kërkesës.
 2. Shfuqizimin e vendimeve nr. 37 (87-2023-172), datë 10.8.2023, të Gjykatës së Posaçme të Apelit për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar dhe nr. 00-2023-2048, datë 7.12.2023, të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshme me Kushtetutën, në pjesën që lidhet me sekuestrimin e pasurive:
 - Apartament me nr. xxx, rruga “Reshit Çollaku”, Tiranë.
 - Llogari bankare nr. xxx, pranë Intesa SanPaolo Bank.
 - Depozitë nr. xxx, pranë Intesa SanPaolo Bank.
 3. Dërgimin e çështjes për shqyrtim në Gjykatën e Posaçme të Apelit për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar.
 4. Anonimizimin e të dhënave personale në tekstin e vendimit që publikohet
- Ky vendim është përfundimtar dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Marrë më 11.4.2025.

Shpallur më 28.5.2025.

Kryetare: Holta Zaçaj

Anëtarë: Fiona Papajorgji, Marsida Xhaferllari, Genti Ibrahim, Ilir Toska, Sonila Bejtja, Sandër Beci, Marjana Semini

VENDIM

Nr. 22, datë 23.4.2025

**NË EMËR TË REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË**

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë,
e përbërë nga:

Holta Zaçaj	kryetare;
Fiona Papajorgji	anëtare;
Sonila Bejtja	anëtare;
Sandër Beci	anëtar;
Ilir Toska	anëtar;
Genti Ibrahim	anëtar;
Marjana Semini	anëtare;
Marsida Xhaferllari	anëtare,
me sekretare Belma Lleshi, në datat 27.3.2025 dhe 23.4.2025, mori në shqyrtim në seancë plenare	

mbi bazë të dokumenteve çështjen nr. 4 (GJ) 2024 të Regjistrat Themeltar, që u përket:

KËRKUESE: Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Tiranë

SUBJEKTE TË INTERESUARA:

Kuvendi i Republikës së Shqipërisë, përfaqësuar nga sekretari i përgjithshëm, Genci Gjonçaj.

Këshilli i Ministrave i Republikës së Shqipërisë, përfaqësuar nga sekretari i përgjithshëm, Engjëll Agaçi.

Këshilli i Lartë Gjyqësor, përfaqësuar nga kryetari Ilir Rusi.

OBJEKTI: Shfuqizimi i pikës 5, të nenit 6, të ligjit nr. 95/2016, datë 6.10.2016, “Për organizimin dhe funksionimin e institucioneve për të luftuar korrupsionin dhe krimin e organizuar”, të ndryshuar, si e papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

BAZA LIGJORE: Neni 145, pika 2, i Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë; neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut; ligji nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar (*ligji nr. 8577/2000*).

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes Marsida Xhaferllari, mori në shqyrtim parashtrimet me shkrim të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë (*gjykata referuese*), e cila ka kërkuar pranimin e kërkesës, prapësimet me shkrim të subjekteve të interesuara, Kuvendit të Shqipërisë (*Kuvendi*) e Këshillit të Ministrave, që kanë kërkuar rrëzimin e kërkesës, prapësimet me shkrim të Këshillit të Lartë Gjyqësor (*KLGF*), si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

Rrethanat e çështjes

1. KLGF-ja, me vendimin nr. 499, datë 21.11.2022, ka hapur procedurën e ngritjes në detyrë në Gjykatën e Posaçme të Shkallës së Parë për Korrupsionin dhe Krimin e Organizuar për një pozicion të lirë.

2. Në datën 5.12.2022, një gjyqtar që ushtronte detyrën në një nga gjykatat e shkallës së parë të

juridiksionit të përgjithshëm (*gjyqtari kandidat*), ka paraqitur pranë KLGJ-së kërkesë për të kandiduar në pozicionin e shpallur. Në zbatim të ligjit nr. 96/2016, “Për statusin e gjyqtarëve dhe prokurorëve në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar (*ligji nr. 96/2016*), KLGJ-ja ka filluar procedurën e verifikimit të plotësisë nga gjyqtari kandidat të kriterëve ligjore të kandidimit për ngritjen në detyrë, përfshirë edhe të kushteve dhe kriterëve shtesë të sigurisë të përcaktuara në ligjin nr. 95/2016, datë 6.10.2016, “Për organizimin dhe funksionimin e institucioneve për të luftuar korrupsionin dhe krimin e organizuar”, të ndryshuar (*ligji nr. 95/2016*). Dokumentacioni i paraqitur nga gjyqtari kandidat në lidhje me kriteret e pasurisë, figurës dhe atyre shtesë të sigurisë i është përcjellë Komisionit të Posaçëm të Verifikimit të Pasurisë dhe Figurës (*Komisioni i Posaçëm i Verifikimit*). Ky komision është ngritur sipas ligjit nr. 95/2016 pas përfundimit të periudhës kalimtare 4-vjeçare të parashikuar nga neni 57 i këtij ligji, kohë të në cilën funksioni i kontrollit të verifikimit të pasurisë dhe figurës së kandidatëve për gjyqtarë në gjykatat e posaçme dhe familjarëve të afërt të tyre është kryer nga Komisioni i Pavarur i Kualifikimit, në kuadër të procesit të rivlerësimit kalimtar, sipas nenit 179/b të Kushtetutës.

3. Komisioni i Posaçëm i Verifikimit, pasi ka marrë informacione nga institucionet shtetërore përkatëse, në funksion të verifikimit të kushteve të sigurisë, në datën 24.7.2024, ka përpiluar një raport të hollësishëm për ligjëshmërinë e burimeve të pasurisë dhe pastërtinë e figurës së gjyqtarit kandidat (*raporti i verifikimit*). Në raport është konkluduar se gjyqtari kandidat nuk plotëson kushtet e sigurisë, të parashikuara në nenin 6, pika 1, shkronja “a”, të ligjit nr. 95/2016. Raporti i verifikimit në vijim i është dorëzuar institucionit të emërtesës, KLGJ-së.

4. Gjatë vijimit të procedurës së verifikimit të kriterëve ligjore të kandidimit për ngritjen në detyrë, KLGJ-ja ka njohur gjyqtarin kandidat me raportin e Komisionit të Posaçëm të Verifikimit. Duke mos qenë dakord me gjetjet dhe konkluzionin e këtij raporti, gjyqtari kandidat e ka kundërshtuar atë gjyqësisht, duke ngritur padi në gjykatën referuese, përpara së cilës ka kërkuar, ndër të tjera, edhe pezullimin e shqyrtimit gjyqësor dhe dërgimin e çështjes në Gjykatën Kushtetuese (*Gjykata*) për t’u shprehur për antikushtetutshmërinë e pikave 5 dhe 6, të nenit 6, të ligjit nr. 95/2016. Çështja është regjistruar në atë gjykatë në datën 12.8.2024. Mbi

bazën e kërkesës së gjyqtarit kandidat për përshpejtimin e gjykimit me argumentin se zgjidhja e shpejtë e çështjes i hap rrugën KLGJ-së të vijojë procedurën e ngritjes në detyrë, gjykata referuese ka caktuar seancën përgatitore në datën 23.9.2024. Në këtë seancë, bazuar në nenin 145, pika 2, të Kushtetutës, gjykata referuese ka vendosur të parashtojë para Gjykatës çështjen e kushtetutshmërisë së pikës 5, të nenit 6, të ligjit nr. 95/2016, duke pezulluar gjykimin që po zhvillonte.

5. Pika 5, e nenit 6, të ligjit nr. 95/2016 (*dispozita e kundërshtuar*), parashikon se: “Gjykatat e posaçme kundër korrupsionit dhe krimit të organizuar, Prokuroria e Posaçme dhe Byroja Kombëtare e Hetimit krijojnë Komisionin e Posaçëm të Verifikimit të Pasurisë dhe Figurës së Kandidatëve për të bërë verifikimin e kushteve të sigurisë para caktimit në detyrë ose emërimit, të përbërë nga: a) dy prokurorë të Prokurorisë së Posaçme, të zgjedhur me short. Procesi i përzgjedhjes me short monitorohet nga Avokati i Popullit; b) një gjyqtar të gjykatave të posaçme kundër korrupsionit dhe krimit të organizuar, i zgjedhur me short. Procesi i përzgjedhjes me short monitorohet nga Avokati i Popullit; c) një punonjës i seksionit të hetimit financiar pranë Prokurorisë së Posaçme, i caktuar nga Drejtuesi i Prokurorisë së Posaçme; ç) një hetues i Byrosë Kombëtare të Hetimit, i caktuar nga Drejtori i Byrosë Kombëtare të Hetimit.”.

6. Kolegji i Gjykatës, në datën 21.11.2024, ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve. Gjykata, në seancën plenare të datës 27.3.2025, ka vendosur thirrjen si subjekt të interesuar në këtë proces edhe të KLGJ-së, duke shtyrë shqyrtimin e çështjes për në datën 23.4.2025.

II

Pretendimet në Gjykatën Kushtetuese

7. **Gjykata referuese**, në mënyrë të përmbledhur, ka pretenduar se dispozita e kundërshtuar ka cenuar Preambulën e Kushtetutës, si dhe nenet 4, 7 dhe 138 të saj, në drejtim të:

7.1 *Parimit të shtetit të së drejtës të lidhur me pavarësinë e brendshme organizative të pushtetit gjyqësor*, pasi garancitë kushtetuese për statusin e gjyqtarit lidhen me emërimin e drejtë, paprekshmërinë dhe palëvizshmërinë nga detyra, si dhe sigurimin e përfitimeve financiare. Pavarësia e pushtetit gjyqësor është thelbësore për ruajtjen e një sistemi drejtësie funksional dhe të besueshëm, që ndihmon në

mbrojtjen e të drejtave të qytetarëve dhe në sigurimin e një shoqërie të drejtë.

7.2 *Parimit të ndarjes dhe balancimit të pushteteve*, i cili gjen zbatim edhe në mekanizmat e tjerë kushtetues që ushtrojnë funksione kushtetuese, sipas rastit, në mënyrë të pavarur ose si ndërthurje të kompetencave të institucioneve të tjera kushtetuese. Në rastin konkret mungon balanca ligjore në përcaktimin e strukturave përfaqësuese në Komisionin e Posaçëm të Verifikimit, pasi numri i gjyqtarëve të posaçëm anëtarë është parashikuar të jetë më i vogël se numri i prokurorëve të posaçëm, për më tepër që Prokuroria e Posaçme ka një anëtar shtesë të seksionit të hetimit financiar, ndërkohë që edhe Byroja Kombëtare e Hetimit (BKH), organ në varësi të saj, ka një anëtar.

7.3 *Parimit të sigurisë juridike*, pasi karriera e gjyqtarit është një nga përfitimet e njohura me Kushtetutë, që duhet të garantohet nëpërmjet mekanizmave dhe procedurave që parashikohen nga ligji. Një proces transparent dhe i drejtë emërimi, i bazuar në merita, ndihmon në sigurimin e një gjyqësori të pavarur dhe profesional që respekton parimin e sigurisë për të drejtat e individëve.

8. ***Subjekti i interesuar, Kuvendi***, në mënyrë të përmbledhur, ka prapësuar se:

8.1 Gjykata referuese *nuk përmbush kriteret e legjitimitetit*, pasi nuk ka analizuar në mënyrë shteruese se përse procesi para saj nuk mund të përfundojë në mënyrë të pavarur nga gjykimi kushtetues dhe as mekanizmin e brendshëm të funksionimit të Komisionit të Posaçëm të Verifikimit të lidhur me rolin e secilit anëtar në procesin kolegjal të vendimmarrjes.

8.2 Pretendimi për cenimin e *parimit të shtetit të së drejtës të lidhur me pavarësinë e brendshme organizative të pushtetit gjyqësor* nuk qëndron, sepse dispozita e kundërshtuar garanton pavarësinë institucionale, barazinë, meritokracinë dhe funksionimin efikas të institucioneve të drejtësisë dhe është në përputhje me nenin 135, pika 4, të Kushtetutës. Prokurorët e Prokurorisë së Posaçme dhe hetuesit e BKH-së përfaqësojnë shtyllat e institucioneve më të rëndësishme për luftën kundër korrupsionit dhe krimin të organizuar dhe prania e tyre garanton që procesi të kryhet nga profesionistë të kualifikuar dhe të paanshëm.

8.3. Pretendimi për cenimin e *parimit të ndarjes dhe balancimit të pushteteve* është i pabazuar, pasi neni 7 i

Kushtetutës nuk përjashton bashkëpunimin institucional për të mbikëqyrur zbatimin e ligjit. Përfaqësuesit nga strukturat e posaçme kanë ekspertizën e duhur për të zbuluar fshehjen e pasurisë, konfliktet e interesit dhe lidhjet korruptive, duke siguruar që procesi të jetë rigoroz dhe i drejtë, ndaj përfshirja e tyre garanton një sistem drejtësie të pavarur dhe me integritet.

8.4. Pretendimi për cenimin e *parimit të sigurisë juridike* nuk qëndron, pasi Komisioni i Posaçëm i Verifikimit nxjerr një raport që përmbledh të dhëna dhe analizon gjetjet nga institucionet e sigurisë dhe autoritetet ligjzbatuese në lidhje me figurën dhe burimet e pasurisë së kandidatit. Raporti është akt verifikues që buron nga natyra specifike e komisionit dhe nuk është akt emërtese që sjell pasoja të menjëhershme juridike për kandidatin në drejtim të emërimit ose shkarkimit nga detyra, pasi kjo detyrë i takon KLGJ-së.

9. ***Subjekti i interesuar, Këshilli i Ministrave***, në mënyrë të përmbledhur, ka prapësuar se:

9.1 Gjykata referuese *nuk plotëson kriteret e legjitimitetit* për të kundërshtuar dispozitën objekt shqyrtimi, pasi formulimi i saj është një zgjidhje ligjore që përfshihet brenda hapësirës së pushtetit ligjvënës të Kuvendit. Gjykata referuese nuk mund të kërkojë interpretimin e normës ligjore, pasi kjo është detyrë e saj dhe jo e Gjykatës, e cila interpreton vetëm Kushtetutën. Gjykata referuese nuk ka identifikuar ligjin e zbatueshëm dhe lidhjen e drejtpërdrejtë të tij me gjykimin që ajo po zhvillon, nuk ka bërë të gjitha përpjekjet për të interpretuar normën ligjore në përputhje me Kushtetutën dhe nuk ka parashtruar arsye bindëse për antikushtetutshmërinë e saj. Gjykata referuese e ka paragjykuar dispozitën kushtetuese pa bërë interpretimin kushtetues të saj në raport me qëllimin e ligjvënësit.

9.2 Pretendimi për cenimin e *parimit të shtetit të së drejtës të lidhur me pavarësinë e brendshme organizative të pushtetit gjyqësor* nuk qëndron, pasi Komisioni i Posaçëm i Verifikimit nuk cenon kompetencat e KLGJ-së, që është organi i vetëm me kompetencë për emërimin e gjyqtarëve. Procesin e verifikimit nuk kufizon të drejtën e KLGJ-së për të vlerësuar individualisht secilin kandidat dhe për të vendosur nëse ai i plotëson kriteret e emërimit.

9.3 Pretendimi për cenimin e *parimit të ndarjes dhe balancimit të pushteteve* është i pabazuar, pasi përbërja e Komisionit të Posaçëm të Verifikimit siguron

ekuilibër funksional dhe nuk ka disproporcion dominues të përfaqësuesve ndaj njëri-tjetrit. Dy prokurorët dhe një gjyqtar janë përfaqësues të funksioneve të drejtësisë, ndërsa përfaqësuesit e BKH-së dhe seksionit financiar janë teknikë dhe mbështesin procesin pa rol vendimmarrës dominant. Detyrat e prokurorëve janë të kufizuara në verifikimin e aspekteve teknike dhe ligjore të kandidatëve dhe ata nuk kanë fuqi të vendosin në mënyrë të pavarur nga anëtarët e tjerë, pasi roli i tyre është i integruar në procesin kolegial të vendimmarrjes.

9.4 Pretendimi për cenimin e *parimit të siguri së juridike* nuk qëndron, pasi gjykata referuese nuk ka evidentuar dallimin midis procesit të verifikimit teknik që kryen Komisioni i Posaçëm i Verifikimit me procesin përfundimtar të vendimmarrjes që kryen KLGJ-ja, duke ngatërruar kompetencat ndihmëse me ato vendimmarrëse. Raporti i atij komisioni është dokument ndihmës që i përcillet KLGJ-së për të mbështetur procesin e emërimit.

10. **Subjekti i interesuar, KLGJ-ja**, ka informuar se ushtron veprimtarinë sipas përcaktimeve të Kushtetutës dhe ligjeve organike që rregullojnë funksionimin dhe kompetencat e saj institucionale, pa mbajtur qëndrim për kërkesën e paraqitur.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e gjykatës referuese

11. Nenet 134, pika 1, shkronja “dh” dhe 145, pika 2, të Kushtetutës parashikojnë se Gjykata vihet në lëvizje me kërkesë të gjykatave të juridiksionit të zakonshëm. Gjykata ka pohuar se kërkesa për kontroll incidental përbën mjetin e aksesit të gjykatës së juridiksionit të zakonshëm në gjykimin kushtetues dhe rregullohet nga neni 145, pika 2, i Kushtetutës, sipas të cilit, kur gjyqtarët çmojnë se ligjet bien në kundërshtim me Kushtetutën nuk i zbatojnë ato, por pezullojnë gjykimin dhe ia dërgojnë çështjen kësaj Gjykate për t’u shprehur në lidhje me kushtetutshmërinë e tyre. Objekti dhe shkaqet e kërkesës me të cilën ngrihet çështja e kushtetutshmërisë përbëjnë thelbin (*thema decidendum*) e gjykimit kushtetues (*shih vendimet nr. 7, datë 1.3.2022; nr. 22, datë 11.4.2016; nr. 6, datë 17.2.2012, të Gjykatës Kushtetuese*).

12. Në rastin në shqyrtim, gjykata referuese ka pezulluar gjykimin dhe ka vendosur dërgimin e çështjes në Gjykatë, duke parashtruar se pika 5, e nenit 6, të ligjit nr. 95/2016 cenon parimet e shtetit të së drejtës të lidhura me pavarësinë e brendshme organizative të pushtetit gjyqësor, ndarjen dhe balancimin e pushteteve, si dhe sigurinë juridike, të garantuara nga nenet 4, 7 dhe 138 të Kushtetutës. Nga pikëpamja formale, gjykata referuese ka formuluar objektin dhe dispozitivin e vendimit duke kërkuar interpretimin e kushtetutshmërisë së dispozitës ligjore të kundërshtuar, ndërsa në përmbajtje ka parashtruar argumentet se dispozita cenon parimet kushtetuese të lidhura me pavarësinë e pushtetit gjyqësor.

13. Subjekti i interesuar, Këshilli i Ministrave, ka prapësuar se kërkimi i gjykatës referuese është i paqartë, gjë e cila duket në objektin dhe dispozitivin e vendimit, sepse ajo ka kërkuar interpretimin e normës ligjore, që është detyrë e saj, ndërsa detyra e Gjykatës është interpretimi i Kushtetutës.

14. Gjykata ka pohuar se, si rregull, në rastin e kontrollit incidental kërkesat duhet të jenë të qarta dhe të sakta nga pikëpamja formale, në kushtet kur ky lloj kontrolli vihet në lëvizje nga gjykatat, të cilat janë organizuar dhe funksionojnë bazuar në parimin e profesionalizmit (*nenet 135–136/a të Kushtetutës*). Megjithatë, përtej mënyrës së formulimit të kërimit, nëse kërkesa ka si bazë juridike të objektit nenin 145 të Kushtetutës dhe në përmbajtje parashtrohen argumente për antikushtetutshmërinë e dispozitës së kundërshtuar, kërkesa i nënshtrohet kontrollit kushtetues (*shih vendimin nr. 15, datë 22.6.2022, të Gjykatës Kushtetuese*).

15. Mbi bazën e këtij standardi, Gjykata vëren se, përtej mënyrës së formulimit të kërimit të parashtruar nga gjykata referuese në objektin dhe dispozitivin e vendimit, kërkesa në objektin e saj paraqet si bazë juridike nenin 145 të Kushtetutës dhe në përmbajtje parashtrohen argumente për antikushtetutshmërinë e pikës 5, të nenit 6, të ligjit nr. 95/2016. Për rrjedhojë, Gjykata çmon se, në ndryshim nga sa prapëson subjekti i interesuar, Këshilli i Ministrave, gjykata referuese ka kërkuar kontrollin e kushtetutshmërisë së normës së kundërshtuar, ndaj në vijim do të analizojë legjitimitimin e saj.

16. Gjykata ka zhvilluar disa kriteret kumulative për legjitimitimin e gjykatës referuese që vë në lëvizje kontrollin incidental të kushtetutshmërisë së normës

ligjore bazuar në nenin 145 të Kushtetutës, të konkretizuar në nenin 68 të ligjit nr. 8577/2000. Sipas tyre, gjykata referuese duhet që gjatë gjykimit që zhvillohet pranë saj: i. të ketë identifikuar ligjin që do të zbatohet për zgjidhjen e tij dhe të ketë krijuar bindjen se gjykimi i saj nuk mund të përfundojë në mënyrë të pavarur nga çështja në Gjykatë - pra lidhjen e drejtpërdrejtë midis ligjit dhe çështjes kushtetuese; ii. të ketë parashtruar arsye bindëse për antikushtetutshmërinë e ligjit, duke referuar në normat ose parimet konkrete të Kushtetutës; iii. të ketë bërë të gjitha përpjekjet për ta interpretuar atë në përputhje me Kushtetutën (*shih vendimet nr. 7, datë 23.2.2021; nr. 1, datë 26.1.2021; nr. 8, datë 7.2.2017, të Gjykatës Kushtetuese*).

17. Subjektet e interesuara, Kuvendi dhe Këshilli i Ministrave, kanë kundërshtuar legjitimitimin e gjykatës referuese, duke parashtruar se ajo nuk ka analizuar në mënyrë shteruese se përse procesi para saj nuk mund të përfundojë në mënyrë të pavarur nga gjykimi kushtetues dhe as mekanizmin e brendshëm të funksionimit të Komisionit të Posaçëm të Verifikimit të lidhur me rolin e secilit anëtar në procesin kolegjal të vendimmarrjes. Formulimi i dispozitës është një zgjidhje ligjore që përfshihet brenda hapësirës së pushtetit ligjvënës të Kuvendit. Sipas tyre, gjykata referuese nuk ka identifikuar ligjin e zbatueshëm dhe lidhjen e drejtpërdrejtë të tij me gjykimin që ajo po zhvillon, nuk ka parashtruar arsye bindëse për antikushtetutshmërinë e dispozitës në fjalë dhe nuk ka bërë të gjitha përpjekjet për të interpretuar normën ligjore në përputhje me Kushtetutën. Po kështu, sipas subjekteve të interesuara, gjykata referuese e ka cilësuar normën si të papajtueshme me Kushtetutën, duke e paragjykuar atë, ndërkohë që nuk e ka interpretuar sipas qëllimit dhe arsyeve të ligjvënësit për miratimin e saj.

18. Për sa i takon kriterit *për identifikimin e ligjit të zbatueshëm dhe lidhjen e drejtpërdrejtë me zgjidhjen e çështjes*, Gjykata rithekson se gjykata referuese duhet të arsyetojë efektin e drejtpërdrejtë që ka dispozita e kundërshtuar për gjykimin pranë saj, duke e identifikuar si të zbatueshme për rastin konkret. Ky kriter nuk konsiderohet i plotësuar thjesht me paraqitjen e dispozitës ligjore formalisht në kërkesë, pasi ajo duhet të jetë individualizuar se zgjidh mosmarrëveshjen konkrete pranë gjykatës referuese. Dispozita e kundërshtuar duhet të ketë lidhje në atë masë që gjykimi nuk mund të përfundojë në mënyrë

të pavarur pa u shqyrtuar nga Gjykata kushtetutshmëria e saj (*shih vendimet nr. 15, datë 22.6.2022; nr. 1, datë 26.1.2021; nr. 30, datë 25.5.2015, të Gjykatës Kushtetuese*).

19. Në rastin në shqyrtim, gjykimi që po zhvillon gjykata referuese ka të bëjë me padinë e gjyqtarit kandidat për ngritjen në detyrë në gjykatën e posaçme, me të cilën është kundërshtuar raporti i verifikimit të pasurisë dhe figurës i administruar në procedurën që KLGJ-ja po zhvillon për plotësimin e pozicionit të lirë në atë gjykatë. Raporti është hartuar nga Komisioni i Posaçëm i Verifikimit i përbërë nga 5 anëtarë: 1 gjyqtar i gjykatës së posaçme; 2 prokurorë të posaçëm - njëri prej të cilëve me cilësinë e kryetarit të komisionit; 1 hetues i BKH-së – në cilësinë e relatorit të çështjes; 1 oficer i Policisë Gjyqësore Financiare - në cilësinë e sekretarit të komisionit. Në mbledhjen e datës 24.7.2024, Komisioni i Posaçëm i Verifikimit, pasi ka shqyrtuar materialet e mbledhura gjatë verifikimit, ka miratuar unanimisht raportin me konkluzionin se gjyqtari kandidat nuk plotësonte kushtet e sigurisë, të parashikuara në nenin 6, pika 1, shkronja “a”, të ligjit nr. 95/2016, dhe së bashku me dosjen e kandidatit, raportin ia ka përcjellë organit të emërtesës, KLGJ-së.

20. Gjykata vëren se çështja kushtetuese e parashtruar nga gjykata referuese lidhet me argumentin se përbërja e Komisionit të Posaçëm të Verifikimit, e parashikuar në nenin 6, pika 5, të ligjit nr. 95/2016, cenon parimet kushtetuese. Sipas gjykatës referuese, përmbajtja e kësaj dispozite ligjore e pengon atë të shprehet për themelin e padisë për kundërshtimin e raportit të verifikimit, në kushtet kur vetë raporti është rrjedhojë e vendimmarrjes së Komisionit të Posaçëm të Verifikimit.

21. Për sa më lart, Gjykata çmon se përmbushet kriteri i identifikimit të ligjit të zbatueshëm dhe lidhjes së drejtpërdrejtë të tij me gjykimin në gjykatën referuese.

22. Në lidhje me kriterin për *parashtrimin e arsyeve të rëndësishme të antikushtetutshmërisë*, Gjykata ka pohuar se në kuptim të legjitimitimit për vënien në lëvizje të kontrollit kushtetues është po aq e rëndësishme që gjykata referuese të arsyetojë për parametrat kushtetues të referuar si të cenuar nga dispozita e kundërshtuar. Gjykata në vlerësimin e kushtetutshmërisë së ligjeve nisat nga prezumimi i pajtueshmërisë së tyre me Kushtetutën. Për këtë

arsye, lidhur me antikushtetutshmërinë e pretenduar duhet të parashtrihen argumente bindëse për t'i dhënë mundësi kësaj Gjykate të vlerësojë nëse zgjidhjet ligjore të zbatuara shkelin normat dhe vlerat kushtetuese (*shih vendimet nr. 30, datë 2.11.2022; nr. 5, datë 27.1.2017; nr. 52, datë 26.7.2016, të Gjykatës Kushtetuese*).

23. Në rastin në shqyrtim, gjykata referuese ka parashtruar se përbërja e Komisionit të Posaçëm të Verifikimit ka cenuar parimet kushtetuese që lidhen me shtetin e së drejtës, pavarësinë e brendshme organizative të pushtetit gjyqësor, ndarjen dhe balancimin e pushteteve, si dhe sigurinë juridike, të garantuara nga nenet 4, 7 dhe 138 të Kushtetutës. Sipas saj, ligjvënësi nuk ka vendosur një balancë në përcaktimin e strukturave përfaqësuese në këtë Komision, pasi numri i gjyqtarëve të posaçëm anëtarë është parashikuar të jetë më i vogël se numri i prokurorëve të posaçëm, për më tepër që Prokuroria e Posaçme ka një anëtar shtesë, atë të seksionit të hetimit financiar, ndërkohë që edhe BKH-ja, organ në varësi të saj, ka një anëtar. Parimi i ndarjes së pushteteve, sipas gjykatës referuese, duhet të gjejë zbatim jo vetëm në kuadër të mekanizmave ose institucioneve që veprojnë në një prej tre degëve kryesore të pushtetit shtetëror, por edhe në mekanizma të tjerë kushtetues që ushtrojnë funksionet e tyre kushtetuese sipas rastit në mënyrë të pavarur ose si ndërthurje të kompetencave të institucioneve të tjera kushtetuese. Sipas gjykatës referuese, garancitë kushtetuese për statusin e gjyqtarit lidhen me emërimin e drejtë, paprekshmërinë dhe palëvizshmërinë nga detyra, si dhe sigurimin e përfitimeve financiare. Pavarësia e pushtetit gjyqësor është thelbësore për ruajtjen e një sistemi të drejtësisë, funksional dhe të besueshëm, që ndihmon në mbrojtjen e të drejtave të qytetarëve dhe në sigurimin e një shoqërie të drejtë. Gjithashtu, sipas gjykatës referuese, karriera e gjyqtarit është një nga përfitimet që Kushtetuta i njeh atij dhe që i garantohet nëpërmjet mekanizmave dhe procedurave që parashikohen nga ligji. Një proces transparent dhe i drejtë emërimi, i bazuar në merita, ndihmon në sigurimin e një gjyqësori të pavarur dhe profesional që respekton parimin e sigurisë për të drejtat e individëve.

24. Subjektet e interesuara, Kuvendi dhe Këshilli i Ministrave, kanë prapësuar se dispozita e kundërshtuar garanton pavarësinë institucionale, barazinë, meritokracinë dhe funksionimin efikas të

institucioneve të drejtësisë dhe është në përputhje me nenin 135, pika 4, të Kushtetutës. Prokurorët e Prokurorisë së Posaçme dhe hetuesit e BKH-së përfaqësojnë shtyllat e institucioneve më të rëndësishme për luftën kundër korrupsionit dhe krimit të organizuar. Sipas tyre, anëtarët në fjalë kanë ekspertizën e duhur për të zbuluar fshehjen e pasurisë, konfliktet e interesit dhe lidhjet korruptive, duke siguruar që procesi të jetë rigoroz dhe i drejtë, ndaj përfshirja e tyre garanton një sistem drejtësie të pavarur dhe me integritet. Po kështu, subjektet e interesuara kanë prapësuar se Komisioni i Posaçëm i Verifikimit nxjerr një raport me natyrë teknike, që përmbledh të dhëna dhe analizon gjetjet nga institucionet e sigurisë dhe autoritetet ligjzbatuese në lidhje me figurën dhe burimet e pasurisë së kandidatit. Raporti, sipas subjekteve të interesuara, është akt verifikues që buron nga natyra specifike e komisionit dhe nuk është një akt emërtese që sjell pasoja të menjëhershme juridike për kandidatin në drejtim të emërimit ose shkarkimit nga detyra, pasi kjo detyrë i takon KLGJ-së.

25. Kushtetuta në nenin 7 parashikon se sistemi i qeverisjes në Republikën e Shqipërisë bazohet në ndarjen dhe balancimin ndërmjet pushteteve ligjvënës, ekzekutiv dhe gjyqësor. Pushteti gjyqësor, sipas nenit 135, pika 1, të Kushtetutës, ushtrohet nga Gjykata e Lartë, si dhe nga gjykatat e apelit e gjykatat e shkallës së parë, të cilat krijohen me ligj. Neni 136/a i Kushtetutës parashikon se gjyqtarë mund të jenë shtetasit shqiptarë që emërohen nga KLGJ-ja, pas përfundimit të Shkollës së Magjistraturës dhe pas kryerjes së procesit të verifikimit paraprak të pasurisë dhe të figurës së tyre, sipas ligjit. Kompetenca e KLGJ-së për emërimin e gjyqtarëve konfirmohet edhe në nenin 147/a, pika 1, shkronja "a", të Kushtetutës, sipas të cilit KLGJ-ja ushtron funksionin e emërimit, ngritjes në detyrë dhe transferimit të gjyqtarëve të të gjitha niveleve. Kurse neni 138 i Kushtetutës garanton se paga dhe përfitimet e tjera të gjyqtarit nuk mund të ulen, përveç rasteve të parashikuara prej saj.

26. Vetë Kushtetuta ka krijuar edhe gjykatat e posaçme, të cilat kanë kompetencën për të gjykuar veprat penale të korrupsionit dhe të krimit të organizuar, si dhe akuzat penale kundër funksionarëve të lartë publikë, të listuara shprehimisht në nenin 135, pika 2, të saj. Në pikën 4 të nenit 135 përcaktohet se gjyqtarët e gjykatave të posaçme emërohen nga KLGJ-ja dhe se kandidatët

për gjyqtarë në gjykatat e posaçme, si dhe familjarët e afërm të kandidatëve, para emërimit, i nënshtrohen verifikimit të pasurisë dhe të figurës, si dhe japin pëlqimin për kontrollin periodik të llogarive të tyre bankare dhe të telekomunikimeve vetjake, sipas ligjit.

27. Për sa i përket KLGJ-së, neni 147, pika 1, i Kushtetutës përcakton se ajo është përgjegjëse për pavarësinë, përgjegjshmërinë dhe mbarëvajtjen e pushtetit gjyqësor në Republikën e Shqipërisë, ndërkohë që sipas pikës 2 të kësaj dispozite, KLGJ-ja përbëhet nga 11 anëtarë, gjashtë prej të cilëve zgjidhen nga gjyqtarët e të gjitha niveleve të pushtetit gjyqësor dhe pesë anëtarë i zgjedh Kuvendi, nga radhët e juristëve jogjyqtarë.

28. Lidhur me parimin e ndarjes dhe balancimit të pushteteve, të garantuar nga neni 7 i Kushtetutës, Gjykata ka theksuar se kushtetutëbërësi ka përcaktuar për secilin nga organet që përfaqësojnë këto pushtete kompetencat që i përgjigjen qëllimit të tij. Për sa kohë këto kompetenca janë të përcaktuara nga normat kushtetuese, është e palejueshme që një organ tjetër t'i marrë ose t'i anashkalojë ato me vullnetin e tij (*shih vendimet nr. 29, datë 2.7.2021; nr. 24, datë 9.6.2011; nr. 19, datë 3.5.2007, të Gjykatës Kushtetuese*). Ky parim shtrihet jo vetëm ndaj tri degëve të pushtetit, ekzekutiv, legjislativ dhe gjyqësor, por edhe ndaj organeve të tjera kushtetuese të pavarura, kompetencat e të cilave janë të parashikuara nga dispozitat e Kushtetutës. Sipas këtij parimi, asnjë organ, në përbërje ose jo të një prej tri pushteteve, nuk mund të ndërhyjë në trajtimin dhe zgjidhjen e çështjeve që, sipas rastit, do të përbënin objektin qendror të veprimtarisë së organeve ose institucioneve të tjera kushtetuese (*shih vendimet nr. 2, datë 18.1.2017; nr. 43, datë 26.6.2015, të Gjykatës Kushtetuese*). Ndarja e pushteteve nuk është gjë tjetër, në thelbin e vet, veçse ndarje kompetencash. Kompetenca është tagra që i jepet juridikisht një organi ose një pushteti për të vendosur për çështje të caktuara (*shih vendimin nr. 29, datë 21.12.2006, të Gjykatës Kushtetuese*).

29. Po kështu, Gjykata ka pranuar se vlerësimi i sistemit të garancive dhe pavarësia e gjyqtarëve dhe gjykatave janë ngushtësisht të ndërlidhura ndërmjet tyre. Kjo pavarësi, e parë në kontekstin e parimit kushtetues të shtetit të së drejtës, nuk është privilegj, por një nga detyrimet më të rëndësishme të gjyqtarëve dhe gjykatave, që buron nga të drejtat e garantuara kushtetutshëmrisht individit që

pretendon cenimin e të drejtave dhe lirive të tij, për të pasur një arbitër të paanshëm të mosmarrëveshjes, që do ta zgjidhë atë në themel sipas Kushtetutës dhe ligjeve. Nën frymën e dispozitave të Kushtetutës për pavarësinë e gjyqësorit dhe ndarjen e pushteteve, elementet e pavarësisë, të cilat në thelb prekin vetë funksionin e dhënies së drejtësisë nuk duhet të cenohen (*shih vendimin nr. 81, datë 21.11.2024, të Gjykatës Kushtetuese*). Pavarësia e gjyqësorit ka dy komponentë realë të saj që janë paanshmëria dhe pavarësia e gjyqtarit (me dallimet përkatëse mes tyre). Pavarësia nënkupton jo vetëm një qëndrim të caktuar ndaj ushtrimit të funksionit gjyqësor, por një pozitë ose marrëdhënie në raport me të tjerët që bazohet në ekzistencën e kushteve dhe garancive objektive (*shih vendimin nr. 14, datë 22.5.2006, të Gjykatës Kushtetuese*). Garancitë ligjore, ku përfshihen sistemi i emërimit, pagës, karrierës, shkarkimit dhe trajtimit të posaçëm sigurojnë pavarësinë e gjyqtarëve në ushtrim të funksionit të tyre (*shih vendimet nr. 86, datë 30.12.2024; nr. 81, datë 21.11.2024, të Gjykatës Kushtetuese*).

30. Nën dritën e standardeve të mësipërme dhe duke theksuar se kompetenca kushtetuese e emërimit dhe ngritjes në detyrë të gjyqtarëve i përket KLGJ-së, Gjykata do të ndalet fillimisht në analizën e natyrës së veprimtarisë dhe rolit të Komisionit të Posaçëm të Verifikimit, nëse një veprimtari e tillë prek sferën e kompetencës kushtetuese të KLGJ-së për ngritjen në detyrë/emërimin e gjyqtarëve në gjykatat e posaçme, për t'u përgjigjur më pas pyetjes kryesore nëse formula e përbërjes së tij cenon parimet kushtetuese të evidentuara nga gjykata referuese, të cilat në thelb lidhen me pavarësinë e pushtetit gjyqësor.

31. Gjykata vëren se ligji nr. 95/2016 ka si objekt të tij, ndër të tjera, përcaktimin e kushteve dhe kriterëve shtesë të sigurisë që duhet të përmbushin gjyqtarët për t'u ngritur në detyrë si gjyqtarë pranë gjykatave të posaçme dhe përcaktimin e rregullave për organizimin dhe funksionimin e procesit të kontrollit të figurës, vëzhgimit të të dhënave financiare dhe të telekomunikacioneve, ndër të tjerë, edhe të gjyqtarëve të gjykatave të posaçme dhe të anëtarëve të afërt të familjeve të tyre (*neni 1*). Sipas nenit 6, pika 1, të ligjit, kandidati për gjyqtar në gjykatat e posaçme kundër korrupsionit dhe krimit të organizuar duhet të plotësojë kushtet e sigurisë përpara se të caktohet në këtë pozicion dhe asnjë kandidat nuk mund të caktohet në detyrë pa

plotësuar këto kushte. Në shkronjat “a”, “b” dhe “c” të kësaj pike parashikohet se kushtet e sigurisë para caktimit në detyrë janë kontrolli i verifikimit të pasurisë dhe të figurës, dhënia e pëlqimit nga kandidati për kontrollin periodik të llogarive të tij bankare dhe të telekomunikimeve vetjake, për të cilin ai plotëson dhe nënshkruan një deklaratë standarde me shkrim, si dhe dhënia e pëlqimit nga anëtarët e afërt të familjes së kandidatit për kontrollin periodik të llogarive të tyre bankare dhe të telekomunikimeve vetjake, për të cilin ata plotësojnë dhe nënshkruajnë një deklaratë standarde me shkrim. Verifikimi i kushteve të sigurisë kryhet nga Komisioni i Posaçëm i Verifikimit, i cili përbëhet nga anëtarë të caktuar nga gjykatat e posaçme, Prokuroria e Posaçme dhe BKH-ja (*pika 5 po atj*). Konkretisht, gjykatat e posaçme zgjedhin me short 1 gjyqtar; Prokuroria e Posaçme zgjedh me short 2 prokurorë. Këta tre anëtarë zgjidhen nën monitorimin e Avokatit të Popullit. Po kështu, drejtuesi i Prokurorisë së Posaçme cakton 1 punonjës të seksionit të hetimit financiar dhe drejtori i BKH-së cakton 1 hetues.

32. Komisioni i Posaçëm i Verifikimit, pasi merr nga institucionet përkatëse të emërtesës deklaratat, kryen verifikimet e nevojshme për pasurinë dhe figurën dhe i dorëzon institucionit të emërtesës një raport të hollësishëm për ligjshmërinë e burimeve të pasurisë dhe pastërtinë e figurës, si dhe çdo dokumentacion tjetër mbështetës të paraqitur nga vetë kandidatët ose institucionet shtetërore, të cilat bëhen pjesë e dosjes së kandidatit, sipas legjislacionit në fuqi. Po kështu, Komisioni i Posaçëm i Verifikimit, përveç dokumentacionit të paraqitur nga vetë kandidatët, mund të kërkojë të dhëna ose informacione zyrtare nga çdo institucion shtetëror që ka në objektin e ligjshëm të veprimtarisë hetimin dhe mbledhjen e të dhënave për pasurinë dhe figurën e individit. Nga ana tjetër, këto institucione shtetërore janë të detyruara të paraqesin informacionin ose dokumentacionin e kërkuar, që bëhen pjesë e dosjes së kandidatit dhe trajtohen në përputhje me legjislacionin në fuqi për mbrojtjen e të dhënave personale. Të dhënat dhe informacionet zyrtare mund t'i vihen në dispozicion kandidatit, mbi bazën e një kërkesë të arsyetuar dhe në përputhje me legjislacionin në fuqi për informacionin e klasifikuar, me përjashtim të rastit kur përhapja e informacionit ose dokumenteve cenon informacionin e klasifikuar sekret apo

sigurinë publike, rast në të cilin ky informacion nuk përfshihet në dosjen individuale të kandidatit. Raporti i miratuar nga Komisioni i Posaçëm i Verifikimit dhe dosja e krijuar për kandidatin i përcillet organit të emërtesës.

33. Ndërkohë, procedurat e ngritjes në detyrë në gjykatat e posaçme rregullohen nga ligji nr. 96/2016. Neni 48 i këtij ligji përcakton se pozicionet e lira në gjykatat e posaçme plotësohen nëpërmjet procedurës së ngritjes në detyrë, e cila organizohet nga KLGJ-ja dhe në të cilën ftohen të marrin pjesë magjistratët që plotësojnë kriteret për ngritjen në detyrë, në përputhje me kërkesat e ligjit për pozicionin e lirë të shpallur. KLGJ-ja verifikon kandidatët edhe për pasurinë dhe figurën, sipas parashikimeve të nenit 32 të ligjit, duke kërkuar dhe administruar raportet nga institucionet kompetente, si dhe nga çdo organ publik ose subjekt tjetër që disponon të dhëna të vlefshme për qëllimet e verifikimit. Vetëm kandidatët të cilët kalojnë me sukses edhe verifikimin e pasurisë dhe figurës pranohen në procedurat e mëtejshme të ngritjes në detyrë, të cilat konsistojnë në renditjen e tyre sipas kriterëve të përcaktuara nga ligji dhe, në vijim, KLGJ-ja ngre në detyrë kandidatin e renditur më lart.

34. Në analizë të sa më sipër, Gjykata konstaton se Komisioni i Posaçëm i Verifikimit, i ngritur sipas nenit 6, të ligjit nr. 95/2016, me kërkesë të organit të emërtesës, KLGJ-së, pasi merr deklaratat e gjyqtarit kandidat për ngritjen në detyrë në gjykatat e posaçme, kryen verifikimet e nevojshme për pasurinë dhe figurën e tij, duke mbledhur, krahas dokumentacionit të paraqitur nga vetë gjyqtari kandidat, edhe të dhëna dhe informacione zyrtare nga çdo institucion shtetëror, objekti i ligjshëm i veprimtarisë së të cilëve lidhet me hetimin dhe mbledhjen e të dhënave për pasurinë dhe figurën e individit. Në përfundim, Komisioni i Posaçëm i Verifikimit përgatit dhe i dorëzon organit të emërtesës, KLGJ-së, një raport të hollësishëm për ligjshmërinë e burimeve të pasurisë dhe pastërtinë e figurës së gjyqtarit kandidatit, së bashku me dosjen e tij të krijuar në kuadër të këtij procesi. Raporti i verifikimit dhe dosja e gjyqtarit kandidat, në vijim, bëhet pjesë e shqyrtimit nga KLGJ-ja, e cila ka kompetencën për të vendosur lejimin ose përjashtimin e gjyqtarit kandidat nga procedura e mëtejshme e ngritjes në detyrë në gjykatat e posaçme, ku në rast përjashtimi gjyqtari kandidat ka

të drejtën e ankimit në gjykatën kompetente, vendimi i së cilës është përfundimtar dhe i formës së prerë.

35. Në këtë kontekst, Gjykata vlerëson se veprimtaria e Komisionit të Posaçëm të Verifikimit për verifikimin e kushteve të sigurisë (pasurisë, figurës dhe kushteve shtesë të sigurisë) së kandidatëve gjyqtarë, është një veprimtari me natyrë të mirëfilltë hetimore administrative, që konsiston në mbledhjen dhe verifikimin e të dhënave që kanë rëndësi për plotësimin nga kandidatët të kushteve të sigurisë për ngritjen në detyrë/emërimin në gjykatat e posaçme. Nga diskutimet parlamentare, gjatë shqyrtimit të ligjit nr. 95/2016, rezulton se krijimi i një organizmi të tillë, Komisionit të Posaçëm të Verifikimit, ka synuar të shmangë ndikimin e institucioneve në varësi të pushteteve të tjera në procedurat e ngritjes në detyrë në gjykatat e posaçme, kjo në funksion të garantimit të pavarësisë së pushtetit gjyqësor (*shih procesverbalet e datës 15.9.2016, të Komisionit të Posaçëm për Reformën në Sistemin e Drejtësisë*).

36. Në këtë kuptim, Komisioni i Posaçëm i Verifikimit shfaqet në rolin e një organizmi ndihmës të KLGJ-së në procedurat e ngritjes në detyrë/emërimin të gjyqtarëve në gjykatat e posaçme që gjykojnë veprat penale të korrupsionit dhe të krimit të organizuar. Ndërsa ngritja në detyrë/emërimi i gjyqtarëve në këto gjykata është funksion kushtetues vetëm i KLGJ-së. Thënë kjo, raporti që përgatit Komisioni i Posaçëm i Verifikimit synon të ndihmojë KLGJ-në në ushtrimin e funksionit kushtetues, ndaj si i tillë ai nuk është një akt emërtese, por vetëm një akt me karakter informativ dhe analitik. Ky raport i nënshtrohet shqyrtimit dhe vlerësimit nga KLGJ-ja, sipas procedurave ligjore për këtë qëllim, ndaj për këtë arsye nuk e përcakton ai ngritjen në detyrë/emërimin e gjyqtarëve në gjykatat e posaçme, pasi lejimi ose jo i kandidimit dhe vendimi përfundimtar për ngritjen ose jo në detyrë është kompetencë e organit të emërtesës, pra KLGJ-së. Për rrjedhojë, veprimtaria e Komisionit të Posaçëm të Verifikimit nuk prek sferën e kompetencës kushtetuese të KLGJ-së për ngritjen në detyrë/emërimin e gjyqtarëve në gjykatat e posaçme, ndaj formula e zgjedhur për përbërjen e këtij komisioni nuk paraqet atë rëndësi që mund të vërë në diskutim cenimin e parimeve kushtetuese të

evidentuara nga gjykata referuese, të cilat në thelb lidhen me pavarësinë e pushtetit gjyqësor.

37. Parë në këtë këndvështrim, Gjykata çmon se gjykata referuese nuk ka dhënë arsye bindëse për antikushtetutshmërinë e dispozitës së kundërshtuar. Rrjedhimisht, në kushtet kur kriteret e legjitimitit janë kumulative dhe gjykata referuese nuk plotëson këtë kriter, Gjykata nuk do të ndalet në shqyrtimin e kriterit të tretë që lidhet me përpjekjet e gjykatës referuese për ta interpretuar dispozitën e kundërshtuar në përputhje me Kushtetutën (*shih paragrafin 16 të vendimit*).

38. Në përfundim, Gjykata vlerëson se gjykata referuese nuk plotëson kriteret kumulative për vënien në lëvizje të kontrollit kushtetues, sipas arsyetimit të mësipërm, ndaj kërkesa e saj duhet rrëzuar.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të neneve 131, pika 1, shkronja “a” dhe 134, pika 1, shkronja “dh”, të Kushtetutës, si dhe nenit 72 të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, me shumicë votash,

VENDOSI:

1. Rrëzimin e kërkesës.

Ky vendim është përfundimtar dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Marrë më 23.4.2025.

Shpallur më 27.5.2025.

Kryetare: Holta Zaçaj

Anëtarë: Fiona Papajorgji, Genti Ibrahim, Ilir Toska, Sandër Beci, Marsida Xhaferllari, Marjana Semini

Anëtarë kundër: Sonila Bejtja

MENDIM KUNDËR

1. Në gjykimin kushtetues të vënë në lëvizje nga Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Tiranë (*gjykata referuese*), me objekt shfuqizimin si antikushtetuese të pikës 5, të nenit 6, të ligjit nr. 95/2016, jam kundër qëndrimit të shumicës për rrëzimin e kërkesës bazuar në argumentin se gjykata referuese nuk ka paraqitur arsye serioze për

antikushtetutshmërinë e dispozitës së kundërshtuar, pasi në vlerësimin tim arsyet kanë qenë bindëse, ndaj Gjykata duhet të kishte vijuar me shqyrtimin në themel të pretendimeve sipas qasjes së mëposhtme.

2. Fillimisht evidentoj se jam dakord me shumicën se gjykata referuese përmbush kriterin e identifikimit të ligjit të zbatueshëm dhe lidhjes së drejtpërdrejtë të tij me gjykimin para saj (*shih paragrafin 21 të vendimit*), por përkundër vlerësimit të saj (shumicës) çmoj se gjykata referuese plotëson edhe kriteret që lidhen me dhënien e arsyeve të rëndësishme për antikushtetutshmërinë dhe se ka bërë të gjitha përpjekjet për ta interpretuar dispozitën në përputhje me Kushtetutën e, rrjedhimisht, plotëson të gjitha kriteret e legjitimitetit, në kuptim të nenit 145, pika 2, të Kushtetutës dhe nenit 68 të ligjit nr. 8577/2000. Po kështu, vë në dukje se megjithëse çështja ndodhet në fazën e shqyrtimit në seancë plenare, shumica ka marrë në analizë dhe është ndalur në vlerësimin e kriterëve të legjitimitetit të gjykatës referuese, fazë kjo që i përket shqyrtimit paraprak të kërkesës, ndërsa në fazën e seancës plenare përmbushja e kriterëve të legjitimitetit konsiderohet e ezauruar dhe Gjykata analizon në themel bazueshmërinë e pretendimeve, gjë e cila duhet të kishte ndodhur edhe në rastin në shqyrtim. Nga ana tjetër, evidentoj se shqyrtimi në themel i çështjes merr një vlerë dhe rëndësi të posaçme, duke qenë se Gjykatës i jepej mundësia të shqyrtonte në seancë plenare kushtetutshmërinë e dispozitave të ligjit nr. 95/2016, që si pjesë e paketës së reformës në drejtësi së fundmi ka filluar të prodhojë efekte të ndjeshme në praktikë, ndaj dhe kontrolli nga pikëpamja e përputhshmërisë me Kushtetutën do të përbënte një hap pozitiv në forcimin e garancive kushtetuese të përmbajtjes së tij.

3. Duke iu kthyer kërkesës së gjykatës referuese, vlerësoj se pretendimi për cenimin e parimeve kushtetuese që lidhen me pavarësinë e pushtetit gjyqësor, të para në aspektin e pavarësisë së brendshme organizative të tij dhe ndarjes e balancimit të pushteteve në nivel horizontal brenda sistemit gjyqësor, duket të jetë i bazuar. Konkretisht, përpara gjykatës referuese është kundërshtuar raporti i hartuar nga Komisioni i Posaçëm i Verifikimit, i cili ka verifikuar kushtet e sigurisë së një kandidati gjyqtar përpara ngritjes në detyrë, sipas përcaktimeve të nenit 6, të ligjit nr. 95/2016. Gjykata referuese, pasi ka vlerësuar se kushtetutshmëria e

pikës 5, të nenit 6, të ligjit nr. 95/2016, që ka të bëjë me përbërjen e Komisionit të Posaçëm të Verifikimit, duhet të merret në shqyrtim nga Gjykata, ka paraqitur kërkesën objekt shqyrtimi. Argumenti kyç i gjykatës referuese ka të bëjë me faktin se përbërja e Komisionit të Posaçëm të Verifikimit ka cenuar parimet kushtetuese, pasi ligjvënësi nuk ka vendosur një balancë në përcaktimin e strukturave përfaqësuese në këtë komision, sepse numri i gjyqtarëve të posaçëm anëtarë është parashikuar të jetë më i vogël se numri i prokurorëve të posaçëm, për më tepër që Prokuroria e Posaçme ka një anëtar shtesë, atë të seksionit të hetimit financiar, ndërkohë që edhe BKH-ja, organ në varësi të saj, ka një anëtar. Sipas, gjykatës referuese, parimi i ndarjes së pushteteve duhet të gjejë zbatim jo vetëm në kuadër të mekanizmeve ose institucioneve që veprojnë në një prej tre degëve kryesore të pushtetit shtetëror, por edhe në mekanizma të tjerë kushtetues që ushtrojnë funksionet e tyre kushtetuese sipas rastit në mënyrë të pavarur ose si ndërthurje të kompetencave të institucioneve të tjera kushtetuese.

4. Në kontekst të argumentit kryesor të gjykatës referuese, vë në dukje se ndonëse raporti i hartuar nga Komisioni i Posaçëm i Verifikimit nuk përbën aktin që vendos përfundimisht për ngritjen ose emërimin në detyrë të gjyqtarit kandidat pranë gjykatave të posaçme, pasi një akt i tillë duhet të dalë nga organi i emërtesës që është KLGJ-ja, një vlerësim negativ nga ana e komisionit përbën pengesë për të avancuar më tej në emërimin ose ngritjen përfundimtare në detyrë. Pa u ndalur në vlerësimin konkret të rastit që ka bërë Komisioni i Posaçëm i Verifikimit dhe pa vënë në dyshim rolin tepër të domosdoshëm të këtij komisioni në garantimin e pavarësisë së pushtetit gjyqësor nga ndikimi i institucioneve ligjzbatuese në varësi të pushteteve të tjera, veçanërisht atij ekzekutiv, çmoj se raporti i anëtarëve në përbërje të tij paraqet problematika në aspektin kushtetues, pasi mund të krijojë premisa disavantazhuese ndaj kandidatëve. Thënë kjo, vlerësimi nga një komision i cili ka në përbërje të tij më shumë anëtarë që vijnë nga kategori të ndryshme funksioni me subjektin kandidat, në dukje cenon parimin kushtetues të pavarësisë së brendshme dhe balancimit të pushteteve në aspektin horizontal. Ky vlerësim vjen në qasje me qëndrimin e Gjykatës, e cila ka pohuar se parimi i ndarjes dhe i balancimit të pushteteve, i

përcaktuar nga neni 7 i Kushtetutës, synon të mënjanojë rrezikun e përqendrimit të pushtetit në duart e një organi ose të personave të caktuar, gjë që praktikisht mbart me vete rrezikun e shpërdorimit të tij (*shih vendimet nr. 29, datë 2.7.2021; nr. 24, datë 9.6.2011; nr. 19, datë 3.5.2007, të Gjykatës Kushtetuese*). Nën këtë optikë, theksoj se jo pa shkak kushtetutëbërësi dhe vetë legjislatori në aktet që rregullojnë statusin, organizimin dhe veprimtarinë e gjyqtarëve dhe prokurorëve, ndonëse u ka dhënë atyre statusin e magjistratit, ka normuar në mënyrë të ndryshme dhe të posaçme profilin profesional, pozicionin brenda hallkave të sistemit gjyqësor dhe organet e emërtesës (KLGJ/KLP). Këto të fundit (organet e emërtesës), jo pa qëllim, kanë në përbërje të tyre shumicën e anëtarëve që vijnë nga vetë kategoria e funksionit të subjektit që vlerësohet ose procedohet prej tyre. Konkretisht, te KLGJ-ja 6 prej 11 anëtarëve të saj zgjidhen nga gjyqtarët e të gjitha niveleve të pushtetit gjyqësor (*neni 147, pika 2, i Kushtetutës*), po kështu edhe te KLP-ja 6 nga 11 anëtarë zgjidhen nga prokurorët e të gjitha niveleve të prokurorisë (*neni 149, pika 2, i Kushtetutës*). Pra, shumica e anëtarësisë së këtyre dy organeve kushtetuese, që kanë kompetencën për emërimin, vlerësimin, ngritjen në detyrë, transferimin, vendosjen e masave disiplinore dhe të tjera detyra, i përkasin së njëjtës kategori funksioni nga vjen subjekti që u nënshtrohet këtyre rregullave. Kjo mënyrë konceptimi, në vlerësimin tim, duhet të gjente shprehje dhe aplikim edhe në përbërjen e Komisionit të Posaçëm të Verifikimit, çka do ta bënte logjike, të pranueshme dhe do të unifikoje qasjen e ndjekur nga vetë reformimi i sistemit për të garantuar pavarësinë e brendshme të tij në çdo hallkë dhe organ vendimmarrës. Në këtë kontekst, vlerësimi i kushteve të sigurisë për kandidatët gjyqtarë do të duhej të kryhej nga Komisioni i Posaçëm i Verifikimit me shumicë përbërëse të anëtarëve që vijnë nga kategoria e gjyqtarëve, ndërsa për kandidatët prokurorë shumica e përbërjes së anëtarësisë së komisionit do të duhet të vinte nga kategoria e prokurorëve. Për këtë qëllim, dispozita në fjalë e kundërshtuar nga gjykata referuese duhet të ndryshohej nga ligjvënësi, me qëllim përputhshmërinë e saj me vetë frymën kushtetuese, për të garantuar pavarësinë e brendshme të gjyqësorit dhe ndarjen e pushteteve, elemente këto që prekin thelbin e funksionimit të dhënies së drejtësisë në të gjitha nivelet.

5. Në përmbledhje të sa më lart, vlerësoj se dispozita ligjore e kundërshtuar paraqet problematika për sa i takon përputhshmërisë së saj me Kushtetutën, ndaj Gjykata duhej të kishte pranuar kërkesën dhe të deklaronte se ajo nuk është në përputhje me Kushtetutën duke mbajtur në konsideratë arsyetimin e mësipërm.

Anëtarë: Sonila Bejtja

VENDIM
Nr. 25, datë 23.4.2025

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë,
e përbërë nga:

Holta Zaçaj,	kryetare;
Marsida Xhaferllari,	anëtare;
Sonila Bejtja,	anëtare;
Sandër Beci,	anëtar;
Ilir Toska,	anëtar;
Genti Ibrahim	anëtar;
Marjana Semini,	anëtare;
Fiona Papajorgji,	anëtare

me sekretare Belma Lleshi, në datën 11.3.2025,
mori në shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve çështjen nr. 7 (I) 2024 që u përket:

KËRKUES: Ismet Isufi, përfaqësuar nga avokat Feriat Janushaj.

SUBJEKT I INTERESUAR: Drejtoria Rajonale e Sigurimeve Shoqërore, Tiranë, përfaqësuar nga zoti Fatjon Ferko.

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimeve nr. 695, datë 5.10.2023, të Gjykatës Administrative të Apelit; nr. 00-2024-1416, datë 8.4.2024, të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

Dhënia e një shpërblimi të drejtë për tejzgjatje të afatit të arsyeshëm ligjor të procesit gjyqësor 12-vjeçar në respektim të nenit 71/ç, të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar.

BAZA LIGJORE: Nenet 15, 17, 18, 42, 43, 44, 52, 131, pika 1, shkronja “F”, 134, pika 1, shkronja “Z” dhe 142, pika 1, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); nenet 6, pika 1, 13 dhe 35,

pika 1, të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut; nenet 27, 31, 49, pika 1, shkronja “e”, 71 dhe 71/a, të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar (*ligji nr. 8577/2000*).

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatoren e çështjes Fiona Papajorgji, mori në shqyrtim pretendimet e kërkuarit Ismet Isufi (*kërkuari*), i cili ka kërkuar pranimin e kërkesës, prapësimet e subjektit të interesuar, Drejtorisë Rajonale të Sigurimeve Shoqërore, Tiranë (*DRSSH*), që ka kërkuar rrëzimin e kërkesës, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

Rrethanat e çështjes

1. Kërkuari Ismet Isufi ka qenë oficer aktiv i Forcave të Armatosura nga data 4.11.1970. Ai ka dalë në rezervë në datën 30.9.1992, ndërsa mbante gradën “nënkolonel”, duke pasur një vjetërsi në shërbimi si ushtarak aktiv prej 21 vjetësh e 10 muajsh.

2. Pas përfundimit të periudhës së trajtimit me pagesë kalimtare, në datën 12.1.2000, kërkuari ka paraqitur kërkesë për t’u trajtuar me pension të parakohshëm për vjetërsi shërbimi (*pension i parakohshëm*) sipas nenit 11, të ligjit nr. 8087, datë 13.3.1996, “Për sigurimin shoqëror suplementar të ushtarakëve të Forcave të Armatosura të Republikës së Shqipërisë, të ushtarakëve të Ministrisë së Rendit Publik dhe SHISH”, të ndryshuar (*ligji nr. 8087/1996*). DRSSH-ja, Tiranë, me vendimin nr. 1477, datë 17.2.2000 (*vendimi nr. 1477/2000*), pasi ka verifikuar plotësimin e kushteve të përfitimit, e ka trajtuar kërkuarin me pension të parakohshëm në masën 8.000 lekë në muaj. Pensionin e parakohshëm kërkuari e ka përfituar nga data 1.1.1999.

3. Kërkuari, në datën 20.6.2011, i është drejtuar me kërkesë DRSSH-së, tashmë për përfitimin e pensionit të pleqërisë. Me vendimin nr. 3882, datë 25.7.2011, DRSSH-ja i ka caktuar kërkuarit pensionin e pleqërisë, për periudhën e sigurimit 40 vjet e 5 muaj, me masë pensioni fillestar 12.191 lekë dhe me të drejtë pagese nga data 17.6.2011. Ndërsa

me vendimin nr. 187, datë 15.12.2011, kërkuarit i është caktuar edhe pensioni suplementar i pleqërisë, si ushtarak, me të drejtë pagese nga data 17.6.2011, në masën fillestare 9.863 lekë. Përlogaritja është bërë në bazë të pagës neto mujore 50.729 lekë. Ndërkohë DRSSH-ja, me vendimin nr. D, datë 15.12.2011, ka vendosur mbylljen e pensionit të parakohshëm për shkak se kërkuari kishte plotësuar kushtet për pensionin e pleqërisë dhe atë suplementar.

4. Masën dhe mënyrën e llogaritjes së pensionit të parakohshëm dhe të pensionit të pleqërisë e atij suplementar kërkuari i ka kundërshtuar nëpërmjet dy proceseve gjyqësore të ndryshme.

I. Procesi gjyqësor për pensionin e parakohshëm

5. Kërkuari, në datën 28.9.2012, i është drejtuar Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë me padë për kundërshtimin e vendimit nr. 1477/2000, të DRSSH-së, Tiranë, duke kërkuar rilogaritjen e masës së pensionit të parakohshëm dhe indeksimin e tij në zbatim të ligjit nr. 8087/1996, sipas formulës së parashikuar në nenin 11 të tij (50% të pagës referuese për 15 vjet vjetërsi shërbimi dhe mbi 15 vjet masa e pensionit shtohet me 2 % të pagës). Kërkuari ka pretenduar se masa e pensionit të parakohshëm të llogaritur nga DRSSH-ja është 3.632 lekë më pak. Ai ka kërkuar edhe detyrimin e DRSSH-së, Tiranë për t’i paguar diferencat që rezultonin nga llogaritja e gabuar e këtij pensioni për periudhën 1.1.1999–16.6.2011, sipas nenit 31, pika 3, të ligjit nr. 9418, datë 20.5.2005, “Për sigurimin shoqëror suplementar të ushtarakëve të Forcave të Armatosura” (*ligji nr. 9418/2005*), të ndryshuar.

6. Pas shpalljes nga Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë të moskompetencës lëndore, çështja ka kaluar për gjykim në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Tiranë. Kjo gjykatë, me vendimin nr. 3508, datë 24.6.2014, ka vendosur pranimin pjesërisht të kërkesëpadisë dhe detyrimin e palës së paditur, DRSSH-së, Tiranë, që të rilogarisë masën e pensionit të parakohshëm në masën 50% të pagës referuese së bashku me shtesat 2% për çdo vit të vjetërsisë së shërbimit mbi 15 vjet, duke aplikuar rritjet e përvitshme sipas VKM-ve përkatëse, si dhe pagimin e diferencave të rezultuara nga shuma e përfituar nga paditësi/kërkuari, nga data e lindjes së të drejtës 1.1.1999 deri në datën 1.7.2009, duke arsyetuar se kufizimi i vendosur nga DRSSH-ja, deri në masën e pensionit maksimal të pleqërisë në shkallë vendi, i parashikuar në nenin 11 të ligjit nr.

8087/1996, të ndryshuar, nuk ka qenë në fuqi, pasi është shfuqizuar nga neni 49, i ligjit nr. 9210, datë 23.3.2004, “Për statusin e ushtarakut të Forcave të Armatosura” (ligji nr. 9210/2004), ndërkohë që e njëjta formulë për masën e pensionit të parakohshëm parashikohet edhe nga ligji nr. 9418/2005, i ndryshuar, i cili për ushtarakët me gradën nënkolonel parashikon se masa e pensionit nuk mund të jetë më e madhe se katërfishi i pensionit bazë, ligj ky që duhet të zbatohet edhe për paditësin/kërkuesin nga data 4.3.2007, e hyrjes në fuqi të vendimit të Gjykatës nr. 9, datë 26.2.2007. Gjykata e shkallës së parë ka vendosur rrëzimin e kërimit për sa i përket indeksimit të pensionit të parakohshëm, pasi këto lloj pensionesh nuk përfitojnë nga rritja e indeksimit të përvitshëm. Gjykata ka vendosur rrëzimin edhe të kërimit për detyrimin e DRSSH-së, Tiranë që të rillogarisë dhe përcaktojë masën e pensionit të parakohshëm për vjetërsi shërbimi, si dhe t’i paguajë diferencat nga rillogaritja e pensionit të parakohshëm të ushtarakut nga data 1.7.2009 deri në datën 16.6.2011, sepse, sipas saj, pas datës 30.6.2009, ndaj kërkuesit është zbatuar ligji nr. 10142, datë 15.5.2009, “Për sigurimin shoqëror suplementar të ushtarakëve të Forcave të Armatosura, të punonjësve të Policisë së Shtetit, të Gardës së Republikës, të Shërbimit Informativ të Shtetit, të Policisë së Burgjeve, të Policisë së Mbrojtjes nga Zjarri dhe të Shpëtimit e të Shërbimit të Kontrollit të Brendshëm në Republikën e Shqipërisë” (ligji nr. 10142/2009), i cili në pikën 2, të nenit 29, përcakton se rillogaritja bëhet sipas rregullave të përcaktuara në këtë ligj dhe në bazë të pagës neto referuese në momentin që ka lindur e drejta për përfitim.

7. Kundër vendimit kanë paraqitur ankim të dyja palët ndërgjyqëse. Gjykata Administrative e Apelit, me vendimin nr. 2418, datë 27.7.2016 (vendimi nr. 2418/2016), ka vendosur ndryshimin e vendimit nr. 3508, datë 24.6.2014, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë dhe pranimin e pjesshëm të padisë, duke detyruar DRSSH-së, Tiranë t’i paguajë paditësit/kërkuesit shumën prej 294.694 lekësh si diferencë e papaguar e pensionit të parakohshëm për periudhën 13.5.2004 deri në 30.6.2009, duke arsyetuar se në kohën kur kërkuesit i ka lindur e drejta e pensionit ka qenë në fuqi ligji nr. 8087/1996, i ndryshuar me ligjin nr. 8521/1999, që parashikonte se masa e pensionit të parakohshëm nuk mund të kalojë masën e pensionit maksimal të pleqërisë në

shkallë vendi dhe DRSSH-ja ka qenë e detyruar të zbatonte këtë parashikim ligjor. Gjithsesi, sipas asaj gjykate, duke qenë se ligji nr. 9210/2004 ka shfuqizuar shprehjen “por jo më shumë se masa e pensionit maksimal të pleqërisë në shkallë vendi”, në shkronjën “b”, të nenit 11, të ligjit 8087/1996, pala e paditur duhet të reflektonte këto ndryshime. Gjykata Administrative e Apelit ka vendosur rrëzimin e padisë në lidhje me kërkimet e tjera si të pabazuar në ligj, duke vlerësuar të drejtë qëndrimin e gjykatës së shkallës së parë.

8. Edhe ndaj këtij vendimi palët ndërgjyqëse kanë paraqitur rekurs. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2017-747 (346), datë 3.5.2017, ka vendosur prishjen e vendimit nr. 2418, datë 27.7.2016, të Gjykatës Administrative të Apelit dhe dërgimin e çështjes për rishqyrtim në këtë gjykatë me tjetër trup gjykues, duke arsyetuar se gjykatat e faktit kanë zbatuar gabim ligjin material dhe në rigjykim duhet të analizohen faktet për të zgjidhur çështjen duke zbatuar ligjin sipas orientimeve të vendimit unifikues nr. 3, datë 24.11.2016, të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë (vendimi unifikues nr. 3/2016).

9. Në vijim, kërkuesi i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (Gjykata) me ankim kushtetues individual duke kundërshtuar vendimin e lartpërmendur të Gjykatës së Lartë. Kolegji i Gjykatës, me vendimin nr. 227, datë 12.10.2017, ka vendosur moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare, për shkak se vendimi i Gjykatës së Lartë nuk konsiderohej përfundimtar për efekt të gjykimit kushtetues.

10. Pas kthimit të çështjes për rishqyrtim nga Gjykata e Lartë, ajo është regjistruar në Gjykatën Administrative të Apelit në datën 16.6.2017. Rezulton se kërkuesi në datën 24.5.2021, i është drejtuar Gjykatës së Lartë për konstatimin e shkeljes së afatit të arsyeshëm të gjykimit të mosmarrëveshjes nga Gjykata Administrative e Apelit. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 6/29, datë 17.1.2022, ka vendosur rrëzimin e kërkesës së kërkuesit për konstatimin e shkeljes së afatit të arsyeshëm.

11. Kërkuesi i është drejtuar Gjykatës edhe me kërkesë për konstatimin e cenimit të afatit të arsyeshëm nga Gjykata Administrative e Apelit dhe shfuqizimin e vendimit nr. 6/29, datë 17.1.2022, të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë. Me vendimin nr. 142, datë 27.6.2023, Mbledhja e

Gjyqtarëve ka vendosur moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare, pasi ka vlerësuar se edhe pse ishin shteruar mjetet juridike në dispozicion, kërkesa për shfuqizimin e vendimit të Gjykatës së Lartë ishte paraqitur jashtë afatit ligjor 4-mujor. Ndërsa për konstatimin e cenimit të së drejtës për shkak të mosgjyqimit të çështjes brenda një afati të arsyeshëm nga Gjykata Administrative e Apelit, Mbledhja e Gjyqtarëve ka vlerësuar se në situatën që ndodhej kërkuesi, në kuptim të parimit të subsidiaritetit dhe duke pasur parasysh kohën jo të shkurtër (mbi 15 muaj) që ka kaluar nga vendimi i mëparshëm i Gjykatës së Lartë deri në paraqitjen e ankimit kushtetues individual, ai mund t'i drejtohej kësaj të fundit përsëri me kërkesë për konstatimin e cenimit dhe përshejtimin e procedurave, si mjeti efektiv për rivendosjen e së drejtës së pretenduar të cenuar dhe korrigjimin e pasojave të saj. Për rrjedhojë, në lidhje me këtë kërkim kërkuesi nuk kishte shteruar të gjitha mjetet juridike në dispozicion (*shih paragrafin 26, të vendimit nr. 142, datë 27.6.2023, të Mbledhjes së Gjyqtarëve*).

12. Pas kthimit të çështjes së themelit për rigjykim nga Gjykata e Lartë, Gjykata Administrative e Apelit, me vendimin nr. 695, datë 5.10.2023, ka vendosur ndryshimin e vendimit nr. 3508, datë 24.6.2014, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë dhe rrëzimin e kërkesëpadisë. Bazuar në rrethanat e çështjes konkrete, momentin e lindjes së të drejtës dhe përfundimeve të vendimit unifikues nr. 3/2016, ajo gjykatë ka vlerësuar se duhet të zbatohet neni 11, i ligjit nr. 8087/1996, i ndryshuar me ligjin nr. 8521/1999, pra se pensioni i parakohshëm përbëhet nga dy pjesë: pjesa e parë që është një përqindje fikse (50%) për një minimum periudhe shërbimi (15 vjet) dhe pjesa e dytë që është një shtesë në përqindje për çdo vit më shumë shërbimi. Sipas gjykatës së apelit pensioni i parakohshëm (pra shuma e të dy pjesëve) nuk mund të kalojë masën e pensionit maksimal të pleqërisë në shkallë vendi, prandaj përllogaritja e DRSSH-së, Tiranë është bërë sipas ligjit. Kërkuesi ka kërkuar aplikimin e një skeme pa kufizime në masën e pensionit të parakohshëm në një kohë kur ligji që ka qenë në fuqi në kohën kur ai ka dalë në pension të parakohshëm parashikonte kufizime.

13. Mbi rekursin e ushtruar nga kërkuesi, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, në dhomën e këshillimit, gjatë procedurës seleksionuese, me vendimin nr. 00-2024-1416, datë 8.4.2024, ka

vendosur mospranimin e rekursit, pasi në përmbajtje të tij nuk parashtrohej asnjë prej rasteve të parashikuara në nenin 58, të ligjit nr. 49/2012, "Për gjykatat administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative" (*ligji nr. 49/2012*).

II. *Procesi gjyqësor për pensionin e pleqërisë dhe atë suplementar*

14. Vendimin nr. 3882, datë 25.7.2011, DRSSH-ja, Tiranë për caktimin e pensionit të plotë të pleqërisë, me periudhë sigurimi 40 vjet e 5 muaj, me masë pensioni fillestar 12.191 lekë, me të drejtë pagese nga data 17.6.2011, si dhe vendimin nr. 187, datë 15.12.2011, për caktimin e pensionit suplementar të pleqërisë (*shih paragrafin 3 të vendimit*), sikundër edhe rillogaritjen e këtij pensioni bazuar në ligjin nr. 10142/2009 kërkuesi e ka kundërshtuar në rrugë administrative dhe gjyqësore. Me vendim të formës së prerë nr. 1885 (86-2024-2049), datë 11.11.2024, të Gjykatës Administrative të Apelit është vendosur ndryshimi i datës së fillimit të së drejtës për pensionin e pleqërisë nga data 16.6.2011 në datën 17.6.2009 dhe detyrimi i DRSSH-së të paguajë diferencat e pensionit të pleqërisë dhe atij suplementar të indeksuar sipas viteve për këtë periudhë.

15. Në vijim, kërkuesi në datën 22.7.2024, i është drejtuar Gjykatës me ankim kushtetues individual duke kundërshtuar vendimet nr. 695, datë 5.10.2023, të Gjykatës Administrative të Apelit dhe nr. 00-2024-1416, datë 8.4.2024, të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë (dhomë këshillimi), të cilat lidhen me procesin e parë gjyqësor për kundërshtimin e pensionit të parakohshëm. Kolegji i Gjykatës në datën 24.10.2024, ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim paraprak në Mbledhjen e Gjyqtarëve, e cila, me vendimin e datës 11.11.2024, ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve.

II

Pretendimet në Gjykatën Kushtetuese

16. **Kërkuesi** ka parashtruar se vendimet gjyqësore të kundërshtuara kanë cenuar:

16.1 *Të drejtën për proces të rregullt ligjor*, të garantuar nga neni 42 i Kushtetutës, në drejtim të:

16.1.1 *Së drejtës së aksesit në gjykatë dhe së drejtës së ankimit efektiv në kuptimin substancial*, pasi Gjykata Administrative e Apelit e ka zhvilluar seancën në

dhomën e këshillimit, pa njoftimin e palëve dhe praninë e tyre, duke mos u dhënë mundësi për t'u mbrojtur. Vendimi i Gjykatës Administrative të Apelit është marrë në shkelje të kompetencave të saj dhe të jurisprudencës së Gjykatës së Lartë, si dhe Gjykatës Kushtetuese. Edhe Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë duke vendosur mospranimin e rekursit i ka hequr atij mundësinë për të kundërshtuar vendimin e paligjshëm të gjykatës së apelit.

16.1.2 *Së drejtës për t'u dëgjuar nga një gjykatë e pavarur, e paanshme dhe e caktuar me ligj*, pasi çështja e pensionit të parakohshëm për një periudhë 12-vjeçare nuk është zgjidhur edhe për shkak të veprimeve/mosveprimeve të gjykatave, gjë që ngre dyshime serioze dhe të arsyeshme për pavarësinë dhe paanësinë e tyre. Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Tiranë, në kundërshtim me ligjin dhe vendimin unifikues nr. 3/2016 të Kolegjeve të Bashkuara, në dispozitiv në mënyrë të përgjithshme i ka vendosur palës së paditur një detyrim të pazbatueshëm, nuk ka marrë në konsideratë aktin e ekspertimit, sipas të cilit pala e paditur është debitorë në shumën konkrete për periudhën 1.1.1999–30.6.2009 dhe nuk ka verifikuar kërkesën kryesore të kërkesëpadisë, nëse akti administrativ nr. 1477/2000, është i ligjshëm ose jo dhe nëse në këtë akt është pasqyruar drejt zbatimi i dispozitave ligjore të zbatueshme në kohë. Gjykata Administrative e Apelit në vitin 2016 nuk ka bërë hetim të plotë dhe nuk u ka dhënë përgjigje kërkesave kryesore të kërkesëpadisë. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë në vitin 2017 ka vendosur kthimin e çështjes për rishqyrtim në Gjykatën Administrative të Apelit, duke dhënë orientime në favor të palës së paditur. Gjykata Administrative e Apelit në rigjykim, jo pa qëllim, e ka zvarritur procesin duke u hakmarrë për shkak të denoncimit në shtyp për shkeljen e ligjit në shqyrtimin e çështjes. Kjo gjykatë pas 6 vjetësh ka vendosur në dhomën e këshillimit rrëzimin e kërkesëpadisë, duke hedhur poshtë të gjithë procesin gjyqësor të zhvilluar në 11 vjet dhe nuk ka marrë parasysh praktikën dhe udhëzimet e Gjykatës së Lartë. Edhe në vitin 2024 Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë duke vendosur mospranimin e rekursit ka marrë një vendim në kundërshtim me ligjin, si dhe nuk ka ushtruar detyrimin kushtetues për kontrollin efektiv për kuptimin dhe zbatimin e ligjit procedural dhe material nga gjykata e apelit. Çështja është paragjykuar nga gjyqtarët dhe nuk

është shqyrtuar në tërësi situata faktike e ligjore. Gjykatat kanë cenuar edhe të drejtën për t'u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj, pasi kanë vepruar haptazi në kundërshtim me ligjin dhe nuk kanë zbatuar me korrektësi rregullat juridike.

16.1.3 *Së drejtës për një gjykim të drejtë*, pasi gjykata administrative e apelit nuk ka lexuar materialet e dosjes gjyqësore dhe nuk ka dhënë një arsyetim minimal se përse nuk janë marrë në konsideratë pretendimet shtesë të ankimit. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë nuk ka lexuar rekursin dhe dokumentet që e shoqëronin, pasi në vendim ka mospërputhje të madhe, serioze dhe thelbësore midis shkaqeve që paraqet relatori dhe shkaqeve të shumta e thelbësore, me natyrë ligjore e kushtetuese, të parashtruara në rekurs. Kolegji Administrativ nuk ka zhvilluar një gjykim të drejtë, në pajtim me ligjin, përkundrazi për shkak të procedurës së parregullt ka cenuar të drejtën e leximit të rekursit dhe nuk ka ushtruar kontroll efektiv ndaj vendimit të Gjykatës së Apelit.

16.1.4 *Parimit të barazisë së armëve dhe kontradiktoritetit*, pasi kërkuuesi, si pensionist, është në pozicion jo të favorshëm në krahasim me palën e paditur, që përfaqëson shtetin. Gjykata Administrative e Apelit duke shqyrtuar çështjen në dhomën e këshillimit ka cenuar barazinë e palëve. Ajo nuk ka dëgjuar dhe verifikuar pretendimet e palëve, për më tepër në kushtet kur ka vendosur rrëzimin e kërkesëpadisë. Ky parim është cenuar edhe nga Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, i cili nuk ka lexuar pretendimet e parashtruara në rekurs.

16.1.5 *Standardit të arsytimit të vendimit gjyqësor*, pasi vendimet e Gjykatës Administrative të Apelit dhe të Gjykatës së Lartë janë rrjedhojë e një procesi të parregullt gjyqësor. Gjykata Administrative e Apelit nuk ka dhënë asnjë arsyetim se përse nuk e ka kaluar çështjen në seancë gjyqësore, me praninë e palëve, sipas neneve 486 dhe 493 të Kodit të Procedurës Civile (KPC) për zbatimin e konkluzioneve të lëna nga Gjykata e Lartë, sikurse ishte ndreqja e zbatimit të gabuar të ligjit të bërë në gjykimet e mëparshme, hetimi i plotë dhe i gjithanshëm, si dhe analiza e fakteve për zgjidhjen e çështjes sipas orientimeve të vendimit unifikues nr. 3/2016. Ajo gjykatë vendosi ndryshimin e vendimit të gjykatës së shkallës së parë dhe rrëzimin e kërkesëpadisë pa asnjë arsyetim. Gjykata Administrative e Apelit në dhomën e këshillimit mund të vendosë vetëm për pranimin ose

jo të ankimit dhe nuk mund të marrë një vendim diametralisht të kundërt me vendimin e gjykatës së faktit. Vendimi i asaj gjykate nuk mbështetet në fakte që janë paraqitur gjatë procesit gjyqësor, nuk përmban bazën ligjore dhe as analizën e fakteve e provave për mënyrën e zgjidhjes së mosmarrëveshjes. Të dyja vendimet, ai i apelit dhe i Gjykatës së Lartë, janë alogjike, kontradiktore dhe nuk plotësojnë kriteret minimale për arsyetimin e vendimit. Ndërsa Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë në mënyrë të padrejtë ka fshehur shkaqet reale dhe objektive të rekursit. Ky kolegji duke përdorur shprehjen deklarative se *“në rekurs nuk ngrihen shkaqe nga ato të parashikuara në nenin 58, të ligjit nr. 49/2012”* dhe duke mos e shoqëruar me argument bindës, ka cenuar standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor. Pas studimit të fashikullit të Gjykatës së Lartë është konstatuar se e gjithë procedura e dokumenteve që e shoqërojnë atë deri edhe vendimmarrja i është lënë vetëm dhe kryesisht këshilltarit ligjor, i cili ka ushtruar funksionin e tij në kundërshtim të hapur e flagrant me Kushtetutën. Në relacionin e hartuar prej tij ka mospërputhje mes rrethanave të fakteve, problemeve dhe shkaqeve që paraqiten në rekurs. Janë paraqitur në mënyrë skematike e formale disa rrethana dhe janë anashkaluar ato më thelbësore, ndërkohë që nuk evidentohet vendimi i Gjykatës Administrative të Apelit nr. 2418/2016, i cili është i formës së prerë dhe është ekzekutuar që në shtator të vitit 2016.

16.1.6 *Parimit të sigurisë juridike dhe i pritshmërive të ligjshme*, pasi Gjykata Administrative e Apelit duke vendosur rrëzimin e kërkesëpadisë ka shkelur parimin e ligjshmërisë, sepse e drejta e pensionit ekziston ligjërisht si e drejtë subjektive e garantuar në Kushtetutë dhe në ligjin për sigurimet shoqërore. Masa e pensionit të parakohshëm të përcaktuar me aktin administrativ nr. 1477/2000 është në kundërshtim me ligjin dhe ka pësuar zvogëlim drastik. Për shkak të vendimit të Gjykatës Administrative të Apelit ai detyrohet të kthejë shumën e përfituar, duke i rënduar edhe më tej gjendjen ekonomike. Gjykata e Lartë nuk ka përmbushur detyrën kushtetuese për të ushtruar kontroll për kuptimin dhe zbatimin e ligjit material e procedural. Procesi gjyqësor, pas 12 vjetësh, si rezultat i vendimeve të dhëna rezultoi pa asnjë dobi dhe në cenim të parimit të sigurisë juridike, duke mos pasur mundësi për mbrojtjen e të drejtave të fituara.

16.1.7 *Së drejtës së gjyqimit brenda një afati të arsyeshëm*, pasi procesi gjyqësor ka zgjatur gati 12 vjet pa u zgjidhur përfundimisht. Çështja është e natyrës administrative, jo komplekse, por e thjeshtë. Faktor pengues në tejzgjatjen e paarsyeshme ka qenë mosfunksionimi i mirë i gjykatave të sistemit të zakonshëm. Kërkesat e drejtuara gjykatave për përshpejtimin e gjyqimit nuk rezultuan mjete efektive dhe tejzgjatja e procesit për 12 vjet, pa një zgjidhje përfundimtare tregon se nuk është respektuar e drejta për t'u gjykuar brenda një afati të arsyeshëm.

16.1.8 *Së drejtës për një shpërblim të drejtë*, të parashikuar në nenin 71/ç, të ligjit nr. 8577/2000, për shkak të cenimit të së drejtës për proces të rregullt ligjor në drejtim të gezimit të pensionit, si i vetmi burim ekonomiko-financiar, duke mos pasur asnjë të ardhur tjetër, si dhe për shkak të zgjatjes së afatit të arsyeshëm 12 vjet pa një zgjidhje përfundimtare.

16.2 *Parimin e barazisë përpara ligjit dhe mosdiskriminimit*, pasi ushtarakët janë trajtuar arbitrarisht njëloj si civilët qoftë nga Instituti i Sigurimeve Shoqërore (ISSH) ashtu edhe nga gjykatat. Gjithashtu, edhe mes vetë ushtarakëve ka ekzistuar trajtim jo i barabartë në përfitimin e pensionit të parakohshëm, megjithëse të ndodhur në kushte objektive të njëjta. Në rastin e kërkuarit, Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Tiranë përshkruan në mënyrë të përgjithshme e të pazbatueshme shumën detyruese, ndërsa në rastin e kolegut D. S., i trajtuar më parë, jepet shuma e saktë e masës së pensionit të parakohshëm dhe e shumës së kamatëvonesave. Po ashtu, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë në rastin e kërkuarit ka vendosur kthimin e çështjes për rigjykim, ndërsa në rastin e një kolegu tjetër, R. D., e ka zgjidhur vetë çështjen. Me ligjin nr. 10142/2009 është prekur vetëm kategoria e ushtarakëve, të cilëve u është zvogëluar masa e pensionit në mënyrë drastike. Gjykata e Lartë nëpërmjet vendimit unifikues nr. 3/2016 ka urdhëruar të zbatohet vetëm ky ligj, duke shuar të drejtën kushtetuese për të kundërshtuar vendimet e padrejta.

16.3 *Të drejtën për pension, të garantuar në nenin 52 të Kushtetutës*, pasi pensioni i parakohshëm është një e drejtë themelore që gëzon ushtaraku, bazuar në Kushtetutë dhe ligjin specifik. Pensioni i parakohshëm është përfitim monetar mujor që i garantohet ushtarakut në bazë të ligjeve, kur, pa

dëshirën e tij, i ndërpritet karriera për shkak të reformës në Forcat e Armatosura, për aq kohë sa plotësohen kushtet ligjore për pensionin e pleqërisë. Vendimet gjyqësore kanë mohuar padrejtësisht të drejtën kushtetuese të gëzimit të pensionit. DRSSH-ja në kundërshtim me kuadrin ligjor ka përcaktuar masën e pensionit të parakohshëm 4–5 herë më të vogël se masa që parashikon ligji, pasi nuk ka asnjë reflektim në vendim për ndryshimin e pensionit me ndryshimin e pagës referuese të ushtarakëve aktivë mbi të cilën është bërë llogaritja e pensionit për të gjithë periudhën nga data 1.1.1999–17.6.2011. Akti nr. 1477/2000 i DRSSH-së është absolutisht i pavlefshëm, sepse është shkelur parimi themelor, ai i ligjshmërisë, i parashikuar në nenin 9 të Kodit të Procedurave Administrative. Akti nuk ka dalë në bazë dhe për zbatimin e ligjit nr. 8087/1996, të ndryshuar, dhe ka zvogëluar në mënyrë drastike masën e pensionit, fillimisht 30 % e në përfundim në 70 % të masës ligjore, duke cenuar rëndë të drejtën themelore kushtetuese, atë të gëzimit të pensionit të parakohshëm, si ushtarak i Forcave të Armatosura në lirim, si i vetmi burim jetik, pa asnjë të ardhur tjetër, në masën e parashikuar nga ligji specifik në fjalë. DRSSH-ja ka shtyrë në mënyrë të padrejtë edhe 2 vjet daljen në pension, nga data 17.6.2009 në 17.6.2011 dhe nga masa e pensionit të parakohshëm që ka përfutur kërkuesi është paguar 1.400 lekë në muaj më pak.

17. Subjekti i interesuar, DRSSH-ja, Tiranë, në mënyrë në përmbledhur, ka prapësuar si vijon:

17.1 Pretendimi për të drejtën për pension është i pabazuar, pasi DRSSH-ja me vendimin e datës 5.10.2016 ka rillogaritur përfitimin e kërkuesit sipas përcaktimeve në dispozitivin e vendimit të gjykatës, duke përllogaritur diferencat e pensionit të parakohshëm për periudhën 13.5.2004–30.6.2009 në shumën 294.694 lekë në total. Diferencat i kanë kaluar kërkuesit sipas urdhërpagesës së datës 5.10.2016. Llogaritja e diferencave deri në datën 30.6.2009 ka ardhur si pasojë e efekteve financiare të ligjit nr. 10142/2009. Ky ligj ka shfuqizuar ligjin nr. 8087/1996, të ndryshuar, me të cilin deri në atë moment trajtoheshin ushtarakët e Forcave të Armatosura. Ligji nr. 10142/2009, i ndryshuar me aktin normativ nr. 5/2010, parashikonte skemë llogaritjeje të ndryshme dhe masa e pensionit të parakohshëm për vjetërsi shërbimi ndryshoi përsëri. Në nenin 29 të këtij ligji parashikohej se pensioni i parakohshëm, si dhe pensionet e caktuara në

përputhje me ligjin nr. 8087/1996, do të rillogariteshin duke përfshirë edhe ato të përcaktuara me vendim gjykate, pra në këtë dispozitë përcaktohej shprehimisht detyrimi i DRSSH-së për të bërë rillogaritjen e re. Në këto kushte, me të drejtë, DRSSH-ja, Tiranë ka bërë rillogaritjen e pensionit të parakohshëm në bazë të neneve 14 dhe 29, të ligjit nr. 10142/2009, duke iu referuar pagës mesatare referuese mujore neto dhe VKM-ve përkatëse. Me anë të vendimit nr. 1477/1, datë 22.4.2014 është bërë rillogaritja e pensionit të kërkuesit, i cili nuk ka qenë dakord me vendimin e caktimit të masës së pensionit (në një masë më të vogël), me indeksimin e tij dhe pagën referuese. Duke u referuar në ligjin material, si edhe në vendimin unifikues nr. 3/2016, të Gjykatës së Lartë, po ashtu edhe në frymën e vendimit nr. 2, datë 18.2.2013, të Gjykatës Kushtetuese, kërkesa drejtuar Gjykatës është e pambështetur në prova dhe në ligj.

17.2. Pretendimi për pagën referuese nuk qëndron, pasi DRSSH-ja, Tiranë i është referuar dokumentacionit zyrtar të përcjellë nga Ministria e Mbrojtjes sipas përcaktimeve të VKM-së nr. 579, datë 8.12.1999, “Për kushtet dhe masën e përfitimeve nga sigurimi shoqëror suplementar i ushtarakëve dhe anëtarëve të familjeve të tyre në rastet e nxjerrjes së tyre në rezervë, lirim ose pension” (VKM nr. 579/1999). Ministria, bazuar në pikën 4 të VKM-së, pas kërkesës së palës së interesuar, ka përgatitur vërtetimin për vjetërsinë e shërbimit dhe pagën mbi të cilën është derdhur kontributi.

17.3. Pretendimi për cenimin e pozitës juridike nuk është i bazuar, pasi zbatimi i kuadrit ligjor që rregullon marrëdhënien është i detyrueshëm për palët dhe gjykatat. Akti normativ nr. 5/2010 ka qenë objekt shqyrtimi në Gjykatë, e cila ka vlerësuar se ndërhyrja e ligjvënësit në kuptim të nenit 17 të Kushtetutës ka qenë e nevojshme dhe e diktuar nga një interes publik. Për më tepër, kërkuesi është subjekt i faljes së detyrimeve në zbatim të ligjit nr. 156/2020, për faljen e detyrimeve të ushtarakëve ndaj fondit të sigurimeve shoqërore, të krijuara si diferencë nga rishqyrtimi i pensioneve të parakohshme për vjetërsi shërbimi, të caktuara sipas vendimeve gjyqësore të formës së prerë, bazuar në kriteret e vendimit unifikues nr. 3/2016.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkesës

18. Çështja e legjitimitimit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “P” dhe 134, pikat 1, shkronja “I” dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71, të ligjit nr. 8577/2000, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike, mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret kumulative të nenit 71/a, të ligjit nr. 8577/2000, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësura në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale dhe mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur.

19. Në këtë këndvështrim, Gjykata vlerëson se kërkuesi si individ, legjitimohet *ratione personae* në kuptim të neneve 131, pika 1, shkronja “P” dhe 134, pika 1, shkronja “I”, të Kushtetutës, sepse është palë në procesin gjyqësor objekt kundërshtimi, për rrjedhojë ka interes të drejtpërdrejtë për vënien në lëvizje të këtij gjykimi kushtetues.

20. Në lidhje me kriterin e *shterimit të mjeteve juridike efektive*, Gjykata në jurisprudencën e saj ka theksuar se sipas nenit 131, pika 1, shkronja “P”, të Kushtetutës ajo vendos për gjykimin përfundimtar të ankesave të individëve, pasi të jenë shteruar të gjitha mjetet juridike efektive për mbrojtjen e të drejtave kushtetuese që individit pretendon se i janë cenuar nga akti i pushtetit publik. Rregulli i shterimit të mjeteve juridike nënkupton jo vetëm që kërkuesi në aspektin formal t’u jetë drejtuar të gjitha instancave gjyqësore të zakonshme, përpara se t’i drejtohet Gjykatës, por edhe që në aspektin substancial të gjitha pretendimet (shkaqet) që ngre në këtë Gjykatë, t’i ketë paraqitur më parë në të gjitha instancat e zakonshme gjyqësore, të paktën në thelb, duke respektuar kërkesat formale dhe afatet e parashikuara në ligjin procedural (*shih vendimet nr. 38, datë 12.7.2023; nr. 33, datë 1.11.2021; nr. 8, datë 19.3.2018, të Gjykatës Kushtetuese*).

21. Kërkuesi në ankimin e tij ka pretenduar, ndër të tjera, cenimin e së drejtës për t’u gjykuar brenda një afati të arsyeshëm. Në lidhje me këtë pretendim ai ka

parashtruar se procesi gjyqësor në tërësi ka zgjatur gati 12 vjet pa u zgjidhur përfundimisht dhe faktor pengues në tejzgjatjen e paarsyeshme ka qenë mosfunksionimi i mirë i gjykatave të sistemit të zakonshëm. Edhe kërkesat e drejtuara këtyre gjykatave për përshpejtimin e gjykimit nuk kanë rezultuar mjete efektive. Po ashtu, kërkuesi, për shkak të zgjatjes së afatit të shqyrtimit të çështjes, në drejtim të gëzimit të pensionit, si i vetmi burim ekonomiko-financiar, ka pretenduar se i takon dhënia e një *shpërblimi të drejtë*, në zbatim të nenit 71/ç të ligjit nr. 8577/2000.

22. Lidhur me të drejtën për një gjykim brenda një afati të arsyeshëm, Gjykata ka vlerësuar se legjislacioni i brendshëm parashikon mjete juridike (nenet 399/1 e vijues të KPC-së), që i ofrojnë individit rezultate konkrete për rivendosjen e së drejtës kushtetuese për gjykim brenda një afati të arsyeshëm dhe se individit duhet t’i shfrytëzojë ato përpara se t’i drejtohet asaj (*shih vendimin nr. 3, datë 11.2.2021, të Gjykatës Kushtetuese*). Gjykata vëren se dispozitat procedurale të sipërcituara (nenet 399/1 e vijues të KPC-së) nuk parashikojnë mjete të veçanta për kohëzgjatjen e procesit në tërësi, por vetëm për kohëzgjatjen e procesit në secilën prej fazave dhe shkallëve të gjykimit. Në këtë drejtim në jurisprudencën kushtetuese për sa i takon “fragmentarizimit të procedurave” është pohuar se edhe pse sipas ligjit zgjidhja përshpejtuese/parandaluese dhe kompensuese zbatohet për çdo shkallë dhe fazë të veçantë të procesit, kohëzgjatja e procesit jo vetëm që vlerësohet në lidhje me kohëzgjatjen tërësore të procedurave, por, nga ana tjetër, ndikon drejtpërsëdrejti në këtë drejtim. Për këto arsye, në rast se individit nuk i shteron mjetet juridike në momentin dhe kohën e duhur, në përputhje me mundësitë dhe të drejtat që i ofron legjislacioni i zakonshëm për korrigjimin e shkeljes së pretenduar, kjo nuk nënkupton se ai mund të rivendoset në të drejtën për të ngritur pretendime në Gjykatë në përfundim të të gjithë procesit gjyqësor, në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja “P”, të Kushtetutës, për arsyeshmërinë e kohëzgjatjes tërësore të procesit (*shih vendimin nr. 45, datë 11.6.2024, të Gjykatës Kushtetuese*).

23. Në rastin në shqyrtim, sikurse u theksua më lart (*shih paragrafët 9–11 të vendimit*), Gjykata vëren se kërkuesi i është drejtuar Gjykatës së Lartë për konstatimin e shkeljes së afatit të arsyeshëm të gjykimit të mosmarrëveshjes nga Gjykata

Administrative e Apelit, e cila ka vendosur rrëzimin e kërkesës, ndërsa Mbledhja e Gjyqtarëve të Gjykatës, duke pasur parasysh periudhën prej 15 muajsh që kishte kaluar nga vendimi i Gjykatës së Lartë deri në paraqitjen e ankimit kushtetues individual, ka vlerësuar se ai kishte mundësi t'i drejtohej kësaj të fundit përsëri me kërkesë për konstatimin e cenimit dhe përshpejtimin e procedurave, si mjeti efektiv për rivendosjen e së drejtës së pretenduar të cenuar dhe korrigjimin e pasojave të saj. Edhe pse kërkuuesi nuk ka paraqitur përsëri përpara gjykatave të juridiksionit të zakonshëm kërkesë për konstatimin e cenimit të afatit të arsyeshëm, në kushtet kur pas vendimit të Mbledhjes së Gjyqtarëve, Gjykata Administrative e Apelit kishte shpallur datën për gjykimin e ankimit të tij, Gjykata vlerëson se ai nuk kishte në dispozicion mjete të tjera juridike për konstatimin e shkeljes së afatit të arsyeshëm. Në këto kushte, Gjykata çmon se kërkuuesi për këtë pretendim i ka shteruar mjetet juridike. Gjithashtu, Gjykata vlerëson se për sa kohë që gjykata e apelit kishte caktuar datën e shqyrtimit të çështjes së kërkuarit dhe ishte shprehur me vendim për ankimin e tij, mjetet procedurale të përdorura prej tij e kanë arritur qëllimin e tyre përshpejtues, prandaj ky pretendim i tij nuk do të merret në shqyrtim¹.

24. Ndërsa për pretendimet për cenimin e së drejtës për proces të rregullt ligjor, parimit të barazisë përpara ligjit dhe mosdiskriminimit, si dhe së drejtës për pension, Gjykata vëren se kërkuuesi i është drejtuar asaj pas përfundimit të procesit gjyqësor në të tria shkallët e gjyqësorit të zakonshëm dhe pasi ka shteruar në formë e substancë mjetet e zakonshme të ankimit ndaj vendimeve të gjykatave më të ulëta. Për rrjedhojë, Gjykata vlerëson se kërkuuesi i ka shteruar mjetet juridike efektive për pretendimet e tjera, pasi nuk ka mjet tjetër juridik në dispozicion për mbrojtjen e të drejtave të tij

kushtetuese përveç paraqitjes së ankimit kushtetues individual.

25. Për sa i përket legjitimitetit *ratione temporis*, neni 71/a, pika 1, shkronja “b”, i ligjit nr. 8577/2000, ka parashikuar afatin ligjor 4-mujor nga konstatimi i cenimit për paraqitjen e ankimit kushtetues individual. Në rastin konkret, kërkuuesi i është drejtuar Gjykatës me ankim kushtetues individual në datën 22.7.2024, ndërsa vendimi gjyqësor më i fundit që kundërshtohet prej tij është dhënë nga Gjykata e Lartë në datën 8.4.2024, për rrjedhojë ankimi kushtetues individual është paraqitur brenda afatit ligjor 4-mujor.

26. Lidhur me legjitimitetin *ratione materiae*, Gjykata konstaton se kërkuuesi ka parashtruar pretendime për cenimin e së drejtës për proces të rregullt ligjor në drejtim të aksesit dhe ankimit efektiv në kuptimin substancial, së drejtës për t'u dëgjuar nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme e caktuar me ligj, së drejtës për një gjykim të drejtë, parimit të barazisë së armëve dhe kontradiktoritetit, standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor, parimit të sigurisë juridike dhe pritshmërive të ligjshme, së drejtës për shpërblim të drejtë, si dhe parimit të barazisë përpara ligjit dhe mosdiskriminimit dhe së drejtës për pension.

27. Për sa i përket pretendimit të kërkuarit për shpërblim të drejtë për shkak të cenimit të së drejtës për proces të rregullt nga gjykatat e zakonshme, të cilin ai e bazon në nenin 71/ç, të ligjit nr. 8577/2000, Gjykata vlerëson se kjo dispozitë ligjore lidhet me tejzgjatjen e gjykimit kushtetues. Prandaj ky pretendim i tij nuk mund të merret në shqyrtim.

28. Për sa i takon pretendimit për cenimin e së drejtës së aksesit dhe ankimit efektiv, kërkuuesi ka pretenduar se Gjykata Administrative e Apelit e ka zhvilluar seancën në dhomën e këshillimit, pa njoftuar palët dhe pa praninë e tyre, duke mos u dhënë mundësinë për t'u mbrojtur. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë duke vendosur

¹ Gjyqtarja Marjana Semini mbajti qasjen e saj të konsoliduar se kompensimi i dëmeve të shkaktuara nga kohëzgjatja e procesit nuk është automatikisht e lidhur vetëm me parandalimin e vonësës ose përshpejtimin e gjykimit. Në këtë kontekst ajo vijon t'i qëndrojë mendimit të saj të pakicës të shprehur në çështjet me kërkuese Ledina Mandija dhe asaj me kërkuar Agron Bajri, ku ka përcaktuar se ligjvënësi shqiptar në marzhin e tij të vlerësimit ka përzgjedhur që mjeti ligjor i parashikuar për tejzgjatjen e paarsyeshme të proceseve gjyqësore ka dhe duhet të ketë një efektivitet me natyrë të dyfishtë dhe në analizë të kësaj natyre, kompensimi për dëmshpërblimin e drejtë është një mjet efektiv, i cili mund të përdoret: i. si në mënyrë kumulative i shoqëruar me

funksin e përshpejtimit ose parandalimit të tejzgjatjes së paarsyeshme; ii. ashtu edhe si mjet i mëvetshëm, meqenëse mjetet ligjore të sipërpërmendura janë të ndërlidhura me njëra-tjetrën në mënyrë të tillë, që në rast se mjetet parandaluese nuk kanë zgjidhur pasojat e vonësës, ato i lënë vend aplikimit të mjeteve korrigjuese të kësaj vonese. Për këtë arsye ajo është e mendimit se ky pretendim nuk është i pabazuar, ndaj dhe do duhej të ishte konstatuar cenimi i kohëzgjatjes së afatit të arsyeshëm, edhe pse gjykata e kishte përshpejtuar çështjen.

mospranimin e rekursit i ka hequr mundësinë për të kundërshtuar vendimin e paligjshëm të gjykatës së apelit. Gjykata vëren se në aspektin procedural shqyrtimi i ankimit në Gjykatën Administrative të Apelit, si rregull, bëhet mbi bazë të dokumenteve në dhomën e këshillimit dhe rregullat e njoftimit janë të përcaktuara në nenin 49, pika 2, të ligjit nr. 49/2012, sipas të cilit sekretaria e gjykatës njofton palët rregullisht sipas rregullave procedurale në gjykimin civil në Gjykatën e Lartë për përbërjen e trupit gjykues, datën, orën dhe vendin e shqyrtimit të çështjes të paktën 15 ditë përpara, kurse palët kanë të drejtë të paraqesin deri në 5 ditë përpara seancës parashtrime me shkrim lidhur me shkaqet e ankimit.

29. Në bazë të akteve të dosjes gjyqësore të administruar për qëllime të shqyrtimit të çështjes rezulton se me vendimin e datës 15.2.2019, gjyqtarja relatore e Gjykatës Administrative të Apelit ka caktuar seancën në datën 6.3.2019, për shqyrtimin e çështjes në dhomën e këshillimit, si dhe ka urdhëruar njoftimin e palëve nga sekretaria gjyqësore. Për shkak të paraqitjes së kërkesave për heqjen dorë nga shqyrtimi i çështjes të dy gjyqtarëve të trupit gjykues, në datat 7.3.2019 dhe 20.5.2019 është vendosur shtyrja e seancës gjyqësore. Në datën 29.6.2020 kërkuksi ka paraqitur parashtrime shtesë të ankimit. Ndërkohë pas caktimit të gjyqtarit të ri sipas shortit të datës 12.9.2023, në datën 19.9.2023 është bërë shpallja për zhvillimin e seancës në dhomën e këshillimit në datën 5.10.2023. Për rrjedhojë, Gjykata vlerëson se jo vetëm Gjykata Administrative e Apelit i ka njoftuar palët sipas rregullave procedurale, por kërkuksi si nëpërmjet ankimit, ashtu edhe nëpërmjet parashtrimeve të paraqitura e ka ushtruar të drejtën për të marrë pjesë në gjykim. Në këtë drejtim, Gjykata ka pohuar se e drejta për t'u dëgjuar dhe mbrojtur *nuk nënkupton vetëm atë për t'u paraqitur personalisht, por ajo realizohet edhe përmes shqyrtimit të dokumenteve, pra mbi komentet dhe shpjegimet e dhëna me shkrim nga palët ndërgjyqëse (shih vendimet nr. 1, datë 16.2.2022; nr. 38, datë 2.12.2021, të Gjykatës Kushtetuese)*. Ndaj pretendimi i tij në këtë drejtim është haptazi i bazuar. Edhe për pretendimin se Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë duke vendosur mospranimin e rekursit ka hequr mundësinë për të kundërshtuar vendimin e paligjshëm të gjykatës së apelit, Gjykata vëren se kërkuksi i ka shfrytëzuar të gjitha mjetet për të kundërshtuar vendimet gjyqësore, ndaj nuk mund të merret në shqyrtim.

30. Në lidhje me të drejtën për t'u dëgjuar nga një gjykatë e pavarur, e paanshme dhe e caktuar me ligj kërkuksi ka parashtruar mes të tjerave se moszgjidhja e çështjes së pensionit sipas ligjit për një periudhë 12-vjeçare është edhe për shkak të veprimeve/mosveprimeve të gjykatave, duke vënë në dyshim pavarësinë dhe paanshinë e tyre. Sipas kërkuksit, Gjykata Administrative e Apelit në rigjykim, jo pa qëllim e ka zvarritur procesin dhe e ka kthyer në hakmarrje personale për shkak të denoncimit të tij në shtyp për shkeljen e ligjit në shqyrtimin e çështjes. Po në lidhje me këtë pretendim, kërkuksi ka parashtruar se gjykatat nuk kanë kryer hetim të plotë, nuk kanë marrë parasysh aktin e ekspertimit, si dhe nuk janë shprehur për pretendimet e tij. Bazuar në shkaqet e paraqitura nga kërkuksi, Gjykata vlerëson se ato nuk përbëjnë argumente kushtetuese në mbështetje të pretendimit për cenimin e së drejtës t'u dëgjuar nga një gjykatë e pavarur, e paanshme dhe e caktuar me ligj, prandaj ai nuk mund të merret në shqyrtim.

31. Kërkuksi ka pretenduar cenimin e *standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor* në disa drejtime: i. Gjykata Administrative e Apelit nuk ka dhënë asnjë arsyetim se përse nuk e ka kaluar çështjen në seancë gjyqësore, me praninë e palëve, sipas neneve 486 dhe 493 të KPC-së. Të njëjtat pretendime kërkuksi i ka paraqitur edhe për cenimin e *parimit të barazisë së armëve dhe kontradiktoritetit*; ii. vendimet e Gjykatës Administrative të Apelit dhe të Gjykatës së Lartë janë alogjike, kontradiktore dhe nuk plotësojnë kriteret minimale për arsyetimin e vendimit. Gjykata e Lartë nuk ka paraqitur të gjitha pretendimet e parashtruara në rekurs. Të njëjtat pretendime kërkuksi ka paraqitur edhe për cenimin e *së drejtës për gjykim të drejtë*. Gjithashtu, në parashtrimet e datës 13.12.2024, kërkuksi ka parashtruar edhe se iii. e gjithë procedura në Gjykatën e Lartë është kryer nga këshilltari ligjor, në kundërshtim me Kushtetutën.

32. Për pretendimin se Gjykata Administrative e Apelit nuk ka dhënë asnjë arsyetim se përse nuk e ka kaluar çështjen në seancë gjyqësore, me praninë e palëve, sipas neneve 486 dhe 493 të KPC-së, Gjykata vëren se në këto dispozita parashikohet se udhëzimet dhe konkluzionet e Gjykatës së Lartë janë të detyrueshme për gjykatën që rishqyrton çështjen (neni 486 i KPC-së) dhe se në rigjykim gjykata zbaton të njëjtat rregulla procedurale të parashikuara në atë shkallë gjykimi (neni 493 i KPC-së). Gjykata vëren se ligji nr. 49/2012 parashikon se

shqyrtimi i ankimit në Gjykatën Administrative të Apelit, si rregull, bëhet mbi bazë dokumentesh në dhomën e këshillimit (neni 49), ndërsa gjykon çështjen në seancë gjyqësore me praninë e palëve vetëm në rastet e përcaktuara në nenin 51, të ligjit nr. 49/2012, konkretisht kur duhen vërtetuar fakte të reja dhe duhen marrë prova të reja, kur vendimi i kundërshtuar është bazuar në shkelje të rënda procedurale ose kur për konstatimin e drejtë të gjendjes faktike duhet të përsërisë marrjen e disa ose të gjitha provave të marra nga gjykata e shkallës së parë. Prandaj në zbatim të këtyre parashikimeve ligjore, duke qenë se gjykata administrative e apelit nuk ndodhëj përpara ndonjë prej rasteve për gjykimin e çështjes në seancë gjyqësore me praninë e palëve, Gjykata vlerëson se pretendimi i kërkuarit për cenimin e standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor në këtë drejtim së bashku me atë të parimit të barazisë së armëve dhe kontradiktoritetit nuk mund të merret në shqyrtim.

33. Për pretendimet në lidhje me veprimtarinë e këshilltarit ligjor në Gjykatën e Lartë, Gjykata ka mbajtur qëndrimin se veprimtaria e këshilltarit ligjor ka natyrë ndihmëse dhe këshillimore për funksionet gjyqësore të trupit gjykues dhe dokumentohet në akte me karakter të brendshëm, të cilat nuk janë të detyrueshme për t'iu komunikuar palëve (*shih vendimin nr. 42, datë 19.9.2023, të Gjykatës Kushtetuese*). Kjo do të thotë se mënyra dhe cilësia e përmbushjes së detyrave funksionale të këshilltarit ligjor, si rregull, nuk i nënshtrohen kontrollit kushtetues kur Gjykata verifikon pretendimet për procesin e rregullt ligjor (*shih vendimin nr. 30, datë 18.4.2024, të Gjykatës Kushtetuese*). Për rrjedhojë, për sa kohë çështja e kërkuarit është marrë në shqyrtim nga trupi gjykues përkatës, Gjykata vlerëson se pretendimet e tij në këtë drejtim nuk mund të merren në shqyrtim.

34. Për pretendimin e cenimit të *parimit të barazisë përpara ligjit dhe mosdiskriminimit* kërkuari ka pretenduar se mes ushtarakëve ka pasur trajtim jo të barabartë në përfitimin e pensionit të parakohshëm, megjithëse të ndodhur në kushte objektivisht të njëjta. Në drejtim të këtij pretendimi, kërkuari ka parashtruar se për çështjen e tij Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë në vitin 2017 ka vendosur kthimin për rigjykim, kurse në një rast tjetër e ka zgjidhur vetë. Sipas tij, me ligjin nr. 10142/2009 është prekur vetëm kategoria e ushtarakëve, të cilëve u është zvogëluar masa e pensionit në mënyrë drastike dhe Gjykata e Lartë

nëpërmjet vendimit unifikues nr. 3/2016 ka urdhëruar të zbatohet vetëm ky ligj, duke shuar të drejtën kushtetuese për të kundërshtuar vendimet e padrejta. Gjithashtu, po sipas tij, gjykata administrative e shkallës së parë ka përshkruar në mënyrë të përgjithshme e të pazbatueshme shumën detyruese, ndërsa në rastin e kolegut D. S., i trajtuar më parë, jepet shuma e saktë e pensionit dhe e kamatëvonesave.

35. Në lidhje me vendimet e referuara nga kërkuari, fillimisht konstatohet se nuk janë vendime njësuere, pra të jenë të detyrueshëm për zbatim nga gjykatat më të ulëta. Gjykata vlerëson se vendimet gjyqësore janë rrjedhojë e shqyrtimit të pretendimeve dhe provave të ndryshme të paraqitura prej palëve ndërgjyqëse, ndaj vendimmarrjet, në dukje, të mbështetura në fakte të njëjta, mund të jenë të ndryshme. Gjykata në jurisprudencën e saj, kur kërkuarit kanë pretenduar cenimin e parimit të barazisë përpara ligjit në lidhje me mënyrën se si gjykatat kanë vendosur në raste të ngjashme, ka theksuar se vlerësimi kushtetues i mënyrës së zgjidhjes së çështjeve të ngjashme nga gjykatat e zakonshme bëhet rast pas rasti, duke iu referuar edhe rastit konkret. Fakti që gjykatat e zakonshme kanë vendosur ndryshe në raste të ngjashme, në vetvete nuk mund të justifikojë *a priori* pretendimet e individit, pasi mënyra e zgjidhjes së çështjes dhe e zbatimit të ligjit është e drejtë e çdo gjykate, për sa kohë çdo çështje konkrete është specifike dhe ka individualitetin e saj, harmonizuar edhe me rrethana, faktorë, motive ose prova gjyqësore, të cilat nuk mund të jenë të njëjta (*shih vendimet nr. 47, datë 11.6.2024; nr. 19, datë 21.3.2024; nr. 17, datë 23.3.2023, të Gjykatës Kushtetuese*). Për të gjitha këto arsye, Gjykata vlerëson se pretendimi i kërkuarit për cenimin e parimit të barazisë përpara ligjit dhe mosdiskriminimit është haptazi i pabazuar.

36. Për sa u takon pretendimeve për cenimin e standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor të lidhur me të drejtën për gjykim të drejtë, parimit të sigurisë juridike e pritshmërive të ligjshme, si dhe për të drejtën për pension, Gjykata vëren se në thelb kërkuari ka paraqitur të njëjtat argumente që lidhen me interpretimin e ligjit nga gjykatat e zakonshme, prandaj ato do të trajtohen në vijim në drejtim të së drejtës për gjykim të drejtë, të parashikuar në nenin 42 të Kushtetutës, të lidhur me parimin e sigurisë juridike.

*B. Për themelin e pretendimeve**B.1. Për cenimin e së drejtës për gjykim të drejtë të lidhur me parimin e sigurisë juridike*

37. Kërkesi ka pretenduar se vendimi i Gjykatës Administrative të Apelit nuk mbështetet në fakte që janë paraqitur gjatë procesit gjyqësor, nuk përmban bazën ligjore dhe as analizën e fakteve e provave për mënyrën e zgjidhjes së mosmarrëveshjes. Të dyja vendimet, ai i Gjykatës Administrative të Apelit dhe i Gjykatës së Lartë, janë rrjedhojë e një procesi të parregullt gjyqësor, përmbajtja e tyre është e paarsyetuar dhe Gjykata e Lartë nuk u ka dhënë përgjigje pretendimeve në ngritura në rekurs. Gjykata Administrative e Apelit duke vendosur rrëzimin e kërkesëpadisë e për rrjedhojë kthimin e shumave i ka rënduar edhe më tej gjendjen ekonomike. Gjykata e Lartë nuk ka përmbushur detyrën kushtetuese për të ushtruar kontroll për kuptimin dhe zbatimin e ligjit material e procedural. Procesi gjyqësor, pas 12 vjetësh, si rezultat i vendimeve të dhëna ka cenuar parimin e sigurisë juridike duke mos krijuar mundësi për mbrojtjen e të drejtave të fituara. Vendimet gjyqësore kanë mohuar padrejtësisht të drejtën kushtetuese të gëzimit të pensionit.

38. Subjekti i interesuar ka prapësuar se me vendimin e datës 5.10.2016, kërkesit i është rillogaritur përfitimi sipas përcaktimeve të vendimit gjyqësor duke përlllogaritur diferencat e pensionit të parakohshëm për periudhën 13.5.2004–30.6.2009 në shumën 294.694 lekë në total. Llogaritja e diferencave deri në datën 30.6.2009 ka ardhur si pasojë e efekteve financiare të ligjit nr. 10142/2009, i cili ka shfuqizuar ligjin nr. 8087/1996, të ndryshuar, me të cilin deri në atë moment trajtoheshin ushtarakët e Forcave të Armatosura. Ligji nr. 10142/2009, i ndryshuar me aktin normativ nr. 5/2010, parashikonte një skemë llogaritjeje të ndryshme dhe masa e pensionit të parakohshëm për vjetërsi shërbimi ndryshoi përsëri. Në nenin 29 të këtij ligji parashikohej se pensionet e parakohshme, si dhe pensionet e caktuara në përputhje me ligjin nr. 8087/1996, do të rillogariteshin, pra në këtë dispozitë përcaktohej shprehimisht detyrimi i DRSSH-së për të bërë rillogaritjen e re. Pretendimet për cenimin e së drejtës për pension të parakohshëm janë të pabazuara, pasi janë të mbështetura në vendimet e gjykatave dhe vendimin unifikues nr. 3/2016, si dhe në dokumentacionin e dërguar nga ministria.

39. Neni 42, pika 2, i Kushtetutës, ndër të tjera, parashikon se kushdo, për mbrojtjen e të drejtave, të lirive dhe të interesave të tij kushtetues dhe ligjorë, ka të drejtën e një gjykimi të drejtë. Gjykata në jurisprudencën e saj ka pohuar se detyra e saj është të vlerësojë nëse gjatë procesit gjyqësor ka pasur shkelje të të drejtave kushtetuese, si dhe nëse zbatimi i ligjit ka qenë eventualisht arbitrar, në kuptimin që të bjerë ndesh haptazi me konceptin e gjykimit të drejtë të përcaktuar në nenin 42 të Kushtetutës. Ajo nuk vepron si gjykatë e shkallës së katërt dhe për këtë arsye vendimet e gjykatave të juridiksionit të zakonshëm nuk vihen në dyshim, përveç rasteve kur gjetjet e tyre mund të konsiderohen si arbitrare ose haptazi të paarsyeshme. E thënë ndryshe, Gjykata vepron në rastin kur gabimi ligjor ose faktik nga gjykatat e juridiksionit të zakonshëm është aq i dukshëm, sa një gjykatë e arsyeshme nuk mund ta kishte bërë ndonjëherë ose i tillë që gjykimin e bën të padrejtë (*shih vendimet nr. 67, datë 6.12.2023; nr. 59, datë 14.11.2023; nr. 30, datë 29.5.2023, të Gjykatës Kushtetuese*).

40. Për sa i përket parimit të sigurisë juridike, në jurisprudencën kushtetuese është theksuar se si një nga elementet e parimit të shtetit të së drejtës, ai përfshin, mes të tjerash, besueshmërinë e qytetarëve te shteti dhe pandryshueshmërinë e ligjit për marrëdhëniet e rregulluara. Besueshmëria ka të bëjë me bindjen e individit se nuk duhet të shqetësohet vazhdimisht ose të jetojë me frikë për ndryshueshmërinë dhe pasojat negative të akteve juridike, të cilat mund të cenojnë jetën e tij private ose profesionale dhe të përkeqësojnë një gjendje të vendosur me akte të mëparshme. Nëse masat e marra shpiten në përkeqësimin në mënyrë të paarsyeshme të gjendjes ligjore të personave të tjerë, mohojnë të drejtat e fituara ose injorojnë interesat legjitimë të tyre, atëherë do të rrezikohet arritja e qëllimit madhor të ndërtimit të shtetit të së drejtës. Në këtë kuptim, parimi i sigurisë juridike nuk shfaqet asnjëherë si i tillë në vetvete, por shoqërohet me mbrojtjen e të drejtave të fituara, vazhdimësinë ligjore, qartësinë dhe përcaktueshmërinë në normimin e marrëdhënieve juridike dhe respektimin e pritshmërive legjitime (*shih vendimin nr. 10, datë 29.2.2016, të Gjykatës Kushtetuese*).

41. Gjykata po kështu është shprehur edhe se pensioni i parakohshëm për vjetërsi shërbimi jepet në konsideratë të natyrës së punës të ushtarakëve ose punonjësve të Policisë së Shtetit, të cilët pas

ndërprerjes së karrierës, me ose pa dëshirën e tyre, e kanë të vështirë të gjejnë një vend pune të një niveli të krahasueshëm me funksionet që ushtronin. Prandaj ligjvënësi parashikoi krijimin e një sistemi përfitimesh suplementare që të garantohej ruajtja e një niveli të krahasueshëm jetese dhe ekonomik për ushtarakët e Forcave të Armatosura dhe punonjësit e Policisë së Shtetit, të cilëve u ndërpriteshin marrëdhëniet e punës. Në këtë këndvështrim pensioni i parakohshëm për vjetërsi shërbimi mbrohet nga parimi i sigurisë juridike (*shih vendimin nr. 33, datë 24.6.2010, të Gjykatës Kushtetuese*).

42. Nisur nga standardi i mësipërm kushtetues, Gjykata çmon të ndalet fillimisht në rregullimin ligjor ndër vite të pensionit të parakohshëm për vjetërsi shërbimi për ushtarakët e Forcave të Armatosura. Konkretisht, ky pension fillimisht është njohur me ligjin nr. 8087/1996. Në nenin 11 të këtij ligji, i ndryshuar në vijim me ligjin nr. 8521/1999, parashikoheshin kushtet dhe masa e përfitimit të pensionit të parakohshëm. Sipas tij, ushtarakët e shërbimit aktiv të përhershëm, që kishin dalë në rezervë e në lirim pas datës 3.7.1991 deri në plotësimin e kushteve për pension pleqërie, sipas ligjit nr. 7703, datë 11.5.1993 “Për sigurimet shoqërore në Republikën e Shqipërisë”, përfitonin pension të parakohshëm për vjetërsi shërbimi, kur plotësonin vjetërsinë e shërbimit si ushtarak në masën 12 vjet për gratë dhe 15 vjet për burrat dhe të kishin mbushur moshën: gratë 42 vjeç dhe burrat 47 vjeç. Masa e pensionit të parakohshëm për vjetërsi shërbimi u parashikua të ishte: a) 50 për qind të pagës referuese mbi të cilën ishte derdhur kontributi, b) për çdo vit tjetër të vjetërsisë së shërbimit mbi përcaktimin e mësipërm, masa e pensionit shtohet me 2 për qind të pagës referuese, por jo më shumë se masa e pensionit maksimal të pleqërisë në shkallë vendi. Gjithashtu, neni 10, i ligjit nr. 8251/1999, parashikoi se efektet e zbatimit të tij do të shtriheshin nga data 1.1.1999.

43. Ndërkohë, me ligjin nr. 9210/2004, shprehja “por jo më shumë se masa e pensionit maksimal të pleqërisë në shkallë vendi” në shkronjën “b”, të ligjit nr. 8087/1996, u shfuqizua (neni 49). Gjithashtu, neni 35 i ligjit nr. 9210/2004 rregulloi të drejtën e pensionit të parakohshëm për ushtarakët aktiv të Forcave të Armatosura, duke parashikuar kushtet dhe masën e përfitimit të këtij pensioni. Në pikën 1 të këtij neni u përcaktua se “oficerët, nënoficerët dhe ushtarët me pagesë/profesionistë, me vjetërsi shërbimi në

Forcat e Armatosura 15 vjet për burrat dhe 12 vjet për gratë, gëzojnë të drejtën e pensionit të parakohshëm për vjetërsi shërbimi në masën 50 për qind të pagës mujore deri në plotësimin e kushteve për përfitimin e pensionit të pleqërisë. Për çdo vit tjetër shërbimi mbi kufirin e mësipërm ushtarakut i jepet një shtesë pensioni në masën 2 për qind të pagës mujore”. Kurse pika 3 e tij përcaktoi se kriteret dhe kushtet e përfitimit të pensionit të parakohshëm për vjetërsi shërbimi përcaktohen në ligjin për sigurimin shoqëror suplementar të ushtarakëve të Forcave të Armatosura të Republikës së Shqipërisë, të ushtarakëve të Ministrisë së Rendit Publik dhe të Shërbimit Informativ Shtetëror, i ndryshuar. Ndërkohë, në dispozitat e fundit, nenin 48 të ligjit, sa i përket zbatimit të nenit 35 të tij, ngarkoi Këshillin e Ministrave që brenda 24 muajve nga hyrja në fuqi e ligjit, të paraqesë ndryshimet përkatëse në ligjin nr. 8087/1996.

44. Në vijim është miratuar një ligj i ri për sigurimet shoqërore suplementare për ushtarakët e Forcave të Armatosura, pikërisht ligji nr. 9418/2005. Ky ligj, në nenin 13, përcaktoi kushtet e përfitimit të pensionit të parakohshëm, të njëjta si ato në ligjin nr. 8087/1996 dhe ligjin nr. 9210/2004. Ndërsa neni 14 rregulloi masën e pensionit të parakohshëm, duke përcaktuar të njëjtën masë pensioni të parakohshëm sikurse dhe neni 35, i ligjit nr. 9210/2004, por me kufizimin se *masa e pensionit të parakohshëm nuk mund të jetë më e madhe se katërfishi i pensionit bazë*. Pika 7 e këtij neni parashikoi se për ushtarakët, të cilëve u ka lindur e drejta e përfitimit të pensionit të parakohshëm para datës së hyrjes në fuqi të ligjit nr. 9210/2004, niveli i masës së përfitimit të llogaritur vendoset në kufijtë e parashikuar në këtë nen. Neni 32 i tij ngarkoi Këshillin e Ministrave që, brenda 3 muajve nga data e hyrjes në fuqi, të nxirrte aktet nënligjore në zbatim të neneve 3, 4 dhe 14 të këtij ligji. Ndërkohë, neni 33 i dispozitave kalimtare, parashikoi se ligji nr. 8087/1996 dhe aktet e dala në zbatim të tij, pas hyrjes në fuqi të këtij ligji, nuk do të zbatohen për ushtarakët e Forcave të Armatosura, që përfitojnë sipas këtij ligji. Ligji hyri në fuqi në datën 1.1.2006.

45. Më pas, ligji nr. 9418/2005 u ndryshua me ligjin nr. 9481/2006, i cili ndryshoi dispozitat në lidhje me kushtet dhe masën e përfitimit të pensionit të parakohshëm (nenet 13 dhe 14). Për kushtet e përfitimit të pensionit të parakohshëm, neni 1 i ligjit ndryshues përcaktoi të njëjtat kushte, por identifikoi dy kategori ushtarakësh përfitues: i. ata që dalin në

rezervë/lirim pas hyrjes në fuqi të ligjit nr. 9210/2004 deri në plotësimin e kushteve për pension të plotë pleqërie sipas ligjit nr. 7703/1993, për të cilët masa e përfitimit përcaktohet në nenin 14 të ligjit; ii. ata që kanë dalë në rezervë/lirim nga data 1 janar 1991 deri në datën e hyrjes në fuqi të ligjit nr. 9210/2004, pavarësisht nga çasti i lindjes të së drejtës për përfitimin e pensionit të parakohshëm, të cilët do të vazhdonin ta përfitonin sipas ligjit nr. 8087/1996. Kurse për masën e pensionit të parakohshëm për vjetërsi shërbimi, neni 2 i ligjit ndryshues, ndërsa përcaktoi të njëjtën masë pensioni të parakohshëm, sikurse dhe neni 35 i ligjit nr. 9210/2004, vendosi kufizime sipas gradave të ushtarakëve, të cilat varionin deri në 6-fishin e pensionit bazë për ushtarakët me gradën “gjeneral”, deri në 3-fishin e pensionit bazë për ushtarakët e tjerë, ku për sa u përket ushtarakëve me gradën “nënkolonel” (gradë që e ka pasur edhe kërkuesi Ismet Isufi), kufizimi i masës së pensionit shkonte deri në 4-fishin e pensionit bazë. Neni 9, i ligjit nr. 9481/2006 ndryshoi edhe dispozitën për hyrjen në fuqi të ligjit (nenin 34), duke parashikuar se hynte në fuqi në datën 16.4.2006.

46. Ndërkohë neni 1, i ligjit nr. 9481/2006, i cili ndryshoi nenin 13, të ligjit nr. 9418/2005, për kushtet e përfitimit të pensionit të parakohshëm, u shfuqizua nga Gjykata me vendimin nr. 9, datë 26.2.2007, me arsyetimin se ai cenonte parimin e sigurisë juridike për shkak të paqartësisë dhe kontradiktave midis dispozitave të ligjit (në lidhje me nenin 33, të pandryshuar të ligjit nr. 9418/2005), por edhe të parimit të barazisë përpara ligjit. Gjykata konstatoi se kjo dispozitë i ndante ushtarakët në dy kategori për efekt të përfitimit të pensionit të parakohshëm, ndërsa me ligjin e mëparshëm pagesa e pensionit shkonte deri në 4-fishin e pensionit bazë në shkallë vendi, me ligjin e ri u ul pagesa e pensionit të parakohshëm për ushtarakët e dalë në pension deri në datën e hyrjes në fuqi të ligjit për statusin (ligji nr. 9210/2004), për të cilët kjo masë shkonte deri në masën e pensionit maksimal në shkallë vendi, e barabartë me 2-fishin e pensionit bazë, kur për ushtarakët e dalë në pension të parakohshëm pas hyrjes në fuqi të ligjit për statusin, maksimumi i pagesës jepej i diferencuar sipas gradës dhe shumë më i favorshëm nga ajo që u jepej ushtarakëve që kanë dalë në pension përpara ligjit për statusin. Po kështu, Gjykata konstatoi se neni 1 i ligjit të kundërshtuar i bënte referencë ligjit të vitit 1996 (nr.

8087/1996) për përfitimet e një kategorie ushtarakësh, ndërkohë që neni 33 i pandryshuar i ligjit të vitit 2005 (nr. 9418/2005) ndalonte zbatimin e atyre dispozitave, duke krijuar kështu paqartësi në kuptimin e ligjit dhe në zbatimin e tij. Me këtë vendim Gjykata shfuqizoi edhe nenin 9, të ligjit nr. 9481/2006, përmes të cilit ishte shtyrë hyrja në fuqi e ligjit nr. 9418/2005, duke konstatuar edhe në këtë rast cenimin e parimit të sigurisë juridike.

47. Në vijim u miratua një ligj tjetër për sigurimin shoqëror suplementar edhe të ushtarakëve të Forcave të Armatosura, ligji nr. 10142/2009, i cili ka hyrë në fuqi në datën 27.6.2009. Ky ligj ka shfuqizuar si ligjin nr. 8087/1996, ashtu edhe ligjin nr. 9418/2005, përveçse edhe pikat 1 dhe 2, të ligjit nr. 9210/2004. Sikurse rezulton nga rrethanat e çështjes dhe pretendimet e kërkuesit, ai ka përmbushur kriteret për pensionin e pleqërisë në datën 17.6.2009. Për rrjedhojë, për sa kohë në shqyrtim është procesi gjyqësor i zhvilluar nga kërkuesi për kundërshtimin e pensionit të parakohshëm, në të cilin ky ligj dhe aktet e tjera e nxjerra në zbatim të tij, nuk janë të zbatueshëm, ato nuk do të merren në analizë nga Gjykata.

48. Në lidhje me zbatimin në kohë dhe efektin prapaveprues të legjislacionit për pensionin e parakohshëm, si dhe skemën e zbatueshme për llogaritjen e masës së këtij pensioni, për shkak të qëndrimeve të ndryshme të gjykatave, Kolegjet e Bashkuara të Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 3/2016, kanë arritur edhe në përfundimin njësores se në gjykimin e mosmarrëveshjeve për pensionet e parakohshme për vjetërsi shërbimi, për periudhën nga data 1.1.1999 deri në hyrjen në fuqi të ligjit nr. 10142/2009, pensioni i parakohshëm për vjetërsi shërbimi do të përlllogaritej sipas ligjit nr. 8087/1996 (të ndryshuar me ligjin nr. 8521/1999). Gjithashtu, sipas Kolegjeve të Bashkuara ligji nr. 9210/2004 ka hequr kufizimin në masën e pensionit të parakohshëm për vjetërsi shërbimi të parashikuar, por zbatimi i parashikimit ligjor të këtij ligji ishte i kushtëzuar me nxjerrjen e rregullimeve ligjore në fushën e sigurimeve shoqërore suplementare të ushtarakëve në zbatim të këtij ndryshimi. Caktimi i pensionit të parakohshëm, sipas nenit 11, të ligjit nr. 8087/1996 (i ndryshuar me ligjin nr. 8521/1999), bëhet duke u llogaritur sipas skemës: a) 50% e pagës referuese mbi të cilën ishte derdhur kontributi; dhe b) për çdo vit tjetër të vjetërsisë së shërbimit mbi 12 vjet për gratë dhe 15 vjet për burrat masa e pensionit

shtohet me 2% të pagës referuese. Por masa e përgjithshme e pensionit të parakohshëm nuk mund të kalonte masën e pensionit maksimal të pleqërisë në shkallë vendi. Tavanit i vendosur në lidhje me masën e pensionit të parakohshëm në nenin 11, të ligjit nr. 8087/1996, të ndryshuar, duhet të zbatohet mbi të gjithë masën e pensionit të parakohshëm.

49. Për sa më lart, në rastin në shqyrtim, nisur nga thelbi i parashtrimeve të kërkuarit, si dhe bazuar në standardet kushtetuese të sipërcituara, Gjykata do të analizojë nëse interpretimi që Gjykata Administrative e Apelit dhe Gjykata e Lartë i kanë bërë ligjit material të zbatueshëm në mosmarrëveshjen objekt gjykimi i ka cenuar kërkuarit të drejtën për pension të parakohshëm për vjetërsi shërbimi të përfituar për shkak të parashikimeve ligjore, pra nëse në interpretimin që ato gjykata i kanë bërë ligjit të zbatueshëm në rastin e kërkuarit ka ose jo elemente të arbitraritetit.

50. Nga rrethanat e çështjes rezulton se kërkuarit, si ushtarak në rezervë, e drejta për pension të parakohshëm i ka lindur në datën 1.1.1999. Trajtimi i tij me këtë pension është bazuar në ligjin nr. 8087/1996, të ndryshuar me ligjin nr. 8521/1999 dhe është caktuar në masën 8.000 lekë në muaj, sipas aktit administrativ nr. 1477/2000 të DRSSH-së, Tiranë i cili është kundërshtuar gjyqësisht nga kërkuari. Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Tiranë, me vendimin nr. 3508, datë 24.6.2014, ka vlerësuar se masa e pensionit të parakohshëm do të jetë në masën 50% të pagës referuese së bashku me shtesat 2% për çdo vit shërbimi mbi 15 vjet, pa e kufizuar me masën e pensionit maksimal të pleqërisë në shkallë vendi ose me pensionin për gradë. Ajo ka arsyetuar se kufizimi i zbatuar nga DRSSH-ja, Tiranë sipas nenit 11, të ligjit nr. 8087/1996 (të ndryshuar me ligjin nr. 8521/1999), se masa e pensionit të parakohshëm nuk duhet të kalojë masën e pensionit maksimal të pleqërisë në shkallë vendi, nuk gjen zbatim, pasi ky kufizim është shfuqizuar nga neni 49, i ligjit nr. 9210/2004, ndërkohë që e njëjta formulë për masën e pensionit të parakohshëm parashikohet edhe nga ligji nr. 9418/2005 (i ndryshuar me ligjin nr. 9481/2006), i cili për ushtarakët me gradën “nënkolonel” parashikon se masa e pensionit nuk mund të jetë më e madhe se katërfishi i pensionit bazë, ligj ky që duhet të zbatohet edhe për paditësin/kërkuarin nga data 4.3.2007 e hyrjes në fuqi të vendimit të Gjykatës nr. 9, datë 26.2.2007.

51. Çështja është shqyrtuar në Gjykatën Administrative të Apelit, vendim i cili është prishur nga Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë. Gjykata e Lartë ka arsyetuar se gjykatat e faktit kanë zbatuar gabim ligjin material, konkretisht nenin 11, të ligjit nr. 8087/1996, të ndryshuar, duke vendosur kufizimin e masës maksimale të pensionit të pleqërisë në shkallë vendi vetëm te shtesa për vjetërsi (shkronja “b”) dhe jo në masën totale të pensionit. Sipas Gjykatës së Lartë, në rigjykim gjykata administrative duhet të kryente një hetim të plotë dhe të gjithanshëm të çështjes dhe të analizonte faktet për të zgjidhur çështjen sipas orientimeve të vendimit unifikues nr. 3/2016.

52. Në rishqyrtim, Gjykata Administrative e Apelit, me vendimin nr. 695, datë 5.10.2023, ka vendosur ndryshimin e vendimit të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Tiranë dhe rrëzimin e padisë të kërkuarit. Sipas Gjykatës Administrative të Apelit, kërkuari ka kërkuar aplikimin e një skeme pa kufizime në masën e pensionit të parakohshëm edhe pse ligji që ka qenë në fuqi në kohën kur ka dalë në pension të parakohshëm parashikonte kufizime. Ajo gjykatë ka arsyetuar se në momentin e lindjes së të drejtës nga DRSSH-ja është zbatuar si duhet neni 11, i ligjit nr. 8087/1996. Ligji i zbatueshëm për të gjithë periudhën është ligji nr. 8087/1996 (i ndryshuar me ligjin nr. 8521/1999), sipas interpretimit të vendimit unifikues, ndaj Gjykata Administrative e Shkallës së Parë ka gabuar në interpretimin dhe zbatimin e saj. Ndërsa Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2024-1416, datë 8.4.2024, ka vendosur mospranimin e rekursit të kërkuarit.

53. Bazuar në standardet e mësipërme dhe duke pasur në konsideratë rrethanat e rastit konkret, Gjykata vëren se sikurse ka arsyetuar edhe gjykata e apelit, kërkuarit i ka lindur e drejta për pension të parakohshëm në datën 1.1.1999, moment në të cilin zbatohet ligji nr. 8087/1996, i ndryshuar me ligjin nr. 8521/1999. Në nenin 11 të tij parashikohet se masa e pensionit të parakohshëm për vjetërsi shërbimi ishte 50 për qind e pagës referuese mbi të cilën është derdhur kontributi dhe për çdo vit tjetër të vjetërsisë së shërbimit mbi përcaktimin e mësipërm, masa e pensionit shtohet me 2 % të pagës referuese, por jo më shumë se masa e pensionit maksimal të pleqërisë në shkallë vendi. Ndërkohë, sikurse u theksua më lart (shih paragrafin 43 të vendimit), për shkak të shfuqizimit me ligjin nr. 9210/2004 të tavanit të

masës së pensionit maksimal të pleqërisë, kërkuesit iu krijuan pritshmëri të ligjshme që edhe ai do të përfitonte nga ky shfuqizim, pra se edhe ndaj atij nuk do të zbatohet më ky tavan/kufizim në masën e pensionit të parakohshëm.

54. Megjithatë, Gjykata konstaton se pavarësisht këtij shfuqizimi, Gjykata Administrative e Apelit edhe për periudhën 2004–2009, pra nga shfuqizimi i tavanit e deri në momentin që kërkuesi ka fituar të drejtën për pension pleqërie, duke u bazuar në nenin 11, të ligjit nr. 8087/1996, të ndryshuar me ligjin nr. 8521/1999, ka përcaktuar se masa e përgjithshme e pensionit të parakohshëm nuk mund të kalojë masën e pensionit maksimal të pleqërisë në shkallë vendi. Duke arsyetuar në këtë mënyrë, Gjykata Administrative e Apelit duket se nuk e ka llogaritur masën e pensionit sipas parashikimit ligjor në fuqi për atë periudhë. Prandaj, në vlerësimin e Gjykatës vendimi i gjykatës së apelit nuk duket se ka përmbushur konceptin e një gjykimi të drejtë në kuptim të parashikimit të nenit 42 të Kushtetutës.

55. Nga ana tjetër, Gjykata vëren se përmbajtja e ligjit nr. 9210/2004, si dhe mënyra e interpretimit të tij nga gjykata e apelit nuk rezultojnë të jenë analizuar nga Gjykata e Lartë. Gjithashtu, ajo nuk shprehet pse në rastin në shqyrtim kishte vend për zbatimin e vendimit unikues edhe për periudhën pas vitit 2004, si dhe përse ligji i identifikuar si i zbatueshëm për këtë periudhë vijon të përmbajë kufizim të masës së pensionit të parakohshëm (jo më shumë se masa e pensionit maksimal të pleqërisë në shkallë vendi), në një kohë kur ky kufizim është shfuqizuar. Në këtë drejtim, nuk duket se Gjykata e Lartë u ka dhënë përgjigje shkaqeve të paraqitura në rekurs lidhur me zbatueshmërinë e kriterëve ligjorë të parashikuara nga ligji nr. 8087/1996, i ndryshuar me ligjin nr. 8521/1999, për periudhën 2004–2009, si pasojë e shfuqizimit me ligjin nr. 9210/2004, të masës së tavanit të pensionit të parakohshëm apo se ajo (Gjykata e Lartë) ka dhënë mjaftueshëm argumente për identifikimin e ligjit të zbatueshëm dhe për mënyrën e interpretimit të tij nga gjykata e apelit.

56. Nisur nga sa më lart, Gjykata vlerëson se Gjykata e Lartë si gjykatë ligji duhet t'i kthente përgjigje pretendimeve të kërkuesit për ligjin e zbatueshëm dhe kriteret e përcaktimit të pensionit

të parakohshëm për vjetërsi shërbimi. Pra, ajo gjykatë nuk mund të mjaftojë me një arsyetim të kufizuar, por duhet të mbante qëndrim dhe të arsyetonte qoftë për sa i përket ligjit të zbatueshëm, ashtu edhe në veçanti, nëse kufizimi “jo më shumë se masa e pensionit maksimal të pleqërisë në shkallë vendi” përfshin edhe periudhën kohore 2004–2009. Prandaj vendimi i saj nuk plotëson kërkesat për një gjykim të drejtë në drejtim të standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor, duke i cenuar kërkuesit edhe parimin e sigurisë juridike në drejtim të së drejtës për pension të parakohshëm të fituar prej tij nga ligji, të paktën për periudhën kohore 2004–2009.

57. Për arsyet e lartpërmendura, Gjykata vlerëson se pretendimi i kërkuesit për cenimin e së drejtës së pensionit të parakohshëm për shkak të interpretimit të paarsyeshëm të ligjit është i bazuar. Megjithatë, Gjykata, duke mbajtur në konsideratë edhe rolin subsidiar të saj në respektimin e të drejtave dhe lirive themelore të njeriut, vlerëson se i përket Gjykatës së Lartë të kontrollojë ligjshmërinë e vendimmarrjes së gjykatave të faktit për interpretimin e ligjit material prej tyre, prandaj duhet të shfuqizohet vetëm vendimi i saj.

58. Në përfundim, Gjykata çmon se sipas arsyetimit të mësipërm të këtij vendimi, kërkesa është e bazuar, ndaj dhe ajo pranohet.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në mbështetje të neneve 131, pika 1, shkronja “F” dhe 134, pika 1, shkronja “I”, të Kushtetutës, si dhe nenit 72, të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, njëzëri,

VENDOSI:

1. Pranimin pjesërisht të kërkesës.
2. Shfuqizimin e vendimit nr. 00-2024-1416, datë 8.4.2024, të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshëm me Kushtetutën.
3. Dërgimin e çështjes për shqyrtim në Gjykatën e Lartë.

Ky vendim është përfundimtar dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Marrë më 23.4.2025.

Shpallur më 27.5.2025.

Kryetare: Holta Zaçaj

Anëtarë: Sonila Bejtja, Marsida Xhaferllari, Genti Ibrahim, Ilir Toska, Sandër Beci, Fiona Papajorgji, Marjana Semini

VENDIM

Nr. 29, datë 30.4.2025

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Holta Zaçaj,	kryetare;
Fiona Papajorgji,	anëtare;
Sonila Bejtja,	anëtare;
Sandër Beci,	anëtar;
Ilir Toska,	anëtar;
Genti Ibrahim,	anëtar;
Marjana Semini,	anëtare;
Marsida Xhaferllari,	anëtare,

me sekretare Belma Lleshi, në datën 30.4.2025, mori në shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve kërkesën nr. 10 (R) 2024 të Regjistrat Themeltar, që u përket:

KËRKUES: Rafet Dokollari

SUBJEKTE TË INTERESUARA:

Këshilli i Ministrave, përfaqësuar nga Herald Jonuzaj, drejtor i departamentit.

Përmbauesi Gjyqësor Privat Rigels Dikellari

OBJEKTI: Konstatimi i shkeljes së afatit të arsyeshëm dhe përshpejtimi i procedurave të ekzekutimit të vendimit gjyqësor nr. 413, datë 8.6.2017, titull ekzekutiv.

Detyrimi i Këshillit të Ministrave të shpërblejë dëmin financiar për vonesën e pagesës dhe fitimin e munguar.

BAZA LIGJORE: Neni 42, pika 2, i Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); nenet 6, pika 1 dhe 13 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (*KEDNJ*); ligji nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar (*ligji nr. 8577/2000*).

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin e çështjes Marsida Xhaferllari, mori në shqyrtim parashtrimet me shkrim të kërkuarit Rafet Dokollari (*kërkuesi*), i cili ka kërkuar pranimin e kërkesës, prapësimet e subjektit të interesuar, Këshillit të Ministrave, që ka kërkuar rrëzimin e kërkesës dhe informacionin e përmbauesit gjyqësor Rigels Dikellari për pushimin e ekzekutimit, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

Rrethanat e çështjes

1. Kërkuesi ka pasur në pronësi një ndërtesë me sipërfaqe 140 m² dhe truall me sipërfaqe 1000 m², në fshatin Udenisht, Pogradec. Këshilli i Ministrave, me vendimin nr. 909, datë 22.12.2014, “Për shpronësimin për interes publik të pronarëve të pasurive të paluajtshme, pronë private që preken nga realizimi i projektit “Rehabilitimi i bregut të Liqenit të Ohrit dhe gjelbërimi përgjatë rrugës Lin–Pogradec”” (*VKM nr. 909/2014*) ka vendosur, ndër të tjera, shpronësimin e kërkuarit për pronën në fjalë (truall dhe ndërtesë) kundrejt vlerës 18.489.423 lekë, duke përcaktuar se shpronësimi fillonte prej datës 24.12.2014.

2. Kërkuesi, duke mos qenë dakord me vlerën e shpronësimit, në datën 11.7.2016, ka paraqitur padi në gjykatë. Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Korçë, me vendimin nr. 971(413), datë 8.6.2017, ka vendosur pranimin e padisë, ndryshimin e pjesshëm të VKM-së nr. 909/2014, për sa i përket vlerës së kompensimit për efekt shpronësimi për kërkuarin, duke detyruar Këshillin e Ministrave ta kompensojë atë për pasurinë e shpronësuar (truall dhe ndërtesë) në vlerën 58.640.000 lekë. Vendimi ka marrë formë të prerë në datën 8.8.2017, pa u ankimuar nga asnjë prej palëve.

3. Në fillim të vitit 2020 kërkuari ka vënë në lëvizje procedurën e ekzekutimit të detyrueshëm të vendimit gjyqësor, duke iu drejtuar përmbauesit gjyqësor privat. Ky i fundit në datën 10.2.2020 ka njoftuar subjektin e interesuar, Këshillin e Ministrave, për ekzekutimin vullnetar, ndërsa në datën 4.3.2020, ka vendosur sekuestron konservative për llogaritë e tij. Në datën 6.7.2020, Dega e Thesarit Tiranë ka njoftuar përmbauesin

gjyqësor se nuk mund ta ekzekutonte vendimin gjyqësor, pasi subjekti i interesuar, Këshilli i Ministrave, nuk dispononte fonde buxhetore ose artikuj të posaçëm në sistemin informatik financiar të qeverisë dhe as kodin shtatëshifror për kryerjen e procedurave financiare në sistemin e thesarit. Në vijim, përmbaruesi gjyqësor i është drejtuar disa herë Këshillit të Ministrave dhe Drejtorisë së Përgjithshme të Thesarit, duke kërkuar ekzekutimin e vendimit gjyqësor, por pa sukses. Drejtoria e Përgjithshme e Thesarit i është përgjigjur se duhet të komunikonte drejtpërdrejt me Këshillin e Ministrave dhe se vendimi gjyqësor nuk përcaktonte qartë nëse institucioni debitor ishte njësi varësie e Këshillit të Ministrave ose vetë aparati i tij.

4. Në këto rrethana, në datën 16.3.2022, kërkuesi i është drejtuar Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Korçë, me kërkesë për konstatimin e cenimit të afatit të arsyeshëm të ekzekutimit të vendimit gjyqësor, bazuar në nenet 399/2 dhe 399/5 të Kodit të Procedurës Civile (KPC). Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Korçë, me vendimin nr. 900(770), datë 13.4.2022, ka vendosur rrëzimin e kërkesës, me arsyetimin se ekzekutimi i vendimit gjyqësor është penguar nga arsye objektive, që kanë të bëjnë me mungesën e fondeve buxhetore të debitorit në sistemin informatik financiar të qeverisë dhe të kodit shtatëshifror për realizimin e procedurave financiare në thesar. Në vijim, kërkuesi ka paraqitur në të njëjtën gjykatë kërkesën për sqarimin e vendimit gjyqësor, e cila nuk po ekzekutohej. Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Korçë, me vendimin nr. 301(259), datë 9.2.2023, ka vendosur rrëzimin e kërkesës me arsyetimin se ishte e pabazuar në ligj dhe se në atë lloj gjykimi nuk mund të ndryshohej ndërgjyqësia.

5. Në datën 20.3.2023, përmbaruesi gjyqësor i është drejtuar sërish Këshillit të Ministrave për ekzekutimin e vendimit gjyqësor nga një njësi varësie e tij, ndërsa në datën 19.4.2023, ka paraqitur kërkesë në gjykatë për marrjen e masave të nevojshme për ekzekutimin e vendimit, bazuar në nenin 65 e vijues, të ligjit nr. 49, datë 3.5.2012, “Për gjykatat administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative”, të ndryshuar. Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Korçë, me vendimin nr. 1, datë 12.5.2023, ka vendosur mospranimin e kërkesës me arsyetimin se përmbaruesi nuk kishte shteruar mjetet ligjore në

dispozicion, pasi nuk kishte aplikuar paraprakisht sanksionet e parashikuara nga ligji.

6. Më tej, përmbaruesi gjyqësor ka vijuar t’i drejtohet Këshillit të Ministrave me disa shkresa, duke kërkuar ekzekutimin e detyrimit. Subjekti i interesuar, Këshilli i Ministrave, në datën 25.9.2023 i është përgjigjur se detyrimi do të shlyhej nga Ministria e Infrastrukturës dhe Energjisë (MIE), duke qenë se vendimi i shpronësimit i përkiste fushës së përgjegjësisë së saj. Në datën 20.5.2024 MIE-ja ka njoftuar përmbaruesin gjyqësor se ekzekutimi do të kryhej nga viti 2024 e në vijim, sipas mundësive buxhetore të saj.

7. Në datën 9.9.2024 përmbaruesi gjyqësor ka kërkuar informacion nga Dega e Thesarit Tiranë nëse kërkuesi ishte përfshirë në listën për likuidimin e detyrimeve nga MIE-ja, për të cilën ka marrë përgjigje negative. Pas marrjes së këtij informacioni përmbaruesi gjyqësor ka paraqitur dy kërkesa të tjera (në datat 25.9.2024 dhe 8.11.2024) për ekzekutimin e detyrimit nga MIE-ja, duke vënë në dijeni edhe Këshillin e Ministrave, por pa sukses.

8. Në datën 5.12.2024, kërkuesi, nëpërmjet shërbimit postar, ka paraqitur në Gjykatën Kushtetuese (*Gjykata*) ankim kushtetues individual, sipas objektit. Në datën 22.1.2025, Kolegji i Gjykatës ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve.

II

Pretendimet në Gjykatën Kushtetuese

9. **Kërkuesi**, në mënyrë të përmbledhur, ka pretenduar se i është cenuar *e drejta për gjykim brenda afatit të arsyeshëm*, pasi vendimi gjyqësor nuk është ekzekutuar për 6 vjet. Megjithatë MIE-ja, për llogari të debitorit, Këshillit të Ministrave, në datën 21.1.2025 e ka shlyer detyrimin financiar, atij i është shkaktuar dëm nga mosekzekutimi i vendimit në afat, dëm i cili duhet t’i paguhej sipas nenit 399/6 të KPC, së bashku me fitimin e munguar.

10. **Subjekti i interesuar, Këshilli i Ministrave**, në mënyrë të përmbledhur, ka prapësuar se kërkesa është paraqitur jashtë afatit ligjor 4-mujor, që ka filluar të ecë në datën 13.4.2022, kur gjykata e shkallës së parë ka rrëzuar kërkesën për konstatimin e shkeljes. Kërkimi për shpërblimin e dëmit, sipas nenit 399/6 të KPC-së, është jashtë juridiksionit kushtetues, ndërsa kërkimi për konstatimin e cenimit të së drejtës për gjykim brenda afatit të

arsyeshëm tashmë ka mbetur pa objekt, pasi detyrimi është shlyer në datën 21.1.2025. Vonesa në ekzekutim është shkaktuar nga pamundësia objektive e Këshillit të Ministrave, e cila lidhet me mungesën e fondeve dhe të procedurave financiare në emër të tij.

11. **Subjekti i interesuar, përmbartuesi gjyqësor privat Rigels Dikellari**, ka informuar se ka vendosur pushimin e procedurës së ekzekutimit të detyrueshëm në kushtet kur titulli ekzekutiv është ekzekutuar tërësisht nga MIE-ja.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkuarit

12. Çështja e legjitimitimit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “P” dhe 134, pikat 1, shkronja “I” dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71, të ligjit nr. 8577/2000, çdo individ mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë edhe kriteret kumulative të nenit 71/a, të ligjit nr. 8577/2000, që lidhen me afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësuar në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, shterimin e mjeteve juridike efektive, mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur, si dhe rregullimet e veçanta ligjore të shqyrtimit paraprak të kërkesës.

13. Kërkuar, në ankimin kushtetues individual, ka kërkuar, ndër të tjera, edhe shpërblimin e dëmit nga Këshilli i Ministrave, referuar neneve 399/6 dhe 399/10 të KPC-së, si dhe fitimin e munguar si pasojë e vonesës në ekzekutim. Subjekti i interesuar, Këshilli i Ministrave, ka prapësuar se ky kërkim është jashtë juridiksionit kushtetues, pasi kjo lloj padie ngrihet në gjykatën civile të shkallës së parë ku ka qendrën organi, ndaj të cilit është konstatuar shkelja, me kushtin që shkelja të jetë konstatuar në një gjykim të mëvetshëm.

14. Gjykata, bazuar në nenin 131 të Kushtetutës, ka pohuar se pretendimet për të drejtën për dëmshpërblim, sipas neneve 399/6 dhe 399/10 të KPC-së, si rrjedhojë e shkeljes së afatit të arsyeshëm të gjykimit në gjykatat e zakonshme, nuk përfshihen në juridiksionin kushtetues (*shih vendimin nr. 31, datë*

29.5.2023, të Gjykatës Kushtetuese). Për këtë arsye, kërkitimi për shpërblimin e dëmit nga vonesa në ekzekutim dhe fitimin e munguar nuk mund të merret në shqyrtim.

15. Për sa i takon kriterit të legjitimitimit *ratione personae*, Gjykata ka pohuar se, në parim, statusi i “viktimës” përjashtohet vetëm nëse organet publike kanë njohur shkeljen, në mënyrë të shprehur ose në substancë, dhe më pas e kanë riparuar atë. Në rastin e kohëzgjatjes së procedurave të gjykimit, korrigjim të mjaftueshëm përbën caktimi i shpërblimit të drejtë me vendim gjyqësor dhe, në një rast të tillë, kërkuar nuk mund të pretendojë më se është viktimë e shkeljes (*shih vendimin nr. 44, datë 26.9.2023, të Gjykatës Kushtetuese*). Po kështu, Gjykata ka theksuar se vetëm fakti që autoritetet shtetërore kanë zbatuar vendimin, pas një vonese thelbësore, nuk mund të konsiderohet se i heq automatikisht kërkuar statusin e viktimës, në kuptimin kushtetues (*shih vendimin nr. 8, datë 23.3.2010, të Gjykatës Kushtetuese*).

16. Mbi bazën e standardeve të mësipërme, Gjykata vëren se vendimi gjyqësor në favor të kërkuar është bërë i ekzekutueshëm në datën 18.8.2017. Pas paraqitjes së ankimit kushtetues individual, konkretisht në datën 21.1.2025, subjekti i interesuar, Këshilli i Ministrave, ka shlyer tërësisht vlerën e detyrimit sipas vendimit gjyqësor. Megjithatë, duke mbajtur në konsideratë vonesën thelbësore të ekzekutimit, faktet se kjo shkelje nuk është njohur si e tillë nga autoritetet shtetërore dhe se kërkuar nuk është kompensuar për vonesën, Gjykata arrin në përfundimin se ai e ruan statusin e viktimës së shkeljes, ndaj legjitimohet *ratione personae*.

17. Një kriter tjetër është *shterimi i mjeteve juridike efektive*, i parashikuar nga neni 131, pika 1, shkronja “P”, i Kushtetutës dhe neni 71/a, pika 1, shkronja “a”, i ligjit nr. 8577/2000, që kërkon shfrytëzimin në rrugë normale të mjeteve juridike efektive, të cilat janë të përshtatshme, të disponueshme dhe të frytshme për një çështje konkrete. Lidhur me kërkesat për konstatimin e cenimit të së drejtës për gjykim brenda afatit të arsyeshëm, Gjykata, pas ndryshimeve që iu bënë KPC-së me ligjin nr. 38/2017, ka mbajtur qëndrimin se individ duhet t’u drejtohet paraprakisht gjykatave të zakonshme, në përputhje me nenin 399/1 e vijues të KPC-së, dhe vetëm pasi të ketë shteruar garancitë e mbrojtjes që i ofrohen nga juridiksioni i zakonshëm gjyqësor, ai mund të vërë në lëvizje gjykimin kushtetues (*shih*

vendimet nr. 68, datë 7.12.2023; nr. 46, datë 3.10.2023; nr. 44, datë 26.9.2023, të Gjykatës Kushtetuese).

18. Në rastin konkret, Gjykata vëren se kërkuesi i është drejtuar Gjykatës me ankim kushtetues individual, pasi ka paraqitur kërkesë në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Korçë për konstatimin e shkeljes së afatit të arsyeshëm në ekzekutimin e vendimit gjyqësor dhe përshpejtimin e ekzekutimit të tij, kërkesë e cila është rrëzuar nga gjykata e shkallës së parë në datën 13.04.2022. Në vijim, ai ka paraqitur edhe kërkesë për interpretimin e vendimit gjyqësor që kërkohej të ekzekutohej, e cila gjithashtu i është rrëzuar nga gjykata e shkallës së parë në datën 09.02.2023. Pavarësisht se vendimi i formës së prerë është ekzekutuar tashmë, i vetmi mjet në dispozicion të kërkuesit për rivendosjen e së drejtës së cenuar, atë të ekzekutimit të vendimit brenda afatit të arsyeshëm, është ankimi kushtetues individual. Në këto rrethana, Gjykata çmon se kërkuesi e ka përmbushur kriterin e shterimit të mjeteve juridike efektive në dispozicion.

19. Për sa i përket legjitimitetit *ratione temporis*, bazuar në nenin 71/a, pika 1, shkronja “b”, të ligjit nr. 8577/2000, afati për paraqitjen e ankimit kushtetues individual është 4 muaj nga konstatimi i cenimit të së drejtës. Në rastet e ankimeve kushtetuese individuale që lidhen me kohëzgjatjen e arsyeshme të gjykimit, Gjykata ka vënë në dukje se bëhet fjalë për situata të shkeljes vazhduese, në të cilat rregulli i afatit ligjor 4-mujor nuk është i zbatueshëm në mënyrë strikte. Megjithatë, një situatë e vazhdueshme nuk mund të shtyjë për një kohë të pacaktuar zbatimin e afatit të paraqitjes së kërkesës, pasi individit ka edhe detyrimin për të treguar kujdesin e duhur dhe të ndërmarrë nismën e ankimit për dështimin e vazhdueshëm të organeve të pushtetit publik për të përmbushur disa nga detyrimet e tij (*shih vendimet nr. 64, datë 30.11.2023; nr. 44, datë 26.9.2023, të Gjykatës Kushtetuese*).

20. Mbi bazën e standardit të mësipërm dhe duke mbajtur në konsideratë se debitori nuk e ka përmbushur detyrimin deri në paraqitjen e ankimit kushtetues individual, ndërsa kërkuesi ka bërë disa përpjekje procedurale për ekzekutimin e vendimit, jo vetëm duke vënë në lëvizje vazhdimisht përmbaruesin gjyqësor, por edhe duke iu drejtuar dy herë gjykatës së shkallës së parë me kërkesa të veçanta, Gjykata çmon se shkelja e pretenduar ka natyrë vazhduese dhe kërkuesi ka treguar kujdesin e duhur për të ndërmarrë nismën e ankimit. Për këtë

arsye, ai legjitimohet *ratione temporis*, ndaj prapësimi i subjektit të interesuar, Këshilli të Ministrave, për mosrespektimin e afatit, nuk qëndron.

21. Në drejtim të legjitimitetit *ratione materiae*, kërkuesi në ankimin kushtetues individual ka kundërshtuar vonesën në ekzekutimin e vendimit gjyqësor. Ky pretendim lidhet me të drejtën e procesit të rregullt ligjor, të garantuar nga neni 42 i Kushtetutës dhe, si i tillë, hyn në juridiksionin kushtetues. Gjykata, duke u bazuar edhe në mënyrën se si është parashtruar pretendimi i kërkuesit, vlerëson ta shqyrtojë atë në këndvështrim të së drejtës për ekzekutimin e vendimit gjyqësor brenda një afati të arsyeshëm.

B. Për themelin e pretendimeve

B.1. Për konstatimin e cenimit të së drejtës për ekzekutimin e vendimit gjyqësor brenda një afati të arsyeshëm

22. Kërkuesi ka pretenduar konstatimin e cenimit të së drejtës për ekzekutimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë brenda një afati të arsyeshëm, pasi debitori, Këshilli i Ministrave, ka marrë dënim për detyrimin që në vitin 2019 dhe vazhdimisht i është kërkuar ekzekutimi i tij. Edhe pse në datën 21.1.2025, MIE-ja e ka shlyer detyrimin financiar, sipas kërkuesit, pagesa nuk shlyen dëmin e shkaktuar nga vonesa, ndaj Gjykata duhet të konstatojë cenimin e së drejtës kushtetuese të tij.

23. Subjekti i interesuar, Këshilli i Ministrave, ka prapësuar se vendimi gjyqësor në favor të kërkuesit është ekzekutuar me vonesë për shkak të pamundësisë objektive që lidhet me mungesën e fondeve buxhetore dhe të procedurave financiare në emër të vet Këshillit të Ministrave pranë degës së thesarit.

24. Neni 42 i Kushtetutës parashikon, ndër të tjera, se kushdo për mbrojtjen e të drejtave të tij kushtetuese dhe ligjore, ka të drejtën e një gjykimi të drejtë brenda një afati të arsyeshëm nga një gjykatë, ndërsa neni 142, pika 3, i Kushtetutës detyron organet e shtetit të ekzekutojnë vendimet gjyqësore.

25. Gjykata ka theksuar se parimet kushtetuese të lidhura me procesin e rregullt ligjor, për të cilin bën fjalë neni 42 i Kushtetutës dhe neni 6 i KEDNJ-së, si dhe detyrimi për ekzekutimin e vendimeve gjyqësore, të parashikuara në nenin 142, pika 3, të Kushtetutës, nënvizojnë faktin se çdo qytetar, i cili i drejtohet një gjykate kompetente për realizimin e një të drejte, nuk mund të presë pa kufij për realizimin e saj (*shih vendimet nr. 4, datë 20.2.2013; nr. 6, datë 6.3.2009; nr. 1, datë 19.1.2009, të Gjykatës Kushtetuese*).

Ekzekutimi brenda një afati të arsyeshëm i një vendimi të formës së prerë të gjykatës duhet konsideruar si pjesë përbërëse e së drejtës për një proces të rregullt ligjor. Ai përbën një element thelbësor të shtetit të së drejtës e të vet nocionit të gjykimit të drejtë. Asnjë organ shtetëror nuk mund të vërë në diskutim drejtësinë e vendimeve gjyqësore të formës së prerë. Çdo organ shtetëror detyrohet të marrë masat përkatëse për zbatimin e tyre (*shih vendimet nr. 25, datë 27.3.2017; nr. 1, datë 21.1.2016; nr. 35, datë 27.10.2010, të Gjykatës Kushtetuese*).

26. Ekzekutimi i vendimit të formës së prerë të gjykatës përbën fazën përfundimtare të realizimit të një të drejte të fituar gjyqësisht. Vetëm pas realizimit të kësaj faze mund të konsiderohet se individ i ka vendosur plotësisht në vend të drejtën e tij të fituar. Procesi i vendosjes në vend të një të drejte të shkelur përfshin jo vetëm vendimmarrjen e gjykatave, por edhe veprimet konkrete të organeve përgjegjëse të ngarkuara me ekzekutimin e vendimeve gjyqësore të formës së prerë. Në një çështje që përfshin përcaktimin e një të drejte civile, kohëzgjatja e procedurave normalisht llogaritet nga momenti i fillimit të procedurës gjyqësore deri në momentin kur jepet vendimi dhe ekzekutohet ai. Faza ekzekutive konsiderohet si fazë e mëtejshme e të njëjtit proces (*shih vendimet nr. 14, datë 15.4.2010; nr. 8, datë 23.3.2010; nr. 9, datë 1.4.2009, të Gjykatës Kushtetuese*).

27. Gjykata Evropiane për të Drejtat e Njeriut (GJEDNJ) është shprehur se një individ, i cili ka qenë palë fituese në një proces gjyqësor me një autoritet publik, mund t'i kërkohet të ndërmarrë disa hapa proceduralë për të lejuar ose përshpejtuar zbatimin e një vendimi. Megjithatë, kërkesa për bashkëpunimin e kreditorit nuk duhet të shkojë përtej asaj që është rreptësisht e nevojshme dhe nuk i liron autoritetet nga detyrimet e tyre (*shih Burdov kundër Rusisë (nr. 2), datë 15.1.2009, § 69*). Barra e provës për të siguruar zbatimin e një vendimi kundër shtetit u takon autoriteteve shtetërore (*shih Yavorivskaya kundër Rusisë, datë 21.7.2005, § 25*). GJEDNJ-ja ka theksuar se një vonesë në ekzekutimin e një vendimi mund të justifikohet në rrethana të veçanta, por vonesa nuk duhet të jetë e tillë që të cenojë thelbin e së drejtës së mbrojtur sipas nenit 6, paragrafi 1 të KEDNJ-së (*shih Burdov kundër Rusisë, datë 7.5.2002, § 35; Androsov kundër Rusisë, datë 6.10.2005, § 52*).

28. Gjykata konstaton se, referuar nenit 399/2, pika 1, shkronja “c”, të KPC-së, ligjvënësi ka përcaktuar që afati i arsyeshëm i ekzekutimit të një vendimi gjyqësor civil ose administrativ, si rregull, është një vit, afat i cili llogaritet nga dita e paraqitjes së kërkesës për vënien në ekzekutim. Ndërsa në pikën 2 të këtij neni parashikohet se palët në proces mund të kërkojnë konstatimin e tejzgjatjes së procedurës së ekzekutimit edhe pa kaluar afati njëvjeçar, duke pasur parasysh kompleksitetin e çështjes, objektin e mosmarrëveshjes, të procedimit ose të gjykimit, sjelljen e organit që po kryen procedurat, si dhe të çdo personi tjetër të lidhur me çështjen, kur pretendojnë zvarritje të ekzekutimit të vendimit.

29. Duke iu kthyer çështjes konkrete, Gjykata vëren se procesi gjyqësor i vënë në lëvizje nga kërkuksi për masën e shpërblimit nga shpronësimi i pasurisë së tij ka përfunduar me vendimin nr. 971(413), datë 8.6.2017, të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Korçë, i cili nuk është ankimuar nga asnjë prej palëve dhe është bërë përfundimtar në datën 8.8.2017. Në fillim të vitit 2020 kërkuksi ka vënë në lëvizje procedurën e ekzekutimit të detyrueshëm, e cila ka zgjatur pothuajse 5 vjet, nga dita kur përmbaruesi gjyqësor ka lajmëruar Këshillin e Ministrave për ekzekutimin vullnetar (10.2.2020), deri në ekzekutimin e detyrimit (21.1.2025).

30. Në këto rrethana, për të vlerësuar nëse kohëzgjatja e ekzekutimit ka qenë e paarsyeshme, pra nëse kërkuksit i është cenuar e drejta kushtetuese për proces të rregullt ligjor në këtë aspekt, Gjykata do të analizojë rrethanat e veçanta të çështjes konkrete dhe kriteret e vendosura nga jurisprudenca kushtetuese që lidhen me: i. kompleksitetin e çështjes; ii. sjelljen e kërkuksit; iii. sjelljen e autoriteteve; iv. rëndësinë e asaj çfarë rrezikon kërkuksi (*shih vendimet nr. 39, datë 14.5.2024; nr. 57, datë 25.7.2017; nr. 59, datë 16.9.2016, të Gjykatës Kushtetuese*).

31. Në lidhje me kompleksitetin e çështjes, Gjykata vëren se vendimi gjyqësor në ekzekutim ka pasur në objektin e tij detyrimin e Këshillit të Ministrave për t'i paguar kërkuksit një shumë parash si pasojë e shpronësimit të pasurisë së tij për interes publik, çështje e cila *prima facie* nuk duket komplekse. Megjithatë, Gjykata evidenton se Këshilli i Ministrave sipas ligjeve nr. 9000, datë 30.1.2003, “Për organizimin dhe funksionimin e Këshillit të Ministrave” dhe nr. 9936, datë 26.6.2008, “Për

menaxhimin e sistemit buxhetor në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar, nuk ka personalitet juridik, ndaj nuk është njësi shpenzuese dhe nuk ka fonde buxhetore. Ky fakt konfirmohet edhe nga komunikimi i vazhdueshëm që përmbaruesi ka kryer, jo vetëm me Këshillin e Ministrave, por edhe me Drejtorinë e Përgjithshme të Thesarit, si dhe nga fakti që vendimi është ekzekutuar në fakt nga MIE-ja, që është person juridik publik dhe njësi shpenzuese.

32. Për sa më lart, Gjykata çmon se përcaktimi si debitor i Këshillit të Ministrave, në kontekstin e procedurave buxhetore, ku ai subjekt identifikohet si aparat, duke vepruar përmes njësite përbërëse në varësi të tij është një rrethanë që ka ndërlikuar në njëfarë shkalle ekzekutimin e vendimit gjyqësor, por që gjithsesi nuk e justifikon kohëzgjatjen prej pothuajse 5 vjetësh. Për këtë arsye, vlerësimi i kriterëve të tjera merr rëndësi përcaktuese për të vlerësuar nëse kërkuesit i është shkelur e drejta kushtetuese.

33. Lidhur me *sjelljen e kërkuesit*, në jurisprudencën kushtetuese është theksuar se kohëzgjatja e ekzekutimit të vendimeve gjyqësore të formës së prerë lidhet edhe me veprimet ose mosveprimet e individit, të cilat mund të kenë çuar në mosekzekutimin e vendimit gjyqësor të formës së prerë nga autoritetet e caktuara nga ligji (*shih vendimet nr. 64, datë 30.11.2023; nr. 25, datë 27.3.2017, të Gjykatës Kushtetuese*). Në çështjen konkrete, Gjykata vëren se kërkuesi është sjellë në përputhje me të drejtat e tij procedurale për të realizuar të drejtën e tij. Ai nuk e ka humbur interesin për ekzekutimin e vendimit, madje e ka shfaqur atë në mënyrë të pandërprerë, duke kërkuar vazhdimisht me mjete të ndryshme procedurale, duke filluar nga kërkesa për ekzekutimin e detyrueshëm, paditë drejtuar gjykatave të zakonshme dhe deri tek ankimi kushtetues individual. Për rrjedhojë, Gjykata çmon se vetë kërkuesi nuk është bërë shkak për vonesën në ekzekutimin e vendimit.

34. Lidhur me *sjelljen e autoriteteve*, Gjykata ka pohuar se, nga njëra anë, i takon debitorit të gjejë mundësi zgjidhjeje sa më të përshtatshme, me qëllim vënien në vend të së drejtës së kreditorit. Nga ana tjetër, autoritetet shtetërore nuk mund të justifikohen me pamundësinë për të mos respektuar një detyrim që vjen nga një vendim gjyqësor, por duhet të përpiqen me të gjitha mjetet dhe mundësitë që kanë në dispozicion për ta zbatuar atë (*shih*

vendimet nr. 4, datë 20.2.2013; nr. 10, datë 1.3.2012; nr. 2, datë 1.2.2011, të Gjykatës Kushtetuese).

35. Gjykata konstaton se nga koha kur ka filluar procedura e ekzekutimit të detyrueshëm ka pasur një korrespondencë të gjatë midis kërkuesit, përmbaruesit gjyqësor privat dhe autoriteteve shtetërore. Kështu, përmbaruesi gjyqësor, me shkresën e datës 20.2.2020, ka lajmëruar debitorin për ekzekutimin vullnetar, ka komunikuar vazhdimisht me Drejtorinë e Përgjithshme të Thesarit, me MIE-në, si dhe ka paraqitur edhe në gjykatë kërkesë për kryerjen e veprimeve të posaçme dhe marrjen e masave të tjera të nevojshme. Për sa i takon sjelljes së vetë debitorit, Këshillit të Ministrave, Gjykata vëren se ai është vënë në lëvizje për përmbushjen e detyrimit me vonesë. Kështu, pas 6 vjetësh nga marrja e formës së prerë të vendimit dhe pothuajse 3 vjet nga fillimi i procedurës së ekzekutimit të detyrueshëm (25.9.2023), Këshilli i Ministrave i ka deleguar MIE-së, në cilësinë e ministrisë së linjës, ndjekjen dhe ekzekutimin e vendimit të formës së prerë. Ndërkohë, edhe ky organ shtetëror nuk ka vepruar menjëherë, madje as nuk e ka planifikuar në buxhetin vjetor të radhës përmbushjen e detyrimit, por është vënë në lëvizje pas më shumë se një viti (21.1.2025), vetëm kur kërkuesi i është drejtuar Gjykatës me ankim kushtetues individual.

36. Subjekti i interesuar ka argumentuar se shkak i vonesës lidhet me krijimin e pasaktë të ndërgjyqësisë në gjykimin, ku është dhënë vendimi për shpërblimin nga shpronësimi, pasi gjykata e zakonshme duket t’ia kishte ngarkuar detyrimin ministrisë përgjegjëse për shpronësimin. Duke u caktuar si debitor Këshilli i Ministrave, procedurat buxhetore të thesarit të shtetit pamundësonin kryerjen e veprimeve financiare.

37. Pa mohuar faktin që kjo rrethanë ka ndikuar në vonesën në ekzekutim, Gjykata thekson se ajo nuk e shkarkon subjektin e interesuar nga detyrimi kushtetues që kanë të gjitha organet e shtetit për të ekzekutuar vendimet gjyqësore, sipas nenit 142, pika 3, të Kushtetutës. Për më tepër, Gjykata evidenton se subjekti i interesuar i ka pasur në dispozicion të gjitha mjetet procedurale për të kundërshtuar ndërgjyqësinë në gjykim, madje edhe për t’u ankuar në një gjykatë më të lartë, mjete të cilat nuk rezultojnë t’i ketë përdorur.

38. Për sa më lart, Gjykata çmon se sjellja e autoriteteve shtetërore nuk ka qenë në nivelin e

duhur të efikasitetit, duke çuar në zvarritje të pajustificuar të ekzekutimit të vendimit gjyqësor.

39. Në lidhje me rëndësinë e asaj çfarë rrezikon kërkuesi, Gjykata vëren se, në rastin konkret, pretendimet e kërkuesit, në thelb, lidhen me shpërblimin e drejtë nga shpronësimi, që përbën një të drejtë të mbrojtur në mënyrë të posaçme nga Kushtetuta në nenin 41, pika 4. Për rrjedhojë, çështja konkrete është e një natyre të tillë që interesi i kërkuesit është rrezikuar në shkallë të konsiderueshme nga vonesa e ekzekutimit të vendimit gjyqësor.

40. Në përfundim, Gjykata vlerëson se pretendimi i kërkuesit për konstatimin e cenimit të së drejtës për proces të rregullt ligjor, si pasojë e moszekutimit të vendimit të formës së prerë të gjykatës brenda një afati të arsyeshëm, është i bazuar, sipas arsyetimit të mësipërm të këtij vendimi, ndaj kërkesa pranohet pjesërisht.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të neneve 131, pika 1, shkronja “P” dhe 134, pika 1, shkronja “I”, të Kushtetutës, si dhe neneve 72 e vijues, të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, me shumicë votash,

VENDOSI:

1. Pranimin e pjesshëm të kërkesës.

2. Konstatimin e cenimit të së drejtës për proces të rregullt ligjor në aspektin e së drejtës për ekzekutimin e vendimit të gjykatës brenda afatit të arsyeshëm.

Ky vendim është përfundimtar dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Marrë më 30.4.2025.

Shpallur më 27.5.2025.

Kryetare: Holta Zaçaj

Anëtarë: Sonila Bejtja, Fiona Papajorgji, Ilir Toska, Sandër Beci, Marsida Xhaferllari, Marjana Semini

Anëtar kundër: Genti Ibrahim

MENDIM PAKICE

1. Në gjykimin kushtetues të çështjes që i përket kërkuesit Rafet Dokollari, me objekt: “*Konstatimi i shkeljes së afatit të arsyeshëm dhe përsheptimi i procedurave të ekzekutimit të vendimit gjyqësor nr. 413, datë 8.6.2017, titull ekzekutiv. Detyrimi i Këshillit të Ministrave të shpërblejë dëmin financiar për vonesën e pagesës dhe fitimin e munguar*”, jam kundër qëndrimit të shumicës për pranimin e kërkesës dhe vlerësoj se kërkesa duhej të ishte rrëzuar, për shkak se në drejtim të vlerësimit të kohëzgjatjes së arsyeshme të procesit të ekzekutimit të vendimit gjyqësor të kundërshtuar nuk janë plotësuar kriteret e vendosura nga jurisprudenca kushtetuese dhe për këtë arsye çmtoj të shprehem me mendim pakice.

2. Duke iu referuar rrethanave të çështjes konkrete në shqyrtim, siç ka konstatuar edhe shumica, procesi i ekzekutimit të vendimit gjyqësor ka vijuar për një periudhë prej rreth 5 vjetësh dhe është në tejkalim të afatit të arsyeshëm, të parashikuar nga KPC-ja për ekzekutimin e vendimeve. Megjithatë, kjo, në vetvete, nuk përbën argument për të deklaruar kohëzgjatjen e paarsyeshme të procesit, për sa kohë që për të arritur në një vlerësim të tillë nevojitet të vlerësohen kriteret e përcaktuara në jurisprudencën kushtetuese, konkretisht ato që kanë të bëjnë me: i. sjelljen e kërkuesit; ii. kompleksitetin e çështjes; iii. sjelljen e autoriteteve; iv. rëndësinë e asaj çfarë rrezikon kërkuesi.

3. Sipas shumicës, objekt i çështjes konkrete është ekzekutimi i vendimit gjyqësor të formë së prerë, me të cilin debitori duhet t’i paguante kërkuesit një shumë parash si pasojë e shpronësimit për interes publik. Nisur nga kjo, duke referuar në jurisprudencën e Gjykatës, shumica ka arritur në përfundimin se çështja është e një natyre të tillë që interesi i kërkuesit është rrezikuar në shkallë të konsiderueshme nga kohëzgjatja e tepruar e procedurës së ekzekutimit të vendimit gjyqësor të formës së prerë me rreth 5 vjet, nga të cilat 4 vjet për afatin e arsyeshëm të përcaktuar në KPC, edhe pse nga ana e debitorit është shlyer detyrimi, ndërkohë që çështja pritej të shqyrtohej nga Gjykata në seancë.

4. Në lidhje me të katra kriteret që merren në vlerësim për konstatimin e cenimit të afatit të arsyeshëm për ekzekutimin e vendimit të formës së prerë, bashkohem me shumicën në vlerësimin që ajo i ka bërë *kompleksitetit të çështjes*, ndërkohë që për sa u

takon tre kritereve të tjera ndahem nga qëndrimi i shumicës.

5. Konkretisht për sa i takon kriterit që lidhet me *sjelljen e kërkuarit*, ky i fundit, pavarësisht se ka shfrytëzuar mjetet procedurale në dispozicion të tij, në kushtet kur nga momenti i disponimit me vendim nga ana e Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Korçë, për konstatimin e cenimit të afatit të arsyeshëm për ekzekutimin e vendimit e deri në paraqitjen e ankimit kushtetues individual, pavarësisht se shkella është vazhduese, nuk ka përmbushur detyrimin për të treguar kujdesin e nevojshëm dhe nismën për t'u ankuar në kohën e duhur në këtë Gjykatë për dështimin e vazhdueshëm të ekzekutimit të vendimit të tij brenda një afati të arsyeshëm kohor. Ndërkohë për sa i takon përmbaruesit gjyqësor, ky i fundit, në trajtimin e çështjes, nuk i ka shteruar të gjitha mjetet juridike që parashikon legjislacioni për ekzekutimin e vendimit, fakt ky që provohet me vendimin e Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Korçë, që ka rrëzuar kërkesën për kryerjen e veprimeve të posaçme dhe marrjen e masave të tjera të nevojshme nga ana e asaj gjykate.

6. Duke marrë në analizë *sjelljen e autoriteteve*, pavarësisht se është tejkaluar afati i arsyeshëm me 4 vjet, ekzekutimi i vendimit të formës së prerë të kërkuarit, siç me të drejtë konstaton edhe Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Korçë me vendimin nr. 900 (770), datë 13.4.2022, rezulton se ekzekutimi i vendimit gjyqësor është penguar nga arsye objektive, të cilat lidhen me ndërtimin e ndërëgjyqësisë, si dhe me faktin se Këshilli i Ministrave nuk disponon llogari në degën e thesarit, duke bërë që vonesa në ekzekutim në këtë rast të justifikohet nga rrethana të veçanta. Në analizën e këtij kriteri gjithashtu duhet të mbahet parasysh edhe fakti që Këshilli i Ministrave, me gjithë pamundësinë e ekzekutimit, ka deleguar një nga organet e varësisë dhe ky i fundit ka ekzekutuar vendimin e formës së prerë të kërkuarit.

7. Për sa i takon kriterit të katërt dhe të fundit, *rëndësinë e asaj çfare rrezikon kërkuari* nga kohëzgjatja e ekzekutimit të vendimit gjyqësor, në vlerësimin tim kërkuari është kompensuar fillimisht për shumën e llogaritur për shpronësim nëpërmjet VKM-së nr. 909/2014, ndërkohë që shumën e ekzekutuar tashmë me vendim gjykate është plotësimi i vlerës sipas kërkesëpadisë së tij. I marrë në analizë ky kriter i lidhur edhe me kriteret e tjera, si dhe me faktin që

kërkuari është likuiduar për shumën e pretenduar, vlerësoj se ai nuk ka argumentuar dhe provuar rrezikun për interesat e tij pas ekzekutimit tërësor të vendimit. Nisur nga kjo, mbaj qëndrimin se nuk ka cenim të së drejtës për proces të rregullt ligjor në aspekt të kohëzgjatjes së arsyeshme të ekzekutimit të vendimit, ndaj, për rrjedhojë, kërkesa duhet të ishte rrëzuar.

Anëtar: Genti Ibrahim

VENDIM
Nr. 30, datë 2.5.2025

NË EMËR TË REPUBLIKËS
SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë,
e përbërë nga:

Holta Zaçaj	kryetare;
Fiona Papajorgji	anëtare;
Sonila Bejtja	anëtare;
Sandër Beci	anëtar;
Ilir Toska	anëtar;
Genti Ibrahim	anëtar;
Marjana Semini	anëtare;
Marsida Xhaferllari	anëtare,

me sekretare Belma Lleshi, më datë 22.4.2025 mori në shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve çështjen nr. 12 (G) 2024 të Regjistrat Themeltar, që u përket:

KËRKUES: GEG NDOCI, AGE NDOCI, përfaqësuar nga avokat Konstandin Tradafil, me prokurë.

SUBJEKTE TË INTERESUARA:

SHOQËRIA E SIGURIMEVE “ATLANTIK” sh.a., përfaqësuar nga avokat Envi Hicka, me prokurë.

SHOQËRIA “JAPAN SERVIS” sh.p.k., në mungesë.

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimeve nr. 12276, datë 22.12.2014, të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë; nr. 548, datë 10.3.2016 të Gjykatës së Apelit Tiranë; nr. 00-2024-1095, datë 20.3.2024, të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë, si të papajftueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

BAZA LIGJORE: Nenet 41, 42, 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i” dhe 142 të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); neni 6, pika 1, i Konventës Evropiane

për të Drejtat e Njeriut (*KEDN*); nenet 27, pikat 1 dhe 2, 71, pika 1, 71/a dhe 71/b të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar (*ligji nr. 8577/2000*).

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatoren e çështjes Marsida Xhaferllari, mori në shqyrtim pretendimet e kërkuarve Geg Ndoci dhe Age Ndoci (*kërkuesit*), të cilët kërkuar pranimin e kërkesës, parashtrimet me shkrim të subjektit të interesuar, Shoqërisë së Sigurimeve “Atlantik” sh.a. (*shoqëria e sigurimeve*), që kërkoj rrëzimin e kërkesës, konstatoi mungesën e prapësimeve me shkrim të subjektit tjetër të interesuar, shoqërisë “Japan Servis” sh.p.k., si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

Rrethanat e çështjes

1. Kërkuesit janë bashkëshortë ndërmjet tyre. Më datë 4.11.2011, në fshatin Gojan të Pukës ka ndodhur një aksident automobilistik në të cilin ka humbur jetën fëmija i tyre i mitur i moshës 2 vjeç dhe ka mbetur e dëmtuar rëndë kërkuarja Age Ndoci.

2. Pas kryerjes së veprimeve hetimore, Prokuroria pranë Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Pukë (*Prokuroria e Pukës*) ka konkluduar se shkaktar i aksidentit ka qenë drejtuesi i mjetit motorik, të cilin e ka proceduar penalisht për veprën penale “Shkelja e rregullave të qarkullimit rrugor”, të parashikuar nga neni 290, paragrafi i parë, i Kodit Penal dhe e ka dërguar çështjen në gjyq. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Pukë, në përfundim të gjykimit të shkurtuar të çështjes, me vendimin nr. 16, datë 15.5.2012, e ka deklaruar drejtuesin e mjetit motorik fajtor sipas akuzës dhe e ka dënuar me 1 vit e 4 muaj burgim. Vendimi është lënë në fuqi nga Gjykata e Apelit Shkodër me vendimin nr. 182, datë 20.9.2012.

3. Drejtuesi i mjetit motorik shkaktes i dëmit ka qenë i siguruar me policë siguri pranë shoqërisë së sigurimeve për periudhën 30.7.2011–29.7.2012. Pas përfundimit të procesit penal dhe shpalljes fajtor të drejtuesit, më datë 4.9.2013 kërkuar i janë drejtuar me kërkesë shoqërisë së sigurimeve për shpërblimin

e dëmit shëndetësor të shkaktuar nga aksidenti. Me shkresën e datës 12.9.2013, shoqëria e sigurimeve u ka bërë të ditur kërkuarve se dokumentacioni i paraqitur kishte mangësi që e bën të pamundur përlogaritjen e dëmshpërblimit sipas rregullores nr. 53, datë 25.6.2009, “Për trajtimin e dëmeve që mbulohen nga kontrata e sigurimit të detyrueshëm në sektorin e transportit”, të ndryshuar (*rregullorja nr. 53/2009*), të miratuar nga Autoriteti i Mbikëqyrjes Financiare (*AMF*), duke u kërkuar vendimin gjyqësor penal të formës së prerë për fajësinë e autorit të ngjarjes, dëshminë e trashëgimisë dhe akte të tjera shkresore.

4. Kërkuesit, duke mos qenë dakord me përgjigjen e shoqërisë së sigurimeve, kanë paraqitur padi në gjykatë me objekt shpërblimin e dëmit të plotë pasuror dhe jopasuror, si dhe pagesën e shpenzimeve, gjithsej në vlerën 7.986.458 lekë (4.809.729 lekë për viktimën e mitur dhe 3.176.729 lekë për kërkuarjen Age Ndoci). Po kështu, ata kanë kërkuar edhe pagesën e interesave sipas normave deri në ekzekutimin e vendimit.

5. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Tiranë, me vendimin nr. 12276, datë 22.12.2014, ka vendosur pranimin pjesërisht të padisë, duke detyruar shoqërinë e sigurimeve të shpërblejë kërkuar për dëmin e shkaktuar në vlerën gjithsej 4.079.944 lekë (2.500.000 lekë për viktimën e mitur dhe 1.579.944 lekë për kërkuarjen Age Ndoci) dhe rrëzimin e padisë për kërkimet e tjera. Ndonëse kërkuar kanë paraqitur ankim, vendimi është lënë në fuqi nga Gjykata e Apelit Tiranë me vendimin nr. 548, datë 10.3.2016, ndërsa Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2024–1095, datë 20.3.2024, ka vendosur mospranimin e rekursit.

6. Më datë 24.10.2024, kërkuar i janë drejtuar Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*) me ankim kushtetues individual, sipas objektit, i cili pasi është plotësuar në përputhje me parashikimet e ligjit nr. 8577/2000 me aktet e kërkuara, është regjistruar më datë 31.10.2024. Kolegji i Gjykatës më datë 3.1.2025 ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve.

II

Pretendimet në Gjykatën Kushtetuese

7. **Kërkuesit**, në mënyrë të përmbledhur, kanë pretenduar se gjykatat e zakonshme u kanë cenuar:

7.1 *Parimin e barazisë përpara ligjit dhe mosdiskriminimit*, të garantuar nga neni 18 i Kushtetutës, për llogaritjen e vlerës së shpërblimit për dëmin pasuror të akorduar në shumën fikse 1.000.000 lekë, për sa kohë nuk ka kriterë ligjore specifike për pagesën referencë. Gjykatat duhet t'u referoheshin nenit 646 të Kodit Civil dhe pages minimale zyrtare në shkallë vendi për kohën kur ka ndodhur aksidenti. Gjykatat e kanë përlogaritur dëmshpërblimin bazuar në rregulloren nr. 53/2009, ndonëse ajo nuk kishte hyrë ende në fuqi, duke mos respektuar qëndrimin e konsoliduar të Gjykatës së Lartë, e cila ka vënë në dukje se rregullorja është botuar më vonë në Fletoren Zyrtare. Rregullorja bie ndesh me nenin 646 të Kodit Civil. Gjithashtu, gjykatat e zakonshme, në ndryshim nga rastet e tjera, u kanë mohuar kërkesve të drejtën e kamatave ligjore që ua njeh ligji.

7.2 *Të drejtën e pronës*, të garantuar nga neni 41 i Kushtetutës, pasi dëmshpërblimi sipas ligjit nr. 10076, datë 12.2.2009, "Për sigurimin e detyrueshëm në sektorin e transportit", të ndryshuar (ligji nr. 10076/2009) përbën interes pasuror. Gjykatat e zakonshme kanë interpretuar gabim ligjin për përlogaritjen e dëmit pasuror, duke zbatuar rregulloren nr. 53/2009 dhe kanë cenuar situatën sociale dhe ekonomike të kërkesve.

7.3 *Të drejtën për proces të rregullt ligjor*, të garantuar nga neni 42 i Kushtetutës, në aspektet e mëposhtme:

7.3.1 *Së drejtës për t'u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj*, pasi Gjykata e Lartë ka dështuar të realizojë funksionin e saj rishikues dhe kontrollues mbi vendimet e gjykatave më të ulëta, duke ligjëruar shkeljet e lejuara, si ndaj parashikimeve ligjore, ashtu edhe ndaj vet praktikës gjyqësore. Rekursi është paraqitur më 21.3.2016, megjithatë vendimi është marrë nga Gjykata e Lartë bazuar në parashikimet ligjore të miratuara në vitin 2017. Për pasojë, kërkesve u është cenuar edhe *e drejta e aksesit*, pasi u është kufizuar shqyrtimi i të gjitha shkaqeve të paraqitura në recurs, përfshirë edhe shkeljet e ligjit material nga gjykatat e faktit. Megjithëse pretendimet e kërkesve ishin lehtësisht të verifikueshme, Gjykata e Lartë nuk ka bërë një analizë të tyre, por vetëm ka vlerësuar se shkaqet ishin të ndryshme nga ato të parashikuara nga neni 472 i Kodit të Procedurës Civile (KPC).

7.3.2 *Parimit të sigurisë juridike dhe pritshmërive të ligjshme*, pasi dëmshpërblimi i kërkesve duhej llogaritur sipas vendimit unifikues nr. 12, datë

14.9.2007, të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë (vendimi unifikues nr. 12/2007) dhe parashikimeve të Kodit Civil, duke qenë se në kohën e ngjarjes rregullorja nr. 53/2009 nuk kishte hyrë ende në fuqi. Zbatimi i rregullores ka cenuar rregullat kushtetuese për hyrjen në fuqi të akteve normative të përcaktuara në nenin 117 të Kushtetutës. Si pasojë, kërkesve u janë cenuar interesat, pasi masa e dëmshpërblimit është zvogëluar.

7.3.3 *Së drejtës për t'u dëgjuar*, pasi Gjykata e Lartë e ka shqyrtuar çështjen në dhomën e këshillimit, megjithëse çështja ishte komplekse dhe në procedura gjyqësore prej 12 vjetësh, çka e bënte të nevojshëm shqyrtimin e saj në seancë gjyqësore me praninë e palëve, për më tepër që shkaqet e rekursit vinin në diskutim çështje të ligjit dhe uniformitetin e praktikës gjyqësore. Për pasojë, kërkesve u është mohuar edhe *e drejta për t'u mbrojtur* në kuptimin e paraqitjes së argumenteve në seancë, si dhe aksesit në gjykatë.

7.3.4 *Standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor*, pasi Gjykata e Lartë nuk ka arsyetuar se përse nuk i ka marrë parasysh pretendimet e ngritura në recurs nga kërkesit, nuk ka dhënë argumente të hollësishme se përse nga gjykatat nuk ka shkelje të ligjit material ose praktikës gjyqësore të Gjykatës së Lartë. Ajo i shmanget dhënies së argumenteve, ndërsa ka dhënë konkluzione kategorike dhe të rumbullakosura, duke keqinterpretuar faktet dhe ligjin.

8. Subjekti i interesuar, shoqëria e sigurimeve, në mënyrë të përmbledhur, ka propësuar se:

8.1 Pretendimi për cenimin e *parimit të barazisë përpara ligjit* nuk qëndron, pasi fakti që gjykatat nuk kanë zbatuar në mënyrë uniforme ligjin nuk është çështje kushtetuese. Mënyra e zgjidhjes së çështjes dhe e zbatimit të ligjit është e drejtë e çdo gjykate brenda funksionit gjyqësor, ndaj pretendimi i kërkesve është thjesht një sforcim juridik për të shprehur një rëndesë që çështja efektivisht nuk e ka.

8.2 Pretendimi për cenimin e *së drejtës së pronës* është i pabazuar, pasi rasti i kërkesve qëndron jashtë konceptit të pritshmërive të ligjshme në kontekstin e kësaj të drejte, madje është qartazi i përjashtuar nga jurisprudenca evropiane. Gjykatat nuk u kanë mohuar kërkesve të drejtën për dëmshpërblim, por ato kanë caktuar masën e dëmshpërblimit në interpretim të legjislacionit të brendshëm. Ndonëse kërkesit kanë përfshirë

brenda nocionit të së drejtës së pronës edhe parimin e sigurisë juridike, pretendimi i tyre është i pavend. Fakti që në momentin e ngjarjes ishte në fuqi vendimi unifikues i Gjykatës së Lartë nuk ka asnjë kuptim juridik, sepse në atë kohë vepronte ligji nr. 10076/2009.

8.3 Pretendimi për cenimin e *së drejtës për proces të rregullt ligjor*, në aspektet e *grykimit nga një gjykatë e paanshme dhe pavarur, e caktuar me ligj, së drejtës për t'u dëgjuar dhe standardit të arsytimit gjyqësor*, është i pabazuar, pasi kërkuessit nuk kanë paraqitur asnjë argument me vlerë në mbështetje të tij. Kërkuessit janë të pakënaqur për vlerësimin që gjykatat e zakonshme i kanë bërë zgjidhjes së mosmarrëveshjes së tyre, duke kërkuar që pretendimet e tyre të shqyrtohen në instancë të katërt. Argumentet e tyre ndaj (mos)zbatimit të rregullores nr. 53/2009 janë shqyrtuar në substancë nga gjykatat e faktit dhe Gjykata e Lartë nuk ka gjetur shkak për të pranuar rekursin. Mospranimi i rekursit nga Gjykata e Lartë nuk e ka kufizuar aksesin e kërkuessve, pasi ky disponim është brenda funksionit të saj. Çështja e kërkuessve ka qenë në proces trajtimi nga shoqëria e sigurimeve kur rregullorja ka hyrë në fuqi dhe dëmshpërblimi është caktuar sipas saj, ndaj nuk qëndrojnë argumentet për cenimin e *rregullave kushtetuese për hyrjen në fuqi të akteve normative*. Për rrjedhojë, nuk është cenuar standardi i grykimit të drejtë.

9. Subjekti i interesuar, shoqëria “Japan Servis” sh.p.k., nuk ka paraqitur prapësime me shkrim, megjithëse është njoftuar me shpallje nga Gjykata.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkuessve

10. Çështja e legjitimitimit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “F” dhe 134, pikat 1, shkronja “I” dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të ligjit nr. 8577/2000, çdo individ mund të vërë në lëvizje Gjykatën për grykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë edhe kriteret kumulative të nenit 71/a të ligjit nr. 8577/2000, që lidhen me shterimin e mjeteve

juridike, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësura në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale dhe mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur.

11. Për sa i përket legjitimitimit *ratione personae*, Gjykata vëren se kërkuessit, në cilësinë e trashëgimtarëve ligjorë të fëmijës së tyre të mitur (prindërit) që ka humbur jetën në aksidentin automobilistik, madje njëri prej tyre edhe në cilësinë e të dëmtuarit (kërkuessa Age Ndoci), kanë ngritur padi në gjykatat e zakonshme për të kërkuar dëmshpërblim nga aksidenti, proces i cili ka përfunduar me mospranimin e rekursit të tyre nga Gjykata e Lartë. Për rrjedhojë, ata justifikojnë interesin në çështjen kushtetuese të parashtruar në kuptim të neneve 131, pika 1, shkronja “F” dhe 134, pika 1, shkronja “I”, të Kushtetutës.

12. Në lidhje me *shterimin e mjeteve juridike efektive*, në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja “F”, të Kushtetutës, Gjykata vëren se kërkuessit i janë drejtuar asaj me ankim kushtetues individual pas përfundimit të procesit gjyqësor në të tria shkallët e gjyqësorit të zakonshëm, ku i kanë ngritur edhe në substancë pretendimet e tyre kushtetuese. Për rrjedhojë, ata nuk kanë mjet tjetër juridik në dispozicion për mbrojtjen e të drejtave kushtetuese përveç paraqitjes së ankimit kushtetues individual.

13. Për sa i takon legjitimitimit *ratione temporis*, bazuar në nenin 71/a, pika 1, shkronja “b”, të ligjit nr. 8577/2000, afati për paraqitjen e ankimit kushtetues individual është 4 muaj nga konstatimi i cenimit të së drejtës. Gjykata është shprehur se në rastin kur ankimi ka të bëjë me një vendim të Gjykatës së Lartë, data e marrjes dëni konsiderohet data në të cilën vendimi i arsyetuar bëhet i disponueshëm për palët përmes depozitimit të tij në sekretarinë gjyqësore dhe publikimit në faqen zyrtare (*shih vendimin nr. 42, datë 19.9.2023 të Gjykatës Kushtetuese*).

14. Gjykata konstaton se vendimi i Gjykatës së Lartë mban datën 20.3.2024, ndërsa kërkesa është paraqitur më datë 24.10.2024. Gjykata e Lartë, me shkresën nr. 3729/1 prot., datë 17.7.2024, ka informuar përfaqësuesin ligjor të kërkuessve se vendimi është publikuar në faqen zyrtare të saj më datë 25.6.2024. Duke iu referuar kësaj date si momenti i konstatimit të cenimit të të drejtave themelore, rezulton se ankimi kushtetues individual është paraqitur brenda afatit 4-mujor, rrjedhimisht kërkuessit legjitimohen edhe *ratione temporis*.

15. Në drejtim të legjitimit *ratione materiae*, kërkuesit kanë pretenduar cenimin e parimit të barazisë përpara ligjit, së drejtës për proces të rregullt ligjor në disa aspekte (gjykimi nga një gjykatë e caktuar me ligj, parimi i sigurisë juridike, e drejta për t'u dëgjuar dhe mbrojtur, si dhe standardi i arsytimit të vendimit gjyqësor) dhe së drejtës së pronës, të garantuar nga nenet 18, 41 dhe 42 të Kushtetutës.

16. Pretendimin për cenimin e *parimit të barazisë përpara ligjit*, kërkuesit e kanë mbështetur në disa argumente, një pjesë e të cilave lidhet me mënyrën e përlogaritjes së masës së dëmshpërblimit, ndërsa pjesa tjetër e argumenteve lidhet me faktin se gjykatat kanë vepruar në mënyrë të ndryshme nga rastet e tjera. Subjekti i interesuar, shoqëria e sigurimeve, ka prapësuar se pretendimi nuk qëndron, pasi zbatimi i ligjit nuk është çështje kushtetuese dhe mënyra e zgjidhjes së rastit konkret është e drejtë e çdo gjykate brenda funksionit gjyqësor, ndaj kërkimi i kërkuesve është thjesht një sforcim juridik për të shprehur një rëndesë që çështja efektivisht nuk e ka.

17. Gjykata thekson se mënyra e zbatimit të ligjit është një çështje që përfshihet brenda juridiksionit të gjykatave të zakonshme, të cilat kanë detyrën e interpretimit të ligjit për qëllim të procesit gjyqësor që ato zhvillojnë (*shih vendimet nr. 33, datë 14.11.2022; nr. 3, datë 23.2.2016; nr. 42, datë 7.7.2014 të Gjykatës Kushtetuese*). Nga ana tjetër, Gjykata konstaton se kërkuesit nuk kanë konkretizuar se cilat janë rastet e ngjashme në të cilat gjykatat e zakonshme megjithëse gjendeshin përpara rrethanave dhe fakteve të njëjta kanë mbajtur qëndrime të ndryshme. Në këtë pikë, Gjykata vë në dukje se edhe nëse prezumohet se gjykatat e zakonshme kanë vendosur ndryshe në një rast të ngjashëm, kjo në vetvete nuk mund të mbështesë *a priori* pretendimin për shkeljen e parimit të barazisë përpara ligjit, pasi mënyra e zgjidhjes së çështjes dhe e zbatimit të ligjit është e drejtë e çdo gjykate, për sa kohë çdo çështje konkrete është specifike dhe ka individualitetin e saj, harmonizuar edhe me rrethana, faktorë, motive ose prova gjyqësore, të cilat nuk mund të jenë të njëjta (*shih vendimet nr. 19, datë 21.3.2024; nr. 17, datë 23.3.2023 të Gjykatës Kushtetuese*). Nën këtë analizë, Gjykata vlerëson se argumentet e kërkuesve në mbështetje të pretendimit për cenimin e *parimit të barazisë përpara ligjit* nuk qëndrojnë, ndaj ky pretendim nuk mund të merret në shqyrtim.

18. Lidhur me pretendimin për cenimin e së drejtës për t'u dëgjuar dhe mbrojtur, për shkak të formës së gjykimit të çështjes së kërkuesve nga Gjykata e Lartë në dhomën e këshillimit, Gjykata ka theksuar se faza e shqyrtimit paraprak është procedurë e cila zhvillohet gjithnjë në dhomën e këshillimit dhe kompetencat e kolegjit të Gjykatës së Lartë ushtrohen *de plano*, pasi lidhen me seleksionimin e rekurseve që plotësojnë kriteret ligjore, ndërsa për rekurset që nuk plotësojnë kriteret e nenit 472 të KPC-së vendoset mospranimi i tyre bazuar në nenin 480 të po këtij kodi. Shqyrtimi paraprak vlerësues është kompetencë vetëm e trupës së gjyqtarëve të Gjykatës së Lartë në dhomën e këshillimit (*shih vendimet nr. 67, datë 6.12.2023; nr. 31, datë 29.5.2023 të Gjykatës Kushtetuese*). Në rastin konkret, Gjykata konstaton se Gjykata e Lartë ka vepruar në përputhje me parashikimet procedurale të nenit 480 të KPC-së, sipas të cilave mospranimi i rekursit vendoset në dhomën e këshillimit, pra pa praninë e palëve, kur janë rastet e parashikuara nga kjo dispozitë. Po kështu, Gjykata evidenton se kërkuesit, edhe pse kanë barrën e provës në këtë drejtim, nuk kanë arritur të provojnë në aspektin kushtetues cenimin e së drejtës për proces të rregullt për shkak të shqyrtimit të rekursit në dhomën e këshillimit. Ndaj pretendimi i tyre për cenimin e së drejtës për t'u dëgjuar dhe mbrojtur është haptazi i pabazuar.

19. Për sa i takon pretendimit për cenimin e së drejtës për t'u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj, kërkuesit kanë argumentuar se ndonëse rekursi është paraqitur më 21.3.2016, Gjykata e Lartë e ka marrë vendimin bazuar në parashikimet ligjore të miratuara në vitin 2017, çka ka sjellë edhe cenimin e së drejtës së aksesit, pasi shkaqet e rekursit janë shqyrtuar në mënyrë të kufizuar. Subjekti i interesuar ka prapësuar se Gjykata e Lartë ka vendosur mospranimin e rekursit brenda funksionit të saj, ndaj pretendimi është i pabazuar.

20. Gjykata vëren se në thelb ky pretendim lidhet me mënyrën e zbatimit të ligjit procedural për shqyrtimin e rekursit nga Gjykata e Lartë. Kjo e fundit ka arsyetuar se, për sa i takon formimit të trupit gjykues, procedurës së gjykimit, si dhe mënyrës sesi disponon, kolegji civil i Gjykatës së Lartë u referohet dispozitave që janë aktualisht në fuqi (*shih paragrafët 16–17 të vendimit të Gjykatës së Lartë*). Në këto rrethana, Gjykata çmon se Gjykata e Lartë ka vepruar bazuar në parimin *tempus regit processum*, sipas të cilit ligji i ri procedural ka fuqi edhe

për çështjet që janë në gjykim, me përjashtim të rastit kur vetë ai shprehet ndryshe (*shih vendimet nr. 3, datë 11.2.2021; nr. 106, datë 27.5.2002 të Gjykatës Kushtetuese*). Për rrjedhojë, Gjykata çmon se pretendimi i kërkuësve për cenimin e së drejtës për t'u gjykuar nga një gjykatë e caktuar me ligj është haptazi i pabazuar.

21. Gjithashtu, kërkuësit kanë pretenduar edhe cenimin e *parimit të sigurisë juridike*, me argumentin se gjykatat duhet ta kishin përlogaritur vlerën e dëmshpërblimit sipas vendimit unifikues nr. 12/2007 dhe parashikimeve të Kodit Civil, duke qenë se rregullorja nr. 53/2009, e cila ka zvogëluar vlerat e dëmshpërblimit, ende nuk kishte fituar fuqi ligjore. Sipas tyre, gjykatat e zakonshme nuk kanë respektuar rregullat kushtetuese për hyrjen në fuqi të akteve normative, pasi rregullorja është botuar më vonë në Fletoren Zyrtare dhe nuk mund të ketë fuqi ligjore prapavepruese për ngjarjen e ndodhur më datë 4.11.2011. Këto argumente janë kundërshtuar nga subjekti i interesuar, shoqëria e sigurimeve, që ka prapësuar se ato nuk kanë asnjë rëndësi për çështjen objekt shqyrtimi, pasi rasti ka qenë në proces trajtimi nga shoqëria e sigurimeve kur rregullorja ka hyrë në fuqi, ndaj trajtimi i dëmshpërblimit është bërë sipas këtij akti.

22. Gjykata vëren se këto argumente, nga njëra anë, kanë të bëjnë me përmbushjen e kërkesave të cilësisë së akteve normative, për të cilat ajo është shprehur se akti duhet të jetë i aksesueshëm për të interesuarin (në kuptim të marrjes dijeni) dhe i parashikueshëm për efektet e tij, si dhe mjaftueshmërisht i qartë, me qëllim që t'u japë qytetarëve sigurinë juridike (*shih vendimet nr. 39, datë 15.12.2022; nr. 30, datë 2.11.2022; nr. 30, datë 5.7.2021 të Gjykatës Kushtetuese*). Nga ana tjetër, argumentet e kërkuësve kanë të bëjnë edhe me qëndrimin e mbajtur nga gjykatat e zakonshme në drejtëm të mënyrës se si ato kanë zgjidhur çështjen objekt shqyrtimi, pra arsyet që ato kanë përdorur për të identifikuar ligjin e zbatueshëm për zgjidhjen e mosmarrëveshjes konkrete. Nisur nga kjo, këto pretendime të kërkuësve do të analizohen në këndvështrim të së drejtës së aksesit të lidhur me standardin e arsytimit të vendimit gjyqësor.

23. Për pretendimin e cenimit të së drejtës së pronës, kërkuësit kanë argumentuar se çështja mbart interes pasuror, në kushtet kur ata kanë pësuar dëm nga aksidenti dhe ligji nr. 10076/2009 u jep të drejtën e dëmshpërblimit, që sipas tyre është llogaritur gabim

nga gjykatat e zakonshme dhe në shkelje të parimit të sigurisë juridike për shkak të zbatimit të rregullores nr. 53/2009, e cila nuk kishte hyrë në fuqi në rastin e tyre. Subjekti i interesuar, shoqëria e sigurimeve, ka prapësuar se kërkuësit nuk kanë pasur pritshmëri të ligjshme për vlerën e dëmshpërblimit, pasi rasti i tyre është trajtuar nga gjykatat e zakonshme sipas legjislacionit në fuqi, ndaj pretendimi për cenimin e së drejtës së pronës është haptazi i pabazuar.

24. Neni 41 i Kushtetutës garanton të drejtën e pronës private, si dhe përcakton kritere për kufizimin me ligj në ushtrimin e kësaj të drejte. Kjo e drejtë garantohet edhe nga neni 1 i Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së, që në thelb u referohet vetëm pasurive ekzistuese të individit.

25. Sipas Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (GJEDNJ), “pasuritë” mund të jenë “pasuri ekzistuese” ose asete, duke përfshirë edhe pretendimet nëpërmjet të cilave një kërkuës mund të argumentojë se ka të paktën “një pritshmëri legjitime” (e cila duhet të jetë më konkrete se sa thjesht një shpresë) se ato do të realizohen, domethënë se do të fitojë gëzim efektiv të një të drejte pronësie (*shih Bici kundër Shqipërisë, datë 3.12.2015, § 49*). Që një pretendim të konsiderohet si “pasuri” që përfshihet brenda fushës së zbatimit të nenit 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së, kërkuësi duhet të vërtetojë se ka një bazë të mjaftueshme në ligjin kombëtar, për shembull kur ekziston një praktikë gjyqësore e gjykatave vendase që e konfirmojnë atë ose nëse ka një vendim gjyqësor të formës së prerë në favor të kërkuësit. Nëse rasti është i tillë, atëherë koncepti i “pritshmërisë së ligjshme” mund të hyjë në veprim (*shih Draon kundër Francës, datë 6.10.2005, § 68; Driza kundër Shqipërisë, datë 13.11.2017, § 102*). Po kështu, sipas GJEDNJ-së, individit nuk mund të pretendojë se ka një pritshmëri të ligjshme në rastin kur është vënë në diskutim interpretimi dhe zbatimi i saktë i së drejtës kombëtare dhe pretendimet e tij janë rrëzuar nga gjykatat vendase (*shih Anbeuser-Busch Inc. kundër Portugalisë, datë 11.1.2007, § 65; Béláné Nagy kundër Hungarisë, datë 13.12.2016, § 75*).

26. Mbi bazën e standardeve të mësipërme, Gjykata konstaton se argumentet e kërkuësve kanë të bëjnë me të drejtën për dëmshpërblim nga aksidenti, që njihet nga ligji nr. 10076/2009, lidhur me vlerën e ulët të dëmshpërblimit të caktuar nga gjykatat e zakonshme, që, sipas tyre, i janë referuar

metodologjisë së rregullore nr. 53/2009 që nuk kishte fuqi juridike. Në këtë kuptim, Gjykata çmon se kërkuesit kanë treguar se ka një bazë ligjore të mjaftueshme që konfirmon në dukje pritshmëritë e ligjshme të tyre për të pasur një dëmshpërblim monetar, ndaj në ndryshim nga sa prapëson subjekti i interesuar, pretendimi i tyre konsiderohet se ka të bëjë me të drejtën e pronës.

27. Për sa më lart, duke qenë se pretendimi për cenimin e së drejtës së pronës, në thelb, lidhet me vlerësimin që gjykatat e zakonshme i kanë bërë çështjes në fjalë, Gjykata çmon ta analizojë atë në këndvështrim të nenit 42 të Kushtetutës, sipas të cilit prona nuk mund të cenohet pa një proces të rregullt ligjor dhe se kushdo, për mbrojtjen e saj, ka të drejtën e një gjykimi të drejtë nga një gjykatë.

B. Për themelën e pretendimeve

B.1 Për cenimin e së drejtës së aksesit të lidhur me standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor

28. Kërkuesit kanë pretenduar se Gjykata e Lartë nuk ka arsyetuar se përse nuk i ka marrë parasysh pretendimet e ngritura në rekurs nga kërkuesit dhe nuk ka dhënë argumente të hollësishme se përse nga gjykatat nuk ka shkelje të ligjit material ose praktikës gjyqësore të Gjykatës së Lartë. Ajo i shmanget dhënies së argumenteve, ndërsa ka dhënë konkluzione kategorike dhe të rrumbullakosura, duke keqinterpretuar faktet dhe ligjin. Sipas kërkuesve, dëmshpërblimi duhej llogaritur sipas vendimit unifikues nr. 12/2007 dhe parashikimeve të Kodit Civil, duke qenë se në kohën e ngjarjes rregullorja nr. 53/2009 nuk kishte hyrë ende në fuqi. Zbatimi i rregullores, shprehen kërkuesit, ka cenuar rregullat kushtetuese për hyrjen në fuqi të akteve normative të përcaktuara në nenin 117 të Kushtetutës. Si pasojë, atyre u janë cenuar interesat, pasi masa e dëmshpërblimit është zvogëluar.

29. Subjekti i interesuar, shoqëria e sigurimeve, ka prapësuar se nuk është cenuar standardi i gjykimit të drejtë dhe se kërkuesit nuk kanë paraqitur asnjë argument me vlerë në mbështetje të pretendimit të tyre. Kërkuesit janë të pakënaqur për vlerësimin që gjykatat e zakonshme i kanë bërë zgjidhjes së mosmarrëveshjes, duke kërkuar që pretendimet të shqyrtohen në instancë të katërt. Argumentet e tyre janë shqyrtuar në substancë nga gjykatat e faktit dhe Gjykata e Lartë nuk ka gjetur shkaqe për të pranuar rekursin. Po sipas subjektit të interesuar, çështja e kërkuesve ka qenë në proces trajtimi nga shoqëria e sigurimeve kur rregullorja ka hyrë në fuqi dhe

dëmshpërblimi është caktuar sipas saj, ndaj argumentet për cenimin e rregullave kushtetuese për hyrjen në fuqi të akteve normative nuk qëndrojnë.

30. Gjykata ka theksuar se e drejta e aksesit nuk përfshin vetëm të drejtën për të filluar një proces, por edhe të drejtën për të pasur, nga ana e gjykatës, një zgjidhje përfundimtare për mosmarrëveshjen objekt gjykimi, pasi aksesit në gjykatë duhet të jetë substantiv dhe jo thjesht formal (*shih vendimet nr. 32, datë 3.11.2022; nr. 5, datë 22.2.2022; nr. 22, datë 29.4.2021 të Gjykatës Kushtetuese*).

31. Po kështu, sipas Gjykatës, funksioni i një vendimi gjyqësor të arsyetuar është t'u tregojë palëve që ato janë dëgjuar, si dhe u jep mundësinë atyre ta kundërshtojnë atë (*shih vendimet nr. 33, datë 30.5.2023; nr. 11, datë 10.3.2023 të Gjykatës Kushtetuese*). Po në këtë drejtim, Gjykata është shprehur se vendimet e mospranimit të rekursit të Gjykatës së Lartë mund të arsyetohen në mënyrë të kufizuar, me kusht që në pjesën hyrëse të listohen shkaqet e rekursit. Arsyetimi i kufizuar nuk cenon standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor, përderisa në thelb shpreh shkaqet e mospranimit të rekursit (*shih vendimet nr. 10, datë 7.3.2023; nr. 21, datë 16.4.2015; nr. 37, datë 19.9.2011 të Gjykatës Kushtetuese*). Megjithatë, kur në rekurs janë ngritur pretendime të natyrës kushtetuese, Gjykata e Lartë, bazuar në natyrën e gjykimit kushtetues të kërkesave individuale, si dhe në parimin e subsidiaritetit që udhëheq raportet ndërmjet juridiksionit kushtetues dhe juridiksionit të gjykatave të zakonshme, duhet të mbajë një qëndrim të shprehur për to (*shih vendimet nr. 16, datë 12.3.2024; nr. 29, datë 1.11.2022; nr. 19, datë 7.7.2022 të Gjykatës Kushtetuese*).

32. Nga ana tjetër, Gjykata ripohon se është detyra e saj të shqyrtojë dhe vlerësojë nëse gjatë procesit gjyqësor ka pasur shkelje të të drejtave kushtetuese, si dhe nëse zbatimi i ligjit ka qenë eventualisht arbitrar, në kuptimin që të bjerë ndesh haptazi me konceptin e gjykimit të drejtë të përcaktuar në nenin 42 të Kushtetutës (*shih vendimin nr. 33, datë 14.11.2022 të Gjykatës Kushtetuese*). Gjykata nuk vepron si shkallë e katërt gjykimi, por ajo ndërhyr atëherë kur gabimi ligjor ose faktik nga gjykatat e juridiksionit të zakonshëm është aq i dukshëm, sa një gjykatë e arsyeshme nuk mund ta kishte bërë ndonjëherë ose është i tillë që gjykimin e bën të padrejtë (*shih vendimet nr. 3, datë 21.1.2025; nr. 59, datë 14.11.2023; nr. 29, datë 1.11.2022 të Gjykatës Kushtetuese*).

33. Mbi bazën e standardeve të mësipërme, Gjykata do të verifikojë nëse kërkuesit kanë marrë përgjigje përfundimtare për pretendimin lidhur me ligjin e zbatueshëm në llogaritjen e shpërblimit të dëmit dhe nëse gjykatat e zakonshme kanë identifikuar ligjin e zbatueshëm pa gabime ligjore të dukshme, duke shqyrtuar më pas nëse rekursi i tyre përmban pretendime me natyrë kushtetuese dhe nëse vendimi i mospranimit të rekursit të Gjykatës së Lartë është në përputhje me standardet kushtetuese të arsytimit.

34. Gjykata vëren se kërkuesit e kanë nisur procesin gjyqësor për shpërblimin e dëmit nga aksidenti, duke ngritur në të gjitha aktet procedurale (padi, apel dhe rekurs) pretendimin për moszbatimin e rregullores nr. 53/2009, me argumentin se ai ishte një akt që në momentin e ndodhjes së aksidentit nuk kishte hyrë në fuqi. Lidhur me këtë, gjykata e shkallës së parë ka arsyetuar se aksidenti ka ndodhur më datë 4.11.2011, kohë në të cilën ligji nr. 10076/2009 kishte qenë në fuqi dhe në zbatim të tij ishte miratuar edhe rregullorja nr. 53/2009. Kjo e fundit i ka shërbyer gjykatës së shkallës së parë si referencë për figurën konkrete të dëmit që kanë pësuar kërkuesit për pasojë edhe të vlerës së dëmshpërblimit. Po sipas asaj gjykate, vendimi unifikues nr. 12/2007 që nuk vendoste kufij në caktimin e vlerës tavan të dëmshpërblimit, nuk ishte i zbatueshëm, pasi ai vendim jepte orientime për llogaritjen e dëmit në kushtet e mungesës së akteve ligjore dhe nënligjore përkatëse. Sipas gjykatës së shkallës së parë, situata e mungesës së akteve ligjore dhe nënligjore nuk ekzistonte më, pasi kishin hyrë në fuqi ligji nr. 10076/2009 dhe rregullorja nr. 53/2009. Kjo e fundit ishte e detyrueshme të zbatohet nga shoqëritë e sigurimeve dhe nga vlerësuesit e dëmeve, ndaj momenti i botimit ose jo i saj në Fletoren Zyrtare tashmë është i ezauruar. Rregullorja është vetëm e natyrës metodologjike për trajtimin e dëmeve sipas parashikimeve të bëra në ligj. Sipas gjykatës, nëse do të pranohej fakti që kjo rregullore nuk ka hyrë në fuqi, do të thotë të mbetet pa zbatuar ligji nr. 10076/2009 për një periudhë 2-vjeçare dhe në këto kushte, pretendimi i kërkuesve se rregullorja nuk zbatohet në rastin e tyre është i pabazuar (*shih faqet 10–12 të vendimit të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Tiranë*).

35. Vendimi i gjykatës së shkallës së parë për këtë çështje është gjetur i drejtë nga Gjykata e Apelit Tiranë, e cila ka vlerësuar se përlogaritja e dëmit që

rrjedh nga rasti i sigurimit u referohet kërkesave të ligjit nr. 10076/2009 dhe rregullores nr. 53/2009 të AMF-së, pasi ngjarja ka ndodhur më datë 4.11.2011, kohë në të cilën këto akte kanë qenë në fuqi. Ndonëse sipas nenit 117 të Kushtetutës, një akt ligjor ose nënligjor prodhon efekte vetëm pas botimit në Fletoren Zyrtare dhe rregullorja nr. 53/2009 është botuar në Fletoren Zyrtare nr. 180 të muajit dhjetor në vitin 2011, rasti i kërkuesve ka qenë në proces trajtimi nga shoqëria e sigurimeve në datën e hyrjes në fuqi të kësaj rregulloreje, ndaj ai do të trajtohet sipas parashikimeve të rregullores (*shih faqen 11 të vendimit të Gjykatës së Apelit Tiranë*).

36. Ndonëse kërkuesit kanë ushtruar rekurs, duke parashtruar edhe shkakun që lidhet me (mos)hyrjen në fuqi të rregullores, Gjykata e Lartë ka vendosur mospranimin e tij, duke vlerësuar se shkaqet e parashtruara nuk parashikoheshin në nenin 472 të KPC-së dhe se nuk rezultonte të kishte shkelje të rënda të normave procedurale që ta bënë në të pavlefshëm vendimin dhe procedurat e gjykimit. Gjykata e Lartë ka arsyetuar edhe se gjykata e apelit ka respektuar ligjin material, duke e interpretuar dhe zbatuar drejt atë, ndërsa vendimi i saj nuk është në kundërshtim me ndonjë vendim të Kolegjit Civil ose të Kolegjeve të Bashkuara të Gjykatës së Lartë (*shih paragrafin 19 të vendimit të Gjykatës së Lartë*).

37. Gjykata konstaton se kërkuesit e kanë ngritur në rekurs pretendimin se gjykatat e faktit kanë identifikuar gabim ligjin e zbatueshëm, duke caktuar për pasojë një vlerë të ulët dëmshpërblimi. Sipas tyre, rregullorja nr. 53/2009 nuk ishte e zbatueshme sipas nenit 117 të Kushtetutës, pasi mosmarrëveshja ka lindur në ditën e aksidentit, më 4.11.2011, ndërsa rregullorja ishte botuar më vonë në Fletoren Zyrtare. Këto pretendime, në thelb, kanë të bëjnë me parimet e sigurisë juridike dhe të hierarkisë së akteve, ashtu sikundër edhe me standardin e arsytimit të vendimit gjyqësor, të cilat kanë natyrë kushtetuese. Megjithatë, Gjykata e Lartë, bazuar në nenet 472 dhe 480 të KPC-së, ka vendosur mospranimin e rekursit, me arsyetim të kufizuar, pa mbajtur qëndrim të shprehur. Ndërkohë që edhe përgjigjja e dhënë nga gjykatat e faktit lidhur me fuqinë juridike të rregullores nuk rezulton shteruese dhe e qartë në drejtim të pretendimit kyç të kërkuesve.

38. Konkretisht, gjykatat e faktit kanë paraqitur arsye të ndryshme për zbatimin e rregullores nr. 53/2009, por pa u shprehur qartë nëse rregullorja ka natyrë normative dhe kur ka marrë fuqi juridike.

Kështu, gjykata e shkallës së parë arsyeton se ligji i zbatueshëm përcaktohet nga data e aksidentit, por rregullorja, edhe pse është botuar pas aksidentit, gjen zbatim në rastin e kërkuar, pasi në të kundërt ligji mbetet i pazbatueshëm. Kurse gjykata e apelit, ndërsa shprehet se vendimi i gjykatës së shkallës së parë është i drejtë, arsyeton se ligji i zbatueshëm përcaktohet nga data që ka filluar procesi administrativ në shoqërinë e sigurimeve, kur rregullorja ishte në fuqi. Kjo situatë e vlerësimit të ndryshëm ligjor të çështjes kërkonte që Gjykata e Lartë të ushtronte rolin e saj si gjykatë e ligjit, për të verifikuar identifikimin e ligjit të zbatuar dhe fuqinë juridike të tij nën dritën e parimit të sigurisë juridike, sipas të cilit individ duhet të marrë dijeni rregullisht për aktet ligjore, të cilat duhet të jenë të parashikueshme për efektet e tyre dhe mjaftueshmërisht të qarta. Në këtë mënyrë, Gjykata e Lartë nuk ka arsyetuar nëse rregullorja kishte natyrë normative dhe nëse po kur kishte hyrë në fuqi dhe përse zbatohet në rastin e tyre, që do thotë se kur kërkuar mund ta aksesonin atë, pra të merrnin dijeni dhe rrjedhimisht të parashikonin efektet e rregullores, me qëllim që ata të ishin mjaftueshmërisht të qartë për masën e dëmshpërblimit që u takonte si pasojë e një ngjarjeje shumë të rëndë që kishte sjellë edhe humbjen e jetës së fëmijës së tyre të mitur 2 vjeç.

39. Gjykata ka vënë në dukje edhe më parë se në rastet e shpërblimit të dëmit nga aksidentet, çështjet e veprimt të ligjit në kohë ose të vendosjes respektive hierarkike të normave në konflikt, hyjnë në sferën e kompetencës së gjykatave të zakonshme. Dyshimet në lidhje me veprimin në kohë të normave juridike duhet të zgjidhen nga gjykatat e zakonshme, bazuar në parashikimet kushtetuese që përcaktojnë momentin e hyrjes në fuqi të tyre (neni 117 i Kushtetutës), si edhe bazuar në parimin kushtetues të hierarkisë së akteve ligjore (nenet 4 dhe 116 të Kushtetutës), nga të cilat burojnë edhe parimet ku bazohen gjykatat për përcaktimin e ligjit të zbatueshëm në rast të përplasjeve mes normave me fuqi të njëjtë ose të ndryshme juridike (*shih vendimin nr. 82, datë 26.11.2024 të Gjykatës Kushtetuese*).

40. Po kështu, Gjykata risjell në vëmendje se vetëm një vendim i arsyetuar i jep asaj mundësinë të vlerësojë nëse gjykatat e zakonshme kanë marrë në shqyrtim pretendimet kryesore të palëve dhe mënyrën se si i kanë trajtuar ato. Veçanërisht kur bëhet fjalë për pretendime me natyrë kushtetuese, në kuadër të parimit të subsidiaritetit që udhëheq raportet ndërmjet juridiksionit kushtetues dhe juridiksionit të zakonshëm gjyqësor, mungesa e arsyetimit të Gjykatës së Lartë e vë në vështirësi/pamundësi Gjykatën për të vlerësuar nëse ajo i ka marrë në shqyrtim dhe nëse i ka vlerësuar ato pretendime (*shih vendimin nr. 82, datë 26.11.2024 të Gjykatës Kushtetuese*).

41. Nisur nga sa më lart, Gjykata çmon se Gjykata e Lartë, në ushtrim të funksionit të saj, duhej të kishte mbajtur një qëndrim të shprehur në drejtim të ligjit të zbatueshëm, në përputhje edhe me parimet kushtetuese dhe praktikën e kësaj Gjykate, ashtu edhe në drejtim të bazueshmërisë në themel të shkaqeve të rekursit që kishin të bënin me aspekte kushtetuese të procesit gjyqësor. Kjo me qëllim që kërkuar të merrnin një përgjigje për sa i takon zbatueshmërisë së ligjit në zgjidhjen e mosmarrëveshjes së tyre objekt shqyrtimi. Në këto kushte, në kontekst të rrethanave të rastit konkret, mospranimi i rekursit të kërkuar nga Gjykata e Lartë, duke u mjaftuar vetëm me parashtrimin në vendim të shkaqeve të rekursit dhe me arsyetimin *de plano* se këto shkaqe nuk janë nga ato të parashikuara nga ligji, pa u dhënë përgjigje të arsyetuar pretendimeve me natyrë kushtetuese, të çon në përfundimin se zbatimi i ligjit nga ajo është haptazi i paarsyeshëm dhe vë në dyshim të drejtën e procesit të rregullt ligjor në aspektin e arsyetimit të vendimit gjyqësor.

42. Në përmbledhje të argumenteve të mësipërme, Gjykata çmon se pretendimi i kërkuar për cenimin e së drejtës së aksesit të lidhur me standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor nga Gjykata e Lartë është i bazuar, ndaj ky vendim duhet të shfuqizohet dhe çështja të dërgohet për rishqyrtim.²

² Gjyqtarja Fiona Papajorgji është shprehur kundër qëndrimit të shumicës për pranimin e kërkesës, pasi ka vlerësuar se kërkesa duhej të ishte rrëzuar, mbështetur në të njëjtat argumente të shprehura në mendimin e saj të pakicës bashkëlidhur vendimit nr. 82, datë 26.11.2024 të Gjykatës. Sipas gjyqtarës në pakicë, kërkuar kanë ushtruar të drejtën e tyre të paraqitjes së padisë/ankimit/rekursit, ku përmes një procesi gjyqësor, që ka analizuar themelin e çështjes, me Faqe| 14444

vendim përfundimtar kanë marrë përgjigje të arsyetuar për të gjitha pretendimet e tyre, në veçanti për masën e dëmshpërblimit që u takonte sipas ligjit të zbatueshëm për zgjidhjen e mosmarrëveshjes konkrete. Po kështu, Gjykata e Lartë ka vepruar brenda rolit dhe funksionit të saj kushtetues për interpretimin e ligjit. Në këto rrethana, pretendimi i kërkuar për cenimin e së drejtës së aksesit të lidhur me standardin e arsyetimit është i papabazur.

43. Në përfundim, Gjykata vlerëson se kërkesa e kërkesve duhet të pranohet sipas arsytimit të mësipërm të këtij vendimi.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të neneve 131, pika 1, shkronja “P” dhe 134, pika 1, shkronja “I”, të Kushtetutës, si dhe nenit 72 të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, me shumicë votash,

VENDOSI:

1. Pranimin e pjesshëm të kërkesës.
2. Shfuqizimin e vendimit nr. 00-2024-1095, datë 20.3.2024, të Gjykatës së Lartë.
3. Dërgimin e çështjes për shqyrtim në Gjykatën e Lartë.

Ky vendim është përfundimtar dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Marrë, më 2.5.2025.

Shpallur, më 28.5.2025.

Kryetare: Holta Zaçaj

Anëtarë: Sonila Bejtja, Genti Ibrahim, Ilir Toska, Sandër Beci, Marsida Xhaferllari, Marjana Semini

Anëtarë kundër: Fiona Papajorgji

VENDIM

Nr. 1217, datë 27.5.2025

NË EMËR TË REPUBLIKËS

Gjykata e Shkallës së Parë e Juridiksionit të Përgjithshëm Vlorë e përbërë nga:

Gjyqtare: Vjola CANAJ

Sot në Vlorë, më datë 27.5.2025, mori në shqyrtim kërkesën civile/tregtare, që i përket:

KËRKUES: Shoqëria “Kapaj” sh.p.k. NUIS K67016202A, administrator z. Bedri Kapaj.

OBJEKTI: Fillimi i procedurës së falimentit.

BAZA LIGJORE: Nenet 13, 14, 17, 20, 23 e vijues të ligjit nr. 110/2016, “Për falimentimin”.

VERËN:

Gjykata pasi shqyrtoi në dhomë këshillimi kërkesën dhe aktet bashkëngjitur saj, konstatoi se kërkesa plotëson kushtet formale të parashikuara nga neni 14, i ligjit nr. 110/2016, “Për falimentimin”.

Në zbatim të nenit 17, të ligjit nr. 110/2016, “Për falimentimin”, gjykata pas një vështrimi të përgjithshëm të dokumenteve bashkëngjitur kërkesës është në pamundësi për të konstatuar gjendjen e paaftësisë paguese të debitorit. Në kushte të tilla, në zbatim të nenit 19, pika 1, germa “c” dhe nenit 23, pika 2, shkronja “c”, të ligjit nr. 110/2016, “Për falimentimin”, gjykata e falimentimit përpara fillimit të procedurës, të caktojë si masë të përkohshme një administrator të përkohshëm falimentimi, saktësisht z. Luan Muça. Ky i fundit realizoi detyrat e lëna nga gjykata dhe me raportin e depozituar ka arritur në konkluzionin se:

- Minimalisht prej vitit 2018, shoqëria nuk ka gjendje likuiditete për të shlyer detyrimet kundrejt të tretëve;

- Ekziston shkaku real për hapjen e procedurës së falimentit, pasi qysh prej vitit 2017 shoqëria nuk ka pasur aftësi paguese për shlyerjen e detyrimeve;

- Në gjendjen aktuale të informacionit konkludohet se pasuria e debitorit mbulon shpenzimet e procedurës së falimentit;

- Nuk është e nevojshme të merren masa për sigurimin e pasurisë;

- Nuk ka mundësi të zhvillohet veprimtaria e debitorit.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata, bazuar në nenet 126, 306–308, të K. Pr. Civile, nenin 29 e vijues të ligjit nr. 110/2016, “Për falimentimin”,

VENDOSI:

1. Pranimin e kërkesës së kërkesit, Shoqëria “Kapaj” sh.p.k.

2. Hapjen në orën 14:30, të datës 27.5.2025, të procedurës së falimentimit të Shoqërisë “Kapaj” sh.p.k. NUIS K67016202A me administrator z. Bedri Kapaj, me seli në: lagjja “Partizani”, rruga “Ali Demi”, Vlorë.

3. Emërimin si administrator të falimentimit, për shoqërinë “Kapaj” sh.p.k., të z. Luan Muça, i

regjistruar në listën e ekspertëve të Ministrisë së Drejtësisë, me adresë: lagja “Demokracia”, ish-magazinat e N. T. A, I-it, Tepelenë, +355692290763, luanmuca1961@yahoo.com

4. Të gjithë kreditorët e Shoqërisë “Kapaj” sh.p.k. të paraqesin pranë administratorit të falimentimit pretendimet e tyre brenda 45 ditëve nga dita e shpalljes së këtij vendimi në QKB.

5. Të gjithë kreditorët e Shoqërisë “Kapaj” sh.p.k. të njoftojnë menjëherë administratorin e falimentimit, për pretendimet dhe të drejtat e tyre të siguruar mbi pasuritë e debitorit.

6. Personat që kanë detyrime ndaj debitorit, Shoqërisë “Kapaj” sh.p.k. t’ia paguajnë dhe shlyejnë ato administratorit të falimentimit, z. Luan Muça.

7. Mbledhja e kreditorëve të Shoqërisë “Kapaj” sh.p.k. për raportim, të mbahet brenda 60 ditëve nga shpallja e këtij vendimi.

8. Mbledhja e kreditorëve të Shoqërisë “Kapaj” sh.p.k. për verifikim, të mbahet brenda 60 ditëve nga përfundimi i afatit të depozitimit të pretendimeve.

9. Urdhërohet publikimi i shkurtimit të këtij vendimi në faqen zyrtare të Gjykatës së Shkallës së Parë të Juridiksionit të Përgjithshëm Vlorë, të publikohet shkurtimi i këtij vendimi në Qendrën Kombëtare të Biznesit, si dhe në Fletoren Zyrtare.

10. Një kopje e vendimit për hapjen e procedurave të falimentimit të Shoqërisë “Kapaj” sh.p.k. t’i njoftohet administratorit të falimentimit, z. Luan Muça.

11. Një kopje e vendimit për hapjen e procedurave të falimentimit të Shoqërisë “Kapaj” sh.p.k. t’i dërgohet Agjencisë Shtetërore të Kadastrës, Drejtorisë Qendrore, me qëllim njoftimin e të gjitha zyrave vendore të Regjistrimit të Pasurive të Paluajtshme dhe kryerjen e veprimeve konform ligjit nr. 110/2016, “Për falimentimin”.

12. Një kopje e vendimit për hapjen e procedurave të falimentimit të Shoqërisë “Kapaj” sh.p.k. t’u dërgohet të gjitha bankave të nivelit të dytë të Republikës së Shqipërisë.

13. Një kopje e vendimit për hapjen e procedurave të falimentimit të Shoqërisë “Kapaj”

sh.p.k. t’i dërgohet Drejtorisë së Përgjithshme të Tatimeve.

14. Një kopje e vendimit për hapjen e procedurave të falimentimit të Shoqërisë “Kapaj” sh.p.k. t’i dërgohet Drejtorisë së Përgjithshme të Doganave.

15. Një kopje e vendimit për hapjen e procedurave të falimentimit të Shoqërisë “Kapaj” sh.p.k. t’i dërgohet Autoritetit Rugor Kombëtar.

16. Një kopje e vendimit për hapjen e procedurave të falimentimit të Shoqërisë “Kapaj” sh.p.k. t’i dërgohet Agjencisë së Mbikëqyrjes së Falimentit pranë Ministrisë së Drejtësisë.

17. Një kopje e vendimit për hapjen e procedurave të falimentimit të Shoqërisë “Kapaj” sh.p.k. t’i dërgohet Dhomës Kombëtare të Noterëve.

18. Shpenzimet gjyqësore i ngarkohen kërkuarit.

19. Kundër këtij vendimi lejohet të bëhet ankim në Gjykatën e Apelit të Juridiksionit të Përgjithshëm, brenda 15 ditëve, nga e nesërmja e njoftimit të vendimit të arsyetuar.

U shpall në Vlorë, sot, më datë 27.5.2025, ora 14:30.

GJYQTARE
Vjola Canaj

VENDIM
(i shkurtuar)

Gjykata e Shkallës së Parë e Juridiksionit të Përgjithshëm Shkodër, me vendimin nr. 85 (672), datë 24.2.2025, vendosi heqjen e zotësisë për të vepruar të shtetas Nikol Deda, me atësi Nesti dhe amësi Rudina e lindur më datë 6.12.2008, në Shkodër, banuese në Shkodër, dhe caktimin si kujdestare të pasurisë së saj nënën e saj, shtetasen Rudina Deda.

Formati 61x86/8

Shtypshkronja e Qendrës së Botimeve Zyrtare
Tiranë, 2025

Adresa: Rr. “Nikolla Jorga”, Tiranë
Tel./fax: +355 4 24 27 004 Tel.: +355 4 24 27 006

Çmimi 384 lekë

